ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

DZIENNIK PRAW

TOM 22.

DAR
HR. FRANCISZKA POTOCKIEGO
Z KSIĘGOZBIORU RUDKA

FP. 316/XI

DZIENNIK PRAW
Ner 74.

TOM DWUDZIESTY DRUGI.

D 59/82

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго,

и проч. и проч. и проч.

Ke
77284
Biblioteka Jagiellońska

Совѣтъ Управленія Царства

Въ исполненіе 5-й статьи ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго, въ $\frac{9}{21}$ день Апрѣля сего года, Положенія о ссудахъ новыми закладными листами изъ Кредитнаго Земскаго Общества, и имѣя въ виду, что на пожалованныхъ на основаніи ВЫСОЧАЙШЕ утвержден-

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa

W dopełnieniu artykułu 5go Prawa o pożyczkach w nowych listach zastawnych z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w dniu $\frac{9}{21}$ Kwietnia Naywyżéy zatwierdzonego; maiąc oraz na uwadze, że na dobrach postanowieniami Nayiaśnieyszego Pa-

ныхъ $\frac{4}{16}$ Октября 1835 года правилъ имѣніяхъ, сохранены для казны въ отношеніи доходовъ на покрытіе долга Кредитному Земскому Обществу, тѣ же права, какія имѣла она до отчужденія тѣхъ имѣній, по представленію Правительственной Комиссіи Финансовъ, постановилъ и постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Для полученія ссуды изъ Кредитнаго Земскаго Общества новыми закладными листами, Комиссія Финансовъ имѣетъ заложить слѣдующія имѣнія, какъ состоящія еще въ вѣденіи казны, такъ и поступившія во Всемилостивѣйшее пожалованіе, со всѣми къ нимъ принадлежностями, въ особыхъ гипотекахъ на каждое имѣніе порознь значущимися:

na, podług przepisów Dekretu z dnia $\frac{4}{16}$ Października 1835 roku rozdarowanych, zachowane są Skarbowi, co do dochodów długowi Towarzystwa Kredytowego odpowiednich, te same Prawa, iakie mu przed darowizną służyły, — na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi co następuie:

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przystąpi do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego nowego okresu, z następuiącemi dobrami, bądź przy własności Skarbu ieszcze pozostaiącemi, lub iuż rozdarowanemi, a to ze wszystkiemi przyległościami przy każdych, iedną księgą hypoteczną obiętemi, iako to:

I. *Краковской Губерніи:*

1. Бржезины.
2. Бржеги.
3. Хенцины.
4. Езеровице.
5. Малогошчь.
6. Корчинъ.
7. Козьегловы.
8. Куржеловъ.
9. Леловъ.
10. Ленпковице.
11. Малошыце.
12. Новемясто Корчинь.
13. Ольшпынъ.
14. Рабшпынъ.
15. Рокишно.
16. Руда и Гнѣздзиско.
17. Сноховице.
18. Спопница.
19. Шыце.
20. Шыдловъ.
21. Щепановице.

I. *w Gubernii Krakowskiéy:*

1. Brzeziny.
2. Brzegi.
3. Chęciny.
4. Jeziorowice.
5. Małogoszcz.
6. Korczyn.
7. Koziegłowy.
8. Kurzelów.
9. Lelów.
10. Łętkowice.
11. Małoszyce.
12. Nowe-Miasto Korczyn.
13. Olsztyn.
14. Rabsztyn.
15. Rokitno.
16. Ruda i Gniezdzisko.
17. Snochowice.
18. Stopnica.
19. Szyce.
20. Szydłów.
21. Szczepanowice.

22. Темпочевъ.
23. Туръ.
24. Висьлица.
25. Вѣнцковице.
26. Вольбромъ.
27. Воля Либершовска.
28. Войсковице Косьцѣльне.
29. Загосць.
30. Жарновецъ.
31. Кѣльце.
32. Олькуско Сѣверске.

II. *Сандомирской Губерніи.*

1. Циссовъ.
2. Грабковъ.
3. Гзовице.
4. Яниковѣ.
5. Козенице.
6. Куновъ и Пенкославице.
7. Мировъ.
8. Опочно.
9. Осѣкъ.

22. Tempoczew.
23. Tur.
24. Wiślica.
25. Więckowice.
26. Wolbrom.
27. Wola Libertowska.
28. Woyskowice Kościelne.
29. Zagość.
30. Żarnowiec.
31. Kielce.
32. Olkusko-Siewierskie.

II. *w Gubernii Sandomierskiéy:*

1. Cissów.
2. Grabków.
3. Gzowice.
4. Janików.
5. Kozienice.
6. Kunów i Pękosławice.
7. Mirów.
8. Opoczno.
9. Osiek.

10. Піорковъ.
11. Пршедборжъ и Плонсковице.
12. Равица.
13. Радзице.
14. Радомъ.
15. Рычиволъ.
16. Солецъ, Ясѣнецъ и Бялоборжеги
17. Спенжица.
18. Спромѣцъ.
19. Вонхоцкъ.
20. Завихоспъ (городъ).
21. Злота.
22. Сусковоля (вмѣсто Зволень).
23. Бодзентынъ.
24. Илжа.
25. Радошице.
26. Самсоновъ.
27. Спароховицко Бродзке.
28. Сухедніовъ.
29. Шидловецъ.

10. Piorków.
11. Przedborz i Pląskowice.
12. Rawica.
13. Radzice.
14. Radom.
15. Ryczywoł.
16. Solec, Jasieniec i Białobrzegi.
17. Stężyca.
18. Stromiec.
19. Wąchock.
20. Zawichost (miasto).
21. Złota.
22. Suskowola (zamiast Zwoleń).
23. Bodzentyn.
24. Jłża.
25. Radoszyce.
26. Samsonów.
27. Starochowicko Brodzkie.
28. Suchedniów.
29. Szydłowiec.

III. *Люблинской Губерніи:*

1. Хелмъ.
2. Хушче.
3. Чулчице.
4. Дыпулпыче.
5. Красныспавъ, Роньскъ, Сѣнница и Спенжица.
6. Люблинъ, Чеховъ и Чернѣёвъ.
7. Люхувъ.
8. Охожа.
9. Уржендувъ.

IV. *Подляской Губерніи:*

1. Гарволинъ.
2. Головчыце.
3. Янувъ.
4. Коиколовница.
5. Киіовецъ, Дерло, Рокитно.
6. Кржывовѣржба.
7. Липевники, Бонинъ, Валинъ.
8. Ломазы.

III. *w Gubernii Lubelskiéy:*

1. Chełm.
2. Chutcze.
3. Czułczyce.
4. Dypułtycze.
5. Krasnystaw, Rońsk, Siennica i Stężyca.
6. Lublin, Czechów i Czerniejów.
7. Luchów.
8. Ochoża.
9. Urzędów.

IV. *w Gubernii Podlaskiéy:*

1. Garwolin.
2. Hołowczyce.
3. Janów.
4. Kąkolownica.
5. Kijowiec, Derło, Rokitno.
6. Krzywowierzba.
7. Litewniki, Bonin, Walin.
8. Łomazy.

9. Лосице, Шпаки, Шыдловка и Островецъ.
10. Луковъ.
11. Парчевъ.
12. Правда.
13. Сѣдльце.
14. Стульно и Собиборъ.
15. Тршебѣшувъ.
16. Вишнювъ.
17. Тересполь.
18. Демблинъ.

V. *Калишской Губерніи:*

1. Бяла и Тынѣцъ (въ Экономіи Калишъ).
2. Болеславице.
3. Бродня.
4. Ціонжень.
5. Чарноцинъ.
6. Ченстохова.
7. Гидле.
8. Грабице.

9. Łosice, Szpaki, Szydłówka i Ostrowce.
10. Łuków.
11. Parczew.
12. Prawda.
13. Siedlce.
14. Stulno i Sobibor.
15. Trzebieszów.
16. Wiszniów.
17. Terespol.
18. Demblin.

V. *w Gubernii Kaliskiéy:*

1. Biała i Tyniec, w Ekonomii Kalisz.
2. Bolesławice.
3. Brodnia.
4. Ciążeń.
5. Czarnocin.
6. Częstochowa.
7. Gidle.
8. Grabice.

Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum. Filia w Białymstoku
77284

9. Ивановице.
10. Коло.
11. Кошупы.
12. Крженице.
13. Ленчно.
14. Менка.
15. Мѣржице.
16. Мокрско.
17. Паенчно.
18. Пабіянице.
19. Пѣпрковъ.
20. Почесна.
21. Рапынь.
22. Сокольники.
23. Спаремяспо.
24. Турекъ.
25. Унѣювъ.
26. Велюнь.
27. Вѣвѣцъ.
28. Вольборжъ.
29. Клоново.

9. Iwanowice.
10. Koło.
11. Koszuty.
12. Krzepice.
13. Łęczno.
14. Męka.
15. Mierzyce.
16. Mokrsko.
17. Paięczno.
18. Pabianice.
19. Piotrków.
20. Poczesna.
21. Ratyń.
22. Sokolniki.
23. Staremiasto.
24. Turek.
25. Uniejów.
26. Wieluń.
27. Wiewiec.
28. Wolborz.
29. Klonowo.

VI. *Мазовецкой Губерніи.*

1. Балдржихувъ.
2. Бискупице (прежде Здѣховъ).
3. Борове.
4. Бржесць.
5. Брыскъ.
6. Брвильно.
7. Хелмно.
8. Гостынинъ.
9. Грабѣ (прежде Гошчынъ).
10. Кампиносъ.
11. Клодава.
12. Корабѣвице.
13. Коваль.
14. Ляшовичъ.
15. Глиникъ и Ясень (прежде Любохня).
16. Любошынь.
17. Лазнувъ.
18. Ломна.
19. Мазевъ.

VI. *w Gubernii Mazowieckiéy:*

1. Bałdrzychów.
2. Biskupice (dawniéy Zdziechów).
3. Borowe.
4. Brześć.
5. Brysk.
6. Brwilno.
7. Chełmno.
8. Gostynin.
9. Grabie (dawniéy Goszczyn).
10. Kampinos.
11. Kłodawa.
12. Korabiewice.
13. Kowal.
14. Latowicz.
15. Glinik i Jasień (dawniéy Lubochnia).
16. Lubotyń.
17. Łaznów.
18. Łomna.
19. Mazew.

20. Мочидлувъ и Вродишевъ (прежде Попычъ).
21. Нѣсулковъ (прежде Дмосинъ).
22. Пршедечъ.
23. Раціонжекъ.
24. Рава.
25. Радзѣіово.
26. Рокитно и Хрусьлинъ (прежде Пассъ).
27. Ржечица.
28. Спанславувъ.
29. Шчавинъ (прежде Здзѣхувъ).
30. Тарчинъ.
31. Ткачевъ.
32. Варшава.
33. Варка (прежде Попычъ).
34. Заборувъ (прежде Пассъ).
35. Новодвуръ.

VII. *Плоцкой Губерніи:*

1. Вышкувъ и Лешчидулъ (вмѣсто Браньщикъ).

20. Moczydłów i Wrociszew (dawniey Potycz).
21. Niesułkow (dawniéy Dmosin).
22. Przedecz.
23. Raciążek.
24. Rawa.
25. Radzieiowo.
26. Rokitno i Chruślin (dawniéy Pass).
27. Rzeczyca.
28. Stanisławów.
29. Szczawin (dawniéy Zdziechów).
30. Tarczyn.
31. Tkaczew.
32. Warszawa.
33. Warka (dawniéy Potycz).
34. Zaborów (dawniéy Pass).
35. Nowodwór.

VII. *w Gubernii Płockiéy:*

1. Wyszków i Leszczydół (zamiast Brańszczyk).

2. Борышево.
3. Брокъ.
4. Брвильно.
5. Цѣхоцинъ.
6. Голондково.
7. Гумино.
8. Ясѣница.
9. Ленѣ-Вѣлькѣ.
10. Монколинъ.
11. Млава.
12. Обрышше.
13. Осшроленка.
14. Праснышъ.
15. Рожанъ.
16. Сѣлунь.
17. Сѣлецъ.
18. Сѣрпцъ.
19. Тромбинъ.
20. Закрочымъ.
21. Сохоцинъ (прежде Экономія Шумлинъ).
22. Будзино Больки.

2. Boryszewo.
3. Brok.
4. Brwilno.
5. Ciechocin.
6. Gołądkowo.
7. Gumino.
8. Jasienica.
9. Lenie Wielkie.
10. Mąkolin.
11. Mława.
12. Obrytte.
13. Ostrołęka.
14. Prasnysz.
15. Rożan.
16. Sieluń.
17. Sielec.
18. Sierpc.
19. Trombin.
20. Zakroczym.
21. Sochocin (z dawnéy Ekonomii Szumlin).
22. Budzino Bolki.

VIII. *Августовской Губерніи:*

1. Антоново.
2. Баршники.
3. Бочкеникеле.
4. Чосшкувъ.
5. Доброволя.
6. Кадарышки.
7. Кальварія.
8. Кидуле.
9. Краснополь.
10. Крулёво кршесло.
11. Куково.
12. Ланкѣлишки.
13. Лѣсьництво.
14. Людвинувъ.
15. Лабно.
16. Ломжа.
17. Мацькувъ.
18. Малый Плоцкъ.
19. Михалинъ.
20. Новогрудъ.
21. Онишки.

VIII. *W Gubernii Augustowskiéy:*

1. Antonowo.
2. Bartniki.
3. Boczkenikele.
4. Czostków.
5. Dobrowola.
6. Kadaryszki.
7. Kalwarya.
8. Kidule.
9. Krakopol.
10. Królowe-Krzesło.
11. Kukowo.
12. Lankieliszki.
13. Leśnictwo.
14. Ludwinów.
15. Łabno.
16. Łomża.
17. Maćków.
18. Mały Płock.
19. Michalin.
20. Nowogród.
21. Oniszki.

22. Пенкины.
23. Райгрудъ.
24. Рудавка.
25. Сереѣ.
26. Сейны.
27. Соколупяны.
28. Суражъ.
29. Удрыя.
30. Вигры.
31. Визна.
32. Вышпынѣцъ.
33. Вылковышки.
34. Ясёново и Копышково.
35. Довспуда съ принадлежностями.

Статья 2.

Совершеніе гипотеки на состоящее въ Калишской Губерніи имѣніе Клоново и въ Августовской Губерніи имѣнія Ясёново и Копышково, какъ непредъявленныхъ понынѣ къ гипотечной записи, имѣетъ послѣ-

22. Penkiny.
23. Raygród.
24. Rudawka.
25. Sereie.
26. Seyny.
27. Sokołupiany.
28. Suraż.
29. Udrya.
30. Wigry.
31. Wizna.
32. Wysztyniec.
33. Wyłkowyszki.
34. Jasionowo i Kopytkowo.
35. Dowspuda, z przyległościami.

Artykuł. 2.

Urządzenie hypoteki dóbr Klonowa w Gubernii Kaliskiéy, tudzież Jasionowa i Kopytkowa w Gubernii Augustowskiéy, iako dotąd do regulacyi nie wywołanych, ma się odbydź podług przepisów Dekretu Nayiaśnieyszego

довашь на основаніи правилъ ВЫСОЧАЙШАГО Декрепа, $\frac{12}{24}$ Генваря 1826 года, а Коммисія Финансовъ, сосшавивъ вѣдомосшь всѣмъ помянушыхъ имѣній принадлежносшямъ, предъявишъ чрезъ своего уполномоченнаго ко внесенію въ Гипошечныя книги, копію съ насшоящаго посшановленія.

Сшашья 3.

Подъ залогъ поименованныхъ въ 1-й сшашьѣ имѣній, долженъ бышь произведенъ заемъ нешолько въ соразмѣрносши шой часши долга, коширая уже погашена, но шакже и въ шой соразмѣрносши, какая допускаешся 4, 5 и 6 сшашьями Усшава Кредишнаго Общества, опъ $\frac{1}{13}$ Іюня 1825 года.

Сшашья 4.

Исполненіе насшоящаго Посшановленія, которое должно бышь внесе-

PANA z dnia $\frac{12}{24}$ Stycznia r. 1826; Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wyszczególni przyległości do tych dóbr należące, i przez swego delegowanego złoży do ksiąg wieczystych kopią ninieyszego Postanowienia.

Artykuł 3.

Na dobra w artykule 1 wymienione zaciągniętą bydź ma pożyczka, nietylko celem odnowienia części iuż umorzonéy, ale oraz do wysokości artykułami 4, 5 i 6 Prawa o Towarzystwie Kredytowém z dnia $\frac{1}{13}$ Czerwca 1825 r., dozwolonéy.

Artykuł 4.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ogło-

но въ Дневникъ Законовъ, возлагаемпся на Правительственныя Коммисіи, поколику что до которой изъ нихъ относится.

szoném bydź ma, Kommissyom Rządowym, w czém do którey należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy z dnia $\frac{22 \text{ Kwietnia}}{4 \text{ Maia}}$ 1838 roku.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek, *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) R. *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości

Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Biura
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго,

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

На основаніи состоявшихся, $\frac{17}{29}$ Декабря 1835 и $\frac{16}{28}$ Іюля 1837 г., постановленій и изложенныхъ въ первомъ изъ нихъ правилъ, по представленію Главнаго Директора предсѣдательствующаго въ Правитель-

W Imieniu Nayiaśnieyszego.

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W następstwie postanowienia Swego z dnia $\frac{17}{29}$ Grudnia 1835 i $\frac{16}{28}$ Lipca 1837 r. i na zasadach w pierwszém przywiedzionych, na przełożenie Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi

сшенной Коммисіи Финансовъ, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Викентій Воюцкій и Фердинандъ Венгерскій, изъ коихъ первый возвратился въ Царство Польское въ опредѣленный на то срокъ, а послѣдній умеръ до обнародованія манифеста о всепрощеніи, исключаются изъ общаго списка лицъ, въ постановленіи Совѣта, $\frac{28\text{ Іюня}}{10\text{ Іюля}}$ 1835 года поименованныхъ, и конфискація принадлежащаго имъ имущества, со всѣми ея послѣдствіями, симъ отмѣняется.

Статья 2.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительствующія Ком-

Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuie:

Artykuł 1.

Wolucki Wincenty i Węgierski Ferdynand, z których pierwszy w oznaczonym terminie powrócił do kraiu, drugi zaś zszedł z tego świata przed ogłoszeniem Manifestu amnestyi, maią bydź wykreśleni z listy imiennéy, przy postanowieniu z dnia $\frac{28\text{ Czerwca}}{10\text{ Lipca}}$ 1835 r. zamieszczonéy i konfiskata ich maiątków ze wszystkiemi skutkami cofniętą.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma bydź ogłoszoném i w Dzienniku Praw umieszczoném, Kommissyom Rządowym, Sprawiedliwości, oraz Przycho-

мисіи Юстиціи и Финансовъ, что̀ до которой изъ нихъ относится.

dów i Skarbu, w czém do któréy należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posieniu Rady Administracyinéy z dnia $\frac{15}{27}$ Kwietnia 1838 roku.

W nieobecności JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, w zastępstwie Członek Rady Administracyinéy Prezyduiący
(podpisano) Generał-Adjutant *Rautenstrauch.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго,

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

На основаніи состоявшихся, $\frac{28\text{ Іюня}}{10\text{ Іюля}}$ и $\frac{17}{29}$ Декабря 1835, $\frac{10}{22}$ Іюля 1836 и $\frac{16}{28}$ Іюля 1837 года, постановленій и изложенныхъ въ первомъ изъ нихъ правилъ, по представленію Главнаго Директора предсѣдательствующаго въ Пра-

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W następstwie postanowień swoich z dni $\frac{28\text{ Czerwca}}{10\text{ Lipca}}$, $\frac{17}{29}$ Grudnia 1835 r., $\frac{10}{22}$ Lipca 1836 r., $\frac{16}{28}$ Lipca 1837 r., na zasadach w pierwszém przywiedzionych, na przełożenie Dyrektora Głównego, Prezyduiącego w Kommissyi Rządo-

вительственной Коммисіи Финансовъ, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Лицъ невоспользовавшихся всепрощеніемъ, удалившихся за границу и въ Царствѣ Польскомъ по послѣднимъ розысканіямъ неоказавшихся, а именно;

1. Владимира Альфонса (бывшаго въ военной службѣ),
2. Елисея Бонтама,
3. Феликса Бодушиньскаго,
4. Юліана Борхарда (бывшаго въ военной службѣ),
5. Николая Бѣляньскаго (бывшаго Бургомистра г. Курова),
6. Валентія Хрусцѣлевскаго (бывшаго въ военной службѣ),
7. Августина Хахульскаго (жителя г. Кельцъ,
8. Іеронима Пухало Цивиньскаго (бывшаго въ военной службѣ),

wéy Przychodów i Skarbu, postanowiła, co następuie:

Artykuł 1.

Osoby niekorzystaiące z amnestyi i za granicę zbiegłe, których nieobecność w kraiu świeżo wyśledzoną została, a mianowicie:

1. Alfons Włodzimierz, były woyskowy,
2. Bontemps Eligiusz,
3. Boduszyński Felix,
4. Borchard Julian, były woyskowy,
5. Bielański Mikołay, Burmistrz miasta Kurowa,
6. Chruścielewski Walenty, były woyskowy,
7. Chachulski Augustyn, mieszkaniec Miasta Kielc,
8. Cywiński (Puchała) Hieronim, były woyskowy,

9. Іосифа Гочалковскаго,
10. Іосифа Ясиньскаго (бывшаго въ военной службѣ),
11. Теофила Янушевича (бывшаго Прокуратором при Гражданскомъ Трибуналѣ I-й инстанціи Сандомірскаго Воеводства),
12. Винцентія Крайньскаго (Меценаса),
13. Станислава Лишевскаго (бывшаго Подхорожаго),
14. Адама Ленскаго (бывшаго Поручика),
15. Игнатія Лукомскаго,
16. Ромуальда Лукомскаго,
17. Макарія Лукомскаго,
18. Владислава Орлевскаго,
19. Маурицій Потоцкаго (бывшаго въ военной службѣ),
20. Ивана Рапацкаго (бывшаго въ военной службѣ),
21. Ляха Шырмы (Профессора Философіи бывшаго Варшавскаго Университета),

9. Gocałkowski Józef,
10. Jasiński Józef, były woyskowy,
11. Januszewicz Teofil, były Prokurator przy Trybunale Cywilnym pierwszéy Instancyi byłego Woiewództwa Sandomierskiego,
12. Kraiński Wincenty, Mecenas,
13. Liszewski Stanisław, były podchorąży,
14. Łęski Adam, były porucznik,
15. Łukomski Ignacy,
16. Łukomski Romuald,
17. Łukomski Makary,
18. Orlewski Władysław,
19. Potocki Maurycy, były woyskowy,
20. Rapacki Jan, były woyskowy,
21. Szyrma Lach, Professor Filozofii b. Uniwersytetu Warszawskiego,

имущества всякаго рода какъ засе-квестрованныя уже, такъ и впредь могущія быть открытыми, подвергаются конфискаціи, на основаніи правилъ въ постановленіи, $\frac{2}{14}$ Апрѣля 1835 года изложенныхъ.

Статья 2.

Права собственности, на недвижимыя имѣнія, капиталы, и гипотечныя обязательства, принадлежащія лицамъ въ предъидущей статьѣ поименованнымъ, силою настоящаго постановленія должны быть переписаны въ подлежащихъ гипотечныхъ книгахъ, на имя Казны.

Статья 3.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Ком-

ulegają kárze konfiskaty maiątków ich wszelkich, bądź iuż zasekwestrowanych, bądź następnie wykryć się ieszcze mogących, a to wedle prawideł, postanowieniem z dnia $\frac{2}{14}$ Kwietnia 1835 r. wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hipotekowanych, należących do osób w artykule poprzednim wymienionych, winny bydź, na mocy niniejszego postanowienia, w właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu publicznego przepisane.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego postanowienia, które przez pisma publiczne ma bydź ogłoszoném i w Dzienniku Praw umieszczoném, Kommissyom Rządowym, Sprawiedliwości oraz Przy-

мисіи Юстиціи и Финансовъ, что до которой изъ нихъ относится.

chodów i Skarbu, w czém do którey należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia $\frac{15}{27}$ Kwietnia 1838 r.

W nieobecności JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, w zastępstwie, Członek Rady Administracyinéy Prezyduiący
(podpisano) Generał-Adjutant *Rautenstrauch.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *R. Fuhrmann:*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго

Царя Полскаго

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

На основаніи 1-й статьи ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго, въ $\frac{9}{21}$ день Апрѣля сего года, Положенія о ссудахъ новыми закладными листами изъ Кредитнаго Земскаго Общества, и ВЫСОЧАЙШАГО Декрета, $\frac{4}{16}$ Февраля 1832 года, по представленію Правительственной Коммисіи

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zapatrzywszy się na artykuł 1. Prawa o pożyczkach w nowych listach zastawnych z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, z dnia $\frac{9}{21}$ Kwietnia r. b., tudzież Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA, z dnia $\frac{4}{16}$ Lutego 1832 roku, przychylnie do wniosków Kommissyi Rządowéy Przychodów i

Финансовъ, постановилъ и постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Для полученія ссуды изъ Кредитнаго Земскаго Общества новыми закладными листами, Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія имѣетъ заложить слѣдующія имѣнія упраздненнаго духовенства:

I. *Краковской Губерніи:*

1. Бешувъ Подленже.
2. Буско.
3. Ханьча.
4. Чижувъ.
5. Хошель червоный.
6. Гебдувъ.
7. Ендржеювъ.
8. Имбрановице.
9. Коцице.

Skarbu, postanowiła i stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, przystąpi do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z następuiącemi dobrami Rządowemi, do funduszu Ogólno-Religiynego należącemi:

I. *Gubernia Krakowska:*

1. Beszów Podłęże.
2. Busko.
3. Chańcza.
4. Czyżów.
5. Chotel czerwony.
6. Hebdów.
7. Jędrzeiów.
8. Imbranowice.
9. Kocice.

10. Кржижановице.
11. Мѣховскѣ.
12. Нѣгославице.
13. Пепржеѣвице и Загоржице.
14. Пржезводы.
15. Радомице.
16. Рудники.
17. Сковронно и Пиньчевъ.
18. Скальбмѣржъ.
19. Злопники.

II. *Сандомирской Губерніи:*

1. Галковице.
2. Гуры высокѣ.
3. Клечанувъ и Носувъ.
4. Копрживница.
5. Лесювъ.
6. Сецехувъ.
7. Сулеювъ.
8. Св. Кржыжъ и Ядовники.
9. Вонхоцкъ.

10. Krzyżanowice.
11. Miechowskie.
12. Niegosławice.
13. Pietrzeiewice i Zagorzyce.
14. Przezwody.
15. Radomice.
16. Rudniki.
17. Skowronno i Pińczew.
18. Skalbmierz.
19. Złotniki.

II. *Gubernia Sandomierska:*

1. Gałkowice.
2. Góry Wysokie.
3. Kleczanów i Nosów.
4. Koprzywnica.
5. Lesiów.
6. Sieciechów.
7. Suleiów.
8. Swięty Krzyż i Jadowniki.
9. Wąchock.

III. *Люблинской Губерніи:*

1. Бискупице.
2. Бялка.
3. Бусьно и Бялополе.
4. Хмель и Бржосповка.

Статья 2.

Подъ залогъ вышепоименованныхъ имѣній, долженъ быть произведенъ заемъ новыми закладными листами, соразмѣрно суммѣ уплаченнаго уже отъ Казны долга, а подъ залогъ имѣнія Бусьно, въ той соразмѣрности, какая допускается Уставомъ Кредитнаго Общества.

Статья 3.

Исполненіе настоящаго Постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается-

III. *Gubernia Lubelska:*

1. Biskupice.
2. Białka.
3. Buśno i Białopole.
4. Chmiel i Brzostowka.

Artykuł 2,

Na dobra w artykule pierwszym wymienione, zaciągniętą bydź ma pożyczka w nowych listach zastawnych, do wysokości summy z funduszów Skarbu Publicznego iuż umorzonéy, a na dobra Buśno, do wysokości ustawą Towarzystwa Kredytowego dozwolonéy.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ogłoszoném bydź ma, Kommissyom

ся на Правительственныя Коммисіи, по колику что до которой изъ нихъ относится.

Rządowym, w czém do któréy należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy z dnia $\frac{22\text{ Kwietnia}}{4\text{ Maia}}$ 1838 roku.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *R. Fulirmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

Именемъ Его Величества
НИКОЛАЯ I.
Императора Всероссійскаго,
Царя Польскаго,
и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства

На основаніи 5-й статьи ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго, въ $\frac{9}{21}$ день Апрѣля сего года, положенія о ссудахъ новыми закладными листами изъ Кредитнаго Земскаго Общества, по представленію Правительственной Комиссіи Финансовъ, постановилъ и постановляетъ, слѣдующее:

W imieniu Nayiaśnieyszego
MIKOŁAJA I
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Na zasadzie artykułu 5go Prawa o pożyczkach w nowych Listach zastawnych z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego pod dniem $\frac{9}{21}$ Kwietnia r. b. Naywyżéy zatwierdzonego, oraz na wniosek Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi, co następuie:

Статья 1.

Для полученія ссуды изъ Кредитнаго Общества новыми закладными листами, Коммисія Финансовъ имѣетъ заложить оному слѣдующія конфискованныя имѣнія:

I. *Краковской Губерніи*:

1. Имѣніе Бржозувка съ принадлежностями.
2. „ Грабки съ принадлежностями.

II. *Сандомирской Губерніи*:

1. Имѣніе Сулеювъ съ принадлежностями.
2. „ Вонволъ съ принадлежностями.

III. *Люблинской Губерніи*:

1. Имѣніе Пулавы съ Пулавскою Гурою и другими принадлежностями.
2. Имѣніе Целѣёвъ съ принадлежностями.

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu przystąpi do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego nowego okresu, z następuiącemi dobrami skonfiskowanemi:

I. *w Gubernii Krakowskiéy*:

1. Dobra Brzozówka z przyległościami.
2. ditto Gratki ditto

II. *w Gubernii Sandomierskiéy*:

1. Dobra Suleiów z przyległościami.
2. ditto Wąwoł ditto

III. *w Gubernii Lubelskiéy*:

1. Dobra Puławy z Górą Puławską i innemi przyległościami.
2. Celeiów z przyległościami.

3. Имѣніе Валовице съ принадлежностями
4. „ Боиска тоже
5. „ Грабувка тоже
6. „ Казимѣржъ и Вонвольница тоже
7. „ Голомбъ.
8. „ Закршувекъ.

IV. *Мазовецкой Губерніи*:

1. Имѣніе Козлувъ и Дембско съ принадлежностями.

V. *Плоцкой Губерніи*:

1. Имѣніе Бонпково Рохны съ принадлежностями.
2. „ Вѣржбица съ принадлежностями.

VI. *Августовской Губерніи*:

1. Имѣніе Рачки съ принадлежностями.
2. „ Дронженьцинъ Лубѣево съ принадлежностями.

3. Wałowice z przyległościami.
4. Boiska ditto
5. Grabówka ditto
6. Kazimierz i Wąwolnica ditto
7. Gołąb.
8. Zakrzówek.

IV. *w Gubernii Mazowieckiéy*:

1. Dobra Kozłów i Dembsko z przyległościami.

V. *w Gubernii Płockiéy*:

1. Dobra Bątkowo Rochny z przyległościami.
2. Dobra Wierzbica z przyległościami.

VI. *w Gubernii Augustowskiéy*:

1. Dobra Raczki z przyległościami.
2. Drążeńcin Lubieiewo ditto

Статья 2.

Подъ залогъ вышепоименованныхъ имѣній, долженъ быть произведенъ заемъ не только въ соразмѣрности той части долга, которая уже погашена, но также и въ той соразмѣрности, какая допускается 4, 5 и 6-ю статьями Устава Кредитнаго Общества отъ $\frac{1}{13}$ Іюня 1825 года, поколику тѣ имѣнія не были еще въ залогѣ.

Статья 3.

Имѣнія, которыя по праву конфискаціи поступили въ Казну не въ полной ихъ цѣлости, а только частями, могутъ быть равномѣрно подвергнуты залогу, по предварительномъ о томъ соглашеніи съ владѣльцами прочихъ частей тѣхъ имѣній.

Статья 4.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагает-

Artykuł 2.

Na dobra dopiero wymienione zaciągniętą bydź ma pożyczka nietylko celem odnowienia części iuż umorzonéy, ale i do wysokości artykułami 4, 5 i 6 Prawa Seymowego z dnia $\frac{1}{13}$ Czerwca 1825 r. wskazanéy, gdzie to ieszcze nie nastąpiło.

Artykuł 3.

Co do dóbr, do własności których, Skarb tylko w pewnéy części tytułem konfiskaty ma prawo, przystąpienie do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego będzie również mogło mieć mieysce, za poprzedniém w téy mierze porozumieniem się z innemi współwłaścicielami.

Artykuł 4.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ogłoszoném bydź ma, Kommissyom Rzą-

ся на Правительствующія Коммисіи, поколику что до которой изъ нихъ относится.

dowym, w czém do którey należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia $\frac{22\ \text{Kwietnia}}{4\ \text{Maia}}$ 1838 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) R. *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Z. Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
MIKOŁAJA I.
Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Wskutku protokólarnéy deklaracyi PP. Franciszka Snochowskiego i Jana Widrychiewicza w Warszawie zamieszkałych, w tuteyszym Urzędzie Municypalnym dnia $\frac{8}{20}$ Marca r. b. spisanéy, i na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z dnia $\frac{6}{18}$ Kwietnia 1838 r. Nro $\frac{3650}{12380}$

Rada Administracyina zapatrzywszy się na Postanowienie swoie, z dnia $\frac{8}{20}$ Lipca 1837 r., postanowiła i stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Udzielony zostaie ninieyszem PP. Franciszkowi Snochowskiemu i Janowi Widrychiewicz w Warszawie zamieszkałym, list przyznania wynalazku, na robienie massy ołówkowéy i ołówków czarnych, z grafitu rzniętych, iako też z massy ciągnionych, lub wytłaczanych w rozmaitych kształtach i gatunkach, właściwym i przez nich wynalezionym sposobem, bliżéy opisem tudzież modelami w Biurze Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, złożonym i określonym.

Artykuł 2

List takowy, rozciągać się będzie na całe królestwo, i trwać ma przez

lat dziesięć od daty ninieyszego postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie ninieyszego Listu, nie zaręcza ani za nowość, ani za pierwszeństwo, ani za dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Gdyby właściciel Listu, w ciągu sześciu miesięcy, od daty doręczenia mu ninieyszego Listu, wynalazku swego praktycznie nie udowodnił, tém samém i List ninieyszy upada.

Artykuł 5.

Doręczenie tego Listu wynalazku, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{15}{27}$ Kwietnia 1838 r.

W nieobecności J. O. Xięcia Namiestnika Królewskiego, w zastępstwie, Członek Rady Administracyinéy, Prezydniący
(podpisano) General-Adiutant *Rautenstrauch.*

Dyrektor Główny Prezydniący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *Szypów.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Zważaiąc: że postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego, z dnia 16 Listopada 1825 r., miasteczko Chodel;

natury dóbr po-Jezuickich, w Gubernii i Obwodzie Lubelskim, z powodu ubóstwa wówczas mieszkańców i dla ich ulgi, zamienioném zostało, na osadę mieyską, obecnie zaś ciż mieszkańcy, deklaruią dobrowolnie potrzebną składkę, na administracyą mieyską uiszczać, i ofiaruią nadto bezpłatnie lokal na mieszkanie Burmistrza i iego Kancellaryą.

Zważaiąc daléy: że pomienione miasteczko, ma sobie przez dziedziców i przywileie Królewskie, nadane różne swobody, grunta, las, oraz 12 iarmarków, tudzież prawo poboru opłaty mostowego, grobelnego i pastewnego, a Ustawy z roku 1775 i 1793, dotąd obowiązuiące, wszystkie dobra po-Jezuickie, nakazuią utrzymywać w takim stanie, w iakim też przy ich

suppressyi znalezione były; postanowiła i stanowi iak następuie:

Artykuł 1.

Wspomniona osada Chodel, stosownie do życzenia iéy mieszkańców, przywrócona zostaie ninieyszém postanowieniem, do rzędu miast, oraz wszystkich praw i prerogatyw dawnemi przywileiami onéyże nadanych, z zastrzeżeniem: aby tameczni mieszkańcy, przyiętym na siebie deklaracyą obowiązkom zadosyć czynili, i wszelkim przepisom Administracyino-Policyinym i Skarbowym ulegali.

Artykuł 2.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, Kommissyom Rządowym, w czém do któréy należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{22\ \text{Kwietnia}}{4\ \text{Maia}}$ 1838 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski.

Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *Szypow.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości.
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{11}{23}$ Czerwca 1838 roku.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
MIKOŁAJA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa

Maiąc na celu zapewnienie losu Urzędników, Officyalistów, Artystów, Rzemieślników i innych osób, do służby Teatrów w Warszawie użytych, iako też i ich familiy, gdy wiek, albo słabości w ciągu służby nabyte, uczynią ich niezdatnemi do dalszego onéy wykonywania, lub gdy wysłużywszy

lata przepisane, w pełnieniu swoich obowiązków, nabędą prawa do pomocy Rządu;

Rada Administracyina, na mocy udzielonego iéy przez Nayiaśnieyszego CESARZA JMCI i KRÓLA upoważnienia, postanowiła i stanowi, co następuie:

TYTUŁ I.

O przypuszczeniu osób do składu Teatrów Warszawskich należących, do Stowarzyszenia Emerytalnego Cywilnego.

Artykuł 1.

Członkowie Dyrekcyi Teatrów Warszawskich, Artyści sceniczni i inne osoby do służby tychże Teatrów użyte, i stałe pensye etatowe naymniéy w kwocie złp. 100 rocznie pobieraiące, przypuszczone zostaią do Stowarzyszenia Emerytalnego Cywilnego, na

zasadach artykułami 1, 2, 3, Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA, z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 roku przepisanych.

Artykuł 2.

W tym celu wszystkie osoby, artykułem poprzedzaiącym wyszczególnione, wniosą na rzecz Stowarzyszenia Emerytalnego Cywilnego, za czas, od dnia $\frac{20\text{ Grudnia}}{1\text{ Stycznia}}$ $18\frac{23}{24}$ roku, iako epoki zaprowadzenia wspomnionego Stowarzyszenia, procent po cztéry od sta, od pobieranéy przez nich od téy epoki płacy.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, za zniesieniem się z Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, oznaczy ieden lub kilka terminów, w których summa na ten przedmiot wypadaiąca, bądź to całkowicie, bądź częściowo, ma bydź wypłaconą.

Artykuł 3.

Następnie, to iest od daty ogłoszenia ninieyszego Postanowienia, potrącony bydź ma, przy wypłatach miesięcznych taki sam procent, to iest po cztéry od sta, z płacy osób powyżéy wymienionych.

Artykuł 4.

W razie podwyższenia na przyszłość płacy któréy z osób artykułem 1. m wyszczególnionych, potrącona iéy zostanie na rzecz funduszów Emerytalnych, na raz ieden, iedna dwunasta część przewyżki, iaka z takowego podwyższenia wyniknie.

Artykuł 5.

Fundusze art. 3 i 4 wymienione, wnoszone bydź powinny po upływie każdego miesiąca, do funduszów Stowarzyszenia, stosownie do rozporzą-

dzenia, iakie w téy mierze przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wydane zostanie.

TYTUŁ II.

O klassach pensyi.

Artykuł 6.

Dwadzieścia lat skończonych czynnéy i nienagannéy służby, daie wychodzącym z niéy Artystom i innym osobom powyżéy wymienionym, prawo do pensyi emerytalnéy, która wyrównywać będzie iednéy czwartéy części naywyższéy płacy rocznéy, iaką w ciągu całéy swéy służby pobierali, z warunkiem: ieżeli od takowéy przepisaną składkę na fundusz Stowarzyszenia, przynaymniéy przez rok ieden opłacali.

Artykuł 7.

Jeżeli po wysłużeniu lat dwudziestu, Artysta lub inna osoba artykułem 1 wyszczególniona, w dalszéy pozostaie służbie, wówczas pensya iego emerytalna podwyższać się będzie za każdy następny rok służby o iedną piątą część, a to aż do włącznie lat trzydziestu pięciu skończonych, po których, taż pensya wyrówna całéy naywyższéy płacy i powiększać się iuż nie będzie, nawet w razie dalszego pozostania w służbie.

W żadnym iednak przypadku, wyznaczyć się maiąca pensya emerytalna, niższą od złotych stu bydź nie może.

Artykuł 8.

Gdyby która z osób artykułem 1 wymienionych, w czasie służby podpadła nie z własnéy winy kalectwu lub utracie zdrowia, tak dalece, że z tego powodu, nie będąc w stanie pełnić obowiązków swoich, przymuszoną zostanie wyiść ze służby, w takim przy-

padku uzyska pensyą podług następuiących prawideł:

a) Jeżeli osoba w art. 1 wymieniona, przed upłynieniem dwudziestu lat służby utraci zdrowie lub dotknięta zostanie kalectwem, albo słabością nie ciężką, lecz nieuleczoną, i ieżeli z tego powodu stawszy się niezdolną do pełnienia swych obowiązków w Teatrze, będzie iednak sposobną do innych zatrudnień, w takim razie osoba maiąca służby nienagannéy od lat dziesięciu skończonych, aż do lat dwudziestu, otrzyma pensyę emerytalną wyrównywaiącą iednéy czwartéy części naywyższéy płacy, iaką w ciągu swéy służby pobierała.

Jeżeli podobnemu przypadkowi ulegnie po latach dwudziestu, natenczas za skończone lat dwadzieścia aż do dwudziestu pięciu otrzyma pensyę wynoszącą połowę takiéyże saméy płacy. Za skończone lat dwadzieścia pięć aż do trzydziestu, trzy czwarte części, a po wysłużeniu lat trzydziestu skończonych, pensyę odpowiednią całkowitéy naywyższéy płacy.

b) Jeżeli dotknięta będzie ciężką i nieuleczoną chorobą, iako to: paraliżem, obłąkaniem umysłu, utratą wzroku i t. p. i ieżeli z tego powodu stanie się zupełnie niezdatną, nietylko do pełnienia obowiązków w Teatrze, ale nawet do wszelkiéy innéy pracy i zatrudnienia, w takim razie za rok ieden do pięciu lat służby, otrzyma tytułem wsparcia na raz ieden summę, wyrównywaiącą naywyższéy płacy rocznéy, w ciągu służby pobieranéy. Za lat 5

skończonych do dziesięciu, uzyska pensyę emerytalną wyrównywaiącą iednéy czwartéy części naywyższéy iego płacy, a za dziesięć lat do piętnastu, połowę takieyże pensyi, za piętnaście lat do dwudziestu, trzy czwarte części teyże pensyi, a po wysłużeniu dwudziestu lat skończonych, całkowitą pensyę.

Artykuł 9.

Co do Tancerek baletu, zważywszy: iż praca iaka zwykle nauce ich i ukształceniu się w tym zawodzie towarzyszy, czyni ie wcześniéy aniżeli wszystkich innych Artystów Teatru, niezdatnemi do dalszéy służby; zważywszy obok tego, iż Tancerki, pomimo iż w ciągu nauki swoiéy występuiąc na scenie stają się iuż wtenczas iéy użytecznemi, czas iednak na nauce, a nawet po ukończeniu takowéy w balecie, aż do uzupełnienia wieku w art. 14 wymienionego przepędzony, nie liczy im się do emerytury, słuszną iest rzeczą zmnieyszyć tymże Tancerkom liczbę lat służby, nadaiącéy im prawo do pensyi, a to w następuiącym stosunku:

a) Przeciąg dwudziestoletniéy służby, wymaganéy artykułem 6-tym do uzyskania pensyi, odpowiedniéy czwartéy części pobieranéy płacy, skrócony dla nich zostaie do lat dziesięciu.

b) Za każdy rok następnéy służby, przybywa dla nich iedna dwudziesta część płacy wzmiankowanéy.

Artykuł 10.

Jeżeli w ciągu nienagannéy służby od lat pięciu do dziesięciu, Tancerka stanie się niezdatną do dalszego onéy pełnienia w Teatrze, z powodu słabości nieciężkiéy, lecz nieuleczonéy, w takim razie uzyska pensyę wyrównywa-

iącą czwartéy części pobieranéy przez siebie płacy. Jeżeli dotkniętą zostanie podobną słabością w ciągu służby swoiéy od dziesięciu lat do piętnastu, otrzyma pensyę odpowiadaiącą połowie teyże płacy. Jeżeli takiemuż przypadkowi podlegnie w czasie służby od piętnastu do dwudziestu lat, udzieloną iéy zostanie pensya w stosunku trzech czwartych części płacy, nakoniec pensya wyrównywaiąca całkowitéy płacy po wysłużeniu lat dwudziestu.

Tancerki dotknięte w ciągu służby słabością ciężką, artykułem 8 pod lit. *b*) wymienioną, otrzymaią:

a) Za dwa lata służby lub mniéy, wsparcie na raz ieden, w stosunku całkowitéy naywyższéy płacy, przez siebie pobieranéy.

b) Za służbę od dwóch do pięciu lat, pensyę odpowiednią czwartéy części wzmiankowanéy płacy.

c) Za służbę od pięciu do ośmiu lat, pensyę wyrównywaiącą połowie teyże płacy.

d) Za służbę od ośmiu do dziesięciu lat, pensyę w proporcyi trzech czwartych części płacy.

e) Nakoniec po wysłużeniu dziesięciu lat, pensyę odpowiadaiącą całkowitéy płacy.

Artykuł 11.

Artysta sceniczny albo inna osoba artykułem 1 wymieniona, któraby na scenie w czasie pełnienia obowiązków, przez iakikolwiek przypadek dotknięta będąc ciężkiém i nieuleczoném kalectwem, stała się niezdatną nietylko do pełnienia swych obowiązków, ale i do wszelkiego innego zatrudnienia, udzieloną mieć będzie, iakakolwiek będzie liczba lat iéy służby, pensyę, całkowitéy naywyższéy płacy, iaką w cią-

gu swéy służby pobierała, odpowiadaiącą.

Artykuł 12.

Lata służby, tylko w Teatrach w Warszawie strawione, liczone będą do emerytury.

Co się tycze służby w innych teatrach, ta w takim tylko razie zarachowaną zostanie, ieżeli Artysta, przy wstępie swym do Teatru Warszawskiego, miał sobie lub mieć będzie to zapewnioném.

Artykuł 13.

Zresztą w obliczaniu lat służby do emerytury, stosować się należy do przepisów w artykułach 14, 15, 16 i 17 Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 r. zawartych.

Artykuł 14.

Wiek, od którego służba do emerytury liczoną będzie, oznaczony zostaie iak następuie:

dla Artystów dramatycznych i innych osób w artykule 1 wymienionych, od lat 18 skończonych;
dla Aktorek, od lat 16;
dla Tancerzy, od lat 17;
dla Tancerek, od lat 15.

Artykuł 15.

Na przypadek gdyby która z osób powyżéy artykułem 1 wyszczególniona, po otrzymaniu pensyi emerytalnéy powtórnie umieszczoną została, przy iednym z Teatrów Warszawskich, z płacą wyższą od wyznaczonéy iéy emerytury, uważaną ona będzie iakoby w dalszéy służbie pozostaiąca, a pensya iéy emerytalna od dnia powtórnego weyścia w wypłacie zawieszona, zwiększać się będzie w miarę lat iéy przybywaiących, wedle przepisów niniejszego Postanowienia.

TYTUŁ III.

O pensyach i wsparciu na raz ieden dla wdów.

Artykuł 16.

Jeżeli artysta lub która z osób w art. 1 wymienionych, po zgonie swoim, bądź to w ciągu służby, bądź też po otrzymaniu iuż emerytury nastąpionym, zostawi wdowę, którąby w pożyciu małżeńskiém przynaymniéy przez rok ieden z nim zostawała, w takim razie, wdowa ta otrzyma pensyę lub wsparcie na raz ieden, w przypadkach i podług zasad art. 20, 22 i 28 Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 r. o Emeryturze Cywilnéy wskazanych.

Artykuł 17.

Wynika więc z tego: że wdowa przypuszczoną będzie do dobrodzieystwa pensyi emerytalnéy:

1) Jeżeli mąż nabył prawa do pensyi.
2) Jeżeli mąż, przed wysłużeniem lat dwudziestu skończonych, z przyczyny służby publicznéy podpadł kalectwu lub życie postradał, i
3) Jeżeli mąż był iuż emerytem.

W tych wszystkich przypadkach, wdowa po nim mieć będzie prawo do pensyi emerytalnéy, wyrównywaiącéy połowie téy, do iakiéy mąż się kwalifikował, lub iaką iuż pobierał.

Wszelako gdyby małżeństwo rozwiązane zostało, niemniéy gdyby wdowa wspólne mieszkanie z mężem, bądź samowolnie, bądź przez prawną separacyę opuściła, natenczas utraca ona prawo do pensyi emerytalnéy.

W razie weyscia emeryta w związki małżeńskie, wdowa, oraz dzieci z takowego małżeństwa spłodzone, nie będą miały prawa do pensyi emerytalnéy.

Wdowy, których mężowie przed wysłużeniem lat dwudziestu życie zakończyli, a nie dopuścili się występku pociągaiącego za sobą utratę pensyi, pozyskaią z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego wsparcie na raz ieden, w stosunku następuiącym:

a) Jeżeli zmarły mąż miał służby od dwóch włącznie do lat dziesięciu skończonych, wdowa otrzyma szóstą część naywyższéy płacy roczney, którą tenże w ciągu służby pobierał.

b) Jeżeli mąż liczył służby od lat iedenastu włącznie do lat dwudziestu wyłącznie, wdowa udzielone mieć sobie będzie wsparcie odpowiednie trzeciéy części teyże płacy.

Artykuł 18.

Gdyby pozostała wdowa była Artystką w iednym z Teatrów Warszaw-

skich, natenczas obok płacy którąby sama za pełnione obowiązki w Teatrze pobierała, lub pensyi emerytalnéy za własne zasługi uzyskanéy, mieć będzie prawo do pensyi, którąby iéy iako wdowie przypadać mogła.

Artykuł 19.

W żadnym przypadku Artystka, przez weyście w związki małżeńskie, nie utraca prawa do pensyi emerytalnéy za własną swą służbę nabytego, bez względu czyli osoba z którą związek ten zawrze, kwalifikować się będzie, lub nie, do emerytury.

TYTUŁ IV.

O pensyach i wsparciu na raz ieden dla sierot.

Artykuł 20.

Sieroty pozostałe po osobach w art. 1 wymienionych, otrzymaią pensye, lub

wsparcie na raz ieden, podług przepisów artykułami 21, 22, 23, 24 i 28 Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 roku wskazanych.

Artykuł 21.

Wynika z przepisów powyższym artykułem objętych, co następuie:

a) Jeżeli po Artyście pozostaną sieroty bez matki, lub z matką niemaiącą prawa do pensyi, w takim razie wyznaczona zostanie na każde iedna czwarta część całéy pensyi emerytalnéy, do iakiéy oyciec ich kwalifikował się, lub iaką iuż pobierał. Jeżeliby zaś ich było więcéy iak czworo, całą tę pensyę w równych częściach otrzymaią.

b) Jeżeli maią matkę lub macochę, prawo do pensyi emerytalnéy posiadaiącą, otrzymuią każde, ieżeli ich nie będzie więcéy iak troie, iednę szóstą część pensyi

emerytalnéy, do iakiéy ich oyciec kwalifikował się, lub iuż pobierał. Jeżeli zaś ich będzie więcéy iak troie, połowę téy pensyi w równych częściach uzyskaią.

W razie utracenia matki, lub macochy, przed doyściem do lat w ninieyszém Postanowieniu wskazanych, stosować się będzie do nich przepis pod literą *a*.

c) Jeżeli które z dzieci powyżéy wymienionych umrze, lub przestanie miéć prawo do części pensyi przez nie pobieranéy, część ta spadnie na pozostałe rodzeństwo, i tak następnie aż do naymłodszego, dopóki to nie doydzie lat art. 25 ninieyszego Postanowienia przepisanych.

d) Dzieci nieletnie, pozostałe po Artystach lub innych osobach art. 1 wymienionych, a przed wysłuże-

niem lat dwudziestu zmarłych, uzyskaią z funduszów emerytalnych na raz ieden wsparcie następuiące:

Jeżeli oyciec miał od włącznie dwóch do dziesięciu lat służby skończonych, otrzymaią trzecią część naywyższéy płacy roczney, iaką tenże w ciągu służby swéy pobierał; ieżeli zaś liczył iedenaście lat skończonych służby, aż do dwudziestu wyłącznie, będą miały sobie udzielone tytułem wsparcia dwie trzecie części teyże płacy.

Artykuł 22.

Gdyby po zgonie Artysty lub inney osoby art. I wymienioney, pozostały dzieci maiące matkę Artystką w iednym z Teatrów Warszawskich, dzieci te pobierać mimo tego będą pensyę, która im, iako sierotom po

zmarłym ich oycu, stosownie do rozporządzeń artykułu poprzedzaiącego, przypadać może.

Nawzaiem, gdyby po śmierci Artystki, pozostały sieroty maiące oyca Artystą przy wzmiankowanych Teatrach, dzieci te miéć będą prawo do pensyi, iakaby im z tytułu zasług ich matki przypadała.

Artykuł 23.

Jeżeli pozostaną sieroty, których tak oyciec, iako i matka byli użyci w Teatrach Warszawskich, w takim razie sieroty te otrzymaią pensyę w stosunku połączoney emerytury oboyga rodziców.

Artykuł 24.

Jeżeli przed uwolnieniem swém od służby, Artystka którego z Teatrów Warszawskich weydzie w związki małżeńskie z osobą nie maiącą prawa do pensyi, w takim razie dzieci z małżeń-

stwa tego spłodzone, otrzymaią pensyą oznaczoną podług zasad art. 20, 21, 22 i 23 i w stosunku do téy, iaka matce ich udzieloną była, lub do iakieyby się kwalifikowała, gdyby przy życiu pozostała.

Artykuł 25.

Pensye powyżéy Art. 20, 21, 22, 23 i 24 wskazane, wypłacane będą synom do lat dwudziestu, a córkom do lat ośmnastu skończonych.

Artykuł 26.

Przepis ten nie rozciąga się do sierot, które przed doyściem do wieku artykułem poprzedzaiącym oznaczonego, umieszczoneby zostały w iednym z Teatrów Warszawskich, z płacą, z dochodów teatralnych uiszczaną.

Wyznaczona im iako sierotom pensya, wypłacaną będzie aż do wieku art. 14 wskazanego, od którego służba ich w Teatrze poczynać się ma.

Sieroty umieszczane w służbie teatralnéy, w przeciągu czasu między wiekiem w art. 14 wzmiankowanym, a wiekiem art. 25 przepisanym, pobierać będą pensye aż do daty swego umieszczenia.

Artykuł 27.

Sieroty nieuleczoném kalectwem lub słabościami dotknięte, iako to: ślepotą, obłąkaniem umysłu, paraliżem i t. p. a przez to pozbawione możności zapracowania na swe utrzymanie, wyznaczoną im pensyę pobierać będą aż do śmierci.

TYTUŁ V.

Przepisy Ogólne.

Artykuł 28.

Stósownie do przepisów art. 6, 7, 8, 9, 10 i 11 pensye Arty tów, Artystek, niemniéy innych osób przy służbie Teatrów w Warszawie użytych,

oznaczone będą w stosunku naywyższéy w ciągu służby pobieranéy płacy, od któréy naymniéy przez rok ieden procent na rzecz Stowarzyszenia Emerytalnego składali.

Na zasadzie powyższego przepisu, ci, którzy obok obowiązków do zawodu swego przywiązanych, wypełniaią ieszcze inne, do których również płaca iest przywiązana, iako to:

a) Artyści użyci zarazem iako Professorowie lub Nauczyciele w teraznieyszéy Szkole Dramatycznéy Tańca i Spiewów.

b) Tancerze i Tancerki które również występuią na scenie, iako Aktorowie lub Aktorki.

c) Artyści pełniący obowiązki w Administracyi Teatralnéy, iako to: Reżysserowie etc.

Obowiązani będą wnosić na rzecz funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego składkę przepisaną w stosunku połączonéy płacy za pełnione przez siebie obowiązki pobieranéy.

W takim też stosunku i pensye wyżéy wymienionych osób oznaczane będą, biorąc za zasadę w ich obliczaniu przepisy w art. 6, 7, 8, 9, 10, 11, zawarte.

Artykuł 29.

Rozporządzenia powyższe maią również bydź rozciągnięte i do Artystów, którzy będąc użytymi w byłém Konserwatoryum Muzyczném i w Szkole Deklamacyi iako Professorowie lub Nauczyciele, płacę do tych posad przywiązaną pobierali, i składkę na fundusz Stowarzyszenia Emerytalnego wnosili.

Artykuł 30.

Artyści Teatrów Warszawskich, którzy w braku urządzeń o pensyach, otrzymali po uśmierzeniu rokoszu, ze względu na szczególne swe zasługi,

w drodze łaski z funduszu Skarbu, pensye niższe od tych, iakie podług przepisów ninieyszego Postanowienia przypadaią, udzielone miéć będą niemniéy pozostałe po nich wdowy i sieroty, podwyższenia do wysokości, wspomnioném dopiero Postanowieniem wskazanéy.

Wzmiankowani Artyści obowiązani będą, stosownie do przepisów artykułu 2, wnieść na rzecz funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego przepisaną składkę, za czas swéy służby od dnia $\frac{20\ \text{Grudnia}}{1\ \text{Stycznia}}$ $18\frac{23}{24}$ r. aż do daty otrzymanego uwolnienia, a pensye ich, które dotąd całkowicie ze Skarbu Publicznego wypłacane zostaią, uiszczane w części będą z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, to iest: w stosunku artykułem 36 Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 r. o Emeryturze Cywilnéy wskazanym.

Artykuł 31.

Również przypuszczeni będą do pensyi, na zasadzie ninieyszego Postanowienia oznaczyć się winnéy, Artyści, którzy dla słabości zdrowia lub innych powodów, z winy ich niepochodzących, nie mogąc daléy służyć, otrzymali po uśmierzeniu rokoszu, uwolnienia, z zapewnieniem przedstawienia ich do pensyi, skoro urządzenie o Emeryturze dla Teatrów Warszawskich zatwierdzoném zostanie.

Do tychże Artystów zastosowany bydź ma przepis w ustępie 2 artykułu poprzedzaiącego zawarty.

Artykuł 32.

Wdowy po Artystach, w artykułach 30 i 31 wymienionych, którzy przed ogłoszeniem ninieyszego Postanowienia zakończyli życie, otrzymaią pensye

podług przepisów art. 16 i 17, ieżeli do takowych ich mężowie, gdyby przy życiu pózostali, mieliby prawo, i o ile w mieysce tych ostatnich, rzeczone wdowy złożą na rzecz funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego składkę art. 2gim oznaczoną.

Przepis ten rozciąga się i do sierot, po tychże Artystach pozostałych.

Artykuł 33.

Jeżeli Artysta którego z Teatrów Warszawskich, uwolniony od służby przed nabyciem prawa do pensyi emerytalnéy, następnie zwrócony zostanie do służby, natenczas lata iego poprzednie w zawodzie scenicznym przed uwolnieniem od służby stracone, w takim tylko razie do pensyi emerytalnéy liczone będą, ieżeli mu to przy powtórném przyięciu do Teatru zapewnioném zostanie. W tym ostatnim przypadku,

płaca naywyższa, iaką Artysta przed uwolnieniem swém pobierał, nie może służyć za zasadę do oznaczenia mu pensyi, lecz tylko ta, iaką po powtórném przyięciu go do Teatru uzyskał.

Przepis ten, który na przyszłość ściśle ma bydź wykonywanym, nie iest obowiązuiącym co do przeszłości.

Artykuł 34.

Artysta wracaiący do Teatru, któremu lata służby poprzedzaiące uwolnienie iego liczone będą do emerytury, winien będzie wnieść do Stowarzyszenia Emerytalnego procent, artykułem 2gim wskazany, za tenże czas swéy służby, chociażby takowy iuż poprzednio był mu potrącony.

Artykuł 35.

Udzielone w ciągu służby pensye Artystom i Artystkom, i innym oso-

bom przy służbie Teatrów użytym, uiszczane będą od dnia, w którym płacę do obowiązków swych w Teatrze przywiązaną pobierać przestały; a wdowom i sierotom, od daty śmierci ich mężów lub rodziców.

Dodatki do pensyów art. 30 wymienione, niemniéy pensye, o których w art. 31 mowa, wypłacane będą od daty Postanowień, przez które udzielone zostaną.

Artykuł 36.

Artyści i inne osoby w artykule 1 wzmiankowane, a którym pensye emerytalne udzielone zostaną, obowiązane będą, ieżeli Dyrekcya Teatralna uzna tego potrzebę, pozostać ieszcze w służbie przez lat dwa.

Przez ten iednak przeciąg czasu pobierać nie maią wyznaczoney im pen-

syi emerytalney, lecz płacę z dochodów teatralnych otrzymywać będą.

Artykuł 37.

Gdy Postanowieniem ninieyszém zapewniony został los przyszły Artystów i innych osób w artykule 1 wzmiankowanych, przeto żadne widowiska na korzyść osób, do składu Teatrów Warszawskich należących, dawane odtąd nie będą.

Artykuł 38.

Zaraz po ogłoszeniu ninieyszego Postanowienia, Dyrekcya Teatrów obowiązaną zostaie zaprowadzić, na zasadzie złożonych iéy dowodów, Stany Służby osób w artykule 1 wzmiankowanych, z wymienieniem w tychże między innemi szczegółami lat ich służby,

nadaiących prawo do emerytury, tudzież wysokości ich płacy.

Artykuł 39.

Następnie zaprowadzoną bydź powinna Kontrolla, obeymuiąca rzeczone osoby, niemniéy wszelkie szczegóły maiące wpływ na ich prawa do emerytury, a mianowicie na ich powiększenie, zmnieyszenie, albo nawet na zupełne onéy pozbawienie. — Szczegóły te, zapisywane również natychmiast bydź powinny w Stanach Służby, o których w artykule poprzedzaiącym mowa.

Artykuł 40.

Stany Służby sporządzone w sposobie artykułem 38 wskazanym i uzupełnione szczegółami artykułem 39 wymienionemi, zastępować będą dowody w art. 28 pod lit. *a*, *b*, *c*, Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 r. o Emeryturze Cywilnéy wyszczególnione, i służyć będą Kommissyi Emerytalnéy za zasadę do ustanowienia pensyi.

Artykuł 41.

Przepisy Postanowienia Nayiaśnieyszego PANA z dnia $\frac{4}{16}$ Marca 1835 r. o Emeryturze Cywilnéy, o ile się te nie sprzeciwiaią powyższym rozporządzeniom, zastosowane bydź winny i do Artystów, Artystek, oraz innych osób do Teatrów Warszawskich należących, a przedmiotem ninieyszego Postanowienia będących.

Artykuł 42.

Ninieysze Postanowienie ma bydź w Dzienniku Praw umieszczone.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia $\frac{22\text{ Kwietnia}}{4\text{ Maia}}$ 1838 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek, *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego

(podpisano) *Szypow.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego:
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{13\text{ Czerwca}}{25\text{ Lipca}}$ 1838 roku.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

W skutku protokólarnéy deklaracyi P. Karola Minter, właściciela fabryki wyrobów metalowych w Warszawie, w Urzędzie Municypalnym Mia-

sta Warszawy na dniu $\frac{1}{13}$ Lutego r. b. spisanéy, i na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z dnia $\frac{6}{18}$ Kwietnia 1838 r. N. $\frac{1962}{6533}$, Rada Administracyina Królestwa, zapatrzywszy się na Postanowienie swoie z dnia $\frac{8}{20}$ Lipca 1837 r., postanowiła i stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Udzielony zostaie ninieyszém P. Karolowi Minter, właścicielowi fabryki wyrobów metalicznych w Warszawie, List przyznania wynalazku, na nowy sposób pokrywania dachów cynkiem, własnego iego pomysłu, bliżéy opisem, rysunkiem i modelami w Biurze Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego złożonemi, określony.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i trwać ma przez lat 10, od daty tego Postanowienia.

Artykuł 3.

Udzielenie ninieyszego Listu, nie zaręcza ani za nowość, ani za pierwszeństwo, ani za dobroć wynalazku.

Artykuł 4.

Gdyby właściciel Listu, w ciągu sześciu miesięcy od daty doręczenia mu ninieyszego Listu, wynalazku swego praktycznie nie udowodnił, tém samém i List ninieyszy upada.

Artykuł 5.

Doręczenie tego Listu wynalazcy, Rada Administracyina, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, zamieszczenie go zaś w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{25\text{ Maia}}{6\text{ Czerwca}}$ 1838 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
Xiąże Warszawski

Dyrektor Główny, Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *Szypow.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Za Sekretarza Jeneralnego
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{5\text{o Czerwca}}{12\text{ Lipca}}$ 1838 roku.

DZIENNIK PRAW
Ner 75.

TOM DWUDZIESTY DRUGI.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія НАШЕГО къ заслугамъ нижепоименованныхъ лицъ, Постановили МЫ и Постановляемъ:

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Oceniaiąc ze szczególném Naszém zadowoleniem zasługi osób niżéy wymienionych, Postanowiliśmy i Postanawiamy:

Статья 1.

Согласно утвержденному НАМИ 4 (16) Октября 1835 года, Положенію объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше Жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе, со всѣми правами и угодіями, коими пользуется Казна:

1, Начальнику 4-й легкой Кавалерійской дивизіи, Генералъ-Лейтенанту Шабельскому, состоящее Сандомирской Губерніи, въ Радомскомъ Обводѣ, имѣніе Ясѣнецъ и Бялобржеги, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячъ Польскихъ злотыхъ.

2, Начальнику 10-й пѣхотной дивизіи, Генералъ-Лейтенанту Чеодаеву, состоя-

Artykuł 1.

Stosownie do zatwierdzonych przez Nas w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, Nadajemy Naymiłościwiéy wiecznemi czasy na dziedzictwo, z takiemi prawami i użytkami, z jakiemi Skarb posiada:

1) Naczelnikowi czwartéy Dywizyi lekkiéy Kawalleryi, Generałowi-Leytnantowi Szabelskiemu, dobra Jasieniec i Białobrzegi, położone w Gubernii Sandomiérskiéy, w Obwodzie Radomskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przyległościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich piętnaście tysięcy.

2) Naczelnikowi 10 Dywizyi pieszéy, Generałowi Leytnantowi Czeoda-

щее Августовской Губерніи, въ Кальварійскомъ Обводѣ, имѣніе Лонтниликишки, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сташьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячь Польскихъ злотыхъ.

3, Начальнику 11-й пѣхотной дивизіи, Генералъ-Лейтенанту Шульгину I-му, состоящее Калишской Губерніи, въ Калишскомъ Обводѣ, имѣніе Турекъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными сташьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пятнадцати тысячь Польскихъ злотыхъ.

4, Командиру 2-й Бригады 11-й пѣхотной Дивизіи, Генералъ-Маіору Обручеву 2-му, состоящее Сандомирской Губерніи, въ Радомскомъ Обводѣ, имѣніе Сускаволя, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодія-

iew, Dobra Łontniliszki, położone w Gubernii Augustowskiéy, Obwodzie Kalwaryiskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przyległościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich piętnaście tysięcy.

3. Naczelnikowi 11 Dywizyi pieszéy, Generał-Leytnantowi Szulgin, dobra Turek, położone w Gubernii Kaliskiéy i Obwodzie tegoż nazwiska, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przyległościami do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich piętnaście tysięcy.

4. Dowódzcy 2éy Brygady iedenastéy Dywizyi pieszéy, Generałowi-Maiorowi Obruczew 2-mu, dobra Suska-wola, położone w Gubernii Sandomiérskiéy, Obwodzie Radomskim, z należącemi do nich folwarkami, wsia-

ми и оброчными спашьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до восьми тысячь Польскихъ злотыхъ.

5, Командующему 17-ю пѣхотною дивизіею, Генералъ-Маіору Нѣелову I-му, состоящее Краковской Губерніи, въ Олькускомъ Обводѣ, имѣніе Вольбромъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до восьми тысячь Польскихъ злотыхъ.

6, Старшему Адъютанту Главнаго Штаба дѣйствующей Арміи, Полковнику Горлову, состоящее Мазовецкой Губерніи, Станиславовскаго Обвода, въ Экономіи Ляшовичъ, имѣніе Ивове, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными спашьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до пяти тысячь Польскихъ злотыхъ.

mi i innemi użytkami i przyległościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich ośm tysięcy.

5. Dowódzcy 17 pieszéy Dywizyi, Generałowi-Maiorowi Nieiełów I, dobra Wolbrom, położone w Gubernii Krakowskiéy, w Obwodzie Olkuskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przyległościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich ośm tysięcy.

6. Starszemu Adiutantowi Głównego Sztabu czynnéy Armii, Pułkownikowi Gorłów, dobra Iwowe, położone w Gubernii Mazowieckiéy, Obwodzie Stanisławowskim, Ekonomii Latowicz, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przyległościami do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich pięć tysięcy.

Статья 2.

Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается:

а, ограниченіямъ сего права по актамъ, совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ и внесеннымъ въ ипотечныя книги, и

б, ограниченіямъ правъ и привилегій, коими, въ отмѣненіе послѣднихъ прежнихъ лѣтъ, пользовались крестьяне и колонисты, хотябы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Статья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и платить причитающіеся проценты.

Статья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣніи лежащія, такъ и впредь Прави-

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępuiąc w prawo własności zupełnéy, podlega:

a) Scieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanéy sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.

b) Scieśnieniom z praw i przywileiów włościanom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki w hypotece nie było, maią moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyiąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istnieiące, iak i na przyszłość ustano-

шельствомъ установившіяся отношенія, подати и повинности.

Статья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, устроить крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи водворенныхъ, въ теченіи шести лѣтъ, на основаніи утвержденнаго, 4 (16) Октября 1835 года, положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію.

Статья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или по другимъ, отъ владѣльца независящимъ причинамъ, предназначенное устройство не совершилось въ срокъ, предъидущею статьею опредѣленный, Правительство Царства доводитъ о томъ до НАШЕГО свѣдѣнія, испрашивая указа на продолженіе такового срока; въ случаѣ же уклоненія самаго владѣльца, принимаетъ админи-

wić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien iest w przeciągu lat sześciu urządzić włościan osiadłych w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urządzenie włościan, w przepisanym powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych niezawisłych od obdarowanego przyczyn, Rząd Królestwa powinien wypadek ten do wiadomości Naszéy ponieść i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w razie zaś uchylania się samego obdaro-

спрадіонныя мѣры къ устроенію крестьянъ на его счетъ.

Статья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній отъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе личныхъ крестьянскихъ повинностей, замѣнъ оныхъ на чинш, вещественныя повинности (озер) и окупъ, хотябы крестьяне нынѣже того пожелали, допускается не прежде, какъ по истеченіи упомянутаго въ предъидущемъ пунктѣ, шестилѣтняго срока, съ наблюденіемъ однакоже, чтобы тамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, исправлялись крестьянскія работы болѣе трехъ дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до трехъ дней со двора, а не съ души; на остальное же количество, вносимы были повинности деньгами.

Статья 8.

Перенесеніе и самая постройка крестьянскихъ домовъ, буде, при устройствѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежитъ на обязанности владѣльца, который, про-

wanego, każe urządzić włościan w drodze administracyinéy, na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od upadku przez nagłe zniesienie robocizny włościańskiéy, zamienienie takowéy na czynsz, osep i okup, chociażby włościanie natychmiast tego żądali, ma mieć mieysce nie wprzód, aż po upłynieniu lat sześciu, iak powyższy artykuł wskazuie, a tym warunkiem, aby, gdzie włościanie, podług dawnego zwyczaiu, więcéy iak dni trzy odrabiali na tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady a nie z duszy, a resztę powinności, aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wznoszenie budowl włościańskich, gdyby tego w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego,

изводя сіе на свой счетъ, въ правѣ требовать пособія со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Статья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежатъ также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны давать на сей конецъ рабочихъ и подводы.

Статья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, ни въ какомъ не долженъ требовать съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сдаточной описи (akt podawczy); а тѣмъ еще менѣе принужденныхъ наймовъ, безплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Статья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономической скотъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды; однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца; на основаніи 30-й статьи вышеприведен-

który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany, pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obowiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tém mniéy przymusowych naymów, darmochi innych powinności przymuszonych.

Artykuł 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iakoto: inwentarze żywe i martwe, słowem co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie

наго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предоставлено въ пользованіе, или что они сами пріобрѣли, какъ то: рабочій скотъ, земледѣльческія и хозяйственныя снаряды и орудія, и прочіе, считаются собственностію крестьянъ.

Статья 12.

Состоящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazyny kommunialne), и другое, обществу крестьянъ принадлежащее имущество, какъ собственность третьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступаютъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Статья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанію 8 и 24-й статей положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью, окупныя деньги, поступаютъ въ пользу владѣльца; но проценты съ оставшагося безсрочнымъ

30 artykułu przepisów wyżéy zacytowanych; wszystko zaś, co się znayduie na gruntach włościańskich, iak równie, co do użytku mieli sobie oddane, lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarskie i t. d., iest własnością włościan.

Artykuł 12.

Znayduiące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommunialne i inne własności gromadzkie, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane bydź powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, iest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostaiącego na

долгомъ капиталъ; составляя Государственную подать, вносятся владѣльцами въ казну, въ видѣ кварты.

Статья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянутая въ предъидущемъ пунктѣ подать, въ видѣ кварты, вносится въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестьянами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисіею Финансовъ правиламъ.

Статья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе контракты, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣми контрактами предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ обязанности по упомянутымъ контрактамъ. Уничтоженіе подобныхъ

wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany bydź ma przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzaiącym artykule podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu, w stosunku wartości dotychczasowych włościańskich powinności, i według zasad, przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się maiących.

Artykuł 15.

O ile obdarowany w dobrach mu nadanych zachowa w swéy mocy kontrakty, zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobieraiąc z dóbr dochód dzierżawny, przyimuie na siebie i

контрактовъ не можетъ послѣдовать иначе, какъ посредствомъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, сообразно срокамъ и условіямъ, въ контрактахъ опредѣленнымъ.

Статья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ участвовать въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, ошныня на всегда уничтожается, съ возложеніемъ на владѣльца обязанности, вознаградить тѣхъ изъ крестьянъ пожалованнаго имѣнія, которые въ семъ отношеніи понесутъ какіе-либо убытки.

Статья 17.

На случай неисправности владѣльца въ платежѣ возлагаемыхъ на него казною, при

obowiązki wspomnionych kontraktów. Rozwiązanie podobnych kontraktów nie może nastąpić iak za pośrednictwem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stosownie do terminów i warunków w kontraktach oznaczonych.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych, dla dóbr, które niniejszém Nadaiemy, iak wzaiemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a ieśli włościanie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należéć będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych nale-

пожалованія имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо опредѣленныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную опеку до выплаты.

Статья 18.

Владѣлецъ ниѣюдь не въ правѣ домогаться отъ казны пополненія доходовъ, прошиву принятаго за основаніе при пожалованіи оклада, хотя бы оные уменьшились отъ разныхъ непредвидимыхъ случаевъ и даже отъ послѣдствій предназначеннаго устройства крестьянъ; но предоставляется ему просить, на общихъ правилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ и пособій (allewiacya), наравнѣ съ прочими владѣльцами недвижимыхъ имѣній.

Статья 19.

Срокъ пожалованія считается съ 17 Февраля (1 Марта) 1838 года, но вводъ

żnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane, wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku ilości przy obdarowaniu za zasadę przyjętéy, chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane, a nawet skutkiem zamierzonego urządzenia włościan zmnieyszone zostały; lecz ma prawo, iak inni właściciele gruntowi, na mocy przepisów ogólnych i w pewnych wypadkach prosić o allewiacyą.

Artykuł 19.

Donacya zaczyna się od dnia 17 Lutego (1 Marca) 1838 roku, wpro-

во владѣніе назначается съ 20 Маія (1 Іюня) 1840 года; до наступленія коего, казна удовлетворяетъ владѣльцевъ причитающимся имъ, за 27 мѣсяцевъ, арендnымъ съ имѣнія доходомъ, сообразно окладу пожалованія, выдавая сей доходъ по трешьямъ. Если бы же арендные сроки нѣкоторыхъ изъ вышепомянутыхъ имѣній оканчивались прежде 20 Маія (1 Іюня) 1840 года, то и отдача ихъ владѣльцамъ имѣетъ послѣдовать въ тоже время.

Статья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія Финансовъ, на основаніи статьи 1-й настоящаго Декрета, преподаетъ подробныя правила о распредѣленіи хозяйственныхъ и крестьянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожа-

wadzenie iednak w possessyą dóbr, będzie miało mieysce dnia 20 Maia (1 Czerwca) 1840 r.; nim zaś to nastąpi, Skarb w stosunku wysokości darowizny, obdarowanemu intratę, za 27 miesięcy należną, w trzech miesięcznych ratach wypłacać będzie. W razie iednak gdyby które z dóbr darowanych przed 20 Maia (1 Czerwca) 1840 r. wychodziły z dzierżawy, wprowadzenie w possessyą nastąpi w chwili expiracyi kontraktu.

Artykuł 20.

W duchu artykułu 1 niniejszego Dekretu, przystępniąc do oddania dóbr obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczegółowe zasady do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościańskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę mieyscową

лованнаго имѣнія; и обязанностей на немъ лежащихъ. Составленный, по силѣ сихъ правилъ, сдаточный актъ, будетъ служить данною (dokument donacyi).

Статья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при такомъ распредѣленіи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ статей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ такомъ случаѣ, удерживать за казною статьи въ замѣну деньгами доплатъ отъ владѣльца, буде бы таковыя съ него причитались, на основаніи табели о количествѣ доходовъ, принятыхъ за основаніе при пожалованіи.

Статья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцомъ и

i wskazania granic i części, składaiących dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostaie do ich wykonania, a w takim razie i do przyimowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obdarowanego, w stosunku summy onemu nadanéy, należéć będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a wło-

крестьянами, по случаю устройства, разбираются администраціоннымъ порядкомъ.

Статья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяемо (onerowane) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

a) Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей Грекo-

ścianami, z powodu urządzenia wynikłe, sądzone będą w drodze administracyynéy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednéy i nierozdzielnéy całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcessyi niżéy opisanego, nie mogą bydź w żadnym przypadku, ani onerowane nowemi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce bydź nie maią.

a) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko do dzieci prawego łoża, wyzna-

Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ.

б) Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужескаго пола.

в) Не устраняются, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г) По пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д) Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

nia Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnéy, w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i zawsze przechodzić będzie na naystarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku maią naprzód dzieci płci męzkiéy.

c) Nie wyłączaią się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiéy, w razie gdyby nie było synów lub ich potomstwa płci męzkiéy.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostéy, prawo brania spadku przechodzi tymże samym porządkiem na naybliższą linią kollateralną.

e) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

е) Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не стало въ указанной линіи наслѣдника изъ потомственныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Статья 24.

Какъ на основаніи предъидущей статьи, переходъ наслѣдства, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждается въ видѣ маіоратовъ, то, для вящшаго обезпеченія правъ наслѣдниковъ, запрещается отдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ противность сего сдѣлки, признавать необязательными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлять пожалованнымъ имѣніемъ, предоставляется ему имѣть своего управителя.

f) Dobra te przeydą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wskazanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzaiącego porządek brania sukcessyi w dobrach nadanych ustanawia się na wzór majoratów, przeto dla tém większego zapewnienia praw sukcessorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na iakikolwiekbądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew niniejszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązuiące, i dla tego ieśliby posiadaiący dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządcę.

Статья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипотечную книгу, право собственности имѣетъ быть переписано въ ипотекѣ на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й статей сего Декрета.

Статья 26.

Издержки по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовыя пошлины, и другіе всякаго рода расходы, пополняются владѣльцемъ.

Статья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагается на Правительство Царства Польскаго, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Artykuł 25.

Po wniesieniu niniejszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności na imię obdarowanego ma bydź uregulowany w hypotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21, wyżéy przepisanych.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyinego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla i inne wszelkiego rodzaiu wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie niniejszéy woli Naszey, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoną, Rządowi Królestwa, a szczególniéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, Polecamy.

Данъ въ С. Петербургѣ, Марта 14 (26) дня 1838 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{14}{26}$ Marca 1838 roku.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu,
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{1}{13}$ Lipca 1838 roku.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАИ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія НАШЕГО къ заслугамъ Военнаго Начальника Краковской Губерніи, Генералъ-Маіора Барона Болена, Постановили МЫ и Постановляемъ:

Статья 1.

Въ замѣнъ состоящаго Краковской Гу-

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski etc. etc. etc.

Oceniaiąc ze szczególném Naszém zadowoleniem zasługi Naczelnika Woiennego Gubernii Krakowskiéy, Generała Maiora Barona Bohlen, Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

W zamian za dobra Ruda, w Gu-

берніи, въ Келецкомъ Обводѣ, имѣнія Руда Декретомъ НАШИМЪ 9 (21) Декабря 1835-го г. ему къ пожалованію назначеннаго, но оказывающагося потребнымъ для Горныхъ заводовъ, Мы, на основаніи утвержденнаго НАМИ 4 (16) Октября того же года положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію и согласно шабели объ уравненіи приносимаго тѣми имѣніями арендаго дохода, прошивъ установленныхъ сею шабелью окладовъ, Всемилостивѣйше жалуемъ ему, Генералъ-Маіору Барону Болену, въ вѣчное и потомственное владѣніе со всѣми правами и угодіями, коими пользуется Казна, состоящее Краковской Губерніи, въ Стопницкомъ Обводѣ, имѣніе Стопница, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодіями и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода до десяти тысячъ польскихъ злотыхъ.

bernii Krakowskiéy, Obwodzie Kieleckim leżące, Dekretem Naszym z d. $\frac{9}{21}$ Grudnia 1835 r. temuż na własność dziedziczną nadane, a dla fabryk górniczych potrzebne, Nadaiemy Naymiłościwiéy, stosownie do zatwierdzonych przez Nas w d. $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, niemniéy tabelli reguluiącéy dochód dzierżawny z dóbr tego rodzaiu do wysokości normalnéy, rzeczonemu wyżéy General-Maiorowi Bohlen, na dziedzictwo wiecznemi czasy, z takiemi prawami i użytkami, z iakiemi Skarb posiada, dobra Stopnica, położone w Obwodzie Stopnickim, Gubernii Krakowskiéy, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich dziesięć tysięcy.

Статья 2.

Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается:

а, ограниченіямъ сего права по актамъ, совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ и внесеннымъ въ ипотечныя книги, и

б, ограниченіямъ правъ и привилегій, коими, въ теченіе послѣднихъ трехъ лѣтъ, пользовались крестьяне и колонисты, хотябы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Статья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и платить причитающіеся проценты.

Статья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣнія лежащія, такъ и впредь Прави-

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępuiąc w prawo własności zupełnéy, podlega:

a) Scieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanéy sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.

b) Scieśnieniom z praw i przywileiów włościanom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki w hypotece nie było, maią moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyiąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istnieiące, iak i na przyszłość ustano-

тельствомъ установится могущія, подаши и повинности.

Статья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, устроить крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи водворенныхъ, въ течевіи шести лѣтъ, на основаніи утвержденнаго, 4 (16) Октября 1835 года, положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью.

Статья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или по другимъ, отъ владѣльца независящимъ причинамъ, предназначенное устройство не совершилось въ срокъ, предъидущею статьею опредѣленный, Правительство Царства доводитъ о томъ до НАШЕГО свѣденія, и спрашивая указа на продолженіе таковаго срока; въ случаѣ же уклоненія самаго владѣльца, принимаетъ адми-

wić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien iest w przeciągu lat sześciu urządzić włościan osiadłych w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urządzenie włościan, w przepisanym powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych niezawisłych od obdarowanego przyczyn, Rząd Królestwa powinien wypadek ten do wiadomości Naszéy ponieść i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w razie zaś uchylania się samego obdaro-

страціонныя мѣры къ устроенію крестьянъ на его счетъ.

Статья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній отъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе личныхъ крестьянскихъ повинностей, замѣнъ оныхъ на чиншъ, вещественныя повинности (оброкъ) и окупъ, хотябы крестьяне нынѣже того пожелали, допускается не прежде, какъ по истеченіи упомянутаго въ предъидущемъ пунктѣ, шестилѣтняго срока, съ наблюденіемъ однакоже, чтобы тамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, исправлялись крестьянскія работы болѣе трехъ дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до трехъ дней со двора, а не съ души; на остальное же количество, вносимы были повинности деньгами.

Статья 8.

Перенесеніе и самая постройка крестьянскихъ домовъ, буде, при устройствѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежитъ на обязанности владѣльца, который, про-

wanego, każe urządzić włościan w drodze administracyinéy, na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od upadku przez nagłe zniesienie robocizny włościańskiéy, zamienienie takowéy na czynsz, osep i okup, chociażby włościanie natychmiast tego żądali, ma mieć mieysce nie wprzód, aż po upłynieniu lat sześciu, iak powyższy artykuł wskazuie, z tym warunkiem, aby, gdzie włościanie, podług dawnego zwyczaiu, więcéy iak dni trzy odrabiali na tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady a nie z duszy, a resztę powinności aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wznoszenie budowl włościańskich, gdyby tego w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego,

наводя сіе на свой счетъ, въ правѣ требовать пособія со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Статья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежатъ также на владѣльцѣ, а крестьяне обязаны давать на сей конецъ рабочихъ и подводы.

Статья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, отнюдь не долженъ требовать съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сдаточной описи (akt podawczy); а тѣмъ еще менѣе принужденныхъ наймовъ, безплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Статья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономической скотъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведен-

który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany, pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obowiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tém mniéy przymusowych naymów, darmochi innych powinności przymuszanych.

Artykuł 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iakoto: inwentarze żywe i martwe, słowem co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie

наго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предоставлено въ пользованіе, или что они сами пріобрѣли, какъ то: рабочій скотъ, земледѣльческія и хозяйственныя снаряды и орудія, и прочее, считается собственностію крестьянъ.

Статья 12.

Состоящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazyny kommunialne), и другое, обществу крестьянъ принадлежащее имущество, какъ собственность третьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступаютъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Статья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанію 8 и 24-й статей положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованью, окупныя деньги, поступаютъ въ пользу владѣльца; но проценты съ остающагося безсрочнымъ

30 artykułu przepisów wyżéy zacytowanych; wszystko zaś, co się znayduie na gruntach włościańskich, iak równie, co do użytku mieli sobie oddane, lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarskie i t. d., iest własnością włościan.

Artykuł 12.

Znayduiące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommunialne i inne własności gromadzkie, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane bydź powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, iest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostaiącego na

долгомъ капитала, сославляя Государственную подать, вносятся владѣльцами въ казну, въ видѣ кварты.

Статья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянутая въ предъидущемъ пунктѣ подать, въ видѣ кварты, вносится въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестьянами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисіею Финансовъ правиламъ.

Статья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе контракты, вступаетъ во всѣ права, казнѣ тѣми контрактами предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ тѣмъ обязанности по упомянутымъ контрактамъ. Уничтоженіе подобныхъ

wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany bydź ma przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzaiącym artykule podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu, w stosunku wartości dotychczasowych włościańskich powinności, i według zasad, przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się maiących.

Artykuł 15.

O ile obdarowany w dobrach mu nadanych zachowa w swéy mocy kontrakty, zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobieraiąc z dóbr dochód dzierżawny, przyimuie na siebie i

контрактовъ не можетъ послѣдовать иначе, какъ посредствомъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, сообразно срокамъ и условіямъ, въ контрактахъ опредѣленнымъ.

Статья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ участвовать въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, отнынѣ на всегда уничтожается, съ возложеніемъ на владѣльца обязанности, вознаградить тѣхъ изъ крестьянъ пожалованнаго имѣнія, которые въ семъ отношеніи понесутъ какіе-либо убытки.

Статья 17.

На случай неисправности владѣльца въ платежѣ возлагаемыхъ на него казною, при

obowiązki wspomnionych kontraktów. Rozwiązanie podobnych kontraktów nie może nastąpić iak za pośrednictwem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stosownie do terminów i warunków w kontraktach oznaczonych.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych, dla dóbr, które niniejszém Nadaiemy, iak wzaiemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a ieśli włościanie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należéć będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych nale-

пожалованіи имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо опредѣленныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную опеку до выплаты.

Статья 18.

Владѣлецъ ошнюдь не въ правѣ домогаться отъ казны пополненія доходовъ, противу принятаго за основаніе при пожалованіи оклада, хотя бы оные уменьшились отъ разныхъ непредвидимыхъ случаевъ и даже отъ послѣдствій предназначеннаго устройства крестьянъ; но предоставляется ему просить, на общихъ правилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ и пособій (allewiacya), наравнѣ съ прочими владѣльцами недвижимыхъ имѣній.

Статья 19.

Срокъ пожалованія считается съ 19

żnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane, wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku ilości przy obdarowaniu za zasadę przyiętéy, chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane, a nawet skutkiem zamierzonego urządzenia włościan zmnieyszone zostały; lecz ma prawo, iak inni właściciele gruntowi, na mocy przepisów ogólnych i w pewnych wypadkach prosić o allewiacyą.

Artykuł 19.

Donacya zaczynać się będzie od

Ноября (1-го Декабря) 1835 года, но вводъ во владѣніе назначается 20 Мая (1-го Іюня) 1839 года; до того же времени казна удовлетворяетъ владѣльца причитающимся ему арендным съ имѣнія доходомъ, сообразно окладу пожалованія, поколику неполучилъ онъ шаковаго изъ первоначально пожалованнаго ему имѣнія Руда.

Статья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія Финансовъ, на основаніи статьи 1-й настоящаго Декрета, преподаетъ подробныя правила о распредѣленіи хозяйственныхъ и крестьянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожа-

dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1835 r. a wprowadzenie w possessyą dóbr nastąpi dnia 20 Maia (1 Czerwca) 1839 r. Do tego zaś czasu Skarb płacić będzie obdarowanemu przypadaiący mu dochód z dóbr nadanych, podług wysokości donacyą oznaczonéy, o tyle, o ile go ieszcze na poczet donacyi pierwotnéy dóbr Rudy nie wybrał.

Artykuł 20.

W duchu artykułu 1 niniejszego Dekretu, przystępuiąc do oddania dóbr obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczegółowe zasady do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościańskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę mieyscową

лованнаго имѣнія, и обязанностей на немъ лежащихъ. Составленный, по силѣ сихъ правилъ, сдашочный актъ, будетъ служить данною (dokument donacyi).

Статья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при такомъ распредѣленіи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ статей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ такомъ случаѣ, удерживать за казною статьи въ замѣну денежныхъ доплатъ отъ владѣльца, буде бы таковыя съ него причислались, на основаніи табели о количествѣ доходовъ, принятыхъ за основаніе при пожалованіи.

Статья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцомъ и

i wskazania granic i części, składaiących dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iedynych użytków i realności na drugie uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, tak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną została do ich wykonania, a w takim razie i do przyimowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obdarowanego, podług tabelli wskazuiącéy podstawę wysokości nadania, należéć bądą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a wło-

крестьянами, по случаю устройства, разбираются администраціоннымъ порядкомъ.

Статья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяемо (onerowane) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, а въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и никакимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

a) Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей Грекосcianami, z powodu urządzenia wynikłe, sądzone będą w drodze administracyynéy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednéy i nierozdzielnéy całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcessyi niżéy opisanego, nie mogą bydź w żadnym przypadku, ani onerowane nowemi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce bydź nie maią.

a) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko do dzieci prawego łoża, wyzna-

Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ.

б) Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужескаго пола.

в) Не устраняются, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г) По пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д) Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

nia Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnéy, w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i zawsze przechodzić będzie na naystarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku maią naprzód dzieci płci męzkiéy.

c) Nie wyłączaią się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiéy, w razie gdyby nie było synów lub ich potomstwa płci męzkiéy.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostéy, prawo brania spadku przechodzi tymże samym porządkiem na naybliższą linią kollateralną.

e) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

е) Имѣніе обращаешся въ казну и шогда уже, когда бы не сшало въ указанной линіи наслѣдника изъ пошомсшвенныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Сшашья 24.

Какъ на основаніи предъидущей сшашьи, переходъ наслѣдсшва, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждаешся въ видѣ маіорашовъ, шо, для вящшаго обезпеченія правъ наслѣдниковъ, запрещаешся сдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ прошивность сего сдѣлки, признавашь необязашельными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлять пожалованнымъ имѣніемъ, предосшавляешся ему имѣшь своего управишеля.

f) Dobra te przeydą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wskazanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzaiącego porządek brania sukcessyi w dobrach nadanych ustanawia się na wzór majoratów, przeto dla tém większego zapewnienia praw sukcessorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na iakikolwiekbądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew niniejszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązuiące, i dla tego ieśliby posiadaiący dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządcę.

Статья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипотечную книгу, право собственности имѣешъ быть переписано въ ипотекѣ на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й статей сего Декрета.

Статья 26.

Издержки по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовыя пошлины, и другіе всякаго рода расходы, пополняются владѣльцемъ.

Статья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагается на Правительство Царства Польскаго, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Artykuł 25.

Po wniesieniu niniejszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności na imię obdarowanego ma bydź uregulowany w hypotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21, wyżéy przepisanych.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyinego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla i inne wszelkiego rodzaiu wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie niniejszéy woli Naszey, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoną, Rządowi Królestwa, a szczególniéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, Polecamy.

Данъ въ С. Петербургѣ, Марша 14 (26) дня 1838 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{14}{26}$ Marca 1838 roku.

przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) *Stefan Hrabia Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu;
(podpisano) *Stefan Hr. Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu,
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem.
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{19}{31}$ Lipca 1838 roku.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій.

и проч. и проч. и проч.

Опытъ доказалъ, что взиманіе установленной за проѣздъ по шоссе въ Царствѣ Польскомъ подати, въ настоящемъ ея распорядкѣ, сопряжено съ особыми затрудненіями, и

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Doświadczenie okazało, że pobieranie myta drogowego w Królestwie Polskiém, według dotychczasowych urządzeń, połączone iest z rozmaitemi niedogodnościami, i że dochód z tego

что получаемымъ отъ сего источника доходомъ далеко не покрываются издержки на содержаніе устроенныхъ уже шоссе. Для отвращенія сихъ затрудненій, упадающихъ главнѣйше на самый недостаточный классъ подданныхъ НАШИХЪ въ Царствѣ, и для раскрытія способовъ не только къ содержанію означенныхъ шоссе, но и къ окончательному устройству полной системы путей сообщенія, довершеніемъ необходимыхъ еще новыхъ дорогъ и приведеніемъ въ судоходное состояніе рѣкъ для сплава товаровъ и отечественныхъ произведеній, МЫ, въ слѣдствіе представленія Намѣстника НАШЕГО, въ Государственномъ Совѣтѣ Имперіи по Департаменту дѣлъ Царства разсмотрѣннаго, Повелѣваемъ:

1) Установленную положеніемъ Со-

źródła nie wystarcza bynaymniéy na pokrycie wydatków, iakie pociąga za sobą utrzymanie dróg bitych, iuż ukończonych. Celem zapobieżenia tym niedogodnościom, szczególniéy dotykaiącym naymniéy zamożną klassę poddanych Naszych Królestwa, i obmyślenia potrzebnych funduszów, nietylko na utrzymanie iuż ukończonych dróg, ale także na doprowadzenie do skutku ogólnego planu kommunikacyy lądowych i wodnych, przez wyrobienie niezbędnych ieszcze dróg i przez oczyszczenie rzek dla spławu towarów i płodów kraiowych, w skutek przedstawienia Naszego Namiestnika, i poroztrząśnieniu takowego przedstawienia w Radzie Państwa Departamencie Spraw Królestwa Polskiego, Rozkazuiemy:

1. Zaprowadzoną Postanowieniem Rady Administracyinéy Króle-

вѣта Управленія $\frac{4}{16}$ Іюня 1835 года, шоссейную подать, въ предѣлахъ Царства Польскаго, отмѣнить, предоставя назначеніе срока для сей отмѣны ближайшему соображенію Совѣта.

2) Въ замѣнъ сей подати, независимо отъ суммъ, по годовой росписи Царства ассигнуемыхъ на управленіе дорожною частію и на очищеніе рѣкъ, и сверхъ сохраняемыхъ, и на будущее время сборовъ, шарварковаго, и за проѣздъ чрезъ мосты, установить особый на устройство путей сообщенія сборъ, на правилахъ, въ нижеслѣдующихъ статьяхъ излагаемыхъ.

3) Съ лошадей, скота и всякихъ транспортовъ, отправляемыхъ какъ сухимъ путемъ, такъ и водою, а равно съ экипажей, про-

stwa z dnia $\frac{4}{16}$ Czerwca 1835 roku opłatę myta drogowego w Królestwie, uchylić, pozostawiaiąc téyże Radzie oznaczenie czasu, w którym takowe uchylenie ma nastąpić.

2. W mieysce powyższéy opłaty i prócz funduszów na służbę Inżenierską i na oczyszczenie rzek, w budżecie Skarbowym corocznie zamieszczanych, nadto, oprócz dotąd istnieiących i nadal zachowuiących się dochodów szarwarkowego i mostowego, ustanowić na urządzenie dróg i spławów osobny pobór, według zasad, w następuiących artykułach bliżéy określonych.

3. Na granicach Królestwa, przy wchodzie i wychodzie, od koni bydła i wszelkich ciężarów lądem i wodą prowadzonych, oraz od

изводить, при въѣздѣ въ предѣлы Царства, и также при выѣздѣ изъ онаго, сборъ, по тарифу, къ настоящему Декрету приложенному.

4) Кромѣ сего особаго сбора, взимать еще надбавочную пошлину съ слѣдующихъ предметовъ:

а, по пятнадцати грошей со злота, съ суммъ, поступающихъ въ почтовый доходъ за билеты, выдаваемые ямщикамъ;

б, по три гроша со злота, со всѣхъ безъ различія суммъ, поступающихъ въ почтовый доходъ;

в, по три гроша со злота, съ пошлинъ, взимаемыхъ за гербовую бумагу;

г, со всѣхъ господскихъ строеній, безъ различія, въ мѣстахъ, гдѣ проведено шоссе, по двадца-

powczów, pobierać opłaty według Taryffy, do ninieyszego postanowienia dołączonéy.

4. Prócz tego poboru, zaprowadzić nadto dodatkowe opłaty z przedmiotów następuiących:

a) po groszy piętnaście od każdego złotego, wpływaiącego do kass pocztowych, od furmanów za ceduły;

b) po groszy trzy od każdego złotego brutto, z wszelkich innych w kassach pocztowych pobieranych opłat;

c) po groszy trzy od każdego złotego opłaty stemplowéy.

d) oprócz opłaconego dotąd podatku szarwarkowego, po dwadzieścia cztery złotych rocznie,

ши четыре злоша, а во всѣхъ прочихъ по двѣнадцати злошыхъ, полагая сборы сіи ежегодно, сверхъ существующаго уже нынѣ шарварковаго.

5) Сборъ, опредѣляемый шарифомъ, (ст. 3.) имѣетъ производиться со всѣхъ транспортовъ, какъ казенныхъ, такъ и частныхъ. Въ слѣдствіе чего, въ контрактахъ, заключаемыхъ казною съ частными подрядчиками, на будущее время постановляетъ именно, что платежъ сбора на устройство путей сообщенія обращается на обязанность подрядчиковъ.

6) Установленныя статьею 4. надбавочныя пошлины будутъ взиматься до тѣхъ только поръ, пока посредствомъ оныхъ, со-

od każdego dymu dworskiego ciągłego i pieszego, w posiadłościach położonych na traktach bitych, we wszelkich zaś innych po dwanaście złotych.

5. Opłaty oznaczone Taryffą (art. 3.) pobierane bydź maią zarówno od wszelkich transportów tak Rządowych iako i prywatnych. W kontraktach przeto zawieranych przez Władze Rządowe z prywatnemi przedsiębiercami, na przyszłość ma bydź wyraźnie zastrzeganém, że pobór na urządzenie dróg i spławów przedsiębiercy opłacą.

6. Ustanowione artykułem 4 dodatkowe opłaty, ściągane będą dopóki nie uzupełni się fundusz potrzebny na ostateczne zaprowadzenie

сшавишся сумма, достшочная на окончашельное устроеніе шоссе и на приведеніе въ судоходное состояніе главныхъ рѣкъ, особенно Вислы. Послѣ сего, означенныя пошлины имѣютъ быть уменьшены и измѣнены въ соразмѣрность съ дѣйсшвишельною, по содержанію пушей сообщенія, попребностію.

7) Совѣшъ Управленія Царсшва, по прошесшвіи года со введенія усшановляемаго вновь порядка, имѣешъ донесши НАМЪ, какъ объ успѣхѣ всего дѣла, шакъ и о количесшвѣ выручки сбора и предполагаемыхъ ко взиманію пошлинъ.

8) Исполненіе сего Посшановленія, по внесеніи онаго въ Дневникъ Законовъ, возлагаешся на Совѣшъ Управленія НАШЕГО Царсшва Польскаго.

dróg bitych i na uczynienie spławnemi rzek, mianowicie zaś Wisły. Poczém zmnieyszone i zastosowane będą do istotnych potrzeb samego utrzymania dróg i spławów.

7. Rada Administracyina Królestwa, po upływie roku do wprowadzenia w wykonanie obecnie ustanawiaiącego się porządku rzeczy, donieść nam nieomieszka, tak o postępie całego dzieła, iakoteż o ilości ściągnionego poboru i wpłynionych dodatkowych opłat.

8. Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Radzie Administracyinéy Naszego Królestwa Polskiego Polecamy.

Данъ въ С. Петербургѣ, Мая $\frac{2}{14}$ дня 1838 года.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„НИКОЛАЙ"

Dan w Petersburgu dnia $\frac{2}{14}$ Maia 1838 roku.

Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
w Zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{13}{25}$ Sierpnia 1838 roku.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

Постановленіемъ, сего числа изданнымъ, МЫ повелѣли, въ замѣнъ существующей нынѣ шоссейной подати, установить особый сборъ и надбавочныя пошлины, предназначенныя какъ на покрытіе издержекъ, необходимыхъ для окончательнаго устройства сухопутныхъ и водяныхъ

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Postanowieniem w dniu dzisieyszym wydaném, Rozkazaliśmy w mieysce dotychczasowego myta drogowego, zaprowadzić osobny pobór i dodatkowe opłaty, celem pokrycia wydatków niezbędnych na uzupełnienie kommunikacyy lądowych i wodnych, w Naszém Królestwie Polskiém, iako też celem

сообщеній въ НАШЕМЪ Царствѣ Польскомъ, такъ и на уплату должныхъ Польскому Банку суммъ, заимствованныхъ изъ онаго для постройки шоссе.

Для опредѣленія зашѣмъ порядка производства Банку платежей изъ Казначейства Царства, и для назначенія средствъ къ производству работъ неотложныхъ, Повелѣваемъ:

1) Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, на которую возложено производство установленнаго на устройство путей сообщенія сбора, уполномочить къ выпуску придцати пяти тысячъ облигацій, по тысячѣ злотыхъ каждую, съ платежемъ на нихъ предъявителямъ роспа по пяти процентовъ. Облигаціи сіи, выпускаемыя по образцу тѣхъ, ко-

zaspokoienia należności Bankowi Polskiemu, za summy na budowę dróg bitych przezeń zaliczone.

Chcąc następnie oznaczyć sposób zaspokoienia Banku przez Skarb Królestwa i ułatwić możność wykonania robót niezwłocznie przedsięwziąć się maiących, Rozkazuiemy:

1. Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu, któréy pobór opłat na urządzenie dróg i spławów w Królestwie iest poruczony, upoważnić do wystawienia trzydziestu pięciu tysięcy sztuk obligacyy Skarbowych na okaziciela, każda na tysiąc złotych z procentem po pięć od sta. Obligacye powyższe wypuszczone na wzór tych, iakie Postanowieniami Naszemi z $\frac{26\text{ Marca}}{7\text{ Kwietnia}}$ 1834 i $\frac{28\text{ Lipca}}{9\text{ Sierpnia}}$ 1834 r. utworzone

шорыя установлены Декретами 26 Марта / 7 Апрѣля и 28 Іюля / 9 Августа 1834 года, будутъ признаваться принадлежащими ко второй серіи пяти-процентовыхъ облигацій Казначейства.

2) Для погашенія сего долга, предназначить ежегодно по пяти процента, или одинъ милліонъ пятьдесятъ тысячъ злотыхъ. Сумма сія, равно какъ и платимые ежегодно, въ видѣ роста, одинъ милліонъ семьсотъ пятьдесятъ тысячъ злотыхъ, имѣютъ производиться Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства изъ выручки сборовъ, установленныхъ на устройство путей сообщенія, равно какъ и шарварковаго, и уплачиваться Польскому Банку предпочтительно предъ всѣми другими рас-

zostały, stanowić będą drugą seryą obligacyy Skarbowych pięcio-procentowych.

2. Na umorzenie tego długu przeznaczyć trzy od sta rocznie, czyli milion pięćdziesiąt tysięcy złotych. Summa powyższa, łącznie z funduszem na opłatę procentów milion siedmkroć pięćdziesiąt tysięcy wynoszącym, ma bydź przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu podnoszona sposobem opłat na urządzenie dróg i spławów, tudzież z opłat szarwarkowych, i przed wszystkiemi innemi wydatkami wnoszona do Banku Polskiego w dwóch ratach, a mianowicie 1go Marca i 1go Sierpnia każdego roku. Bespieczeństwo i regu-

ходами въ два срока, и именно 1-го Марша и 1-го Августа каждаго года. Вѣрность и исправность сихъ платежей обезпечиваются не только означенными выше двумя сборами по путямъ сообщенія и шарварковымъ, но и всѣми вообще доходами Царства, и всѣмъ общественнымъ достояніемъ. Почему упомянутыя двѣ суммы, составляющія всего два милліона восемьсотъ тысячъ злотыхъ, вносятся Правительственною Коммисіею Финансовъ и Казначейства въ годовую роспись Царства, въ видѣ Государственнаго долга, преимущественно предъ всѣми другими расходами удовлетворяемаго.

3) Двадцать девять тысячъ пять сотъ облигацій, изъ числа успа-

larność tych wpływów zapewnioną będzie nietylko na dochodzie z poboru, i opłat na urządzenie dróg i spławów tudzież z opłat szarwarkowych, ale i na wszelkich dochodach Królestwa i na całym maiątku publicznym. Dla tego dwie summy rzeczone, razem dwa miliony ośmkroć sto tysięcy Złotych wynoszące, zamieszczane będą przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu na Budżecie rocznym Królestwa, iako dług publiczny, przed wszelkiemi innemi wydatkami zaspokoić się maiący.

3. Z obligacyy Skarbowych niniey-
szém Postanowieniem utworzo-

новляемыхъ настоящимъ Декретомъ, передать Польскому Банку, который, въ предоставленномъ НАМЪ объясненіи, обязался принять ихъ по нарицательной ихъ цѣнѣ, въ уплату произведенныхъ онымъ на постройку шоссе ссудъ. Остальное количество облигацій, въ число пяти тысячъ пятисотъ, выпускаемыхъ въ обращеніе чрезъ посредство того же Банка, составятъ запасный капиталъ, для продолженія работъ по окончательному устройству сухопутныхъ и водяныхъ сообщеній.

4) Прочія постановленія о облигаціяхъ, выпущенныхъ на основаніи Декретовъ $\frac{26\text{ Марта}}{7\text{ Апрѣля}}$ и $\frac{28\text{ Іюля}}{9\text{ Августа}}$ 1834 года распространяются и на облигаціи, установляемыя настоящимъ Декретомъ.

nych, dwadzieścia dziewięć tysięcy pięćset sztuk maią bydź oddane Bankowi Polskiemu, który podług przedstawionéy Nam deklaracyi, zobowiązał się przyiąć ie w wartości nominalnéy, na zaspokoienie zaliczeń na budowę dróg poczynionych. Reszta zaś obligacyy w liczbie pięć tysięcy pięćset sztuk, za pośrednictwem tegoż Banku znegocyowana, stanowić będzie fundusz na dalsze roboty około kommunikacyy lądowych i wodnych.

4. Wszelkie inne przepisy, dotyczące obligacyy Skarbowych na mocy Postanowień Naszych z dnia $\frac{26\text{ Marca}}{7\text{ Kwietnia}}$ i $\frac{28\text{ Lipca}}{9\text{ Sierpnia}}$ 1834 r. w obieg wypuszczonych, rozciągaią się i do obligacyy drugiéy seryi utworzonych ninieyszém postanowieniem.

5) Исполненіе сего Постановленія, по внесеніи онаго въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Намѣстника НАШЕГО въ Царствѣ Польскомъ, равно на шѣ Правительственныя Коммисіи, къ коимъ оно по принадлежности будетъ относиться.

Данъ въ С. Петербургѣ Мая $\frac{2}{14}$ дня 1838 года.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„НИКОЛАЙ."

5. Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw ma bydź umieszczone, Naszemu Namiestnikowi w Królestwie, tudzież Kommissyom Rządowym, w czém do którey należy, Polecamy.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{2}{14}$ Maia 1838 roku.

Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkuł.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
w Zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkuł.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości,
w Zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{13}{25}$ Sierpnia 1838 roku.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго,

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

При исполненіи Высочайшей воли ЕГО ИМПЕРАТОРСКО-ЦАРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, въ отношеніи Министра Статсъ-Секретаря отъ $\frac{19\text{ Ноября}}{1\text{ Декабря}}$ 1837-го года объявленной, о правилахъ, коими должно руководствоваться при слаганіи недоимокъ по казеннымъ сборамъ, же-

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Pragnąc, obok wykonania woli JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉY MOŚCI, obiawionéy przez Odezwę Ministra Sekretarza Stanu z dnia $\frac{19\text{ Listopada}}{1\text{ Grudnia}}$ 1837 r. wskazuiącéy zasady, iakich się trzymać należy, przy umarzaniu zaległości w dochodach, oznaczyć na przyszłość sposoby umarzania, rozkłada-

лая установить общій порядокъ къ разрѣшенію впредь сложенія, разсрочки, или пріостановленія взысканія недоимокъ, Совѣтъ Управленія, по представленію Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Недоимки сборовъ, какъ числящіяся за прошедшіе годы, такъ и текущія, могутъ быть слагаемы или пріостановляемы взысканіемъ по распоряженіямъ Губернскихъ Правленій и Правительственныхъ Коммисій, на означенномъ ниже сего основаніи.— Разсрочка же оныхъ можетъ быть разрѣшаема подлежащею Правительственною Коммисіею, съ ниже изъясненными ограниченіями.

Статья 2.

Губернскимъ Правленіямъ предоставляется и впредь, какъ ню дѣла-

nia na raty należności Skarbowych, lub zawieszania onychże w poborze, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Zaległości poborowe z lat upłynionych i bieżące, umorzone lub w exekucyi zawieszane bydź mogą, bądź przez Rządy Gubernialne, bądź przez Kommissye Rządowe, a to na zasadach, poniżéy wskazanych. Rozkład zaś na raty, dozwalać mogą tylko właściwe Kommissye Rządowe, w granicach niżéy określonych.

Artykuł 2.

Rządy Gubernialne, iak dotąd tak i nadal, bez odnoszenia się do Kom-

лось понынѣ, безъ представленія въ Правительственную Коммисію Финансовъ, слагать, въ концѣ каждаго года, со счетовъ по казначейскимъ книгамъ, всякаго рода недоборы, пропивъ значущихся въ годовой росписи, по тѣмъ статьямъ, кои помѣщаются въ ней примѣрными только суммами, какъ по:

По сборамъ:

а) Пошлинному.

б) Консумціонному при Казенномъ Управленіи, а не откупному.

в) Гербовому.

г) За содержаніе шинковъ, съ Евреевъ.

д) Лѣсному.

е) Вносимому Учениками, — и

ж) По статьѣ непредвидимыхъ доходовъ, и т. п.

Губернскія Правленія имѣютъ также право слагать со счетовъ штраф-

missyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, mocne są zarządzać z końcem każdegoroku odpisanie z ksiąg kassowych wszelkich zaległości poborowych, niemaiących stałych szczegółów i domyślnie do budżetu podawanych, iako to:

a) w dochodach z cła;
b) „ konsumcyinych niezadzierżawionych;
c) „ stęplowych;
d) „ szynkowych, od żydów;
e) „ leśnych;
f) „ z opłat od uczniów;
g) „ przypadkowych i t. p.

Mocne są także zarządzać odpisanie kar defraudacyinych, w przypadkach,

ныя деньги по контрабандным и корчемным дѣламъ, въ тѣхъ случаяхъ, когда штрафы замѣнены и выполнены содержаніемъ виновныхъ подъ арестомъ.

Статья 3.

Числящіяся по казенному контролю, при судебныхъ мѣстахъ въ Губерніяхъ, недоимки, вносимыя гербовою бомагою, равно какъ недоимки присуждаемыхъ судебныхъ и полицейскихъ штрафовъ, и такъ называемыхъ алиментовъ, долженствующихъ поступать наличными деньгами, слагаемы будутъ со счетовъ, на основаніи Инструкціи 17 Декабря 1816 года, утвержденной Царскимъ Намѣстникомъ 23-го шогожъ Декабря.

Статья 4.

Въ случаѣ доказанной несостоятельности плательщика уплатишь казенную принадлежность, по причи-

ieżeli takowe na areszt osobisty zamienione i spełnione zostaną.

Artykuł 3.

Zaległości zostaiące pod kontrollą Skarbową, po Guberniach przy Sądach ustanowioną, które w papierze stęplowym są uiszczane, tudzież zaległości z kar sądowych, policyinych i kosztów administracyinych, gotowizną opłacać się powinnych, usuwane będą z ksiąg kassowych na zasadzie instrukcyi, pod dniem 17 Grudnia 1816 roku wydanéy, a przez Namiestnika Królewskiego w dniu 23 Grudnia 1816 roku zatwierdzonéy.

Artykuł 4.

Na wypadek udowodnionéy niemożności kontrybuenta w uiszczeniu się z należności Skarbowéy, z powodu po-

ѣ преперпѣнныхъ нечаянныхъ бѣдствій, Губернскія Правленія не въ правѣ разсрочивать казенныхъ сборовъ; для доставленія же потерпѣвшему временной льготы, могутъ пріостановлять взысканіе на 10 дней, на основаніи Постановленія Совѣта Управленія, отъ $\frac{10}{22}$ Генваря 1833 года. Но буде бы Губернское Правленіе убѣдилось въ недостаткѣ временной льготы, обязано немедленно донести о томъ Коммисіи Финансовъ, съ присовокупленіемъ сообразнаго съ положеніемъ дѣла заключенія своего о разсрочкѣ недоимокъ, или же о пріостановленіи взысканія на дальнѣйшее время.

Статья 5.

Правительственная Коммисія Финансовъ можетъ, не представляя Совѣту Управленія, но по взаимному лишь соглашенію съ Главною Счетною

niesionych klęsk losowych, Rządy Gubernialne nie są mocne rozkładać należności Skarbowych na raty; lecz dla przyniesienia chwilowéy ulgi poszkodowanym kontrybuentom, obowiązane są tylko zawiesić exekucyą na dni 10, stosownie do decyzyi Rady Administracyinéy z dnia $\frac{10}{22}$ Stycznia 1833 roku. Gdyby zaś Rząd Gubernialny powziął przekonanie, że ta chwilowa ulga nie byłaby dostateczną, natenczas złoży o tém Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu natychmiast rapport, obok stosownych do położenia rzeczy wniosków co do rozkładu na raty, lub dalszego zawieszenia exekucyi.

Artykuł 5.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, bez odnoszenia się do Rady Administracyinéy, lecz za porozumieniem się z Naywyższą Izbą Obrachun-

Палатою, слагать со счетовъ единовременно на сумму до 18,000 зл. такихъ казенныхъ денегъ, которыя какимъ либо образомъ и случаемъ оказались утраченными, которыхъ взыскать не возможно, и которыхъ израсходованіе не можетъ быть подкрѣплено надлежащими доказательствами.

Статья 6.

Въ случаѣ несогласія Главной Счетной Палаты на сложеніе поименованныхъ въ предъидущей статьѣ казенныхъ принадлежностей, подлежащая Правительственная Коммисія представляетъ на рѣшеніе Совѣта Управленія все положеніе дѣла, съ присовокупленіемъ обоюдныхъ заключеній.

Статья 7.

Правительственная Коммисія Финансовъ, и безъ сношенія съ Главною

kową, może zarządzać odpisanie z ksiąg kassowych, aż do wysokości złp. 18,000 na raz ieden, uronione iakimkolwiek bądź sposobem lub przypadkiem i odzyskać, lub z użycia usprawiedliwić się nie mogące fundusze w gotowiźnie.

Artykuł 6.

Na przypadek, gdyby Naywyższa Izba Obrachunkowa nie zgodziła się na umorzenie uronionych, a w poprzednim artykule wymienionych należytości Skarbowych, natenczas stan rzeczy ma bydź przedstawiony Radzie Administracyinéy, z obustronnemi wnioskami, przez właściwą Kommissyą Rządową.

Artykuł 7.

Taż Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, bez odnoszenia się

Счетною Палатою, можетъ слагать всякіе недоборы по помѣщающимся въ бюджетъ примѣрными суммами спишьямъ, кои состоятъ въ непосредственномъ завѣдываніи Коммисіи; сверхъ того можетъ списывать до 18,000 злот. доходныя спишьи, въ слѣдующихъ случаяхъ:

a) Если окажется, что, по существующимъ правиламъ и постановленіямъ или судебнымъ приговорамъ, числящаяся по счетамъ сумма требуется, или ожидается къ поступленію неправильно.

б) Если чрезъ занятіе земель на какое либо публичное употребленіе, отъ разлитія рѣкъ или по другимъ, отъ плательщика независѣвшимъ, причинамъ, полученіе съ тѣхъ земель постояннаго дохода сполна, или въ нѣкото-

do Naywyższéy Izby Obrachunkowéy, mocną iest umarzać wszelkie niedobory w dochodach, z przypuszczenia do Budżetu pomieszczonych, a pod iéy bezpośrednio zarządem zostaiących; do wysokości zaś 18,000 złp. mocną iest zarządzać ubytek w należności poborowéy, w przypadkach następuiących:

a) Gdy niewłaściwość poboru na zasadzie praw i postanowień Rządu, lub wyrokami prawomocnemi udowodnioną zostanie.

b) Gdy źródło stałego dochodu zniknie lub zmnieyszoném zostanie skutkiem zabrania gruntów na użytek publiczny, zaszoru przez wylew rzeki, lub też skutkiem innych wypadków od woli kontrybuenta niezawisłych, a to o ty-

рой части, сдѣлается невозможнымъ, руководствуясь существующими на подобные случаи постановленіями.

e) Если уплата казенныхъ долговъ, судебнымъ или административнымъ порядкомъ взыскиваемыхъ, по неимѣнію способовъ и доказаннаго убожества должника, признана будетъ невозможною.

f) Если, на основаніи существующихъ правилъ и постановленій, проценты отъ казенныхъ суммъ окажутся подходящими подъ законъ давности; но сложеніе подобныхъ процентовъ можетъ послѣдовать въ такомъ только случаѣ, когда бы не было возможности взыскать оныхъ съ чиновниковъ, допустившихъ недоимку, по доказанному ли убожеству ихъ, или по случаю ихъ смерти.

le, o ile prawa obowiązujące na to zezwalają.

c) Gdy należność Skarbowa, w drodze Sądowéy lub Administracyinéy dochodzona, dla braku funduszów lub udowodnionego ubóstwa debenta, stanie się niewymagalną.

d) Gdy udowodnioném będzie na mocy prawa i urządzeń kraiowych, iż procenta od kapitałów skarbowych uległy przedawnieniu; odpisanie zaległych procentów atoli w tym tylko wypadku nastąpić może, ieżeliby takowych na Urzędnikach winnych zaniedbania exekucyi, dochodzić nie można było, a to z powodu bądź udowodnionego ubóstwa, bądź śmierci tychże Urzędników.

д) Если при отдачѣ съ публичныхъ торговъ, въ арендное содержаніе, сбора казенныхъ доходовъ или казенныхъ имѣній, получится арендной суммы менѣе, нежели предположено по смѣтѣ.

Статья 8.

Коммисія Финансовъ предоставляется, безъ предварительнаго сношенія съ Главною Счетною Палатою, слагать штрафныя деньги за несвоевременный взносъ казенныхъ сборовъ, когда представятся надлежащія доказательства, что промедленіе во взносѣ послѣдовало не по винѣ плательщика, но по случаю пожара, градобитія, разлитія рѣкъ, неурожая, падежа на скотъ и т. п. Предоставляется ей также слагать сполна штрафы за контрабанду и корчемство, когда ни мѣстопребываніе ви-

e) Gdy skutkiem wydzierżawienia dochodów, lub też dóbr Rządowych, w drodze publicznéy konkurencyi, mnieyszy dochód osiągnięty zostanie od tego, iaki na etatach był zamieszczony.

Artykuł 8.

Mocną iest także Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, bez odnoszenia się do Naywyższéy Izby Obrachunkowéy, umarzać wszelkie kary exekucyine, w razie udowodnienia, że opóźnienie w opłacie podatków nastąpiło nie z winy kontrybuenta, lecz skutkiem klęski pożaru, gradobicia, wylewu wody, nieurodzaiu, pomoru bydła i t. p. Podobnież Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną iest umarzać w zupełności kary defraudacyine, gdy ani sprawca

новнаго неизвѣстно, ниже имущества ево никакого не окажется.

Статья 9.

Въ случаѣ нечаянныхъ бѣдствій или другихъ несчастныхъ происшествій, по коимъ плательщики, въ особенности же крестьяне, найдутся въ невозможности внести на срокъ казенной принадлежности, Правительственной Коммисіи Финансовъ предоставляется, смотря по состоянію Казначейства, разрѣшать разсрочку таковой казенной принадлежности на 10 лѣтъ, съ достаточнымъ обезпеченіемъ и платежемъ процентовъ, отъ коихъ однакоже крестьяне освобождаются. Въ такихъ же случаяхъ, но неболѣе какъ на одинъ годъ, дозволяется Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства пріостановливать взысканіе казенныхъ сборовъ мѣрою экзекуціи.

czyna nie będzie mógł bydź wykryty, ani maiątek iego wynaleziony.

Artykuł 9.

Na przypadek klęsk losowych, lub innych wypadków, któreby postawiły kontrybuenta w chwilowéy niemożności opłacenia w terminie należności Skarbowéy, mianowicie téż od włościan przypadaiącéy, upoważnioną iest Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, dozwolić rozkładu takowéy do lat 10ciu za dostatecznem zabezpieczeniem i opłatą procentu; od włościan atoli procent nie ma bydź wymagany. W takichże wypadkach nie dłużéy iak do roku iednego wolno będzie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu zawieszać exekucyą należności Skarbowych.

Статья 10.

Казенные сборы, подъ вѣдѣніемъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія состоящіе и по общему бюджету Царства значущіеся, подлежать будутъ силѣ настоящаго Постановленія, съ тѣмъ однакоже, чтобы сложеніе, разсрочка или пріостановленіе взысканія такихъ сборовъ послѣдовали не иначе, какъ съ согласія и посредствомъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства.

Статья 11.

Означенные въ 5-й и 7-й статьяхъ сборы до 180,000 злотыхъ, слагаемы могутъ быть только Совѣтомъ Управленія Царства, по представленіямъ Правительственныхъ Коммисій, основаннымъ на заключеніи Высшей Счетной Палаты; а сложеніе недои-

Artykuł 10.

Należności poborowe, zostaiące pod zarządem Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, a na Budżecie ogólnym Królestwa zamieszczone, ulegać będą prawidłom ninieyszego Postanowienia, z tém wszakże zastrzeżeniem, iż umorzenie takiéy należności, iéy rozkład, lub zawieszenie w exekucyi nastąpić nie może, iak tylko za zgodzeniem się i pośrednictwem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

Artykuł 11.

Należności wyżéy w Art. 5 i 7 wymienione, a odzyskać się niemogące, na raz ieden do wysokości złp. 180,000, mogą bydź umorzone tylko przez Radę Administracyiną, na przedstawienie właściwych Kommissyi Rządowych, po zasiągnieniu zdania Naywyższéy

мокъ, превышающихъ упомянутую сумму, требуетъ Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА соизволенія.

Статья 12.

Совѣтъ Управленія, предоставляетъ своему разрѣшенію, разсрочку платежа казенныхъ сборовъ, по предварительномъ испребованіи заключенія отъ Правительственныхъ Комисій, до 20-ти лѣтъ; а пріостановленіе взысканія оныхъ на 10-ть лѣтъ, съ платежемъ казнѣ процентовъ, или безъ процентовъ, по своему усмотрѣнію.

Статья 13.

Послѣдовавшія по сему предмету, до изданія настоящаго Постановленія, разпоряженія Правительственныхъ властей, симъ утверждаются.

Статья 14.

Исполненіе сего Постановленія, ко-

Izby Obrachunkowéy; należności zaś, któreby przenosiły powyższą summę, maią bydź przedstawione do Naywyższego zatwierdzenia.

Artykuł 12.

Również po zasięgnieniu zdania właściwych Kommissyi Rządowych, Rada Administracyina zachowuie sobie prawo dozwolenia rozkładu na raty należności poborowych do lat 20, a zawieszenie exekucyi tychże do lat 10, z obowiązkiem opłaty procentu, lub zupełném od niego zwolnieniem, podług swoiego uznania.

Artykuł 13.

Czynności tego rodzaiu władz Rządowych, poprzedzaiące datę ninieyszego Postanowienia, zostaią ninieyszém Postanowieniem zatwierdzone.

Artykuł 14.

Wykonanie ninieyszego Postano-

шорое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, поручается Правительственнымъ Коммисіямъ по принадлежности.

wienia, które w Dzienniku Praw zamieszczone bydź ma, Kommissyom Rządowym, w czém do którey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{10}{22}$ Maia 1838 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek,
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości,
w Zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu,
Starynkewicz.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{15}{27}$ Sierpnia 1838 roku.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго,

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства.

Какъ при возобновленіи займа изъ Кредитнаго Земскаго Общества подъ залогъ казенныхъ имѣній оказалось, что о нѣкоторыхъ изъ таковыхъ имѣній, назначенныхъ во Всемилостивѣйшее пожалованіе, вмѣсто предваришельнаго внесенія въ гипотечныя книги ВЫСОЧАЙШЕЙ о томъ воли, какъ бы надлежало на основаніи 25-й статьи жалованныхъ грамотъ, переписано уже, вѣроятно, по недоразумѣнію, на имя жалуемыхъ владѣльцовъ, самое право собственности, что, по силѣ той же статьи, надлежало дѣлать не прежде, какъ по выдачѣ данныхъ,—и по уваженію, что подобныя,

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Ponieważ przy czynności wznawiania pożyczek z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na dobra Rządowe, dostrzeżoném zostało, iż przy niektórych dobrach na donacye przeznaczonych, zamiast témczasowego obiawienia do Xiąg wieczystych woli Naywyższéy też donacye nadaiącéy, iak to należało podług artykułu 25 Dekretu donacyinego, uregulowano iuż, przez złe zrozumienie wydanych w téy mierze przepisów, tytuł własności na obdarowanego, czego podług osnowy tegoż artykułu uskutecznić nie można, aż po wydaniu aktu donacyinego. — Zważywszy, że takowa przedwczesna

преждевременныя измѣненія въ ипотечныхъ записяхъ о вышепомянутыхъ имѣніяхъ, препятствуютъ казнѣ къ опредѣленію, согласно 20-й статьѣ жалованныхъ грамотъ, обязанностей, на тѣхъ имѣніяхъ лежащъ долженствующихъ, — Совѣтъ Управленія, по представленію Главнаго Директора, Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ слѣдующее:

Статья 1.

Всѣ внесенныя въ III-ю часть ипотечныхъ книгъ казенныхъ имѣній, на основаніи состоявшихся $\frac{4}{16}$ Октября 1835-го года правилъ, въ частное владѣніе предназначенныхъ, — записи, предъявленія и запрещенія, до переписанія права собственности на имя пожалованныхъ лицъ относящіяся, должны быть немедленно отмѣнены и исключены, по имѣющимъ поступить о томъ въ Ипотечныя Отдѣленія при Гражданскихъ Трибуналахъ I-ой Инстанціи отъ имени Коммисіи финансовъ требованіямъ.

zmiana hypotecznego stanu dóbr pomienionych, stawia Skarbowi przeszkodę w uregulowaniu, stósownie do artykułu 20 Naywyższych Dekretów donacyinych, obowiązków, iakie na dobrach rozdarowanych ciążą.

Na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Wszelkie podania, wiadomości i ostrzeżenia, w Dziale III Xiąg hypotecznych dóbr Rządowych, podług oddzielnych przepisów z dnia $\frac{4}{16}$ Października 1835 roku na donacye przeznaczonych, zapisane, a tyczące się przechodzenia tych dóbr na własność donataryuszów, maią bydź na zaniesione w téy mierze imieniem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu do Wydziałów hypotecznych przy Trybunałach Cywilnych I. Instancyi, wnioski, cofnięte i wykreślone bezzwłocznie.

Статья 2.

Исполненіе настоящаго Постановленія, которое должно быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи, Юстиціи и Финансовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ засѣданіи Совѣта Управленія $\frac{26\text{ Іюля}}{7\text{ Августа}}$ 1838 г.

Artykuł 2.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyiney, dnia $\frac{26\text{ Lipca}}{7\text{ Sierpnia}}$ 1838 roku.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) R. *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
w Zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu,
Starynkewicz.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{21\text{ Sierpnia}}{2\text{ Września}}$ 1838 roku.

TARYFFA

OPŁATY OD DRÓG I SPŁAWÓW NA GRANICY KRÓLESTWA POBIERAĆ SIĘ MAIĄCÉY.

N.	Wymienienie przedmiotów	Waga, miara lub sztuka	Opłata Złote	gr.
1	Konie	Sztuka	6	—
2	Bydło . . { *a*) rogate	ditto	3	—
	{ *b*) wszelkie inne	ditto	—	15
3	Drzewo i Statki wodne:			
	a) Drzewo opałowe	Fura	—	3
	,, ,, ...	Sztuka	—	3
	b) Budulec, Maszty i belki	ditto	—	10
	Wszelkie inne	Kopa	3	—
	c) Szkuta, dubas, berlinka i łodzie żaglowe . . .	Sztuka	18	—
	d) Galary wszelkie	ditto	9	—
	e) Krypy, Patelki, skrzynie z rybami i t. d. . .	ditto	2	—
4	Ptastwo wszelkie	ditto	—	1
5	Zwierzęta Dzikie:			
	a) Żywe	ditto	6	—
	b) Nieżywe	ditto	—	3
6	Powozy i Sanie na handel prowadzone:			
	a) Na resorach	ditto	15	—
	b) Wszelkie inne	ditto	5	—
7	Zboże wszelkiego rodzaiu	Korzec	—	2
8	Wódka, wszystkie gatunki piwa, porter	Centnar	—	15
9	Żelazo, cynk, ołów i wszelkie metale niewyrobione . .	ditto	—	2
10	Kamienie wszelkie	ditto	—	1
11	Wełna	ditto	1	—
12	Wszelkie inne ciężary suche i płynne, wyiąwszy przedmioty niżéy pod Nr. 14 wyrażone przy weyściu do kraiu . . . . . przy wyyściu połowa	ditto	3	—
13	Od przeieżdżaiących granicę, od:			
	a) Bryczki i wszelkiego rodzaiu Sań	ditto	2	—
	b) Kocza	ditto	6	—
	c) Karety	ditto	8	—
14	Siano, słoma, owoce, warzywa, nabiał, iaia, mięsiwa świeże, glinki ziemne, kreda, płacić będą od konia lub statku, któremi są transportowane.			

U W A G A.

Jeżeli końmi, bydłem, tudzież na statkach wodnych prowadzone będą ciężary wymienione w Taryffie, w tym razie pobraną bydź ma opłata według Taryffy, od samych tylko ciężarów. W przypadkach atoli gdyby równie konie, bydło statki wodne i drzewo spławiane, iako ciężary na nich prowadzone, a Taryffą objęte, przeznaczone były na handel, w takim razie, osobna opłata od koni, bydła, statków wodnych i drzewa spławionego, a osobno od ciężarów transportowanych, wedle zasad ninieyszéy Taryffy, pobraną bydź powinna.

ИЗЪЯТІЯ

Отъ платежа сбора по путямъ сообщенія изъемлются:

а, Лошади, екипажи и вещи военнаго вѣдомства, равно принадлежащія лицамъ военно-служащимъ, проѣзжающимъ чрезъ границу въ военномъ мундирѣ.

б, Почтовыя лошади.

в, Лошади, заложенныя въ экипажи лицъ, проѣзжающихъ чрезъ границу и уплатившихъ сборъ за означенные экипажи.

г, Лошади, скотъ и экипажи обоюдныхъ жишелей, имѣющихъ дозволишельные виды для проѣзда чрезъ границу на шотъ конецъ, чтобы воздѣлать земли свои и пустишь на пастьбу лошадей своихъ и скотъ.

д, Лошади, на которыхъ верхомъ проѣзжаютъ чрезъ границу всякаго рода куръеры.

е, Лошади, скотъ, экипажи и лодки, возвращающіяся въ предѣлы Царства, или выѣзжающіе за границу, когда на нихъ привозимы были товары, за кои произведенъ уже слѣдующій по тарифу сборъ.

ж, Всѣ пакеты и посылки, почтою провозимыя, какъ, уплатившія уже надбавочную пошлину вмѣстѣ съ слѣдующею за почтовую пересылку платою.

з, Транспорты соли и табака, до истеченія сроковъ заключенныхъ съ откупщиками контрактовъ.

и, Всѣ товары, лошади и скотъ, транзитомъ провозимыя, подлежатъ означенному сбору единственно при ввозѣ въ предѣлы Царства.

Съ подлинным вѣрно:

Въ должности Государственнаго Секретаря,
Статсъ-Секретарь
(подписалъ) *Баронъ М. Корфъ.*

UWOLNIENIA.

Wolne są od opłaty:

a) Konie, wozy i efekta woyskowe, tudzież własne osób woyskowych, w mundurze granicę przebywaiących.

b) Konie pocztowe.

c) Konie w zaprzęgu podróżnych przeieżdżaiących granicę, iako iuż uiszczaiących opłatę od powozów.

d) Konie, bydło i wozy mieszkańców, maiących własności przedzielone granicą, i dozwolone osobnemi rozporządzeniami prawo przebywania granicy, w celu oprzątania gruntów, paszenia na nich stadniny i trzód własnych.

e) Konie wszelkich posłańców, konno granicę przebywaiących.

f) Konie, bydło, wozy i statki wodne powracaiące, któremi prowadzone były, bądź za granicę, bądź w granicę Królestwa, ciężary, od iakich opłata iuż była uiszczoną.

g) Wszelkie ciężary transportowane pocztą, iako iuż w dodatkowéy opłacie portoryi dotknięte.

h) Transporta soli i tytuniu, do czasu expiracyi kontraktów teraznieyszych.

i) Bydło, konie i towary na transito prowadzone, raz tylko przy wchodzie płacić będą.

Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie:
Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
W zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu,
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny,
Jan Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{15}{28}$ Sierpnia 1838 r.

ТАРИФЪ

ДЛЯ ПРОИЗВОДСТВА НА ГРАНИЦѢ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО ОСОБАГ СБОРА ПО ПУТЯМЪ СООБЩЕНІЯ.

N.	Званіе предметовъ, сбору подлежащихъ.	Число, мѣра или вѣсъ.	Количество сбора. Злот.	гр
1	Лошади	съ каждой	6	—
2	Скотъ . . { рогатый	съ головы	3	—
	{ нерогатый	тоже	—	
3	Лѣсъ и Лодки:			
	а) Лѣсъ дровяной	съ воза	—	
	„ „	со штуки	—	
	б) Лѣсъ строевой { Мачтовыя деревья и бревна .	со штуки	—	
	{ Прочій лѣсъ	съ 60 штукъ	3	—
	в) Лодки, называемыя: Шкута, Дубасъ, Жагловая и Берлинка	со штуки	18	—
	г) Лодки, называемыя Галеры	со штуки	9	—
	д) Лодки, называемыя Крыпы, Пашельки, ящики съ рыбою и проч.	тоже	2	—
4	Птицы и дичь	тоже	—	
5	Живошныя дикія:			
	а) живыя	тоже	6	—
	б) неживыя	тоже	—	
6	Повозки и сани, для торговли предназначенныя:			
	а) на рессорахъ	со штуки	15	—
	б) прочія повозки и сани	тоже	5	—
7	Зерновый хлѣбъ всякаго рода	съ корца	—	
8	Напитки, водка, поншеръ, и пиво всѣхъ сортовъ . .	съ центнера	—	
9	Желѣзо, цинкъ, свинецъ и другія металы не въ издѣльяхъ	тоже	—	
10	Каменья всякаго рода	съ центнера	—	
11	Шерсть	тоже	1	—
12	Всякіе другіе товары въ твердомъ или жидкомъ состояніи, исключая предметы, означенные подъ N. 14. при ввозѣ въ предѣлы Царства	тоже	3	—
	при вывозѣ, въ половину менѣе			
13	Экипажи лицъ проѣзжающихъ чрезъ границу, и именно:			
	а) Брички и всякаго рода сани	съ центнера	2	—
	б) Коляски	тоже	6	—
	в) Кареты	тоже	8	—
14	При провозѣ сѣна, соломы, плодовъ, зелени, молока, яицъ, свѣжаго мяса, гипса и мѣла, плашится только за лодку или лошадь, на которыхъ товары сіи провозятся.			

ПРИМѢЧАНІЕ:

Если означенные въ семъ тарифѣ товары провозятся на лошадяхъ, на скотѣ, или на лодкахъ, то сборъ производится съ однихъ только товаровъ по сему же тарифу. Но когда и товары и лошади, скотъ, суда, или лѣсъ, на которыхъ они нагружены, предназначены къ продажѣ, то и сборъ производится, сообразно тарифу, какъ съ тѣхъ, такъ и съ другихъ.

DZIENNIK PRAW

Ner 76.

TOM DWUDZIESTY DRUGI.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія НАШЕГО къ заслугамъ Начальника Штаба по управленію Артилеріи Дѣйствующей Арміи, Полковника Безака, Посшановили МЫ и Посшановляемъ:

Сшашья 1.

Вмѣсшо назначеннаго ему Декрепомъ

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożey Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski etc. etc. etc.

Oceniaiąc ze szczególném Naszém zadowoleniem zasługi Naczelnika Sztabu Artylleryi Czynnéy Armii, Lejb-Gwardyi Iszéy Brygady Artylleryi Pułkownika Bezak, Postanowiliśmy i Postanawiamy:

Artykuł 1.

W zamian za dobra Korabiewice,

НАШИМЪ 9 (21) Декабря 1835-го года имѣнія Корабѣвице, Мазовецкой губерніи, въ Равскомъ Обводѣ, возвращаемаго нынѣ обратно въ казну, согласно утвержденному НАМИ 4 (16) Октября 1835-го года положенію объ устройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, и согласно табели объ уравненіи приносимаго ими арендnаго дохода, прописъ установленныхъ сею табелью окладовъ, Всемилостивѣйше Жалуемъ Полковнику Безаку, въ вѣчное и потомственное владѣніе со всѣми правами и угодіями, коими пользуется казна, состоящее Саидомирской Губерніи, въ Радомскомъ Обводѣ, имѣніе Ѣдльня, съ принадлежащими къ оному деревнями и другими угодьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода въ пять тысячь Польскихъ злотыхъ.

położone w Gubernii Mazowieckiéy, Obwodzie Rawskim, Dekretem Naszym z d. $\frac{9}{21}$ Grudnia 1835 r. temuż na własność dziedziczną nadane, a na rzecz Skarbu powracaiące się, Nadaiemy Naymiłościwiéy, stosownie do zatwierdzonych przez Nas w d. $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przepisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, niemniéy tabelli regulniącéy dochód dzierżawny z dóbr tego rodzaiu do wysokości normalnéy, rzeczonemu wyżéy Pułkownikowi Bezak, na dziedzictwo wiecznemi czasy, z takiemi prawami i użytkami, z iakiemi Skarb posiada, dobra Jedlnia, położone w Obwodzie Radomskim Gubernii Sandomierskiéy, z należącemi do nich wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych Polskich pięć tysięcy.

Статья 2.

Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается:

а, ограниченіямъ сего права по актамъ, совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ и внесеннымъ въ ипотечныя книги, и

б, ограниченіямъ правъ и привилегій, коими, въ теченіе послѣднихъ трехъ лѣтъ, пользовались крестьяне и колонисты, хотя бы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Статья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и платить причитающіеся проценты.

Статья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣніи лежащія, такъ и впредь Прави-

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępuiąc w prawo własności zupełnéy, podlega:

a) Ścieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanéy sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.

b) Ścieśnieniom z praw i przywileiów włościanom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki w hypotece nie było, maią moc skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyiąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istnieiące, iak i na przyszłość ustano-

шельствомъ установившіяся могущія, подаши и повинности.

Статья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, устроить крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи водворенныхъ, въ теченіи шести лѣтъ, на основаніи утвержденнаго, 4 (16) Октября 1835 года, положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность.

Статья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или по другимъ, отъ владѣльца независящимъ причинамъ, предназначенное устройство не совершилось въ срокъ, предъидущею статьею опредѣленный, Правительство Царства доводитъ о томъ до НАШЕГО свѣденія, испрашивая указа на продолженіе такового срока; въ случаѣ же уклоненія самаго владѣльца, принимаетъ адми-

wić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien iest w przeciągu lat sześciu urządzić włościan osiadłych w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urządzenie włościan, w przepisanym powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych niezawisłych od obdarowanego przyczyn, Rząd Królestwa powinien wypadek ten do wiadomości Naszéy ponieść i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w razie zaś uchylania się samego obdaro-

спраціонныя мѣры, къ устроенію крестьянъ на его счетъ.

Статья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній отъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе личныхъ крестьянскихъ повинностей, замѣнъ оныхъ на чиншъ, вещественныя повинности (оброкъ) и окупъ, хотябы крестьяне нынѣже того пожелали, допускается не прежде, какъ по истеченіи упомянутаго въ предъидущемъ пунктѣ, шестилѣтняго срока, съ наблюденіемъ однакоже, чтобы тамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, исправлялись крестьянскія работы болѣе трехъ дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до трехъ дней со двора, а не съ души; на остальное же количество, вносимы были повинности деньгами.

Статья 8.

Перенесеніе и самая постройка крестьянскихъ домовъ, буде, при устройствѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежитъ на обязанности владѣльца, который, про-

wanego, każe urządzić włościan w drodze administracyinéy, na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od upadku przez nagłe zniesienie robocizny włościańskiéy, zamienienie takowéy na czynsz, osep i okup, chociażby włościanie natychmiast tego żądali, ma mieć mieysce nie wprzód, aż po upłynieniu lat sześciu, iak powyższy artykuł wskazuie, z tym warunkiem, aby, gdzie włościanie, podług dawnego zwyczaiu, więcéy iak dni trzy odrabiali na tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady a nie z duszy, a resztę powinności aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wnoszenie budowl włościańskich, gdyby tego w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego,

изводя сіе на свой счетъ, въ правѣ требовать пособія со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Статья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежатъ также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны давать на сей конецъ рабочихъ и подводы.

Статья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, однакожъ не долженъ требовать съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сдаточной описи (akt podawczy); а тѣмъ ещемѣнѣе принужденныхъ наймовъ, безплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Статья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономической скотъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведен-

który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany, pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obowiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tém mniéy przymusowych naymów, darmochi innych powinności wymuszanych.

Artykuł 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iakoto: inwentarze żywe i martwe, słowem, co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie

аго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предоставлено въ пользованіе, или что они сами пріобрѣли, какъ то: рабочій скотъ, земледѣльческія и хозяйственныя снаряды и орудія, и прочее, считается собственностію крестьянъ.

Статья 12.

Состоящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazyny kommunialne), и другое, обществу крестьянъ принадлежащее имущество, какъ собственность третьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступаютъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Статья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанію 8 и 24-й статей Положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, окупныя деньги, поступаютъ въ пользу владѣльца; но проценты съ оставшагося безсрочнымъ

30 artykułu przepisów wyżéy zacytowanych; wszystko zaś, co się znayduie na gruntach włościańskich, iak równie, co do użytku mieli sobie oddane, lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarskie, i t. d., iest własnością włościan

Artykuł 12.

Znayduiące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommunialne i inne własności gromadzkie, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane bydź powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, iest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostaiącego na

долгомъ капитала, составляя Государственную подать, вносимся владѣльцами въ казну, въ видѣ кварты.

Статья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянутая въ предъидущей статьѣ подать, въ видѣ кварты, вносится въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестьянами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисіею Финансовъ правиламъ.

Статья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе контракты, вступаетъ во всѣ права, казнѣ сими контрактами предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ симъ обязанности по упомянутымъ контрактамъ. Уничтоженіе подобныхъ

wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany bydź ma przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzającym artykule podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu w stosunku wartości dotychczasowych włościańskich powinności i według zasad, przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się maiących.

Artykuł 15.

O ile obdarowany w dobrach mu nadanych zachowa w swéy mocy kontrakty, zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobieraiąc z dóbr dochód dzierżawny, przyimuie na siebie i

конпракшовъ не можешъ послѣдовашь иначе, какъ посредсшвомъ Правишельсшвенной Коммисіи Финансовъ и Казначейсшва, сообразно срокамъ и условіямъ, въ конпракшахъ опредѣленнымъ.

Сшашья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право учасшія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ учасшвоваш въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, ошнынѣ навсегда уничшожаешся, съ возложеніемъ на владѣльца обязанносши, вознаградишь шѣхъ изъ кресшьянъ пожалованнаго имѣнія, которые, въ семъ ошношеніи, понесушъ какіе-либо убышки.

Сшашья 17.

На случай неисправносши владѣльца въ плашежѣ возлагаемыхъ на него казною, при

obowiązki wspomnionych kontraktów. Rozwiązanie podobnych kontraktów nie może następować iak za pośrednictwem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stosownie do terminów i warunków w kontraktach oznaczonych.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych, dla dóbr, które ninieyszém Nadaiemy, iak wzaiemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a ieśli włościanie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należéć będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych nale-

пожалованіи имѣнія, долговъ и другихъ
уплатъ и повинностей, особо опредѣлен-
ныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную
опеку до выплаты.

Статья 18.

Владѣлецъ ошюдь не въ правѣ домо-
гаться отъ казны пополненія доходовъ,
противу принятаго за основаніе при по-
жалованіи оклада, хотя бы оные умень-
шились отъ разныхъ непредвидѣнныхъ слу-
чаевъ и даже отъ послѣдствій предназна-
ченнаго устройства крестьянъ; но предо-
ставляется ему просить, на общихъ пра-
вилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ
и пособій (allewiacya), наравнѣ съ прочи-
ми владѣльцами недвижимыхъ имѣній.

Статья 19.

Срокъ пожалованья считается съ 19

żnościach i obowiązkach, przez Skarb
na niego przy donacyi szczegółowo
oznaczonych, dobra nadane wzięte
będą w administracyą Rządową, na tak
długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany nie ma żadnego pra-
wa żądać od Skarbu dopłaty niedo-
branych intrat, w stosunku ilości przy
obdarowaniu za zasadę przyiętéy,
chociażby nawet przez wypadki nie-
przewidziane, a nawet skutkiem zamie-
rzonego urządzenia włościan zmniey-
szone zostały; lecz ma prawo, iak
inni właściciele gruntowi, na mo-
cy przepisów ogólnych i w pewnych
wypadkach prosić o allewiacyą.

Artykuł 19.

Donacya zaczynać się będzie od

Ноября (1-го Декабря) 1835 года, вводъ же во владѣніе послѣдуетъ 20 Мая (1-го Іюня) 1839 года; до того же времени казна удовлетворяетъ его слѣдующимъ арендными доходомъ, по окладу пожалованія, поколику онъ не получилъ уже шаковаго съ имѣнія Корабѣвице.

Статья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія Финансовъ, на основаніи статьи 1-й настоящаго Декрета, преподастъ подробныя правила о распредѣленіи хозяйственныхъ и крестьянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожа-

dnia 19 Listopada (1 Grudnia) 1835 r. a wprowadzenie w possessyą dóbr nastąpi dnia 20 Maia (1 Czerwca) 1839 r. Do tego zaś czasu Skarb płacić będzie obdarowanemu przypadaiący mu dochód z dóbr nadanych, podług wysokości donacyą oznaczonéy, o tyle, o ile go ieszcze na poczet donacyi pierwotnéy dóbr Korabiewice nie wybrał.

Artykuł 20.

W duchu artykułu 1 ninieyszego Dekretu, przystępuiąc do oddania dóbr obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczegółowe zasady do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościańskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę mieyscową

лованнаго имѣнія, и обязанностей на немъ лежащихъ. Составленный, по силѣ сихъ правилъ, сдаточный актъ, будетъ служить данною (dokument donacyi).

Статья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при такомъ распредѣленіи замѣну однихъ угодій и оброчныхъ статей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ такомъ случаѣ, удерживать за казною статьи въ замѣну денежныхъ доплатъ отъ владѣльца, буде бы таковыя съ него причислились, на основаніи табели о количествѣ доходовъ, принятыхъ за основаніе при пожалованіи.

Статья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцемъ и

i wskazania granic i części, składaiących dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostaie do ich wykonania, a w takim razie i do przyimowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obdarowanego, podług tabeli wskazuiącéy podstawę wysokości nadania, należéć będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a wło-

крестьянами, по случаю устройства, разбираются административнымъ порядкомъ.

Статья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣломъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣляемому ниже порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяемо (onerowane) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, и, въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и ни какимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

a) Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей Грекосцianami, z powodu urządzenia wynikłe, sądzone będą w drodze administracyynéy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednéy i nierozdzielnéy całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcessyi niżéy opisanego, nie mogą bydź w żadnym przypadku, ani onerowane nowemi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce bydź nie maią.

a) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko do dzieci prawego łoża, wyzna-

Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ.

б) Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужескаго пола.

в) Не устраняются, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г) По пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д) Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

nia Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnéy, w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i zawsze przechodzić będzie na naystarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku maią naprzód dzieci płci męzkiéy.

c) Nie wyłączaią się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiéy, w razie gdyby nie było synów lub ich potomstwa płci męzkiéy.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostéy, prawo brania spadku przechodzi tymże samym porządkiem na naybliższą linią kollateralną.

e) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

е) Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не стало въ указанной линіи наслѣдника изъ потомственныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Статья 24.

Какъ на основаніи предъидущей статьи, переходъ наслѣдства, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждается въ видѣ маіоратовъ, то, для вящшаго обезпеченія правъ наслѣдниковъ, запрещается отдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ противность сего сдѣлки, признаваться необязательными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлять пожалованнымъ имѣніемъ, предоставляется ему имѣть своего управителя.

/) Dobra te przeydą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wskazanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzaiącego, porządek brania sukcessyi w dobrach nadanych ustanawia się na wzór majoratów, przeto dla tém większego zapewnienia praw sukcessorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na iakikolwiekbądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew niniejszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązuiące, i dla tego ieśliby posiadaiący dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządcę.

Статья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипотечную книгу, право собственности имѣетъ быть переписано въ ипотекѣ на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й статей сего Декрета.

Статья 26.

Издержки, по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовыя пошлины, и другіе всякаго рода расходы, пополняются владѣльцемъ.

Статья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагаемъ на Правительство Царства Польскаго, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Artykuł 25.

Po wniesieniu ninieyszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności na imię obdarowanego ma bydź uregulowany w hypotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21, wyżéy przepisanych.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyinego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla i inne wszelkiego rodzaiu wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie ninieyszéy woli Naszey, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoną, Rządowi Królestwa, a szczególniéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, Polecamy.

Данъ въ Теплицѣ, Іюля 24 (Августа 5) дня 1838 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w Toeplitz, dnia $\frac{24\text{ Lipca}}{5\text{ Sierpnia}}$ 1838 r.

Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Za Sekretarza Jeneralnego
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia $\frac{18}{30}$ Października 1838 roku.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго,

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства

Желая устранить всякое недоумѣніе по исполненію 8 статьи Постановленія Совѣта Управленія, отъ $\frac{2}{14}$ Апрѣля 1835 года, касательно сроковъ

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Pragnąc usunąć wszelkie wątpliwości, wynikłe przy zastosowaniu artykułu 8 Postanowienia Rady Administracyinéy z dnia $\frac{2}{14}$ Kwietnia 1835 r. oznaczaią-

на предъявленіе претензій къ подвергнутымъ конфискаціи имѣніямъ, а съ тѣмъ вмѣстѣ и частнымъ лицамъ преподать способъ къ охраненію законныхъ ихъ правъ, по коимъ исковъ онѣ еще не начали, Совѣтъ Управленія постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Хотя сроки 8 статьею Постановленія Совѣта Управленія, отъ $\frac{2}{14}$ Апрѣля 1835 года, опредѣленные суть преклюзіонные, т. е. прекращающіе дальнѣйшіе иски, но для предъявленія претензій къ такимъ имѣніямъ, о конфискаціи которыхъ надлежащія публикаціи учинены, сроки выше сего упомянутые, продолжаются еще: на три мѣсяца, для пребывающихъ въ Царствѣ; на шесть мѣсяцевъ, для отсутствующихъ, но находящихся въ Европѣ и на двѣнадцать мѣсяцевъ для

cego termina do zgłaszania się z pretensyami do maiątków, konfiskacie ulegaiących, a zarazem podać sposobność osobom prywatnym zabezpieczenia ich praw, względem których, kroków prawnych ieszcze nie przedsięwzięli, Rada Administracyina Królestwa postanowiła i stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Lubo termina przez Artykuł 8 Postanowienia z dnia $\frac{2}{14}$ Kwietnia 1835 r. oznaczone są prekluzyinemi, przecież takowe, co do maiątków, których konfiskata ogłoszoną iuż została, przedłużone ieszcze zostaią do trzech miesięcy dla osób zamieszkałych w Królestwie; do sześciu miesięcy, dla nieobecnych, lecz znayduiących się w Europie, a do dwunastu miesięcy, dla będących za iéy obrębem, licząc od daty ogłoszenia ninieyszego Postanowienia. Po upływie tego terminu, niezgłaszaiący się, utraca

находящихся внѣ Европы, считая со дня обнародованія сего Постановленія. По прошествіи таковыхъ сроковъ, каждый, непредъявившій своей претензіи къ конфискованнымъ имѣніямъ, теряетъ навсегда право опъискивать оную. Таковой же утрачѣ права подвергнущся и тѣ, кои къ имѣніямъ, которыя впредь подвергнутся конфискаціи, и конфискованными оглашены будутъ, не предъявятъ претензій своихъ въ сроки, опредѣленные 8 статьею вышеозначеннаго Постановленія, отъ $\frac{2}{14}$ Апрѣля 1835 года.

Статья 2.

Прекращаются послѣдствія, проистекающія отъ предъявленія претензій въ преклюзіонный срокъ, если казна откажется отъ конфискованнаго имѣнія, или же оно освобождено будетъ отъ конфискаціи.

nazawsze prawo poszukiwania swych pretensyj z powyższych konfiskowanych maiątków. Takiż skutek dotknie tych, którzyby, co do konfiskat, w przyszłości wyrzec i ogłosić się maiących, nie zgłosili się w terminie, w artykule 8 Postanowienia z dnia $\frac{2}{14}$ Kwietnia 1835 roku oznaczonym.

Artykuł 2.

Skutki prekluzyi ustaią w razie zrzeczenia się przez Skarb maiątku skonfiskowanego, i w razie uwolnienia go od konfiskaty.

Статья 3.

Не подлежашъ никакой преклюзіи претензіи, пользующіяся особенными преимуществами на недвижимыя имѣнія, по содержанію 41 статьи Закона объ ипотекахъ, изданнаго въ 1818 году, всѣ ипотечныя права, объявленныя предъ оглашеніемъ конфискаціи, и споры, происходящіе о границахъ съ недвижимыми имѣніями, подвергнутыми конфискаціи.

Статья 4.

Дѣйствіе сего Постановленія, не простираешся на рѣшенія, кои, до обнародованія онаго, вошли въ законную силу.

Статья 5.

Исполненіе Постановленія сего, которое имѣешъ быть внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагаешся на Прави-

Artykuł 3.

Nie ulegają żadnéy prekluzyi należności, maiące przywiléy na nieruchomości, według artykułu 41 prawa hypotecznego z roku 1818, tudzież wszelkie prawa hypoteczne, objawione przed ogłoszeniem konfiskaty, i spory graniczne z dobrami, konfiskacie uległemi.

Artykuł 4.

Wyroki, które do chwili ogłoszenia ninieyszego Postanowienia stały się prawomocnemi, nie mogą bydź wzruszane, na zasadzie tegoż Postanowienia.

Artykuł 5.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone bydź ma, Kommissyom Rzą-

шельственныя Коммисіи, въ чемъ до каждой относиться будешь.

Состоялось въ засѣданіе Совѣта Управленія, Сентября 30 / Октября 12 дня 1838 года.

dowym, w czém do którey należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia 30 Września / 12 Październ. 1838 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek, *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) R. *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości; w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Za Sekretarza Jeneralnego:
Szef Wydziału
F. Radziszewski.

Dzień ogłoszenia 6/18 Listopada 1838 roku.

DZIENNIK PRAW

Ner 77.

TOM DWUDZIESTY DRUGI.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія НАШЕГО къ заслугамъ ниже поименованныхъ лицъ, Постановили МЫ и Постановляемъ:

Статья 1.

Согласно утвержденному НАМИ 4 (16) Октября 1835-го года, положенію объ у-

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Oceniaiąc ze szczególném Naszém zadowoleniem zasługi osób niżéy wymienionych, Postanowiliśmy i Postanawiamy:

Artykuł 1.

Stosownie do zatwierdzonych przez Nas, w d. $\frac{4}{16}$ Października 1835 r., prze-

спрой[illegible]ныхъ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію. Всемилостивѣйше Жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе со всѣми правами и угодіями, коими пользуется казна:

1.) Адъютанту Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Лейбъ-Гвардіи 2-й Артиллерійской Бригады Полковнику Ушакову 5, состоящее Краковской Губерніи, Олькушскаго Обвода, имѣніе Воля Либартовска.

2) Адъютанту Главнокомандующаго Дѣйствующею Арміею, Лейбъ-Гвардіи 1-й Артиллерійской Бригады Полковнику Князю Голицыну 4, состоящее Мазовецкой Губерніи, Куявскаго Обвода, Экономіи Коваль, имѣніе Курово.

3) Управляющему Дипломатическимъ Отдѣленіемъ Канцеляріи Главнокомандующаго Дѣйствующею, Арміею Коллежско-

pisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, Nadajemy Najmiłościwiéy wiecznemi czasy na dziedzictwo, z takiemi prawami i użytkami, z jakiemi Skarb posiada.

1) Adjutantowi Główno-komenderuiącego Czynną Armią, Pułkownikowi Leyb-gwardyi 2éy brygady artylleryi, Uszakowi 5mu, dobra Wola Libartowska, położone w Gubernii Krakowskiéy, Obwodzie Olkuskim.

2) Adjutantowi Główno-komenderuiącego Czynną Armią, Pułkownikowi Leyb-gwardyi pierwszéy brygady artyleryi, Xięciu Golicyn 4mu, dobra Kurowo, położone w Gubernii Mazowieckiéy, Obwodzie Kuiawskim, Ekonomii Kowal.

3) Dyryguiącemu Wydziałem Dyplomatycznym Kancellaryi Główno-komenderuiącego Czynną Armią, Rad-

му Совѣтнику Гильфердингу, состоящее Августовской Губерніи, Ломжинскаго Обвода, въ Экономіи Визна имѣніе Пршишулы.

4) Состоящему для особыхъ порученій при Намѣстникѣ Нашемъ въ Царствѣ Польскомъ, Коллежскому Совѣтнику Еліашевичу, состоящее Августовской Губерніи, Сейненскаго Обвода, имѣніе Обеліа.

5) Состоящему для особыхъ порученій при Намѣстникѣ Нашемъ въ Царствѣ Польскомъ, Надворному Совѣтнику Очкину, состоящее Мазовецкой Губерніи, Ленчицкаго Обвода, имѣніе Блонѣ; —

Съ принадлежащими къ нимъ фольварками, селеніями и прочими угодьями, и оброчными сташьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода, каждому до пяти тысячь Польскихъ злотыхъ.

cy Kollegialnemu Hilferding, dobra Przytuły, położone w Gubernii Augustowskiéy, Obwodzie Łomżyńskim, Ekonomii Wizna.

4) Zostaiącemu do szczególnych poruczeń przy Namiestniku Naszym w Królestwie Polskiém, Radcy Kollegialnemu Eliaszewicz, dobra Obelia, położone w Gubernii Augustowskiéy, Obwodzie Seyneńskim.

5) Zostaiącemu do szczególnych poruczeń przy Namiestniku Naszym w Króleztwie Polskiém, Radcy Dworu Oczkin, dobra Błonie, położone w Gubernii Mazowieckiéy, Obwodzie Łęczyckim; —

Z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu, każdemu z nich, złotych polskich pięć tysięcy.

Статья 2.

Вступая въ права полной собственности, владѣлецъ подвергается:

а, ограниченіямъ сего права по актамъ, совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ и внесеннымъ въ ипотечныя книги, и

б, ограниченіямъ правъ и привилегій, коими, въ теченіе послѣднихъ трехъ лѣтъ пользовались крестьяне и колонисты, хотя бы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Статья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и платить причитающіеся проценты.

Статья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣніи лежащія, такъ и впредь Прави-

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępuiąc w prawo własności zupełnéy, podlega:

a) Ścieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanéy sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.

b) Ścieśnieniom z praw i przywileiów włościanom i kolonistom służących, które, chociażby o nich wzmianki w hypotece nie było, maią moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyiąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istnieiące, iak i na przyszłość ustano-

шельствомъ установиться могущія, подати и повинности.

Статья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, устроить крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи водворенныхъ, въ теченіи шести лѣтъ, на основаніи утвержденнаго, 4 (16) Октября 1835 года, положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность.

Статья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или по другимъ, отъ владѣльца независящимъ причинамъ, предназначенное устройство не совершилось въ срокъ, предъидущею статьею опредѣленный, Правительство Царства доводитъ о томъ до НАШЕГО свѣденія, испрашивая указа на продолженіе такового срока; въ случаѣ же уклоненія самаго владѣльца, принимаетъ адми-

wić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien jest w przeciągu lat sześciu urządzić włościan osiadłych w dobrach mu nadanych, a to pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urządzenie włościan, w przepisanym powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych niezawisłych od obdarowanego przyczyn, Rząd Królestwa powinien wypadek ten do wiadomości Naszéy ponieść i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w ra-

спраціонныя мѣры, къ устроенію крестьянъ на его счетъ.

Статья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній отъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе личныхъ крестьянскихъ повинностей, замѣны оныхъ на чинш, вещественныя повинности (оsep) и окупъ, хотябы крестьяне нынѣже шого пожелали, допускается не прежде, какъ по истеченіи упомянутаго въ предъидущемъ пунктѣ, шестилѣтняго срока, съ наблюденіемъ однакоже, чтобы шамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, исправлялись крестьянскія рабошы болѣе трехъ дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до трехъ дней со двора, а не съ души; на осшальное же количество, вносимы были повинносши деньгами.

Статья 8.

Перенесеніе и самая посшройка крестьянскихъ домовъ, буде, при усшройсшвѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежишъ на обязанносши владѣльца, который, про-

zie zaś uchylania się samego obdarowánego, każe urządzić włościan w drodze administracyinéy, na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od upadku przez nagłe zniesienie robocizny włościańskiéy, zamienienie takowéy na czynsz, osep i okup, chociażby włościanie natychmiast tego żądali, ma miéć mieysce nie wprzód, aż po upłynieniu lat sześciu, iak powyższy artykuł wskazuie, z tym warunkiem, aby, gdzie włościanie, podług dawnego zwyczaiu, więcéy iak dni trzy odrabiali na tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady, a nie z duszy, a resztę powinności aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wnoszenie budowl włościańskich, gdyby tego w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego,

изводя сіе на свой счетъ, въ правѣ требовашь пособія со стороны крестьянъ, пѣшими работами и поставкою подводъ.

Статья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежашъ также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны давашь на сей конецъ рабочихъ и подводы.

Статья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, отнюдь не долженъ требовашь съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сдаточной описи (akt podawczy); а тѣмъ еще менѣе принужденныхъ наймовъ, безплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Статья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономической скотъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца, на основаніи 30-й статьи вышеприведен-

który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany, pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obowiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tém mniéy przymusowych naymów, darmoch i innych powinności wymuszonych.

Artykuł 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iako to: inwentarze żywe i martwe, słowem, co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie

наго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предоставлено въ пользованіе, или что они сами пріобрѣли, какъ то: рабочій скотъ, земледѣльческія и хозяйственныя снаряды и орудія, и прочее, считается собственностію крестьянъ.

Статья 12.

Состоящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazyny kommunialne), и другое, обществу крестьянъ принадлежащее имущество, какъ собственность третьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступаютъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Статья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанію 8-й и 24-й статей Положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, окупныя деньги, поступаютъ въ пользу владѣльца; но проценты съ оставшагося безсрочнымъ

30 artykułu przepisów wyżéy zacytowanych; wszystko zaś, co się znayduie na gruntach włościańskich, iak równie, co do użytku mieli sobie oddane, lub sami nabyli, iako to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarskie, i t. d., iest własnością włościan.

Artykuł 12.

Znayduiące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommunijalne i inne własności gromadzkie, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane bydź powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy donacyi przechodzących na własność prywatną, iest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostaiącego na

долгомъ капитала, составляя Государственную подать, предаются владѣльцами въ казну, въ видѣ кварты.

Статья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянутая въ предъидущей статьѣ подать, въ видѣ кварты, вносится въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестьянами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисіею Финансовъ правиламъ.

Статья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе контракты, вступаетъ во всѣ права, казнѣ симъ контрактами предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ симъ обязанности по упомянутымъ контрактамъ. Уничтоженіе подобныхъ

wieczne czasy na grun ie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany bydź ma przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzaiącym artykule podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu w stosunku wartości dotychczasowych włościańskich powinności i według zasad, przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się maiących.

Artykuł 15.

O ile obdarowany w dobrach mu nadanych zachowa w swéy mocy kontrakty, zawarte przez Skarb z osobami prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobieraiąc z dóbr dochód dzierżawny, przyimuie na siebie

контрактовъ не можетъ послѣдовать иначе, какъ посредствомъ Правительственной Коммиссіи Финансовъ и Казначейства, сообразно срокамъ и условіямъ, въ контрактахъ опредѣленнымъ.

Статья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ участвовать въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, отнынѣ навсегда уничтожается, съ возложеніемъ на владѣльца обязанности, вознаградить тѣхъ изъ крестьянъ пожалованнаго имѣнія, которые, въ семъ отношеніи, понесутъ какіе-либо убытки.

Статья 17.

На случай неисправности владѣльца въ платежѣ возлагаемыхъ на него казною, при

obowiązki wspomnionych kontraktów. Rozwiązanie podobnych kontraktów nie może nastąpować iak za pośrednictwem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stosownie do terminów i warunków w kontraktach oznaczonych.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych, dla dóbr, które niniejszém Nadaiemy, iak wzaiemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a ieśli włościanie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należéć będzie.

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych nale-

пожалованіи имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо опредѣленныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную опеку до выплаты.

Статья 18.

Владѣлецъ ниѣюдь не въ правѣ домогаться отъ казны пополненія доходовъ, прошиву окладовъ пожалованія, хотя бы оные уменьшились отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ и даже отъ послѣдствій предназначеннаго устройства крестьянъ; но предоставляется ему просить, на общихъ правилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ и пособій (allewiacya), наравнѣ съ прочими владѣльцами недвижимыхъ имѣній.

Статья 19.

Срокъ пожалованья считается съ 20 Мая (1 Іюня) 1838 года, но вводъ во владѣніе назначается съ 20 Мая (1-го Іюня) 18/39 года, до наступленія каковаго по-

żnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku ilości onemu nadanéy, chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane, a nawet skutkiem zamierzonego urządzenia włościan zmnieyszone zostały; lecz ma prawo, iak inni właściciele gruntowi, na mocy przepisów ogólnych i w pewnych wypadkach prosić o allewiacyą.

Artykuł 19.

Donacya zaczyna się od dnia 20 Maia (1 Czerwca) 1838 roku, wprowadzenie iednak w possessyą dóbr będzie miało mieysce w dniu 20

слѣдняго срока, казна удовлетворяетъ владѣльцевъ причитающимся имъ за два года, арендным съ имѣнія доходомъ, сообразно окладу пожалованія, выдавая сей доходъ по третямъ. Еслибы же арендныя сроки, нѣкоторымъ изъ вышепомянушыхъ имѣній оканчивались прежде 20 Мая (1-го Іюня) 1840 года, то и отдача ихъ владѣльцамъ, имѣетъ послѣдовать въ тоже время.

Статья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія Финансовъ, на основаніи статьи 1-й настоящаго Декрета, преподастъ подробныя правила о распредѣленіи хозяйственныхъ и крестьянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожа-

Maia (1 Czerwca) 1810 r., nim zaś to nastąpi, Skarb w stosunku wysokości darowizny, obdarowanemu intratę za lat dwa należną, w cztero miesięcznych ratach wypłacać będzie, w razie iednak, gdyby które z dóbr darowanych, przed dniem 20 Maia (1 Czerwca) 1840 roku wychodziły z dzierżawy, wprowadzenie w possessyą nastąpi w chwili expiracyi kontraktu.

Artykuł 20.

W duchu artykułu 1 niniejszego Dekretu, przystępuiąc do oddania dóbr obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczegółowe zasady do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościańskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę mieyscową

лованнаго имѣнія, и обязанностей на немъ лежащихъ. Составленный, по силѣ сихъ правилъ, сдаточный актъ, будетъ служить данною (dokument donacyi).

Статья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при такомъ распредѣленіи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ статей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ такомъ случаѣ, удерживать за казною статьи въ замѣну денежныхъ доплатъ отъ владѣльца, буде бы таковыя съ него причислились, по окладу пожалованія.

Статья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцемъ и

i wskazania granic i części, składaiących dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy, na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostaie do ich wykonania, a w takim razie i do przyimowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obdarowanego, w stosunku summy onemu nadanéy, należéć będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a wło-

крестьянами, по случаю устройства, разбираются административнымъ порядкомъ.

Статья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣльномъ его составѣ отъ одного лица къ другому, по опредѣленному ниже порядку наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ случаѣ, ни обременяемо (onerowane) новыми обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на оное при пожалованіи, ни закладываемо, и; въ слѣдствіе того продаваемо, не только по собственной волѣ владѣльца, но даже по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и ни какимъ образомъ отчуждаемо въ другое владѣніе.

a) Право наслѣдованія простирается только на законныхъ дѣтей Грекоś ianami z powodu urządzenia wynikłe, sądzone będą w drodze administracyynéy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednéy i nierozdzielnéy całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcessyi niżéy opisanego, nie mogą bydź w żadnym przypadku, ani onerowane nowemi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź Skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce bydź nie maią.

a) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko do dzieci prawego łoża, wyzna-

Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ.

б) Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужескаго пола.

в) Не устраняются, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г) По пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д) Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

nia Grecko-Rossyiskiego, w linii zstępnéy, w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i zawsze przechodzić będzie na naystarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku maią naprzód dzieci płci męzkiéy.

c) Nie wyłączaią się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiéy, w razie gdyby nie było synów lub ich potomstwa płci męzkiéy.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostéy, prawo brania spadku przechodzi tymże samym porządkiem na naybliższą linią kollateralną.

e) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

e) Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не стало въ указанной линіи наслѣдника изъ потомственныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Статья 24.

Какъ на основаніи предъидущей статьи, переходъ наслѣдства, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждается въ видѣ маіоратовъ, то, для вящшаго обезпеченія правъ наслѣдниковъ, запрещается отдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ противность сего сдѣлки, признавать необязательными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлять пожалованнымъ имѣніемъ, предоставляется ему имѣть своего управителя.

f) Dobra te przeydą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wskazanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzaiącego, porządek brania sukcessyi w dobrach nadanych ustanawia się na wzór majoratów, przeto dla tém większego zapewnienia praw sukcessorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na iakikolwiekbądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew niniejszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązuiące, i dla tego ieśliby posiadaiący dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządcę.

Статья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипотечную книгу, право собственности имѣетъ быть переписано въ ипотекѣ на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20. и 21-й статей сего Декрета.

Статья 26.

Издержки, по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовыя пошлины, и другіе всякаго рода расходы, поименованныя владѣльцемъ.

Статья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагаемъ на Правительство Царства Польскаго, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Artykuł 25.

Po wniesieniu niniejszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności na imię obdarowanego ma bydź uregulowany w hypotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21, wyżéy przepisanych.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyinego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla i inne wszelkiego rodzaiu wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie niniejszéy woli Naszéy, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoną, Rządowi Królestwa Polskiego, a szczególniéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, Polecamy.

Данъ въ Городѣ Потсдамѣ, Сентября 14 дня 1838 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w mieście Potsdamie, dnia 14 Września 1838 r.

Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Spra-
wiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia 13 Grudnia 1838 roku.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій, Царь Польскій,

и проч. и проч. и проч.

Въ ознаменованіе особеннаго благоволенія НАШЕГО къ заслугамъ Пресѣдателя Генералъ Аудиторіяша, Генерала ошъ Инфантеріи Князя Шаховскаго, Посшановили МЫ и Посшановляемъ:

Сшашья 1.

Согласно ушвержденному НАМИ 4 (16) Окшября 1835-го года, положенію об у-

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski etc. etc. etc.

Oceniaiąc ze szczególném Naszém zadowoleniem zasługi Prezyduiącego w Audytoryacie Generalnym, Generała Piechoty Xięcia Szachowskiego, Postanowiliśmy i Postanawiamy:

Artykuł 1.

Stosownie do zatwierdzonych przez Nas, w d. $\frac{4}{16}$ Października 1835 r., prze-

стройствѣ имѣній поступающихъ въ частную собственность по пожалованію, Всемилостивѣйше Жалуемъ въ вѣчное и потомственное владѣніе со всѣми правами и угодіями, коими пользуется казна: помянутому Генералу отъ Инфантеріи Князю Шаховскому, состоящее Августовской Губ-ніи Ломжинскаго обвода, имѣніе Новогродъ, съ принадлежащими къ оному фольварками, селеніями и прочими угодьями, и оброчными статьями, за уравненіемъ чистаго годоваго дохода, до 20 тысячь Польскихъ злотыхъ.

Статья 2.

Вступая въ право полной собственности, владѣлецъ подвергается;

а, ограниченіямъ сего права по актамъ, совершеннымъ крѣпостнымъ порядкомъ и внесеннымъ въ ипотечныя книги;

pisów o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi przechodzą na własność prywatną, Nadaiemy Naymiłościwiéy wiecznemi czasy na dziedzictwo, z takiemi prawami i użytkami, z iakiemi skarb posiada, pomienionemu Generałowi Piechoty Xięciu Szachowskiemu, dobra Nowogród, położone w Gubernii Augustowskiéy, Obwodzie Łomżyńskim, z należącemi do nich folwarkami, wsiami i innemi użytkami i przynależytościami, do wysokości czystego rocznego dochodu złotych polskich dwadzieścia tysięcy.

Artykuł 2.

Obdarowany, wstępuiąc w prawo własności zupełnéy, podlega:

a) Ścieśnieniom, iakie z mocy akt, w formie prawem przepisanéy sporządzonych, do hypoteki wniesionemi zostały.

б, ограниченіямъ правъ и привилегій, коими, въ шеченіе послѣднихъ трехъ лѣтъ пользовались крестьяне и колонисты, хотя бы и не были онѣ внесены въ ипотечныя книги.

Статья 3.

Владѣлецъ обязывается принять на себя долгъ Кредитному Земскому Обществу, и платить причитающіеся проценты.

Статья 4.

Владѣлецъ обязывается нести, какъ на имѣніи лежащія, такъ и впредь Правительствомъ установившіяся могущія, подати и повинности.

Статья 5.

Владѣлецъ обязанъ, подъ надзоромъ и опекою Правительства, устроить крестьянъ, въ пожалованномъ ему имѣніи водво-

b) Ścieśnieniom z praw i przywileiów włościanom i kolonistom służących które, chociażby o nich wzmianki w hypotece nie było, maią moc, skoro w ostatnich trzech latach wykonywane były.

Artykuł 3.

Obdarowany winien przyiąć na siebie dług Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, i płacić od niego należne temuż procenta.

Artykuł 4.

Obdarowany winien ponosić, tak istnieiące, iak i na przyszłość ustanowić się mogące przez Rząd podatki i obowiązki.

Artykuł 5.

Obdarowany winien iest w przeciągu lat sześciu urządzić włościan osiadłych w dobrach mu nadanych, a to

[illegible] шести лѣтъ, на основ[illegible] учрежденнаго, 4 (16) Октября 1835 г[illegible], положеній объ устройствѣ имѣній, [illegible] въ частную собственность по пожалованью.

Статья 6.

Буде бы, по уклоненію крестьянъ, или по другимъ, отъ владѣльца независящимъ причинамъ, предназначенное устройство не совершилось въ срокъ, предъидущею статьею опредѣленный, Правительство Царства доводитъ о томъ до НАШЕГО сведенія, испрашивая Указа на продолженіе положеннаго срока; въ случаѣ же уклоненія самого владѣльца, принимаетъ административныя мѣры, къ устроенію крестьянъ на его счетъ.

Статья 7.

Для охраненія жалуемыхъ имѣній отъ упадка, чрезъ внезапное прекращеніе [illegible]

pod dozorem i opieką Rządu, na zasadzie przepisów, w dniu $\frac{4}{16}$ Października 1835 r. przez Nas zatwierdzonych, o urządzeniu dóbr, które z mocy donacyi na własność prywatną przechodzą.

Artykuł 6.

W przypadku, gdyby nakazane urządzenie włościan, w przepisanym powyższym artykułem czasie nie dało się wykonać, z powodu opierania się tychże, lub z innych niezawisłych od obdarowanego przyczyn, Rząd Królestwa powinien wypadek ten do wiadomości Naszéy ponieść i prosić o dozwolenie przedłużenia terminu; w razie zaś uchylania się samego obdarowanego, każe urządzić włościan w drodze administracyinéy, na koszt iego.

Artykuł 7.

Dla ochronienia dóbr nadanych od upadku, przez nagłe zniesienie roboci-

ныхъ крестьянскихъ повинностей, замѣнъ оныхъ на чиншъ, вещественныя повинности (osep) и окупъ, хотябы крестьяне нынѣже шого пожелали, допускается не прежде, какъ по истеченіи упомянутаго въ предъидущемъ пункшѣ, шестилѣтняго срока, съ наблюденіемъ однакоже, чшобы шамъ, гдѣ, по прежнему обычаю, исправлялись крестьянскія рабошы болѣе шрехъ дней въ недѣлю, уменьшены онѣ были до шрехъ дней со двора, а не съ души; на осшальное же количесшво, вносимы были повинносши деньгами.

Сшашья 8.

Перенесеніе и самая посшройка крестьянскихъ домовъ, буде, при усшройсшвѣ крестьянъ, окажется сіе нужнымъ, лежишъ на обязанносши владѣльца, который, производя сіе на свой счешъ, въ правѣ шребовашь пособія со сшороны крестьянъ, пѣшими рабошами и посшавкою подводъ.

zny włościańskiéy, zamienienie takowéy na czynsz, osep i okup, chociażby włościanie natychmiast tego żądali, ma miéć mieysce nie wprzód, aż po upłynieniu lat sześciu, iak powyższy artykuł wskazuie, z tym warunkiem, aby, gdzie włościanie, podług dawnego zwyczaiu, więcéy iak dni trzy odrabiali na tydzień, robocizna podobna zmoderowaną została tylko do dni trzech z osady, a nie z duszy, a resztę powinności aby opłacali gotowizną.

Artykuł 8.

Przenoszenie i nowe wznoszenie budowl włościańskich, gdyby tego w skutek urządzenia było potrzeba, nastąpić winno kosztem obdarowanego, który ma prawo żądać od włościan pomocy w robociznie pieszéy i sprzężaynéy.

Статья 9.

Издержки по размежеванію и устройству крестьянъ, лежатъ также на владѣльцѣ; а крестьяне обязаны дачею на сей конецъ рабочихъ и подводъ.

Статья 10.

Владѣлецъ, и до устройства крестьянъ, отнюдь не долженъ требовать съ нихъ повинностей, сверхъ положенныхъ по сдаточной описи (akt podawczy); а тѣмъ еще менѣе принужденныхъ наймовъ, безплатныхъ работъ и другихъ излишнихъ нарядовъ.

Статья 11.

Наличное въ имѣніяхъ имущество, какъ то: экономической скотъ, земледѣльческія и прочія орудія и снаряды, однимъ словомъ все, что принадлежитъ казнѣ, переходитъ въ собственность владѣльца,

Artykuł 9.

Koszta pomiaru i urządzenia włościan, należą także do obdarowanego; włościanie zaś obowiązani są dostarczyć mu do tego robocizny pieszéy i sprzężaynéy.

Artykuł 10.

Nim urządzenie włościan nastąpi, obdarowany, pod żadnym względem nie może od nich innych żądać obowiązków nad te, iakie mu aktem podawczym wskazane będą, a tém mniéy przymusowych naymów, darmoch i innych powinności wymuszonych.

Artykuł 11.

Wszystko, co iest na gruncie dóbr, iako to: inwentarze żywe i martwe, słowem, co stanowi własność Skarbu, należy do obdarowanego, na zasadzie 30 artykułu przepisów wyżéy zacyto-

на основаніи 30-й статьи вышеприведеннаго положенія; все же прочее, находящееся на участкахъ крестьянскихъ, равно и то, что имъ предоставлено въ пользованіе, или что они сами пріобрѣли, какъ то: рабочій и другой скотъ, земледѣльческія и хозяйственныя снаряды и орудія, и прочее, считается собственностію крестьянъ.

Статья 12.

Состоящіе въ пожалованныхъ имѣніяхъ общественные хлѣбные магазины (magazyny kommunialne), и другое, обществу крестьянъ принадлежащее имущество, какъ собственность третьяго лица, на которую пожалованье не распространяется, поступаютъ во владѣніе и распоряженіе крестьянъ.

Статья 13.

Вносимыя крестьянами, по содержанію 8-й и 24-й статей Положенія объ устройствѣ имѣній, поступающихъ въ частную соб-

wanych; wszystko zaś, co się znayduie na gruntach włościańskich, iak równie, co do użytku mieli sobie oddane, lub sami nabyli, iako-to: inwentarze, sprzęty i naczynia rolnicze i gospodarskie, i t. d., iest własnością włościan.

Artykuł 12.

Znayduiące się w dobrach, należących do donacyi, magazyny kommunijalne i inne własności gromadzkie, są od donacyi wyłączone, i iako własność trzeciego, właścicielom ich oddane bydź powinny.

Artykuł 13.

Kapitał pochodzący z okupu włościan, stosownie do 8 i 24 artykułów przepisów o urządzeniu dóbr, z mocy

ственность по пожалованію, окупныя деньги, поступаютъ въ пользу владѣльца; но проценты съ оставшагося безсрочнымъ долгомъ капитала, составляя Государственную подать, передаются владѣльцемъ въ казну, въ видѣ кварты.

Статья 14.

Впредь до устройства крестьянъ, упомянутая въ предъидущемъ пунктѣ подать, въ видѣ кварты, вносится въ казну по оцѣнкѣ повинностей, исправляемыхъ крестьянами въ настоящемъ положеніи, и по изданнымъ Коммисіею Финансовъ правиламъ.

Статья 15.

Владѣлецъ, сохраняя въ своей силѣ заключенные казною съ частными лицами на пожалованное имѣніе контракты, вступ-

donacyi przechodzących na własność prywatną, iest własnością obdarowanego; procent zaś od pozostaiącego na wieczne czasy na gruncie kapitału, iako podatek publiczny, oddawany bydź ma przez obdarowanego do Skarbu, tytułem kwarty.

Artykuł 14.

Nim urządzenie włościan nastąpi, pomieniony w poprzedzaiącym artykule podatek, tytułem kwarty, wpływać ma do Skarbu w stosunku wartości dotychczasowych włościańskich powinności i według zasad, przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wskazać się maiących.

Artykuł 15.

O ile obdarowany w dobrach mu nadanych zachowa w swéy mocy kontrakty, zawarte przez Skarb z osobami

паетъ во всѣ права, казнѣ шѣми контрактами предоставленныя, и, получая съ имѣнія арендный доходъ, пріемлетъ вмѣстѣ съ шѣмъ обязанности по упомянутымъ контрактамъ. Уничтоженіе подобныхъ контрактовъ не можетъ послѣдовать иначе, какъ посредствомъ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, сообразно срокамъ и условіямъ, въ контрактахъ опредѣленнымъ.

Статья 16.

Присвоенное пожалованному имѣнію право участія въ пользованіи и выгодахъ другихъ казенныхъ имѣній, равно какъ и право сихъ послѣднихъ участвовать въ пользахъ и выгодахъ пожалованнаго имѣнія, отнынѣ навсегда уничтожается, съ возложеніемъ на владѣльца вознаградить тѣхъ изъ крестьянъ пожалованнаго имѣнія, которые, въ семъ отношеніи, понесутъ какіе-либо убытки.

prywatnemi, o tyle wchodzi we wszelkie prawa Skarbu, przez też kontrakty zapewnione, a pobieraiąc z dóbr dochód dzierżawny, przyimuie na siebie i obowiązki wspomnionych kontraktów. Rozwiązanie podobnych kontraktów nie może następować iak za pośrednictwem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stosownie do terminów i warunków w kontraktach oznaczonych.

Artykuł 16.

Służebności z innych dóbr Rządowych, dla dóbr, które ninieyszém Nadaiemy, iak wzaiemnie służebności dóbr, donacyą stanowiących, dla dóbr innych Rządowych, ustaią odtąd na zawsze; a ieśli włościanie nadanych dóbr poniosą na tém iakiekolwiek straty, do obdarowanego wynagrodzenie ich należéć będzie.

Статья 17.

На случай неисправности владѣльца въ платежѣ возлагаемыхъ на него казною, при пожаловании имѣнія, долговъ и другихъ уплатъ и повинностей, особо опредѣленныхъ, имѣніе поступаетъ въ казенную опеку до выплаты.

Статья 18.

Владѣлецъ ошнюдь не въ правѣ домогаться отъ казны пополненія доходовъ, противу пожалованнаго оклада, хотя бы оный уменьшился отъ разныхъ непредвидѣнныхъ случаевъ и даже отъ послѣдствій предназначеннаго устройства крестьянъ; но предоставляется ему просить, на общихъ правилахъ и въ извѣстныхъ случаяхъ, льготъ и пособій (allewiacya), наравнѣ съ прочими владѣльцами недвижимыхъ имѣній.

Статья 19.

Срокъ пожалованья считается съ 20 Августа (1 Сентября) 1838 года; но вводъ во вла-

Artykuł 17.

W razie nieuiszczenia się przez obdarowanego w opłatach i innych należnościach i obowiązkach, przez Skarb na niego przy donacyi szczegółowo oznaczonych, dobra nadane wzięte będą w administracyą Rządową, na tak długo, dopóki uiszczenie nie nastąpi.

Artykuł 18.

Obdarowany nie ma żadnego prawa żądać od Skarbu dopłaty niedobranych intrat, w stosunku ilości onemu nadanéy, chociażby nawet przez wypadki nieprzewidziane, a nawet skutkiem zamierzonego urządzenia włościan zmnieyszone zostały; lecz ma prawo, iak inni właściciele gruntowi, na mocy przepisów ogólnych i w pewnych wypadkach prosić o allewiacyą.

Artykuł 19.

Donacya zaczyna się od dnia 20 Sierpnia (1 Września) 1838 ro-

дѣніе назначается съ 20 Мая (1-го Іюня) 1840 года, до наступленія каковаго послѣдняго срока, казна удовлетворяетъ владѣльца причитающимся ему за 21 мѣсяцъ, арендным съ имѣнія доходомъ, сообразно окладу пожалованія, выдавая сей доходъ по трехъ.

Еслибы же арендный срокъ вышеномянутому имѣнію оканчивался прежде 20 Мая (1-го Іюня) 1840 года, то и отдача онаго владѣльцу имѣетъ послѣдовать въ тоже время.

Статья 20.

При сдачѣ имѣнія владѣльцу, Коммисія Финансовъ, на основаніи статьи 1-й настоящаго Декрета, преподастъ подробныя правила о распредѣленіи хозяйственныхъ и крестьянскихъ угодій, также лѣса на мѣстное продовольствіе и для приведенія въ извѣстность границъ и частей пожа-

ku, wprowadzenie zaś w possessyą dóbr będzie miało mieysce w dniu 20 Maia (1 Czerwca) 1840 r., nim zaś to nastąpi, Skarb, w stosunku wysokości darowizny, obdarowanemu intratę za 21 miesięcy należną, w 4ro miesięcznych ratach wypłacać będzie.

W razie iednak, gdyby wyżéy wzmiankowane dobra przed 20 Maia (1 Czerwca) 1840 roku wychodziły z dzierżawy, wprowadzenie w possessyą nastąpi w chwili expiracyi kontraktu.

Artykuł 20.

W duchu artykułu 1 ninieyszego Dekretu, przystępuiąc do oddania dóbr obdarowanemu, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu wskaże szczegółowe zasady do uregulowania dogodności gospodarskich, tak folwarcznych, iako i włościańskich, niemniéy przydzielenia lasu na potrzebę mieyscową

лованнаго имѣнія, и обязанностей на немъ лежащихъ. Составленный, по силѣ сихъ правилъ, сдаточный актъ, будетъ служить данною (dokument donacyi).

Статья 21.

Коммисія Финансовъ уполномочивается допускать, при такомъ распредѣленіи, замѣну однихъ угодій и оброчныхъ статей на другія, если бы сіе признано было нужнымъ и равно выгоднымъ для казны и для округленія имѣнія, и въ такомъ случаѣ, удерживать за казною статьи въ замѣну денежныхъ доплатъ отъ владѣльца, буде бы таковыя съ него причитались, по окладу пожалованія.

Статья 22.

Споры, возникшіе между владѣльцемъ и

i wskazania granic i części, składaiących dobra darowane, równie i obowiązków, które na nich ciążą. Akt podawczy na mocy tych zasad spisany, będzie dokumentem donacyi.

Artykuł 21.

Gdyby przy takowém uregulowaniu, zamiany iednych użytków i realności na drugie uznano potrzebnemi i równie dogodnemi, tak dla Skarbu, iak i dla zaokrąglenia dóbr, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną zostaie do ich wykonania, a w takim razie i do przyimowania, na rzecz Skarbu, części dóbr darowanych, w zamian za dopłaty, ieśli takowe od obdarowanego, w stosunku summy onemu nadanéy, należéć będą.

Artykuł 22.

Spory, między obdarowanym a wło-

крестьянами, по случаю устройства, раз-
бираются административнымъ порядкомъ.

Статья 23.

Пожалованное имѣніе, переходя въ цѣль-
номъ его составѣ отъ одного лица къ дру-
гому, по опредѣленному ниже порядку
наслѣдія, не можетъ быть, ни въ какомъ слу-
чаѣ, ни обременяемо (onerowane) новыми
обязательствами, сверхъ возлагаемыхъ на
оное при пожалованіи, ни закладываемо, и,
въ слѣдствіе того продаваемо, не только
по собственной волѣ владѣльца, но даже
по взысканіямъ казеннымъ и частнымъ, и
ни какимъ образомъ отчуждаемо въ дру-
гое владѣніе:

a) Право наслѣдованія простираетсяа
только на законныхъ дѣтей Грекo-

ścianami, z powodu urządzenia wynikłe, sądzone będą w drodze administracyynéy.

Artykuł 23.

Dobra nadane, przechodząc w iednéy i nierozdzielnéy całości z rąk iednych do drugich, podług porządku sukcessyi niżéy opisanego, nie mogą bydź w żadnym przypadku, ani onerowane nowemi zobowiązaniami nad te, iakie do tychże dóbr przy nadaniu przywiązane zostały, ani w zastaw puszczane, a następnie sprzedawane, nietylko z woli samego właściciela, ale nawet za długi i pretensye, bądź skarbowe, bądź prywatne, oraz w żaden sposób alienowane w obce ręce bydź nie mogą.

a) Prawo brania spadku, rozciąga się tylko do dzieci prawego łoża, wyzna-

Россійскаго исповѣданія, въ линіи нисходящей, не подлежа ни въ какомъ случаѣ раздѣлу, но оставаясь всегда при старшемъ въ родѣ.

б) Ближайшее право наслѣдованія имѣютъ дѣти мужескаго пола.

в) Не устраняются, на тѣхъ же основаніяхъ, и дѣти женскаго пола, если сыновей, или отъ нихъ потомства мужескаго пола не будетъ.

г) По пресѣченіи потомства въ прямой линіи, право наслѣдованія переходитъ, въ томъ же порядкѣ, на ближайшую боковую линію.

д) Еслибы поколѣніе вовсе прекратилось, въ такомъ случаѣ имѣніе признается выморочнымъ; и

nia Grecko-Rossiskiego, w linii zstępnéy, w żadnym przypadku nie ulega podziałowi, i zawsze przechodzić będzie na naystarszego w rodzeństwie.

b) Prawo brania spadku maią naprzód dzieci płci męzkiéy.

c) Nie wyłączaią się wszakże na tychże samych zasadach dzieci płci żeńskiéy, w razie gdyby nie było synów lub ich potomstwa płci męzkiéy.

d) Jeżeli nie ma potomstwa w linii prostéy, prawo brania spadku przechodzi tymże samym porządkiem na naybliższą linią kollateralną.

e) Gdyby pokolenie zupełnie wygasło, w takim razie dobra uznane będą za odumarłe, i

e) Имѣніе обращается въ казну и тогда уже, когда бы не стало въ указанной линіи наслѣдника изъ пошомственныхъ Россійскихъ дворянъ Греко-Россійскаго исповѣданія.

Статья 24.

Какъ на основаніи предъидущей статьи, переходъ наслѣдства, по пожалованнымъ имѣніямъ, учреждается въ видѣ маіоратовъ, то, для вящшаго обезпеченія правъ наслѣдниковъ, запрещается отдача сихъ имѣній въ аренду, на какой бы срокъ ни было, и заключенныя въ противность сего сдѣлки, признаваль необязательными; почему, если бы владѣлецъ не могъ самъ управлять пожалованнымъ имѣніемъ, предоставляется ему имѣть своего управителя.

f) Dobra te przeydą na własność Skarbu publicznego i wówczas, kiedy nie będzie sukcessora w linii wskazanéy, ze stanu Rossyiskiéy szlachty rodowitéy, wyznania Grecko-Rossyiskiego.

Artykuł 24.

Gdy na zasadzie artykułu poprzedzaiącego, porządek brania sukcessyi w dobrach nadanych ustanawia się na wzór majoratów, przeto dla tém większego zapewnienia praw sukcessorów, wydzierżawienie dóbr tychże, na iakikolwiekbądź przeciąg czasu, iest wzbronioném, i wszelkie układy, wbrew ninieyszemu przepisowi zawarte, uznane będą za nieobowiązuiące, i dla tego ieśliby posiadaiący dobra nie mógł sam niemi zarządzać, mocen iest mieć swego rządcę.

Статья 25.

По внесеніи сей воли НАШЕЙ въ ипотечную книгу, право собственности имѣетъ быть переписано въ ипотекѣ на имя жалуемаго владѣльца, по исполненіи 20 и 21-й статей сего Декрета.

Статья 26.

Издержки, по совершенію дарственнаго акта, переписанію и передачѣ права собственности, гербовыя пошлины, и другіе всякаго рода расходы, пополняются владѣльцемъ.

Статья 27.

Исполненіе сей воли НАШЕЙ возлагается на Правительство Царства Польскаго, а въ особенности на Правительственную Коммисію Финансовъ и Казначейства, со внесеніемъ въ Дневникъ Законовъ.

Artykuł 25.

Po wniesieniu ninieyszéy woli Naszéy do ksiąg hypotecznych, tytuł własności na imię obdarowanego ma bydź uregulowany w hypotece, po wykonaniu artykułów 20 i 21, wyżéy przepisanych.

Artykuł 26.

Koszta spisania aktu donacyinego, przepisania tytułu własności i oddania iéy, koszta stępla i inne wszelkiego rodzaiu wydatki, poniesie obdarowany.

Artykuł 27.

Wykonanie ninieyszéy woli Naszéy, która w Dzienniku Praw ma bydź umieszczoną, Rządowi Królestwa Polskiego, a szczególniéy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, Polecamy.

Данъ въ Городѣ Потсдамѣ, Сентября $\frac{19}{21}$ дня 1838 года.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w mieście Potsdamie, dnia $\frac{19}{21}$ Września 1838 r.

(L. S.) Przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Tarkult.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ig. Tarkult.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodne z Wypisem
Dyrektor Główny Prezydujący
w Komissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{2}{14}$ Stycznia 1839 roku.

Божіею Милостію

Мы НИКОЛАЙ I-й

Самодержецъ Всероссійскій

Царь Польскій

и проч. и проч. и проч.

Король Польскій Августъ III. Грамотою въ 21 день Мая 1761 года, учредилъ въ Варшавѣ Воспитательный домъ, и главную гражданскую Больницу, называемую нынѣ Больницею Младенца Іисуса, опредѣливъ на содержаніе оныхъ двѣ тысячи чер-

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu

Królestwa Polskiego

z Bożéy Łaski

My MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi Król Polski

etc. etc. etc.

August III Król Polski, ustanowił w Warszawie, dekretem z dnia 21 Maja 1761 roku, Dom podrzutków, i główny cywilny Szpital, na teraz Szpitalem Dzieciątka Jezus zwany, a na utrzymanie tegoż przeznaczył dwa tysiące dukatów rocznie, i dochod

вонцевъ въ годъ и денежныя судебныя пени; что всё въ сложности составляло около пятидесяти тысячь злотыхъ. Главное же начальство надъ этимъ заведеніемъ ввѣрить особому Попечительному Совѣту, который въ то время состоялъ изъ Епископа Познанскаго, Старосты Варшавскаго, и Визитатора Ордена Миссіонеровъ.

Нынѣ принимая въ соображеніе: что упомянутыя власти, въ Царствѣ Польскомъ уже несуществуютъ и замѣнены другими, что фундуши заведенія сего значительно увеличились и состоятъ изъ капиталовъ, деревень и недвижимостей въ городахъ; годовые же доходы простираются свыше двухъ сотъ семидесяти тысячь злотыхъ;

что всѣ Богоугодныя заведенія, въ Царствѣ Польскомъ, ввѣрены по-

z kar sądowych, co wszystko łącznie wynosiło około pięćdziesięciu tysięcy złotych. — Główne nad nim zwierzchnictwo poruczył oddzielnéy Radzie Opiekuńczéy, składaiącéy się wówczas, z Biskupa Poznańskiego, Starosty Warszawskiego i Wizytatora Zgromadzenia Missyonarzy.

Zważywszy: iż powyższe władze w Królestwie Polskiém nie istnieią, i że ie zastępuią inne, niemniéy, że fundusze tego Instytutu, z czasem znacznie się powiększyły i składaią się z kapitałów oraz dóbr ziemskich i mieyskich, a różne dochody przewyższaią dwakroć siedmdziesiąt tysięcy złotych.

Zważywszy nadto: iż wszelkie zakłady dobroczynne w Królestwie Pol-

печенію, Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія и состоящъ подъ главнымъ его завѣдываніемъ; и наконецъ,

что опытомъ обнаружены недостатки существующаго нынѣ мѣстнаго управленія въ томъ заведеніи;— по представленію Намѣстника Нашего въ Царствѣ Польскомъ:

Постановили, и Постановляемъ:

Статья 1.

Главное Начальство надъ упомянутымъ Воспитательнымъ домомъ и Главною Больницею, которая долженствуетъ и впредь именоваться Больницею Младенца Іисуса, предоставить Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительскіém, zostaią pod opieką i zwierzchnim zarządem Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, oraz: iż doświadczenie wykazało wady dotychczasowego mieyscowego zarządu rzeczonego zakładu; — Na przedstawienie Namiestnika Naszego w Królestwie Polskiém,

Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

Zwierzchnia władza nad wyżéy wymienionym Domem podrzutków i Głównym Szpitalem, który ma ciągle zwać się Szpitalem Dzieciątka-Jezus, poruczoną zostaie Dyrektorowi Głównemu Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Du-

ственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, и самой сей Коммиссіи.

Статья 2.

Обязанности Совѣта состоявшаго прежде изъ Епископа Познанскаго, Старосты Варшавскаго и Визитатора Ордена Миссіонеровъ, возложить на Главный Попечительный Совѣтъ Богоугодныхъ заведеній.

Статья 3.

Кромѣ Совѣта сего учредить Частный Совѣтъ; составъ коего, внутреннее образованіе и вообще устройство цѣлаго заведенія опредѣлитъ тотъ же Главный Директоръ.

Статья 4.

Больница сія на томъ же основаніи, какъ и другія, обязана предста-

chownych i Oświecenia Publicznego, i téyże Kommissyi.

Artykuł 2.

Obowiązki Rady, składaiącéy się niegdyś z Biskupa Poznańskiego, Starosty Warszawskiego i Wizytatora zgromadzenia Missyonarzy, przechodzą na Główną Radę Opiekuńczą Instytutów dobroczynnych.

Artykuł 3.

Prócz powyższéy Rady utworzoną bydź ma Rada Szczegółowa, któréy skład, organizacyą, iak niemniéy urządzenie całego tego zakładu, przepisze tenże Dyrektor Główny.

Artykuł 4.

Szpital ten, podobnie iak każdy inny, obowiązany iest składać Kom-

влять отчеты свои въ Правительственную Коммиссію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія по установленной формѣ.

Статья 5.

Защиту по дѣламъ судебнымъ сего заведенія, по примѣру прочихъ подобныхъ учрежденій, подъ покровительствомъ Правительства состоящихъ, возложить на Генеральную Прокуратурію, подъ руководствомъ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Статья 6.

Ксендзы Миссіонеры имѣютъ заниматься исправленіемъ религіозныхъ обрядовъ, и совершать церковныя требы, а сестры Милосердія должны

missyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, rachunki w formie przepisanéy.

Artykuł 5.

Obrona prawna w sprawach tego zakładu dotyczących, podobnie iak to ma mieysce co do innych tego rodzaiu zakładów, pod opieką Rządu zostaiących, należéć ma do Prokuratoryi Jeneralnéy, pod kierunkiem Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Artykuł 6.

Księża Missyonarze maią się trudnić tylko pełnieniem obowiązków religiynych i administracyą Sakramentów chorym, a Siostry miłosier-

шокмо прислуживашь больнымъ, безъ всякаго участія въ управленіи заведеніемъ.

Статья 7.

Съ половины капитала ста тысячь злотыхъ, завѣщаннаго покойнымъ Министромъ Спашицемъ, то есть, отъ пятидесяти тысячь злотыхъ, назначенныхъ на учрежденіе клиники для одержимыхъ помѣшательствомъ ума, какъ по несуществованію до нынѣ такової клиники, такъ равно для достиженія цѣли благотворныхъ намѣреній завѣщателя, проценты обращать на содержаніе помѣщаемыхъ въ семъ Госпиталѣ ума лишенныхъ.

Статья 8.

Всѣ записы, частными лицами въ пользу сего заведенія доселѣ учиненныя утверждаются, и на будущее

dzia, usługą przy tychże chorych, bez udziału w zarządzie zakładu.

Artykuł 7.

Procent od połowy summy złotych sto tysięcy, legowanéy przez ś. p. byłego Ministra Stanu, Staszica, od summy Złp. 50,000 na urządzenie kliniki dla cierpiących pomieszanie zmysłów, tak z uwagi, że taż klinika dotąd nie istnieie, iak niemniéy w celu uczynienia zadosyć zamiarom dobroczynnym testatora, przeznaczamy na utrzymanie cierpiących pomieszanie zmysłów, do pomienionego Szpitala odsyłanych.

Artykuł 8.

Zatwierdzaiąc wszystkie zapisy, przez osoby prywatne na rzecz tego Instytutu dotąd uczynione; Cświad-

время, всякія приношенія и пожертвованія будутъ принимаемы и употребляемы по назначенію.

Статья 9.

Еслибы по введеніи новой Администраціи, средства предоставленныя сему заведенію оказались недостаточными, то мѣстное Начальство имѣетъ замѣчанія свои, какія признаетъ соотвѣтственными, представитъ на усмотрѣніе Наше, чрезъ Намѣстника Нашего въ Царствѣ, сообразно съ волею Нашею, объявленною Совѣту Управленія въ 1830 году.

Статья 10.

Приведеніе въ исполненіе сего Постановленія Нашего по внесеніи въ Дневникъ Законовъ, Поручаемъ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

czamy: iż i nadal wszelkie dary i ofiary będą przyimowane, i stosownie do przeznaczenia użyte.

Artykuł 9.

W razie gdyby po zaprowadzeniu nowéy Administracyi, środki iakie Instytucya ta posiada, okazały się bydź niedostatecznemi, mieyscowa władza mocną będzie, uwagi, iakie za właściwe uzna, przedstawić przez pośrednictwo Namiestnika do Naszéy decyzyi, stosuiąc się do woli Naszéy, obiawionéy Radzie Administracyinéy Królestwa w roku 1830.

Artykuł 10.

Wykonanie ninieyszego Naszego Postanowienia, po umieszczeniu go w Dzienniku Praw, Polecamy Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, Октября 17 (29) дня, лѣта отъ рождества Христова 1838, Царствованія же Нашего въ пятнадцатое.

(подписано) НИКОЛАЙ.

Dan w Carskiém Siele 17 (29) Października, roku Pańskiego 1838, a panowania Naszego, trzynastego.

(L.S.) przez Cesarza i Króla
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ignacy Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem
Minister Sekretarz Stanu
w zastępstwie: Pomocnik Ministra
(podpisano) *Ignacy Turkułł.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{2}{14}$ Stycznia 1839 roku.

Na mocy upoważnienia Rady Administracyinéy, z dnia 4 (16) Listopada 1838 r. umieszcza się nadesłany w kopii następuiący

UKŁAD

między Rządem Królestwa Polskiego a Rządem Wolnego Miasta Krakowa,

z powodu ustanowienia Urzędu Pocztowego Polskiego w Krakowie.

Gdy z Woli Naywyższéy Nayiaśnieyszego Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego, odezwą JWgo Ministra Sekretarza Stanu na dniu 10 (22) Grudnia 1834 roku w Petersburgu datowaną, objawionéy, na zasadzie Artykułu XII Traktatu dodatkowego, względem Miasta Krakowa, w Wiedniu na dniu 3 (15) Maja 1815 r. zawartego, Urząd Pocztowy Polski ma bydź ustanowiony w Wolném Mieście Krakowie, a w skutek téy zmiany, Rząd Wolnego Miasta Krakowa uznał za potrzebę zwinięcia dotychczasowego Urzędu Pocztowego Mieyskiego i wniyście w układ z Rzą-

dem Królestwa Polskiego, co do stosunków służby Pocztowéy na przyszłość, tak w Wolném Mieście Krakowie, iako też w Okręgu jego zachodzić maiących, Kommissarze przeto delegowani do dzieła tego, iako to:

ze strony Rządu Królestwa Polskiego:

Antoni Nowicki, Referendarz Stanu, 1-szy Kommissarz Dyrekcyi Jeneralnéy Poczt Królestwa Polskiego, Kawaler Cesarsko - Królewskich orderów: Ś. Włodzimierza 3-ciéy klassy, Ś. Stanisława 2 giéy klassy, tudzież orderu Pruskiego, Orła czerwonego 2-giéy klassy;

ze strony Rządu Wolnego Miasta Krakowa:

X. Antoni Walczyński, Kanonik Katedralny Krakowski i Kollegiaty Kieleckiéy, Senator Wolnego Miasta Krakowa;

od Rządów swych respective należycie upoważnieni, zgodzili się na następne warunki układu, wzaiemnie obowiązuiącego.

Artykuł 1.

Po ustanowieniu Urzędu Pocztowego Polskiego w Wolném Mieście Krakowie, Rząd tegoż Wolnego Miasta, nie znayduiąc interessowi swemu odpowiedniém utrzymywanie oddzielnego swego Urzędu Pocztowego w Wolném Mieście Krakowie, ani też Expedycyi i Stacyi pocztowych w okręgu kraiu tegoż Wolnego Miasta, postanowił przeto zwinięcie Urzędu Pocztowego Mieyskiego i ustępuie Rządowi Królestwa Polskiego prawa, sobie służącego, do zaprowadzenia i utrzymywania Expedycyi i Stacyi pocztowych w Okręgu, w mieyscach, gdzie za wzaiemném porozumieniem się obu Rządów potrzeba onychże uznaną będzie.

Artykuł 2.

W razie zaprowadzenia Expedycyi pocztowych przez Rząd Królestwa Polskiego w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa, porto pobieraném będzie podług taxy, przez Rząd Wolnego Miasta Krakowa, w roku 1835 ustanowionéy.

Artykuł 3.

Domy pocztowe na Expedycyach i Stacyach, w Okręgu zaprowadzić się mianych, opatrzone będą tablicą, wyobrażaiącą trąbkę pocztową, z napisem Stacya Pocztowa w N. N.

Artykuł 4.

Gdyby Rząd Królestwa Polskiego nie korzystał z prawa mu odstąpionego, co do zaprowadzenia Expedycyi i Stacyi pocztowych w Okręgu, w mieyscach gdzie istniały, lub gdzieby późniéy uznaną była potrzeba założenia onychże, podówczas Rząd Wolnego Miasta Krakowa, mocen będzie na własny rachunek stacye Pocztowe ustanowić. Wszelako nim do tego przystąpi, oświadczy poprzednio uznaną potrzebę urządzenia kommunikacyi Pocztowéy w Okręgu, Rządowi Królestwa Polskiego, któremu zostawiony będzie czas naymniéy cztero-miesięczny, celem udzielenia stanowczéy w téy mierze odpowiedzi.

Artykuł 5.

Jeżeliby zaś po zaprowadzeniu Expedycyi i Stacyi Pocztowych w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa ze strony Rządu Królestwa Polskiego, Rząd Wolnego Miasta Krakowa zniewolonym się bydź widział objąć takowe na własny rachunek, życzenie swe w téy mierze oznaymić winien

Rządowi Królestwa Polskiego, poczém tenże, po upłynionym roku od daty doręczonego mu oznaymienia, powróci Expedycye i Stacye pocztowe w Okręgu ustanowione, pod zarząd Wolnego Miasta Krakowa, bez żądania iakiegobądź wynagrodzenia.

Nawzaiem wolno będzie Rządowi Królestwa Polskiego zrzec się utrzymywania Expedycyi i Stacyi pocztowych w Okręgu, uprzedziwszy o tém rokiem na przód Rząd Wolnego Miasta Krakowa.

Artykuł 6.

Odwóz poczt wozowych i konnych teraz istnieiących, lub w przyszłości zaprowadzić się mogących, tudzież sztaffet Rządowych, odbywanym będzie przez Poczthaltera Polskiego przy Urzędzie Pocztowym Polskim, w Krakowie ustanowionego; również stosownie do zaszłego porozumienia się obu Rządów, tenże Poczthalter odwozić będzie wszelkie extrapoczty, kuryery i sztaffety prywatne do Stacyów Pocztowych Państw ościennych, iak ie dotąd Poczthalter mieyski Krakowski odwoził, i w całym Okręgu Wolnego Miasta Krakowa, za taxą przez Rząd Królestwa Polskiego, stosownie do ogólnych zasad postanowioną.

Artykuł 7.

W razie gdyby Rząd Wolnego Miasta Krakowa zniewolonym się bydź widział objąć na siebie odwóz extrapoczt, kuryerów i sztaffet prywatnych, Rząd Królestwa Polskiego takowy onemuż bez żadnéy bonifikacyi napowrót odstąpi; zawsze iednak deklaracya zamiaru odebrania powyższego odwozu, rokiem wprzód Rządowi Królestwa Polskiego uczynioną bydź winna.

Nawzaiem podobnież prawo służy Rządowi Królestwa Polskiego zrzeczenia się odwozu extrapoczt, kuryerów i sztaffet, za poprzedniém, z swéy strony, również roczném ostrzeżeniem.

Artykuł 8.

Gdy pobor opłaty od furmanów, konie dla podróżnych wynaymuiących, w kraiu Wolnego Miasta Krakowa nieistnieie, przeto Rząd Wolnego Miasta Krakowa zastrzega sobie wyraźnie, aby i na przyszłość ze strony Rządu Królestwa Polskiego, w całym Okręgu tegoż kraiu Wolnego Miasta Krakowa, nie był zaprowadzonym, tak, aby furmanom i innym osobom, konie wynaymuiącym, zostawiona była wolność odwożenia podróżnych, tak w Okręgu wolnego Miasta Krakowa, iako też do pierwszych punktów granicznych Królestwa Polskiego, bez uiszczania wyżéy rzeczonéy opłaty.

Artykuł 9.

Korrespondencye Władz Wolnego Miasta Krakowa i iego Okręgu z Władzami Królestwa Polskiego i nawzaiem, iako też korrespondencye pomiędzy Władzami Wolnego Miasta Krakowa i iego Okręgu, interessa urzędowe obeymuiące, z Krakowa i ze stacyów w Okręgu ustanowić się maiących, do Królestwa, i nawzaiem, pocztą bezpłatnie będą przewożone; aby zaś względem ich urzędowości żadna nie zachodziła wątpliwość, opatrzone bydź maią pieczęcią Rządową Władzy, od któréy pochodzą, numerem Dziennika teyże Władzy i nadpisem: *Służba Rządowa,* przez Naczelnika Kancellaryi Władzy piszącéy imiennie za rzetelność poświadczonym.

Artykuł 10.

Sztaffety w interessach Rządowych, przez Rząd Wolnego Miasta Krakowa

wysyłane, opłacać będą taxę za expedycyą i odwóz sztaffet Rządowych, w Królestwie Polskiém ustanowioną.

Artykuł 11.

Wszelkie poczty wozowe i konne, tudzież kuryery i sztaffety, bądź Rządowe, bądź prywatne, z Królestwa do Wolnego Miasta Krakowa i nawzaiem, oraz z Okręgu Wolnego Miasta Krakowa przewożone, iako też kuryery i sztaffety, do Austryi i Pruss expedyowane, nakoniec Urzędnicy Pocztowi Królestwa, w interessach służby gościńcem pocztowym pocztą iadący, wolni będą od opłaty myta drogowego, mostowego, rogatkowego, lub innych opłat, iakkolwiekbądź mianowanych, teraz istnieiących, albo w przyszłości ze strony Rządu Wolnego Miasta Krakowa ustanowić się mogących; podróżni iednak extrapocztą

iadący, do uiszczania opłat podobnych są obowiązani.

Artykuł 12.

Dla zabezpieczenia biura Urzędu Pocztowego, iako skład korrespondencyi i depozytów pieniężnych oraz funduszów pocztowych obeymuiącego, dodawaną będzie dniem i nocą straż, z iednego żołnierza zbroynego z Milicyi Mieyskiéy, iak zwykle zmieniaiąca się, która w mieyscu przez Naczelnika Głównego Urzędu Pocztowego wskazać się maiącém, bezpieczeństwa tegoż biura pilnować będzie.

Podobnież dodawane będą eskorty zbroyne do transportów poczt, do granicy Królestwa, lub w Okręgu Wolnego Miasta Krakowa, w miarę uznanéy potrzeby, za otrzymaném w téy mierze od Naczelnika Głównego Urzędu Pocztowego wezwaniem, i za opła-

tą, przepisami pocztowemi Królestwa dla podobnych eskort postanowioną.

Artykuł 13.

Zaymowany dotąd w gmachu Rządowym lokal przez biuro Urzędu Pocztowego i Poczthalteryą Wolnego Miasta Krakowa, tudzież przez Naczelnika tego Urzędu, podług opisu przy protokóle konferencyynym, z dnia 8 (20) Maia r. b. dołączonego, oddaie Rządowi Królestwa Polskiego Rząd Wolnego Miasta Krakowa, na podobny użytek, w takim stanie, w iakim się znaydzie przy extradycyi onegoż, bez obowiązku przedsiębrania w nim iakowych reperacyi wewnętrznych.

Nawzaiem, Rząd Królestwa Polskiego obowiązanym iest, w takimże stanie przy opuszczeniu go oddać napowrot Rządowi Wolnego Miasta Krakowa. Umowa ninieysza o naiem lokalu, obowiązuiącą iest przez lat dziesięć, licząc od dnia $\frac{19\text{ Czerwca}}{1\text{ Lipca}}$ r. b., po których upłynieniu, Rząd Wolnego Miasta Krakowa, lokalem tym podług swéy woli rozrządzić może, ieżeli rokiem naprzód życzenie swe w téy mierze oświadczy; a następnie obie strony ułożą się względem dalszego naymu tego lokalu, wedle zasad, w artykule następnym 14^{m} wskazanych.

Artykuł 14.

Tytułem czynszu lokalu, w artykule poprzednim wymienionego, Rząd Królestwa Polskiego płacić będzie Rządowi Wolnego Miasta Krakowa rocznie Złp. 1098, wyraźnie: złotych polskich tysiąc dziewięćdziesiąt ośm; tytułem zaś wynagrodzenia za odstąpiony odwóz podróżnych i sztaffet prywa-

tnych, kwotę złotych trzysta, Nro 300 złotych Polskich rocznie.

Wszelako Rząd Wolnego Miasta Krakowa zrzeka się żądania wypłaty tak naymu, iako i powyższego wynagrodzenia, dopóki pobiérać będzie summę złotych dwanaście tysięcy, Nro 12,000 złotych polskich rocznie, podług udzielonego mu przez Rezydenta Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości oświadczenia, przez Rząd Królestwa Polskiego przeznaczoną; która to summa, ratami kwartalnemi, po trzy tysiące, Nro 3,000 złotych, polskich, licząc od dnia dziewiętnastego Czerwca / pierwszego Lipca r. b. z dołu do Kassy Główney Wolnego Miasta Krakowa, i za iéy kwitami, przez Rząd Królestwa Polskiego wnoszoną będzie.

Artykuł 15.

Układ ninieyszy, którego początek ustanawia się od dnia dziewiętnastego Czerwca / pierwszego Lipca

r. b. trwać będzie przez czas nieograniczony, dopóki, albo strony umawiające się wzaiemnie zmianę onegoż nie uznaią za potrzebę, lub dopóki nie nastąpią wypadki, w artykułach 5, 7, i 13, wskazane.

Dla tym większéy wagi i wiary, Układ ninieyszy, z zastrzeżeniem zatwierdzenia wyższego obu Rządów, respective Królestwa Polskiego i Wolnego Miasta Krakowa, w dwóch iednobrzmiących exemplarzach sporządzony, przez Kommissarzów Delegowanych, na wstępie wymienionych, własnoręcznie przy wyciśnieniu ich pieczęci herbowych podpisanym został.

Działo się w mieście Krakowie, dnia szóstego / ośmnastego Sierpnia, roku tysiąc ośmset trzydziestego szóstego.

(podpisano) *Antoni Nowicki.*

(L. S.)

(podpisano) *X. Antoni Walczyński.*

(L. S.)

My Prezes i Senatorowie

Wolnego niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu.

Ninieyszy Układ z powodu ustanowienia Urzędu Pocztowego Polskiego w Krakowie, między Rządem Królestwa Polskiego a Rządem Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgu zawarty, potwierdzamy i ratyfikuiemy, w całéy iego osnowie, i to wszystko, cokolwiek w tym Układzie w imieniu Senatu, z strony Kommissarza Naszego ułożoném zostało, ściśle z strony Naszéy zachować i uskutecznić obowiązuiemy się; w dowód czego, na ninieyszéy ratyfikacyi, przez Prezesa Senatu podpisanéy, a przez Naszego Sekretarza Jeneralnego kontrasygnowanéy, pieczęć Naszą przyłożyć polecilismy.

w Krakowie, dnia 18 Lutego 1837.

Prezes Senatu
(podpisano) *Haller.*

Sekretarz Jeneralny
(L. S.) (podpisano) *Darowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu przy Radzie Administracyiney
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z odpisem:
Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

и проч., и проч., и проч.

Совѣтъ Управленія Царства

На основаніи состоявшихся 28 Іюня (10) Іюля, 17 (29) Декабря 1835, 10 (22) Іюля 1836, 16 (28) Іюля 1837 и 15 (27) Апрѣля сего года постановленій, и изложенныхъ въ первомъ изъ нихъ правиль, по представленію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Финансовъ и Казначейства, постановилъ и постановляетъ:

Статья 1.

Лицъ невоспользовавшихся всепрощеніемъ, удалившихся за границу и

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego, etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa

W następstwie Postanowień swoich z dnia $\frac{28\text{ Czerwca}}{10\text{ Lipca}}$, 17 (29) Grudnia 1835, 10 (22) Lipca 1836, 16 (28) Lipca 1837 i 15 (27) Kwietnia b. r., i na zasadach w pierwszém przywiedzionych, na przełożenie Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Komunissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła co następuie:

Artykuł 1.

Osoby niekorzystaiące z amnestyi i za granicę zbiegłe, których nieobe-

въ Царствѣ Польскомъ, по послѣднимъ разысканіямъ, неоказавшихся, а именно:

1. Ромуальда Боскаго (бывшаго въ военной службѣ);
2. Игнатія Госцковскаго (бывшаго въ военной службѣ);
3. Михайла Езіораньскаго;
4. Петра Крамаркѣвича (бывшаго Капитаномъ);
5. Войцѣха Козеравскаго;
6. Константина Козеравскаго;
7. Игнатія Лишевскаго (бывшаго Подхоронжимъ);
8. Поликарпа Моржицкаго;
9. Викентія Моржицкаго;
10. Игнатія Мокроновскаго;
11. Игнатія Плужаньскаго;
12. Бронислава Пржемыскаго (бывшаго въ военной службѣ);
13. Андрея Плихту (бывшаго Секретаремъ Революціоннаго Совѣта);

cność w kraiu, świeżo wyśledzoną została, a mianowicie:

1. Boski Romuald, były woyskowy;
2. Gostkowski Ignacy, były woyskowy;
3. Jeziorański Michał, niewiadomy;
4. Kramarkiewicz Piotr, były kapitan;
5. Kozerawski Woyciech, niewiadomy;
6. Kozerawski Konstanty, niewiadomy;
7. Liszewski Ignacy, b. Podchorąży;
8. Morzycki Polikarp, niewiadomy;
9. Morzycki Wincenty, ditto;
10. Mokronowski Ignacy, ditto;
11. Płużański Ignacy, ditto;
12. Przemyski Bronisław, b. woyskowy;
13. Plichta Andrzéy, Sekretarz byłéy Rady Rewolucyinéy;

14. Михайла Водзинскаго, имущества всякаго рода, какъ секвестрованныя уже, такъ и впредь могущія быть открытыми, подвергающіяся конфискаціи, на основаніи правилъ, въ постановленіи отъ 2 (14) Апрѣля 1833 года изложенныхъ.

Статья 2.

Право собственности на недвижимыя имѣнія, капиталы и гипотечныя обязательства, принадлежащіе лицамъ, въ предъидущей статьѣ поименованнымъ, силою настоящаго постановленія должно быть переписано въ подлежащихъ гипотечныхъ книгахъ, на имя казны.

Статья 3.

Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть объявлено въ публичныхъ вѣдомостяхъ

14. Wodzyński Michał niewiadomy, ulegają karze konfiskaty maiątków ich wszelkich, bądź iuż zasekwestrowanych, bądź następnie wykryć się ieszcze mogących, a to wedle prawideł, Postanowieniem z dnia 2 (14) Kwietnia 1833 r. wskazanych.

Artykuł 2.

Tytuły własności dóbr nieruchomych, tudzież kapitałów i praw hypotekowanych, należących do osób, w Artykule poprzednim wymienionych, winny być, na mocy niniejszego Postanowienia, w właściwych księgach wieczystych, na imię Skarbu publicznego przepisane.

Artykuł 3.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, które przez pisma publiczne ma bydź ogłoszonem i w Dzienniku Praw

и внесено въ Дневникъ Законовъ, возлагается на Правительственныя Коммисіи: Юстиціи, и Финансовъ, что до которой изъ нихъ относится.

umieszczoném, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, w czém do któréy należy, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia 18 (30) Listopada 1838.

Namiestnik, General-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydniący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *R. Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{15}{27}$ Stycznia 1839 roku.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracy na Królestwa.

W skutku protokólarnéy deklaracyi na dniu $\frac{27\ \text{Września}}{9\ \text{Października}}$ r. b. z PP. Adamem Epstein et Lewy, w Warszawie zamieszkłymi, spisanéy, iudzież na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z dnia 16 (28) Grudnia r. b. Nro 1140, Rada Administracyina Królestwa, zapatrzywszy się na Postanowienie swoie z dnia 8 (20) Lipca 1837 r., postanowiła i stanowi co następuie:

Artykuł 1.

Udzielony zostaie niniéyszém PP. Adamowi Epstein et Lewy List przyznania, na wprowadzenie z zagranicy i wyrabianie świec stearynowych, według sposobu przez nich od P. Bucaille, w Paryżu nabytego, opisem w Kommissyi Rządowéy złożonym obiętego.

Artykuł 2.

List takowy rozciągać się będzie na całe Królestwo, i służyć ma na lat pięć od daty niniéyszego Postanowienia.

Artykuł 3

Udzielenie listu nie zaręcza ani wartości, ani dobroci sposobu, przez nich wprowadzonego.

Artykuł 4.

Otrzymuiący List przyznania obowiązani są, fabrykę świec stearynowych, w ciągu dziesięciu miesięcy, licząc od daty niniéyszego postanowienia, urządzić, i takową w ruch wprowadzić; w razie przeciwnym List przyznania upada.

Artykuł 5.

Niniéyszy List przyznania w niczém niemoże ograniczać tych osób, któreby świece stearynowe innym sposobem i odmiennym od sposobu P. Bucaille wyrabiały.

Doręczenie tego przywileiu PP. Epstein et Lewy, Rada Administra-

cyina, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież zamieszczenie go w Dzienniku Praw, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia 16 (28) Grudnia 1838 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego
(podpisano) *Szypów.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

Dzień ogłoszenia $\frac{13}{30}$ Stycznia 1839 roku.

DZIENNIK PRAW.

Ner 78.

TOM DWUDZIESTY DRUGI.

Именемъ Его Величества

НИКОЛАЯ I.

Императора Всероссійскаго,

Царя Польскаго

и проч. и проч. и проч.

Совѣтъ Управленія Царства

Приводя въ исполненіе прилагаемое у сего ВЫСОЧАЙШЕ утвержденное, въ видѣ опыта, Положеніе о преобразованіи медицинской части въ Царствѣ Польскомъ, Совѣтъ Управленія, по представленію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, постановляетъ:

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa

Przywodząc do skutku załączoną przy ninieyszém, a przez NAYJAŚNIEYSZEGO PANA sposobem próby zatwierdzoną Ustawę o zarządzie służby zdrowia w Królestwie Polskiém, Rada Administracyyna, na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, stanowi co następuie:

1.

Для управленія дѣлами относящимися до медицинскаго вѣдомства въ Царствѣ, по изводившимися доселѣ въ отдѣленіи общаго Управленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, назначается Главный медицинскій Инспекторъ и при немъ управленіе съ потребнымъ числомъ чиновниковъ, составляющее отдѣльную часть управленія Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, подъ непосредственнымъ Начальствомъ Главнаго Директора сей Коммисіи.

2.

Медицинскій Совѣтъ остается по прежнему для занятій, возложенныхъ на него Постановленіемъ 21 Іюня 1817 года.

1.

Dla zawiadywania sprawami ściągaiącemi się do służby zdrowia w Królestwie, dotąd w Wydziale Administracyi ogólnéy Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego załatwianemi, ustanawia się Główny Inspektor służby zdrowia i przy nim Zarząd z pewnéy liczby Urzędników złożony, stanowiący osobny Wydział Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, pod bezpośrednim zwierzchnictwem Dyrektora Głównego Prezyduiącego w téyże Kommissyi.

2.

Rada Lekarska pozostaie i nadal do czynności, wskazanych iéy, Postanowieniem z dnia 21 Czerwca 1817 r.

3.

Главный Медицинскій Инспекторъ назначается постояннымъ членомъ Правительственной Коммисіи по дѣламъ относящимся до его части, съ правами Директора Отдѣленія, и предсѣдательствуетъ въ Медицинскомъ Совѣтѣ.

4.

Испытаніе лицъ на полученіе медицинскихъ, фармацевтическихъ и другихъ ученыхъ степеней, а также гражданско-медицинскихъ званій, согласно съ ВЫСОЧАЙШИМЪ Указомъ 31 Декабря 1832 года, оставляется, доколѣ это будетъ нужно, на обязанности Медицинскаго Совѣта.

5.

Для управленія медицинскими дѣлами въ Губерніяхъ Царства, учреждается на каждыя двѣ Губерніи по

3.

Główny Inspektor Służby zdrowia, będzie, stałym Członkiem Kommissyi Rządowéy, co do przedmiotów zarządu iego dotyczących, z prawami Dyrektorów Wydziału, i Prezyduiącym w Radzie Lekarskiéy.

4.

Examina osób ubiegaiących się o stopnie lekarskie, farmaceutyczne i inne naukowe, iako też o posady cywilno-lekarskie, stosownie do Ukazu JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉY MOŚCI z dnia 31 Grudnia 1832 roku, pozostaią, dopóki tego będzie potrzeba, przy Radzie Lekarskiéy.

5.

Do kierowania czynnościami lekarskiemi w Guberniach Królestwa, ustanawia się na każde dwie Gubernie

одной Врачебной Управѣ и особая для г. Варшавы.

6.

Прежнія названія медицинскихъ чиновниковъ, какъ то: Физиковъ, Хирурговъ и проч., несогласныя съ новымъ учрежденіемъ, отмѣняются; медицинскимъ чиновникамъ, занимающимъ нынѣ сіи мѣста, имѣющъ быть предоставлены соотвѣтственныя должности по новому образованію, ежели они признаны будутъ того достойными.

7.

Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, поручается вполнѣ развить вновь учреждаемое Медицинское управленіе, сдѣлать нужныя измѣненія въ устройствѣ Медицинскаго Совѣта, установить порядокъ дѣлопроизводства,

ieden Urząd Lekarski i oddzielny takiż Urząd dla miasta Warszawy.

6.

Dotychczasowe tytuły urzędników lekarskich, jako to: Fizyków, Chirurgów i t. p. z nowém urządzeniem niezgodne, ustają; urzędnikom zaś lekarskim, posady te obecnie zaymującym, zapewnione będą odpowiednie mieysca według nowéy organizacyi, ieżeli za zdolnych do tego uznani zostaną.

7.

Rozwinięcie nowo uorganizowanego Zarządu Lekarskiego, zaprowadzenie zmian potrzebnych w organizacyi Rady Lekarskiéy, oznaczenie porządku załatwiania interessów, przepisanie potrzebnych instrukcyy dla Władz osób Lekarskich, celem śpieszniejszego załatwiania właściwych czynności,

снабдишь надлежащими наставленіями всѣ мѣста и лица сего вѣдомства, для успѣшнаго отправленія ихъ обязанностей, съ тѣмъ, чтобы окончательное образованіе медицинской части, по испытаніи, представлено было Совѣту Управленія.

8.

Всѣ дѣла медицинскія, изъ Отдѣленія Общаго Управленія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, равномѣрно изъ Медицинскаго Совѣта, передаются въ вѣденіе Главнаго Медицинскаго Инспектора.

9.

На удовлетвореніе жалованьемъ Главнаго Медицинскаго Инспектора, членовъ Медицинскаго Совѣта и прочихъ чиновниковъ медицинскаго вѣдомства, по новому образованію сего Управленія, и на другія попре-

poru za się Dyrektorowi Głównemu, Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy, z zastrzeżeniem, aby organizacyą służby zdrowia, po wypróbowaniu teraznieyszego iéy urządzenia, Radzie Administracyynéy przedstawił.

8.

Wszelkie interessa z Wydziału Administracyi Ogólnéy Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych, iako też z Rady Lekarskiéy, oddane bydź maią pod zawiadywanie Głównego Inspektora Lekarskiego.

9.

Na opłatę pensyi Głównego Inspektora, Członków Rady Lekarskiéy i innych Urzędników służby zdrowia, wedle nowéy organizacyi, oraz na inne potrzeby teyże służby w roku 1839, assygnowane bydź winny do dyspozy-

бности, ассигновать на 1839 годъ, въ распоряженіе Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія всѣ суммы, какъ по бюджету до сего значущіяся, такъ и особыми постановленіями Совѣта отъ 26 Генваря (7 Февраля) 1837 г. и отъ 12 (24) Іюня 1838 года, на сей предметъ опредѣленныя.

10.

Предоставить Правительственнымъ Коммисіямъ: Внутреннихъ дѣлъ и Финансовъ, внести въ бюджетъ 1840 года всю сумму, потребную на содержаніе медицинской части, по новому ея образованію.

11.

Всѣмъ властямъ Царства, по дѣламъ требующимъ медицинскаго заключенія, относиться отнынѣ не въ

cyi Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, wszelkie fundusze, tak budżetem, iako też szczegółowemi Postanowieniami Rady Administracyynéy z dnia 26 Stycznia (7 Lutego) 1837 i z dnia 12 (24) Czerwca 1838 r., dotąd na ten cel wydzielone.

10.

Kommissye Rządowe: Spraw Wewnętrznych, tudzież Skarbu, upoważnione zostaią do wprowadzenia na budżet 1840 r. wszelkich summ, potrzebnych na utrzymanie służby zdrowia, według nowéy organizacyi.

11.

Wszelkie Władze Królestwa, w rzeczach wymagaiących opinii lekarskiéy, odnosić się odtąd powinny nie do Ra-

Медицинскій Совѣтъ, а непосредственно въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ дѣлъ, изъ коей дѣла и бумаги будутъ передаваться для производства, въ Управленіе Главнаго Медицинскаго Инспектора. Туда же должны входить съ прошеніями и лица, ищущія ученыхъ медицинскихъ степеней и званій.

12.

Всѣ существующія постановленія и правила, до порядка отправленія медицинской службы относящіяся, которыя не противурѣчатъ настоящему ВЫСОЧАЙШЕ утвержденному положенію, а также всѣ правила и распоряженія медико-полицейскія, доколѣ не будутъ замѣнены новыми, остаются въ прежней ихъ силѣ.

13.

Приведеніе въ дѣйствіе сего постановленія, которое должно быть

dy Lekarskiéy, lecz bezpośrednio do Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, która interessa te przeszle do załatwienia Inspektorowi Głównemu Służby zdrowia. Tamże zgłaszać się, powinny z prośbami swemi, osoby, ubiegaiące się o stopnie naukowe lekarskie.

12.

Wszelkie istnieiące urządzenia i przepisy, dotyczące porządku załatwiania służby lekarskiéy, o ile z zatwierdzoną przez NAYJAŚNIEYSZEGO PANA ustawą są zgodne, tudzież wszelkie rozporządzenia i przepisy policyyno-lekarskie, dopóki nowemi zastąpione nie będą, w mocy swoiéy pozostaią.

13.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw za-

напечатано въ Дневникѣ законовъ, возлагается на Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, и на Правительственныя Коммисіи Финансовъ и Внутреннихъ дѣлъ, въ чемъ сіе до каждой изъ нихъ будетъ относиться.

mieszczone bydź ma, poruczа się Dyrektorowi Głównemu Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, tudzież Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, i Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, w czém do któréy należy.

Działo się na Posiedzeniu Rady Administracyynéy, w Warszawie, dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1838 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Spraw
Wewnętrznych, Duchownych i
Oświecenia Publicznego
(podpisano) *Szypow.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.
Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

ПОЛОЖЕНІЕ

ОБЪ УПРАВЛЕНІИ ГРАЖДАНСКОЮ МЕДИЦИНСКОЮ ЧАСТІЮ ВЪ ЦАРСТВѢ ПОЛЬСКОМЪ.

Государь Императоръ ВЫСОЧАЙШЕ повелѣть соизволилъ: привесть проэктъ сей въ исполненіе въ видѣ опыта, съ употребленіемъ на этотъ предметъ 47,200 злотыхъ.

Намѣстникъ, Генералъ-Фельдмаршалъ
(подписано) Князь Варшавскій Графъ Паскевичъ Эриванскій.

21 Іюня (3 Іюля) 1838 года Варшава.

Вѣрно: Статсъ-Секретарь
(подписано) Тымовскій.

ГЛАВА I.

Общія Положенія.

§ 1.

Согласно 6-й статьѣ образованія Правительственной Коммисіи Вну-

USTAWA

O ZARZĄDZIE WYDZIAŁU CYWILNO LEKARSKIEGO w KRÓLESTWIE POLSKIÉM.

ROZDZIAŁ I.

Rozporządzenia Ogólne.

§ 1.

Stosownie do Art. 6 Organizacyi Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnę-

треннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, удостоеннаго ВЫСОЧАЙШАГО разсмотрѣнія 14 Марша 1833 года, возложено на нее попеченіе, о сохраненіи въ Царствѣ общественнаго здоровья, т. е. Врачебная полиція. А потому и Главное управленіе Гражданскою Медицинскою частію въ Царствѣ Польскомъ, должно принадлежать къ обязанностямъ шойже Коммисіи.

§ 2.

Для завѣдыванія дѣлами относящимися до медицинскаго управленія, назначается особый членъ въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, съ званіемъ Главнаго Медицинскаго Инспектора въ Царствѣ Польскомъ. Для содѣйствія же ему въ предметахъ ученыхъ, по-

trznych Duchownych i Oświecenia Publicznego, zatwierdzonéy przez NAYJAŚNIEYSZEGO PANA dnia 14 Marca 1833 r. powierzone zostało teyże Kommissyi czuwanie nad zdrowiem publicznem w Królestwie, to iest: Policya Lekarska. Z tego powodu główny zarząd Wydziału Cywilno-Lekarskiego w Królestwie, powinien należéć do liczby obowiązków rzeczonéy Kommissyi.

§ 2.

Dla zawiadywania sprawami, tyczącemi się służby zdrowia, ustanawia się osobny Członek w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, z tytułem Głównego Inspektora Lekarskiego w Królestwie Polskiém; zaś dla wspólnego działania z nim w przed-

лицейскихъ и судебныхъ, остается Медицинскій Совѣтъ.

§ 3.

Для управленія Медицинскою частію въ Губерніяхъ и въ г. Варшавѣ, учреждаются въ г. Варшавѣ и на каждыя двѣ Губерніи Врачебныя Управы. Кромѣ того полагаются Гражданско-Медицинскіе чиновники въ обводахъ и городахъ.

§ 4.

Медицинскій Совѣтъ, Врачебныя Управы и Гражданско-Медицинскіе чиновники, по требованіямъ судебныхъ мѣстъ, обязаны объявлять мнѣнія по дѣламъ судебнымъ, требующимъ медицинскаго заключенія.

ГЛАВА 2.

Объ управленіи Главнаго Медицинскаго Инспектора.

§ 5.

Управленіе Главнаго Медицинскаго

miotach naukowych, policyynych i sądowych, zachowuie się Rada Lekarska.

§ 3.

Dla załatwiania spraw lekarskich w Guberniach i w Warszawie, ustanawia się w mieście Warszawie, oraz na każde dwie Gubernie ieden Urząd Lekarski. Oprócz tego ustanawiaią się Cywilni Urzędnicy Lekarscy po Obwodach i miastach.

§ 4.

Rada Lekarska, Urzędy Lekarskie i Cywilni Urzędnicy Lekarscy, na wezwanie Władz Sądowych są obowiązani dawać opinie, w sprawach sądowych, które pod względem lekarskim takowych wymagaią.

ROZDZIAŁ 2.

O zarządzie Głównego Inspektora Lekarskiego.

§ 5.

Zarząd Głównego Inspektora Le-

Инспекшора не будешъ зависѣшь ни ошъ одного изъ ошдѣленій Правишельсшвенной Коммисіи, но будешъ сосшавлящь часшь особую. Кромѣ Главнаго Инспекшора, назначаешся ему помощникъ и для производсшва дѣлъ, Правишель дѣлъ, съ шремя помощниками, однимъ архиваріусомъ и шремя канцелярскими чиновниками.

§ 6.

Главный Медицинскій Инспекшоръ назначаешся ВЫСОЧАЙШЕЮ власшію по предсшавленію Намѣсшника въ Царсшвѣ Польскомъ.

§ 7.

Главный Медицинскій Инспекшоръ долженъ бышь врачь, имѣющій сшепень Доктора Медицины или Медицины и Хирургіи, заслуженный и извѣсшный своими познаніями.

karskiego, nie będzie zależeć od żadnego z Wydziałów Kommissyi Rządowéy, lecz osobny będzie stanowił Wydział. Oprócz Głównego Inspektora, ustanawia się dla niego pomocnik; zaś do załatwiania interessów, Szef Biura z trzema pomocnikami, niemniéy iednym Archiwistą i trzema Kancelistami.

§ 6.

Główny Inspektor Lekarski nominowanym będzie przez Naywyższą Władzę, na przedstawienie Namiestnika Królestwa Polskiego.

§ 7.

Główny Inspektor Lekarski, powinien być lekarzem, posiadaiącym stopień Doktora Medycyny, albo Medycyny i Chirurgii, zasłużony i znany z swoich zdolności.

§ 8.

Главный Медицинскій Инспекторъ непосредственно подчиненъ Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

§ 9.

Главный Медицинскій Инспекторъ, въ засѣданіяхъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, лично вноситъ дѣла, относящіяся до Медицинскаго управленія, требующія коллегіальнаго обсужденія и при рѣшеніи оныхъ имѣетъ рѣшающій голосъ.

§ 10.

Главный Медицинскій Инспекторъ долженъ заботиться объ усовершенствованіи своей части во всѣхъ от-

§ 8.

Główny Inspektor Lekarski, bezpośrednio iest podległy Dyrektorowi Głównemu Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

§ 9.

Główny Inspektor Lekarski na posiedzeniach Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, osobiście wnosi interessa, tyczące się zarządu Lekarskiego, wymagaiące ogólnego zdania, i przy decydowaniu onych ma głos stanowczy.

§ 10.

Główny Inspektor Lekarski powinien starać się o udoskonalenie swoiego zarządu pod wszelkiemi względa-

ношеніяхъ, а также наблюдать за порядкомъ, надлежащею скоростію и правильностію дѣло производства.

§ 11.

Онъ печется о томъ, дабы относящіяся къ медицинскимъ предметамъ правила, исполняемы были въ точности по двѣдомственными чиновниками его управленія, а равно Врачебными Управами и Гражданско-медицинскими чиновниками въ Губерніяхъ и въ г. Варшавѣ.

§ 12.

Главный Медицинскій Инспекторъ отвѣтствуетъ за все, что ему поручено, за распоряженія имъ сдѣланныя, и за все имъ подписанное.

§ 13.

Сверхъ того Главный Медицинскій Инспекторъ предсѣдательствуетъ въ Медицинскомъ Совѣтѣ.

mi, a także przestrzegać porządku i należytego pośpiechu w załatwianiu interessów.

§ 11.

On powinien się starać, aby przepisy, dotyczące rzeczy lekarskiéy, przez podwładnych Urzędników iego wydziału, również przez Urzędy Lekarskie i Urzędników Cywilno-Lekarskich w Guberniach i mieście Warszawie, były wykonywane w zupełności.

§ 12.

Główny Inspektor Lekarski odpowiada za wszystko, co iemu poruczoném zostaie, za poczynione przez siebie rozporządzenia, i za wszystko, co stwierdził swoim podpisem.

§ 13.

Oprócz tego, Główny Inspektor Lekarski prezydować ma w Radzie Lekarskiéy.

§ 14.

Помощникомъ Главнаго Медицинскаго Инспектора долженъ быть врачь, удостоенный званія Доктора Медицины и Хирургіи, или Доктора Медицины, извѣстный заслугами и учеными трудами; прочіе же чиновники могутъ быть и не изъ Медицинскаго вѣдомства.

§ 15.

Помощникъ Главнаго Медицинскаго Инспектора, назначается по представленію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, Совѣтомъ Управленія Царства.

§ 16.

Кругъ дѣйствія Главнаго Медицинскаго Инспектора заключаетъ въ себѣ:

§ 14.

Pomocnikiem Głównego Inspektora Lekarskiego powinien bydź lekarz, w stopniu Doktora Medycyny i Chirurgii, lub też Doktora Medycyny, znany z zasług i prac naukowych; inni zaś Urzędnicy niekoniecznie maią bydź powołania lekarskiego.

§ 15.

Pomocnika Głównego Inspektora Lekarskiego, nominuie Rada Administracyyna, na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

§ 16.

Zakres czynności Głównego Inspektora Lekarskiego iest następuiący:

1. По Учебной части:

а) Распоряженія на счетъ предметовъ касающихся до усовершенствованія Медицинской науки, а также введеніе въ употребленіе и распространеніе всякихъ мѣръ, признанныхъ полезными Медицинскимъ Совѣтомъ.

б) Дѣла объ удостоеніи лицъ къ полученію Гражданско-Медицинскихъ должностей и объ утвержденіи признаваемыхъ Врачебными Управами низшихъ ученыхъ степеней, по предварительномъ обсужденіи Медицинскаго Совѣта.

2. По части Медицинской Полиціи:

а) Распоряженія къ искорененію болѣзней эндемическихъ, или мѣстныхъ.

1. Pod względem naukowym:

a) Rozporządzenia, tyczące się udoskonalenia sztuki lekarskiéy, oraz wprowadzenia w użycie i rozszerzenia wszystkich sposobów, które przez Radę Lekarską za użyteczne przyznane zostały.

b) Interessa tyczące się uznania zdolności do otrzymania cywilno-lekarskich posad, tudzież przyznania niższych stopni naukowych przez Urzędy Lekarskie przedstawianych, po poprzedniém rozpoznaniu przez Radę Lekarską.

2. Pod względem Lekarsko-Policyynym:

a) Rozporządzenia co do wykorzenienia endemicznych czyli mieyscowych chorób.

б) Мѣры къ предупрежденію и прекращенію повальныхъ и прилипчивыхъ болѣзней и скотскихъ падежей, также главное завѣдываніе карантинами.

в) Распространеніе прививанія предохранительной оспы, и главное наблюденіе надъ заведеніями и лицами, предназначенными для оспопрививанія.

г) Мѣры къ спасенію людей мнимо умершихъ или требующихъ скораго пособія, также введеніе во всеобщее употребленіе средствъ, служащихъ въ такихъ случаяхъ.

д) Наблюденіе за всѣмъ тѣмъ, что можетъ имѣть вредное вліяніе на здоровье жителей, мѣры и распоряженія, служащія къ устраненію сихъ вредныхъ вліяній, или къ уменьшенію ихъ дѣйствія.

b) Środki dla zapobieżenia i uśmierzenia chorób epidemicznych i zaraźliwych, i zaraz na bydło, równie główny zarząd kwarantannami.

c) Rozkrzewienie szczepienia o hronéy ospy, nadzór nad tego rodzaju instytutami i osobami wyznaczonemi do szczepienia.

d) Środki do ocalenia ludzi pozornie umarłych, albo wymagaiących prędkiego ratunku, również upowszechnienie środków skutecznych w podobnych zdarzeniach.

e) Czuwanie nad wszystkiém, co może wywiérać szkodliwe wpływy na zdrowie mieszkańców; środki i rozporządzenia do odwrócenia onych, lub zmnieyszenia ich działalności.

е) Наблюденіе за предупрежденіемъ и прекращеніемъ епидемическихъ падежей.

ж) Снабженіе, по возможности, всѣхъ городовъ и округовъ Царства потребнымъ числомъ лекарей и повивальныхъ бабокъ, ветеринарныхъ врачей, фельдшеровъ, а также учрежденіе въ мѣстахъ сихъ аптекъ и другихъ Медицинскихъ заведеній.

з) Наблюденіе за тѣмъ, дабы Медицинскою практикою вообще и различными ея частями, занимались только лица, имѣющія на то право, а равно принятіе мѣръ къ обнаруженію лицъ, практикующихъ не на законномъ основаніи и преданіе ихъ надлежащей отвѣтственности.

и) Составленіе списка лицамъ, имѣющимъ право заниматься леченіемъ,

f) Zapobieganie i uśmierzenie zarazy na bydło.

g) Zaopatrzenie wszystkich miast i okolic Królestwa potrzebną liczbą Lekarzy, Akuszerek, Weterynarzy i Felczerów, również ustanowienie w tych mieyscach aptek i innych zakładów lekarskich.

h) Nadzor, aby lekarską praktyką, w iéy rozlicznych gałęziach, zaymowały się osoby, do tego prawo maiące, również wykrycie i pociągnienie do odpowiedzialności tych, którzy nieprawnie trudnią się praktyką.

i) Ułożenie listy osób posiadaiących prawo do zaymowania się lecze-

пригоповленіемъ лекарствъ, или какою либо частію медицинскаго искуства.

i) Выдача дозволеній на свободную практику лицамъ, признаннымъ того достойными по степени образованія.

к) Разсмотрѣніе представленій объ учрежденіи новыхъ аптекъ или перенесеніи существующихъ.

л) Наблюденіе за своевременною ревизіею аптекъ и приведеніемъ въ исполненіе диспенсаторіи и аптекарской таксы.

м) Надзоръ надъ складами аптекарскихъ матеріаловъ и запасами заграничныхъ минеральныхъ водъ.

н) Наблюденіе за продажею секретныхъ медицинскихъ средствъ, а равно за продажею лекарственныхъ веществъ скрытнымъ, или незаконнымъ образомъ, такими

ni m, przyspasabieniem lekarstw, albo iakąkolwiek częścią sztuki lekarskiéy.

k) Wydawanie pozwolenia na wolną praktykę osobom, któreby ze stopnia swego i usposobienia, za godne tego uznane zostały.

l) Rozpatrzenie przedstawień w celu otworzenia nowych aptek, lub przeniesienia już istnieiących.

m) Nadzor nad rewizyą w właściwym czasie aptek i na przywiedzeniem w wykonanie dyspensatoryi i taxy aptecznéy.

n) Dozór nad składami materyałów aptecznych i zapasami wód mineralnych zagranicznych.

o) Czuwanie nad sprzedażą sekretnych, iakoteż nad sprzedawaniem środków lekarskich sposobem pokątnym i nieprawnym, lub też

лицами, кои не имѣютъ на то права.

o) Надзоръ надъ минеральными источниками въ Царствѣ и надъ заведеніями искуственныхъ минеральныхъ водъ.

п) Разсмотрѣніе, по требованію подлежащаго Начальства, аптекарскихъ и другихъ по медицинскимъ предметамъ счетовъ, поступающихъ изъ публичныхъ заведеній.

р) Разсмотрѣніе объявленій и статей, помѣщаемыхъ въ повременныхъ изданіяхъ о лицахъ медицинскаго вѣдомства, и о предметахъ медицинскихъ, независимо отъ разсмотрѣнія оныхъ въ Правительственной цензурѣ.

с) Составленіе вѣдомостей о больныхъ въ Гражданскихъ госпиталяхъ и больницахъ, для чего отъ

przez osoby, do tego prawa nie maiące.

p) Nadzór nad źródłami mineralnemi w Królestwie i nad zakładami wód mineralnych sztucznych.

q) Rewizya, na żądanie właściwéy władzy, rachunków aptecznych, lub też innych lekarskich do zakładów publicznych odnoszących się.

r) Rozpatrzenie artykułów w pismach peryodycznych umieszczanych, osób stanu lekarskiego lub przedmiotów lekarskich dotyczących, odrębnie do roztrząsania takowych w Cenzurze Rządowéy.

s) Ułożenie raportu o chorych w szpitalach cywilnych, celem czego, od wszystkich szpitali odbié-

всѣхъ госпиталей и больницъ Медицинскій Инспекторъ получаетъ мѣсячныя и годовыя вѣдомости, по формѣ, которая для сего установлена будетъ.

3. По части судной.

Переписка по доставленію мнѣній или объясненій Медицинскаго Совѣта, по дѣламъ судебнымъ.

4. По части медицинскаго управленія:

а) Разсмотрѣніе и составленіе проектовъ объ улучшеніи медицинскаго управленія.

б) Избраніе и представленіе кандидатовъ къ занятію гражданско-медицинскихъ должностей.

в) Наблюденіе за точнымъ исполненіемъ Врачебными Управами и всѣми медицинскими чиновниками

rać będzie Inspektor Lekarski miesięczne i roczne raporta, których forma przepisaną zostanie.

3. Pod względem sądowym:

Korrespondencya, dotycząca dania obiaśnień lub opinii Rady Lekarskiéy, w sprawach sądowych.

4. Pod względem urządzeń lekarskich:

a) Rozpoznanie proiektów, ulepszeń zarządu lekarskiego i układanie onych.

b) Wybór i przedstawianie kandydatów do posad cywilno-lekarskich.

c) Nadzór nad akuratném wypełnianiem tak przez Urzędy lekarskie, iakoteż i przez innych Urzędników le-

распоряженій и инструкцій высшаго Начальства.

г) Веденіе формулярныхъ списковъ гражданско-медицинскихъ чиновниковъ.

д) Представленіе къ наградамъ отличившихся по службѣ медицинскихъ чиновниковъ.

е) Представленіе о взысканіи съ виновныхъ и нерадивыхъ по службѣ.

ж) Доставленіе, по требованію другихъ Начальствъ Царства Польскаго, мнѣній о лекаряхъ или лицахъ, къ медицинской части принадлежащихъ, для опредѣленія ихъ къ должностямъ по вѣдомству сихъ Начальствъ.

§ 17.

Всѣ сіи дѣла производятся въ его управленіи, или собственно имъ са-

karskich, wszelkich rozporządzeń Władz wyższych.

d) Utrzymanie list Stanów służby Urzędników Wydziału lekarskiego.

e) Przedstawienia do nagród Urzędników, w zawodzie służby lekarskiéy odznaczaiących się.

f) Przedstawienia do odpowiedzialności opieszałych i przekraczaiących w téyże służbie.

g) Danie opinii o lekarzach, lub innych osobach, do części lekarskiéy należących, na żądanie Władz, dla zanominowania na posady, pod wiedzą ich zostaiące.

§ 17.

Wszystkie te sprawy załatwiaią się w Zarządzie Głównego Inspektora Le-

мимъ, или по предварительномъ испребованіи заключенія Медицинскаго Совѣта, согласно изложеннымъ ниже обязанностямъ сего Совѣта.

§ 18.

Дѣла по управленію Главнаго Медицинскаго Инспектора рѣшаются:

1. Главнымъ Директоромъ Предсѣдательствующимъ въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

2. Коллегіальнымъ порядкомъ, въ засѣданіи Коммисіи.

3. Самимъ Главнымъ Медицинскимъ Инспекторомъ.

§ 19.

Главный Директоръ, не передавая въ собраніе Коммисіи, разрѣшаетъ всѣ дѣла, кои по существу своему не подлежатъ Коллегіальному

karskiego, przez niego samego, lub za poprzedniém zażądaniem opinii Rady Lekarskiéy, podług przepisów teyże Rady, niżéy wskazanych.

§ 18.

Interessa Zarządu Głównego Lekarskiego rozstrzyga:

1. Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

2. Kommissya, na sessyach, zwykłym porządkiem.

3. Lub nakoniec, Główny Inspektor Lekarski.

§ 19.

Dyrektor Główny, bez decyzyi Kommissyi, rozstrzyga wszelkie interesa, które według osnowy swoiéy do decyzyi sessyi nie należą, lub też te

совѣщанію, или превышаютъ власть, предоставленную Главному Медицинскому Инспектору, равно требующія неотложнаго исполненія.

§ 20.

Коллегіальному совѣщанію Правительственной Коммисіи подлежатъ:

а) Проекты новыхъ постановленій, учрежденій и правилъ, равно утвержденіе инструкцій, составленныхъ въ Медицинскомъ Совѣтѣ.

б) Сомнѣнія, возникающія въ примѣненіи общихъ правилъ къ особеннымъ случаямъ.

в) Дѣла, сопряженныя съ отчетностію, въ какомъ-бы-то нибыло отношеніи.

г) Случаи, въ коихъ, для исполненія необходимыхъ медико-полицей-

które przewyższaią władzę, Głównemu Inspektorowi Lekarskiemu nadaną albo też wymagaią wczesnego załatwienia.

§ 20.

Decyzyi Kommissyi Rządowéy ulegaią:

a) Proiekta do nowych postanowień, przepisów i prawideł, niemniéy zatwierdzenie instrukcyy, przez Radę Lekarską wydawanych.

b) Rozstrzyganie wątpliwości, wydarzaiących się przy zastosowaniu ogólnych przepisów, w wypadkach szczególnych.

c) Przedmioty rachunkowe, pod wszelkim względem.

d) Przypadki, w których, dla zadosyć uczynienia środkom lekarsko-po-

скихъ мѣръ, будетъ предстоять надобность уничтожить недвижимую собственность общественную или частную; также тѣ, гдѣ нужно лишить кого нибудь изъ подлежащихъ медицинскому вѣдомству, права на избранный имъ родъ промышленности, или подвергнуть взысканію личному, или денежному.

д) Случаи опредѣляющіе наказаніе, удаленіе отъ службы, или преданіе суду медицинскихъ чиновниковъ.

е) Наконецъ всѣ тѣ дѣла, кои по существу своему хотя и могутъ быть рѣшены самимъ Предсѣдательствующимъ Главнымъ Директоромъ, но, по причинѣ важности ихъ, будутъ предложены имъ коллегіальному сужденію Правительственной Коммиссіи.

licyynym, potrzebném będzie znieść nieruchomość publiczną lub prywatną, również gdy zachodzi potrzeba pozbawienia kogokolwiek, z podległych władzy lekarskiéy, praw, na obrany przez niego rodzay przemysłu, albo też pociągnienia do osobistéy lub pieniężnéy odpowiedzialności.

e) Wymierzenie kary, oddalenie ze służby, albo pociągnienie do odpowiedzialności sądowéy urzędników wydziału lekarskiego.

f) Nareszcie, wszystkie te interessa, które, lubo podług natury swoiéy mogą bydź decydowane przez samego Dyrektora Głównego Prezyduiącego, iednak z powodu swéy ważności wymagać będą po nim przedstawienia do decyzyi kollegialnéy Kommissyi Rządowéy.

§ 21.

Главный Медицинскій Инспекторъ можетъ въ своемъ управленіи:

а) Рѣшать дѣла относящіяся къ прямому исполненію существующихъ постановленій или новыхъ опредѣленій правительства.

б) Сообщать рѣшенія Главнаго Директора или Правительственной Коммиссіи и давать объясненія подвѣдомственнымъ мѣстамъ или частнымъ лицамъ, въ случаяхъ, въ коихъ примѣненіе постановленій не подлежитъ ни какому сомнѣнію.

в) Собирать свѣдѣнія и дѣлать нужныя распоряженія для приготовленія дѣлъ къ рѣшенію.

г) Доставлять другимъ Начальствамъ

§ 21.

Główny Inspektor Lekarski iest mocen w swoim wydziale:

a) Decydować interessa, odnoszące się do prostego wykonania iuż istnieiących lub nowo przez Kommissyą Rządową wydanych przepisów.

b) Kommunikować decyzye Dyrektora Głównego lub Kommissyi Rządowéy, udzielać obiaśnienia podrzędnym władzom lub prywatnym osobom, w tych przypadkach, w których zastosowanie przepisów, nie ulega żadnéy wątpliwości.

c) Zbiérać wiadomości i wydawać potrzebne rozporządzenia, celem przygotowania interessów do decyzyi.

d) Udzielać innym władzom i magi-

и мѣстамъ' требуемыя свѣдѣнія и объясненія, и вообще вести съ ними переписку по медицинскимъ предметамъ.

§ 22.

Порядокъ поступленія, производства и отправленія переписки въ Управленіи Главнаго Медицинскаго Инспектора, долженъ быть такой-же точно и по той же формѣ, какъ сіе постановлено для прочихъ отдѣленій Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, и въ этомъ отношеніи Главный Медицинскій Инспекторъ пользуется тѣми же правами, какими Директоры отдѣленій Правительственной Коммиссіи.

§ 23.

Главный Медицинскій Инспекторъ, какъ высшій Медицинскій чинов-

straturom potrzebnych wiadomości i wyiaśnień, i w ogólności z temiż utrzymywać korrespondencye w przedmiotach lekarskich.

§ 22.

Porządek w przyymowaniu, załatwianiu, expedyowaniu i korrespondencyi w biurze Głównego Inspektora Lekarskiego, powinien bydź zupełnie taki, iaki, podług iuż przepisanéy w téy mierze formy, zaprowadzony został w innych Wydziałach Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych; pod tym względem Głównemu Inspektorowi Lekarskiemu służą też same prawa, co i innym Dyrektorom Wydziałów w Kommissyi Rządowéy.

§ 23.

Główny Inspektor Lekarski, iako wyższy urzędnik w kraiu, mocen iest

никъ въ Царствѣ, имѣетъ право, по своему усмотрѣнію ревизовать всѣ медицинскія заведенія, аптеки, склады аптекарскихъ матеріаловъ, заведенія минеральныхъ водъ, также осматривать госпитали, тюремныя больницы и проч., вникая во все, что относится до медицинской части. Онъ обязанъ исправлять всѣ замѣченныя имъ упущенія, и о нужныхъ улучшеніяхъ входитъ съ представленіемъ къ Главному Директору Предсѣдательствующему въ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

Сверхъ того, Главный Медицинскій Инспекторъ долженъ заботиться о предупрежденіи всякихъ злоупотребленій въ отправленіи медицинской практики.

w każdym razie, skoro tego uzna potrzebę, odbywać rewizyą wszelkich lekarskich zakładów, aptek, składów materyałów aptecznych, wód mineralnych, niemniéy zwiedzać szpitale, więzienia i t. d., wchodząc we wszystko, co do służby zdrowia ściągać się może. Obowiązkiem iego, naprawiać wszelkie odstąpienia, przez siebie dostrzeżone, i o potrzebnych ulepszeniach czynić przedstawienia Dyrektorowi Głównemu Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych.

Obok tego, staraniem Inspektora Głównego będzie, zapobiegać wszelkiemu nadużyciu w praktyce lekarskiéy.

ГЛАВА III.

О Медицинскомъ Совѣтѣ.

§ 24.

Медицинскій Совѣтъ состоитъ изъ Предсѣдательствующаго, который есть вмѣстѣ и Главный Медицинскій Инспекторъ, четырехъ штатныхъ Членовъ медицинскихъ, изъ коихъ одинъ будетъ имѣть званіе ученаго Секретаря, и одного Фармацевтическаго совѣтника: всѣ, кромѣ Предсѣдателя (*), съ штатнымъ жалованьемъ.

Сверхъ штатныхъ членовъ въ Медицинскій Совѣтъ назначаются еще члены почетные, изъ Русскихъ и Польскихъ врачей.

(*) Предсѣдателю не назначается особаго жалованья, потому что онъ получаетъ его какъ Главный Медицинскій Инспекторъ.

ROZDZIAŁ III.

O Radzie Lekarskiéy.

§ 24.

Rada Lekarska składa się z Prezyduiącego, który iest zarazem i Głównym Inspektorem Lekarskim, z czterech etatowych Członków medycznych, z których ieden będzie miał tytuł naukowego Sekretarza, i z iednego Radcy farmaceutycznego; wszyscy ci, wyiąwszy Prezesa, pobieraią etatową pensyą. Oprócz Członków etatowych, przybieraią się także do Rady Lekarskiéy i Członkowie honorowi z pomiędzy rossyyskich i polskich lekarzy.

§ 25.

Члены Медицинскаго Совѣта, какъ штатные, такъ и почетные, назначаются Совѣтомъ Управленія, по представленію Главнаго Директора Председательствующаго въ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, по его собственному усмотрѣнію, или по избранію Медицинскимъ Совѣтомъ.

§ 26.

Въ званіе Членовъ Медицинскаго Совѣта должны быть представляемы врачи, удостоенные степени Доктороръ Медицины, или Докторовъ Медицины и Хирургіи; въ званіе фармацевтическаго Совѣтника, Аптекарь перваго отдѣленія. Всѣ они должны быть извѣстны заслугами своими и учеными трудами.

§ 25.

Członkowie Rady lekarskiéy, tak etatowi iako i honorowi, ustanawiaią się przez Radę Administracyyną, na przedstawienie Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, lub za wybraniem Rady Lekarskiéy.

§ 26.

Na Członka Rady Lekarskiéy winni bydź przedstawiani lekarze, maiący stopień Doktora Medycyny, lub Medycyny i Chirurgii, zaś na Radcę farmaceutycznego, Aptekarza I rzędu. Każdy z nich powinien bydź znany z zasług i prac naukowych.

§ 27.

Чиновники Управленія Главнаго Медицинскаго Инспектора, Инспекторъ и Члены Врачебныхъ Управъ, Обводовые и городскіе лекаря, не могутъ быпть въ одно время Членами Медицинскаго Совѣта.

§ 28.

Къ обязанностямъ Медицинскаго Совѣта относится:

I. По ученой части:

а) Давать о медицинскихъ сочиненіяхъ мнѣнія, которыя однакожъ не освобождаютъ ихъ отъ разсмотрѣнія въ Цензурѣ.

б) Изслѣдовать новыя медицинскія изобрѣтенія, свойство новыхъ фармацевтическихъ средствъ, и разрѣшать введеніе оныхъ въ употребленіе.

§ 27.

Urzędnicy Wydziału Głównego Inspektora Lekarskiego, Inspektorowie i Członkowie Urzędów Lekarskich, Lekarze Obwodowi i mieyscy, nie mogą bydź iednocześnie Członkami Rady Lekarskiey.

§ 28.

Do obowiązków Rady Lekarskiéy odnosi się:

1. Pod względem naukowym:

a) Dawanie opinii o dziełach lekarskich; co wszakże nie uwalnia od przeyrzenia Cenzury Rządowéy.

b) Roztrząsanie nowych lekarskich wynalazków, dochodzenie własności nowych środków farmaceutycznych i wprowadzanie takowych w użycie.

в) Пріискивать своеземныя врачебныя средства, которыя бы могли замѣнить заграничныя.

г) Разлагать и описывать минеральныя воды здѣшнаго края.

д) Составлять Диспенсаторію для Царства и исправлять оную по мѣрѣ успѣховъ науки.

е) Собирать медико-статистическія свѣденія, и составлять топографическія описанія Царства.

ж) Подвергать испытаніямъ желающихъ занять гражданско-медицинскія должности, и выдавать законныя въ томъ свидѣтельства.

з) Утверждать въ степени аптекарскихъ помощниковъ, матеріалистовъ и фельдшеровъ, по надлежащемъ разсмотрѣніи протоколовъ объ ихъ экзаменахъ.

c) Wynaydywanie lekarstw kraiowych, któreby mogły zastąpić zagrani zne.

d) Rozbiór i opisanie wód mineralnych kraiowych.

e) Ułożenie dyspensatoryi dla Królestwa, i poprawianie takowéy w miarę postępu nauk.

f) Zbieranie statystyczno-lekarskich wiadomości, i układanie opisów topograficznych Królestwa.

g) Examinowanie osób ubiegaiących się o posady cywilno lekarskie i wydawanie im na to urzędowych świadectw.

h) Zatwierdzanie na stopnie pomocników aptekarskich, materyalistów i felczerów, po należytém rozpatrzeniu protokółów o złożonych przez nich examinach.

2. По части Медицинской полиціи:

а) Изслѣдовать причины мѣстныхъ болѣзней и предлагать средства къ прекращенію оныхъ.

б) Въ случаѣ появленія заразительныхъ болѣзней какъ между людьми, такъ и между домашними животными, изслѣдовать причины сихъ болѣзней и предписывать мѣры къ прекращенію оныхъ и способъ леченія; также въ особенныхъ случаяхъ примѣнять къ мѣстнымъ потребностямъ и обстоятельствамъ общія карантинныя правила.

в) Вникать въ какой мѣрѣ могутъ имѣть вредное вліяніе на здоровье жителей, разныя мѣстныя обстоятельства, каковы: множество болотныхъ мѣстъ, сто-

2. Pod względem Policyi Lekarskiéy:

a) Zgłębianie przyczyn mieyscowych chorób, i podawanie środków do ich uśmierzenia.

b) Śledzenie przyczyn chorób zaraźliwych, w razie okazania się takowych, tak między ludźmi, iako i zwierzętami domowemi; przepisywanie środków do ich uśmierzenia i leczenia, tudzież, w wypadkach szczególnych, zastosowanie do potrzeb i okoliczności mieyscowych, ogólnych kwarantannowych prawideł.

c) Dochodzenie, w iakim stopniu mogą stać się szkodliwemi dla zdrowia mieszkańców, różne mieyscowe wpływy, iak np. okoliczne błota, wody stoiące, położenie bliskie

ячихъ водъ, близости кладбищъ, боень, испорченности пищи и напитковъ, случайно или умышленно произведенная. Во всѣхъ сихъ случаяхъ Медицинскій Совѣтъ обязанъ, не только указать ихъ вредное вліяніе, но еще обдумать и предложить средства къ прекращенію или уменьшенію зла.

г) Дѣлать заключенія по предмету дозволенія вольной практики медицинской, аптекарской, ветеринарной, повивальнаго искусства и вообще по всѣмъ частямъ медицины.

д) Составлять аптекарскую таксу.

е) Разсматривать протоколы объ осмотрѣ аптекъ и складовъ аптекарскихъ матеріяловъ.

cmentarza, szlachtuzów, zepsucie pokarmów i trunków, przypadkowe lub rozmyślne. W każdym z tych przypadków, Rada Lekarska winna wskazać nie tylko ich wpływ szkodliwy, lecz oraz obmyślać i podawać środki skuteczne dla przecięcia i zmnieyszenia ich szkodliwości.

d) Dawanie opinii pod względem dozwolenia wolnéy praktyki lekarskiéy, aptekarskiéy, weterynaryi, i położniczéy, słowem we wszystkich gałęziach sztuki lekarskiéy.

e) Układanie taxy aptecznéy.

f) Roztrząsanie protokółów rewizyi aptek i składów materyałów aptecznych.

ж) Дѣлать заключенія о тайныхъ средствахъ.

з) Разсматривать и повѣрять аптекарскіе и другіе по медицинской части счеты публичныхъ заведеній, по требованію Начальства оныхъ.

3. По части судной:

Давать медицинскія заключенія въ третьей и послѣдней инстанціи:

а) По уголовнымъ дѣламъ.

б) По Гражданскимъ и Консисторскимъ дѣламъ.

в) По предметамъ судебной ветеринаріи.

г) По обвиненіямъ противъ врачей или другихъ лицъ, занимающихся доставленіемъ какихъ либо медицинскихъ пособій, приготовленіемъ или содержаніемъ медицинскихъ средствъ, — въ слу-

g) Udzielanie opinii o środkach sekretnych.

h) Rozpoznawanie i sprawdzanie rachunków aptekarskich i innych po części lekarskiéy z Instytutów publicznych, ieżeli właściwa ich władza wymagać tego będzie.

3. Pod względem Lekarsko-Sądowym;

a) Dawanie opinii lekarskiéy, w trzeciéy i naywyższéy instancyi, w sprawach kryminalnych.

b) W sprawach cywilnych i konsystoryynych.

c) W przedmiotach weterynaryi sądowéy.

d) W razie zaskarżenia Lekarzy lub innych osób, udzielaiących iakąkolwiek pomoc lekarską, trudniących się przygotowaniem lub utrzymywaniem lekarstw obwinio-

чай обвиненія сихъ лицъ въ несоблюденіи правилъ ихъ искусства.

д) Наблюдать за заведеніями ума лишенныхъ, а именно: на законномъ ли основаніи они помѣщены и содержатся въ сихъ заведеніяхъ; также давать заключеніе, въ какой мѣрѣ помѣшательство ума можетъ препятствовать кому либо въ совершеніи законныхъ актовъ и т. п.

4. По управленію медицинскою частію:

а) Разсматривать и предоставлять проекты объ улучшеніи медицинской части.

б) Составлять инструкціи для врачей, состоящихъ подъ вѣдѣніемъ другихъ Начальниковъ, по требованію оныхъ.

nym niezachowanie przepisów ich sztuki.

e) Mieć nadzór nad Instytutami obłąkanych, mianowicie co do prawnego oddania do nich chorych, i utrzymywania tamże, iakoteż udzielać opinię, o ile stopień pomięszania umysłu czyni chorego niesposobnym do zeznawania urzędowych aktów.

4. Pod względem zarządu Lekarskiego:

a) Rozpoznawanie przedstawianych władzy wyższéy proiektów, maiących na celu ulepszenie służby lekarskiéy.

b) Układanie instrukcyy, w razie gdyby która z władz zażądała takowych dla podwładnych iéy lekarzy.

в) Давать заключенія о преступленіяхъ и степени вины Гражданско-Медицинскихъ чиновниковъ, противъ правилъ Медицинскаго искусства.

§ 29.

Сверхъ того, согласно Высочайшему Указу отъ 4 (16) Марта 1835 года, Медицинскому Совѣту поручается, по требованію Начальствъ, въ предметѣ назначенія кому либо эмеритальной пенсіи, утверждать свидѣтельства о состояніи здоровья сихъ лицъ.

§ 30.

Медицинскій Совѣтъ обсуживаетъ дѣйствіе Врачебныхъ Управъ, утверждаетъ или измѣняетъ заключенія ихъ, не входя однакожъ съ ними въ сношенія иначе, какъ чрезъ

c) Dawanie opinii o uchybieniach, w sztuce lekarskiéy popełnionych przez urzędników lekarskich.

§ 29.

Nadto ieszcze na mocy Naywyższego Postanowienia z dnia 4 (16) Marca 1835 r. poleca się Radzie Lekarskiéy, iżby na żądanie wyższéy władzy zatwierdziła świadectwa zdrowia, wydawane osobom przedstawić się maiącym do pensyi emerytalnéy.

§ 30.

Rada Lekarska roztrząsa czynności Urzędów Lekarskich, zatwierdza lub odmienia ich opinie, nie inaczéy iak

посредство Главнаго Медицинскаго Инспектора.

§ 31.

Медицинскій Совѣтъ, для обыкновенныхъ занятій, имѣетъ засѣданія одинъ разъ въ недѣлю; впрочемъ, въ случаѣ особенной надобности, или поспѣшности дѣлъ, можетъ собираться и чаще, по усмотрѣнію предсѣдательствующаго; сверхъ того будутъ созываемы чрезвычайныя засѣданія, съ приглашеніемъ почетныхъ членовъ, согласно его усмотрѣнію или предписанію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія. Предсѣдательствующій въ Совѣтѣ обязанъ непремѣнно созывать чрезвычайныя собранія, въ случаѣ появленія заразитель-

za pośrednictwem Głównego Inspektora Lekarskiego.

§ 31.

Dla załatwiania czynności bieżących, Rada Lekarska odbywać będzie swe posiedzenia raz na tydzień; w razie iednak szczególnéy potrzeby, lub nagłości interessów, może mieć i częściéy swe posiedzenia, stosownie do uznania Prezyduiącego; obok tego, w razie uznania Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, lub Prezyduiącego, Rada ma się zbierać na posiedzenia nadzwyczayne, do których będą należéć także i Członkowie honorowi. Prezyduiący w Radzie Lekarskiéy, obowiązanym iest zwoływać Radę nadzwyczayną, w razie okazania się choroby zaraźliwéy, epidemicznéy, lub

ныхъ, эпидемическихъ, или эпизоотическихъ болѣзней, разбирательства о степени вины чиновниковъ Медицинскихъ противъ правилъ медицинскаго искусства, или лицъ Медицинскаго вѣдомства, обвиняемыхъ въ злоупотребленіи ихъ искусства, также въ случаѣ разсмотрѣнія проектовъ, касающихся образованія Медицинской части, или важныхъ въ оной измѣненій, или наконецъ во время составленія годовыхъ рапортовъ.

§ 32.

Главный Медицинскій Инспекторъ, какъ Предсѣдательствующій, и штатные члены Медицинскаго Совѣта, засѣдаютъ въ немъ постоянно и занимаются исчисленными выше предметами.

§ 33.

Медицинскій Совѣтъ, въ случаѣ

epizootycznéy, w razie rozpoznawania stopnia winy Urzędników lekarskich, wykraczających przeciw przepisom sztuki lekarskiéy, lub osób lekarskich, obwinionych o nadużycia ich sztuki dotyczące niestosownego użycia środków, niemniéy dla roztrząsania proiektów w organizacyi rzeczy lekarskiéy, lub ważnych w niéy odmian, nakoniec w czasie układu rocznego sprawozdania.

§ 32.

Główny Inspektor Lekarski, iako Prezes Rady, i Członkowie etatowi, zasiadaią bez przerwy w Radzie, i zaymuią się wymienionymi iuż przedmiotami.

§ 33.

W razie potrzeby, Rada Lekarska

надобности, можетъ пригласить въ совѣщаніе, или для участія въ занятіяхъ своихъ, лицъ, невходящихъ въ его составъ, но не иначе, какъ по предварительному разрѣшенію Главнаго Директора Предсѣдательствующаго въ Правительственной Комиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, которому Совѣтъ обязанъ представить о необходимости сей мѣры и причины своего выбора.

§ 34.

Предсѣдательствующій, во всѣхъ засѣданіяхъ Совѣта занимаетъ первое мѣсто; послѣ него слѣдуютъ члены по старшинству службы; въ случаѣ же равенства, по старшинству опредѣленія. Изъ сего исключаются однакожъ старшіе Военно-медицинскіе Чиновники, коимъ предсѣда-

mocna iest wezwać dla ogólnéy narady, lub dla współdziałania, osoby nienależące do iéy składu, za poprzedniém iednak upoważnieniem Dyrektora Głównego Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, któremu winna wyiaśnić konieczność i przyczyny podobnego wyboru.

§ 34.

Prezyduiący zaymuie w Radzie pierwsze mieysce; po nim następuią Członkowie, starszeń twem służby; w razie zaś równości takowych, porządkiem instalacyi: przecież ten iednak nie ściąga się do starszych Urzędników lekar-

шельствующій назначаетъ почетныя мѣста.

§ 35.

Въ случаѣ болѣзни Предсѣдательствующаго, отсутствія его, или невозможности по какимъ либо законнымъ причинамъ присутствовать въ засѣданіи, мѣсто его заступаетъ одинъ изъ штатныхъ членовъ Медицинскаго Совѣта, по назначенію Главнаго Директора.

§ 36.

Комплектъ Совѣта состоитъ изъ Предсѣдательствующаго, и по крайней мѣрѣ 4-хъ Членовъ. На случай отсутствія или болѣзни штатныхъ Членовъ Медицинскаго Совѣта, приглашаются Предсѣдательствующимъ почетные Члены.

skich woyskowych, którym Prezyduiący wskaże odpowiednie mieysce.

§ 35.

W razie słabości Prezyduiącego, nieobecności iego lub niemożności znaydowania się na posiedzeniu, z iakichbądź prawnych przyczyn, mieysce iego zastępuie, przeznaczony przez Dyrektora Głównego, etatowy Członek Rady.

§ 36.

Rada składa się: z Prezyduiącego i cztérech przynaymniéy Członków, głos stanowczy maiących. W razie nieobecności etatowych Członków Rady Lekarskiéy, Prezyduiący wzywa Członków honorowych.

§ 37.

Дѣла въ Медицинскій Совѣтъ поступаютъ изъ Управленія Главнаго Медицинскаго Инспектора, къ которому относятся съ своими требованіями всѣ власти Царства Польскаго, во всѣхъ случаяхъ, требующихъ медицинскаго изслѣдованія или заключенія.

§ 38.

Предсѣдательствующій въ Совѣтѣ опредѣляетъ порядокъ, въ которомъ дѣла должны быть предлагаемы на разсужденіе, и распредѣляетъ занятія между Членами.

§ 39.

Важнѣйшіе предметы, требующіе особыхъ повѣрокъ, или ближайшаго изслѣдованія, будутъ поручаемы разсмотрѣнію одного или нѣсколькихъ Членовъ, кои отвѣчаютъ за вѣрность

§ 37.

Przedmioty do Rady Lekarskiéy są przedstawiane z Zarządu Inspektora Głównego Lekarskiego, do którego odnoszą się z wnioskami swoiemi wszelkie władze Królestwa Polskiego, we wszystkich przypadkach, wymagaiących badań lekarskich lub opinii.

§ 38.

Prezyduiący w Radzie, ustanawia porządek, podług którego interessa maią bydź wnoszone do rozpoznania, i rozdziela pracę między Członków.

§ 39.

Przedmioty ważnieysze, wymagaiące osobnych sprawdzeń, lub bliższego wyiaśnienia, oddawane będą do wyiaśnienia iednemu lub kilku Członkom, którzy

изложенія дѣла. Судебныя дѣла, а особенно уголовныя, должны быть поручаемы покрайней мѣрѣ двумъ членамъ, и каждый изъ нихъ представляетъ особо свое мнѣніе на разрѣшеніе Совѣта, не сообщая его своему товарищу.

§ 40.

Составленіе инструкцій и проэктовъ, а также обработки дѣлъ, требующихъ обширнаго труда или изысканій, должны быть поручаемы особымъ деллегаціямъ, въ которыхъ всегда будетъ находиться Ученый Секретарь. Занятіями деллегаціи, если не участвуетъ въ ней самъ Предсѣдательствующій, управляетъ старшій по опредѣленію Членъ Совѣта. О результатѣ занятій, Ученый Секретарь докладываетъ Совѣту.

odpowiadaią za dokładne wygotowanie interessu. Przedmioty sądowe, a szczególniéy kryminalne, winny bydź oddawane dwóm przynaymniéy Członkom, i każdy z nich przedstawia do decyzyi Rady osobno opinią swoię, nie kommunikuiąc onéy koledze swemu.

§ 40.

Sporządzenie instrukcyy i proiektów, oraz odrobienie interessów, wymagaiących długiéy pracy lub śledzeń, winny bydź poruczane osobnym delegacyom, w których zawsze znaydować się będzie Sekretarz naukowy; pracami delegacyi, ieżeli w nich nie iest obecny sam Prezyduiący, kieruie starszy z nominacyi Członek Rady. O skutku prac donosi Radzie Sekretarz naukowy.

§ 41.

Къ производству аптекарскихъ дѣлъ, относящихся собственно до лица Фармацевтическаго Совѣтника, Предсѣдательствующій въ Совѣтѣ приглашаетъ лице, имѣющее степень Аптекаря.

§ 42.

Всѣ дѣла въ Совѣтѣ рѣшаются большинствомъ голосовъ; въ случаѣ равенства, голосъ Предсѣдательствующаго дѣлаетъ перевѣсъ. Фармацевтическій Совѣтникъ имѣетъ рѣшающій голосъ только по аптекарскимъ дѣламъ и по тѣмъ, которыя относятся до судебно-полицейской химіи и токсикологіи, или имѣютъ предметомъ обвиненіе лицъ, принадлежащихъ къ аптекарской части; во всѣхъ же прочихъ дѣлахъ

§ 41.

Do załatwiania przedmiotów aptekarskich, tyczących się wyłącznie Radcy farmaceutycznego, Prezyduiący w Radzie wzywa osobę, posiadaiącą stopień Aptekarza.

§ 42.

Wszystkie interessa w Radzie, decyduią się większością głosów; w razie równości, głos Prezyduiącego iest przeważaiącym. Radca farmaceutyczny ma stanowczy głos tylko w interessach aptekarskich i w tych, które się tyczą sądowo-policyynéy chemii i toxykologii, lub maią za przedmiot obwinienie osób, do części aptekarskiéy należących; we wszystkich zaś innych

онъ имѣетъ только совѣщательный голосъ.

§ 43.

Членъ, который не соглашается съ мнѣніемъ большинства голосовъ, можетъ требовать, чтобы его мнѣніе внесено было особо въ протоколъ засѣданія.

§ 44.

Протоколъ засѣданій ведетъ Ученый Секретарь, а всѣ присутствующіе Члены подписываютъ оный.

§ 45.

Заключенія Медицинскаго Совѣта, пишутся формою выписки изъ протоколовъ и передаются по принадлежности, за подписью Ученаго Секретаря, чрезъ Управленіе Главнаго Медицинскаго Инспектора. Мнѣнія по дѣламъ судебнымъ и въ другихъ

przedmiotach, ma tylko głos doradczy.

§ 43.

Członek nie zgadzaiący się na opinią, większością głosów wyrzeczoną, żądać może, iżby opinia iego wniesioną była osobno do protokółu posiedzenia.

§ 44.

Protokół posiedzeń prowadzi Sekretarz naukowy; zaś wszyscy zasiadaiący Członkowie takowy podpisuią.

§ 45.

Decyzye Rady Lekarskiéy piszą się w formie wyciągów z protokółów, i przesyłaią się dokąd wypada, za podpisem Sekretarza naukowego, przez pośrednictwo zarządu Inspektora Głównego Lekarskiego. Opinie w przedmiotach sądowych i w innych ważniey-

важнѣйшихъ случаяхъ, равно эмеритальныя свидѣтельства, подписываются всѣми присутствующими Членами Медицинскаго Совѣта.

§ 46.

Медицинскій Совѣтъ, чрезъ своего Предсѣдателя, представляетъ Правительственной Коммиссіи, въ концѣ каждаго года, о дѣйствіяхъ своихъ, въ теченіи онаго, отчетъ, который долженъ быть прочтенъ предварительно въ полномъ собраніи Совѣта.

ГЛАВА IV.

О Врачебныхъ Управахъ въ Губерніяхъ и въ городѣ Варшавѣ, равно о Медицинскихъ Чиновникахъ, обводовыхъ и городскихъ.

§ 47.

Врачебная Управа въ Губерніи, со-

szych przypadkach, również świadectwa emerytalne, podpisuią się przez wszystkich zasiadaiących Członków Rady Lekarskiéy.

§ 46.

Rada Lekarska, za pośrednictwem swego Prezyduiącego, przedstawia Kommissyi Rządowéy, w końcu każdego roku, sprawozdanie z swoich całorocznych czynności, które to sprawozdanie, powinno bydź poprzednio odczytane w obec całego Zgromadzenia Rady.

ROZDZIAŁ IV.

O Urzędach Lekarskich w Guberniach i w mieście Warszawie, oraz o Urzędnikach Lekarskich Obwodowych i Mieyskich.

§ 47.

Urząd Lekarski w Gubernii, skła-

стоять будетъ изъ Инспектора и Акушера. Кромѣ того къ составу Врачебной Управы будутъ принадлежать два Ассессора, одинъ Фармацевтическій, другой ветеринарный, а для отправленія дѣлъ, Письмоводитель и Канцеляристъ.

§ 48.

При всякой Врачебной Управѣ будутъ два почетныхъ Члена, для совѣщанія по важнѣйшимъ дѣламъ, или въ случаяхъ чрезвычайныхъ.

§ 49.

Въ каждомъ Обводѣ находиться будетъ обводовый врачь; въ большихъ же Обводахъ назначится ему изъ лекарей помощникъ; сверхъ того, въ нѣкоторыхъ городахъ, соотвѣтственно ихъ доходамъ, будутъ городскіе врачи.

dać się będzie z Inspektora i Akuszera. Prócz tego, do składu Urzędu Lekarskiego należéć będą, dway Assessorowie: ieden farmaceutyczny, drugi weterynaryyny; do odrabiania zaś przedmiotów, Sekretarz i Kancellista.

§ 48.

Przy każdym Urzędzie Lekarskim będzie dwóch Członków honorowych, dla naradzania się w ważnieyszych przedmiotach, lub nadzwyczaynych przypadkach.

§ 49.

W każdym Obwodzie znaydować się będzie Lekarz Obwodowy; w większych zaś Obwodach, dodanym mu zostanie drugi Lekarz do pomocy; prócz tego, niektóre miasta posiadać będą Lekarzy, stosownie do swych dochodów.

§ 50.

Врачебная Управа города Варшавы будетъ состоять: изъ Инспектора и двухъ Членовъ, изъ коихъ одинъ будетъ его помощникомъ, другаго же мѣсто займетъ старшій городовой Акушеръ; изъ двухъ Ассесоровъ, т. е. Фармацевтическаго и ветеринарнаго, послѣднимъ будетъ старшій ветеринарный врачъ города Варшавы; для письмоводства, письмоводитель и канцелярист. Сверхъ сказанныхъ Медицинскихъ Чиновниковъ, для исправленія дѣлъ по службѣ въ Варшавѣ, будутъ: Младшій городской Акушеръ, два Городскіе Лекаря, младшій ветеринарный врачъ и одинъ Фельдшеръ. Почетныхъ членовъ Городская Управа имѣть не будетъ, по тому, что въ экстренныхъ случаяхъ, городовой Инспекторъ можетъ получать разрѣшенія

§ 50.

Urząd Lekarski miasta Warszawy składać się będzie, z Inspektora i dwóch Członków, z których ieden będzie iego pomocnikiem, drugiego zaś mieysce zaymie starszy Akuszer miasta, iako też, z dwóch Assessorów, to iest: farmaceutycznego i weterynaryynego. Ostatnim będzie starszy Lekarz Weterynaryi miasta Warszawy; do odrabiania zaś przedmiotów, Sekretarz i Kancellista. Prócz wspomnionych urzędników lekarskich, będą w Warszawie, do pełnienia obowiązków służbowych: młodszy Akuszer miasta, dway Lekarze miasta, młodszy Lekarz Weterynaryi, i ieden felczer.

Członków honorowych, Urząd miasta Warszawy mieć nie będzie, dla tego, iż w nagłych przypadkach, Inspektor lekarski miasta, może odbierać

онъ Главнаго Медицинскаго Инспекшора.

§ 51.

Къ опредѣленію на мѣста по медицинской часши, предсшавляешъ Главный Медицинскій Инспекшоръ.

§ 52.

Для полученія должносши, необходимо имѣшь соошвѣшсшвѣнную оной квалификацію ученой сшепени, а въ нѣкошорыхъ случаяхъ, должно сверхъ шого выдержашь администраціонно-лекарскій экзаменъ, а именно:

1. Для заняшія мѣсша Инспекшора Врачебной управы, нужно имѣшь сшепень Докшора Медицины и Хирургіи, или Докшора Медицини, или покрайней-мѣрѣ Медико - Хирурга. Для всѣхъ прочихъ, собсшвенно врачебныхъ мѣсшъ, сшепень покрайней мѣрѣ Лекаря: для Акушера, сшепень

rozkazy od Inspektora Głównego Lekarskiego.

§ 51.

Na posady służby lekarskiéy, przedstawia Inspektor Główny Lekarski.

§ 52.

Do uzyskania posady, potrzeba mieć odpowiedni stopień naukowy, a w niektórych przypadkach, należy prócz tego zdać examen administracyyno-lekarski, a mianowicie:

1. Do zajęcia mieysca Inspektora Urzędu Lekarskiego, potrzeba mieć stopień Doktora Medycyny i Chirurgii, lub przynaymniéy Medyko-Chirurga.

Do wszystkich innych mieysc, zwłaszcza lekarskich, przynaymniéy stopień Lekarza; na Akuszera, stopień Akuszera; na Assessora farmaceutycz-

Акушера; для Фармацевтическаго Ассесора, степень Аптекаря; для Ветеринарнаго Ассесора, степень Ветеринарнаго Лекаря.

2. Для занятія мѣстъ Инспекторовъ, Инспекторскихъ помощниковъ и Обводовыхъ лекарей, требуется свидѣтельство, удостовѣряющее въ отличной или достаточной способности лица, къ исправленію должности, съ пользою для края. Свидѣтельства сіи, должны быть выдаваемы неиначе, какъ въ слѣдствіе экзамена, выдержаннаго въ присутствіи экзаминаціоннаго Начальства медицинскаго вѣдомства, по правиламъ особо для сего постановленнымъ.

3. Ищущіе званія Инспектора, помощника Инспектора, Обводоваго врача, если не имѣютъ званія Доктора Медицины и Хирургіи, сверхъ положенныхъ предметовъ, должны под-

nego, stopień Aptekarza; na Assessora Weterynaryi, stopień Lekarza Weterynaryi.

2. Do zaięcia posad Inspektorów, Lekarzy Obwodowych, potrzebne iest świadectwo, przekonywaiące o celuiącéy lub dostatecznéy zdolności osoby do sprawowania tych obowiązków, z korzyścią dla kraiu. Swiadectwa takowe, nie inaczéy winny bydź wydawane, iak w skutek examinu, zdanego przed Władzą Examinacyyną Lekarską, na mocy przepisów w tym względzie wydanych.

3. Staraiący się o posadę Inspektora, lub Pomocnika, Lekarza Obwodowego, ieśli nie posiadaią stopnia Doktora Medycyny i Chirurgii, prócz oznaczonych przedmiotów, powinni bydź pociągnięci

вергаться повторительному экзамену изъ Акушерства.

4. Доктора Медицины и Хирургіи, Доктора Медицины, или Медико-Хирурги, получившіе, по выдержаніи въ Россійской Имперіи экзамена, степень Инспекторовъ Врачебной Управы, считаются имѣющими достаточныя познанія къ исправленію тѣхъ же должностей въ Царствѣ и Обводовыхъ лекарей. Имъ остается только подвергнуться испытанію въ знаніи Польскаго языка, судопроизводства и порядка управленія въ Царствѣ, сколько сіе касается медицинской части.

§ 53.

Къ обязанностямъ Врачебныхъ Управъ принадлежатъ:

do złożenia powtórnego examinu z akuszeryi.

4. Doktorowie Medycyny i Chirurgii, Doktorowie Medycyny lub Medyko Chirurgowie, posiadaiący, na mocy złożonego w Cesarstwie Rossyyskiém examinu, stopień Inspektora Urzędu Lekarskiego, uważani są za dostatecznie ukwalifikowanych do sprawowania tychże obowiązków w Królestwie, i obowiązków Lekarzy Obwodowych; pozostaie im tylko złożyć examen z ięzyka polskiego, o procedurze i administracyi Królestwa, o ile się to tyczy służby lekarskiéy.

§ 53.

Do czynności Urzędów lekarskich należą:

I. По части ученой:

а) Дѣла, относящіяся до усовершенствованія медицинскаго искусства по представленіямъ медицинскихъ чиновниковъ, или вольно практикующихъ врачей и аптекарей, какъ-напримѣръ: объ употребленіи новыхъ фармацевтическихъ средствъ, о замѣненіи средствъ заграничныхъ своеземными, описанія минеральныхъ водъ и проч.

б) Собираніе медико-статистическихъ свѣденій и составленіе описаній частей края, заключающихся въ кругу ихъ дѣйствія.

в) Экзаминованіе аптекарскихъ помощниковъ, матеріалистовъ и фельдшеровъ. Составляемые по сему предмету протоколы, представляются на утвержденіе въ Медицинскій Совѣтъ.

I. Pod względem naukowym:

a) Przedmioty tyczące się udoskonalenia sztuki lekarskiéy, na skutek przedstawienia Urzędników lekarskich, lub wolno-praktykuiących Lekarzy i Aptekarzy, iak n. p. względem użycia nowych lekarstw farmaceutycznych, zastąpienia lekarstw zagranicznych kraiowemi, opisu wód mineralnych, i t. d.

b) Zbieranie wiadomości statystyczno-medycznych i opisywanie części kraiu, w obrębie któréy sprawuią czynności.

c) Examinowanie pomocników aptekarskich, materyalistów i felczerów. Zdziałane w tym przedmiocie protokóły, przedstawiaią się Radzie Lekarskiéy do zatwierdzenia.

2. По части медицинской полиціи:

а) Изслѣдованіе причинъ мѣстныхъ болѣзней и принятіе мѣръ къ прекращенію оныхъ.

б) Изслѣдованіе причинъ болѣзней заразительныхъ, эпидемическихъ, и эпизоотическихъ, принятіе мѣръ къ ослабленію дѣйствія и самому прекращенію оныхъ; также завѣдываніе карантинными оцѣпленіями.

в) Введеніе во всеобщее употребленіе предохранительной оспы и наблюденіе за прививаніемъ и хорошимъ качествомъ оной.

г) Принятіе должныхъ мѣръ къ спасенію людей находящихся въ смертоподобіи, или требующихъ немедленной помощи, какъ-то: отравленныхъ, укушенныхъ бѣшенымъ животнымъ, и т. п.

2. Co do policyi lekarskiéy:

a) Badanie przyczyn mieyscowych chorób i przedsięwzięcie środków ku uśmierzeniu onych.

b) Zgłębianie przyczyn chorób zaraźliwych, epidemicznych i epizootycznych, przedsięwzięcie środków do zmnieyszenia działania i uśmierzenia tychże chorób, oraz zawiadywanie kwarantannami.

c) Upowszechnienie szczepienia ochronnéy ospy, iak niemniéy dozór nadiéy szczepieniem i dobrym gatunkiem.

d) Przyięcie należnych środków ku ocaleniu ludzi, znayduiących się w stanie pozornéy śmierci, lub wymagaiących śpiesznéy pomocy, iako to: otrutych, pokąsanych przez wściekłe zwierzęta, i t. d.

д) Бдительный надзоръ за всѣмъ тѣмъ, что имѣетъ вліяніе на общественное здоровье; за качествомъ жизненныхъ припасовъ и напитковъ; за различными способами храненія ихъ въ кладовыхъ и лавкахъ; за неподдѣльностію и свѣжестію оныхъ; за фабриками, заведеніями и мѣстами, могущими имѣть вредное дѣйствіе на здоровье жителей; за бойнями, канавами, кладбищами, болотными мѣстами, стоячими водами и пр. предметами, входящими въ кругъ дѣйствія медицинской полиціи.

е) Принятіе мѣръ противъ распространенія сифилитическихъ болѣзней.

ж) Наблюденіе за тѣмъ, чтобы тѣла умершихъ погребались не прежде опредѣленнаго законами сро-

e) Baczny nadzór nad tém wszystkiém, co ma wpływ na ogólne zdrowie, za gatunkiem żywności i napoiów, za rozmaitemi sposobami utrzymywania ich w składach i sklepach, za niefałszowaniem i świeżością onych, za fabrykami, zakładami i mieyscami, mogącemi wywiérać szkodliwe skutki na zdrowie mieszkańców, nad szlachtuzami, kanałami, cmentarzami, błotnistemi mieyscami, wodami stoiącemi i wszelkiemi przedmiotami, do zakresu czynności Policyi lekarskiéy należącemi.

f) Przedsięwzięcie środków ku uśmierzeniu choroby syfilitycznéy.

g) Przestrzeganie, aby ciała zmarłych chowane były w przeznaczonym zakresie i w należyty sposób, z za-

ка, съ соблюденіемъ установленныхъ на сей предметъ медико-полицейскихъ правилъ.

з) Представленія о необходимости назначенія въ какомъ либо округѣ Управленія, медицинскаго Чиновника, или учрежденія въ немъ медицинскаго заведенія, съ изложеніемъ надлежащихъ къ тому способовъ.

и) Наблюденіе за тѣмъ, чтобы медицинскою практикою вообще и различными ея частями, занимались тѣ только лица, кои подлежащимъ Начальствомъ Царства признаны къ тому способными, и имѣютъ на то дозволеніе отъ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія; также открытіе и преданіе отвѣтственности тѣхъ,

chowaniem przepisów, na ten cel wydanych.

b) Donoszenie o koniecznéy potrzebie ustanowienia w iakiém mieyscu, do ich zarządu należącego, Urzędnika lekarskiego, lub zaprowadzenia Zakładu lekarskiego, z wyiaśnieniem stosownych ku temu środków.

i) Przestrzegać, iżby lekarską praktyką w ogólności i rozmaitemi téy gałęziami, trudniły się tylko te individua, które od właściwéy władzy Królestwa, za zdolne do tego uznane zostały, i które uzyskały na to pozwolenie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych; iak niemniéy wykrywać i do odpowiedzialności pociągać

кои упражняются въ леченіи, не имѣя на то права.

і) Составленіе списковъ лицамъ, имѣющимъ право упражняться практикою въ ввѣренныхъ ихъ надзору губерніяхъ, или въ городѣ Варшавѣ, для представленія сихъ списковъ Главному Медицинскому Инспектору.

к) Объявленіе мнѣній, по предмету учрежденія новыхъ аптекъ, или перемѣщенія существующихъ.

л) Ревизія аптекъ, складовъ аптекарскихъ матеріаловъ, и заведеній искусственныхъ минеральныхъ водъ.

м) Введеніе въ употребленіе медицинскихъ средствъ, кои Медицинскимъ Совѣтомъ будутъ признаны полезными; также наблюденіе за исполненіемъ диспенсаторіи и

tych, którzyby trudnili się leczeniem, nie maiąc do tego prawa.

k) Formować listy osób, które maią dozwoloną praktykę w powierzonych im Guberniach, lub w mieście Warszawie, i składać takowe następnie Inspektorowi Głównemu Lekarskiemu.

l) Dawać opinie, dotyczące zakładania nowych aptek, lub też przenoszenia iuż istnieiących.

m) Uskuteczniać rewizye aptek, składów materyałów aptecznych, iakoteż zakładów wód mineralnych sztucznych.

n) Upowszechniać środki lekarskie, przez Radę Lekarską za użyteczne uznane, i czuwać nad zachowaniem dyspensatoryi i taxy le-

шаксы лекарствъ, съ производимыми въ оныхъ измѣненіями.

н) Наблюденіе за искорененіемъ продажи секретныхъ средствъ, и преданіе законной отвѣтственности лицъ, занимающихся шаковою продажею.

о) Надзоръ за естественными минеральными водами, и надъ заведеніями искусственныхъ водъ.

п) Назначеніе больныхъ къ помѣщенію въ больницы, съ соблюденіемъ особыхъ о томъ постановленій, Главнаго Попечительнаго Совѣта Богоугодныхъ заведеній.

р) Повѣрка счетовъ аптекарскихъ и вообще медицинскихъ, поступающихъ изъ публичныхъ заведеній.

karstw, z zajść mogącemi w nich zmianami.

o) Czuwać nad wykorzenieniem sprzedaży sekretnych środków i pociągać w tém przekraczaiących do prawnéy odpowiedzialności.

p) Mieć dozór nad wodami mineralnemi, naturalnemi i sztucznemi.

q) Przeznaczać chorych do szpitali, z zachowaniem oddzielnéy w tym względzie instrukcyi Rady Głównéy Opiekuńczéy Instytutów Dobroczynnych.

r) Sprawdzać rachunki apteczne i w ogólności lekarskie z zakładów publicznych.

е) Представленіе заключенія о объявленіяхъ, помѣщаемыхъ въ повременныхъ изданіяхъ, на счетъ лицъ, или предметовъ медицинскаго вѣдомства.

3. По части судебной:

Изложеніе мнѣній во второй инстанціи:

а) по уголовнымъ дѣламъ;
б) по гражданскимъ и консисторскимъ;
в) по предметамъ судебной ветеринаріи.
г) По предметамъ, касающимся лицъ, одержимыхъ помѣшательствомъ ума. Сверхъ того къ Врачебной Управѣ относится производство на мѣстѣ слѣдствій, по требованіямъ гражданскаго на-

s) Przedstawiać opinie nad artykułami, w pismach peryodycznych maiącemi bydź umieszczonemi, a dotyczącemi osób stanu lekarskiego lub przedmiotów lekarskich.

3. Pod względem lekarsko-sądowym:

Dawać opinie drugiéy instancyi, w sprawach:

a) kryminalnych;
b) cywilnych i konsystoryalnych;
c) w przedmiotach, do Weterynaryi sądowéy należących;
d) w przedmiotach, dotyczących osób, pomieszanie zmysłów cierpiących. Oprócz tego, również do Urzędu Lekarskiego należy, wyprowadzać, stosownie do wezwań Władzy cywilnéy, śledztwa na mieyscu, w razie sądowego obwinie-

чальства, въ случаѣ судебнаго обвиненія врача, или другихъ лицъ медицинскаго вѣдомства, въ злоупотребленіи по должности.

4. По части медицинскаго управленія:

а) Наблюденіе за исполненіемъ инструкцій и всѣхъ вообще распоряженій, по предметамъ медицинскимъ.

б) Веденіе формулярныхъ списковъ Гражданско-медицинскихъ Чиновниковъ, имъ подчиненныхъ.

в) Представленіе высшему начальству о заслугахъ гражданско-медицинскихъ чиновниковъ, или лицъ медицинскаго вѣдомства, употребляемыхъ временно для надобностей службы.

г) Донесенія о преступленіяхъ или нерадѣніи по должности граж-

nia lekarzy, lub innych osób do części lekarskiéy należących, o wykroczenia w pełnieniu ich obowiązków.

4. Pod względem lekarskim:

a) Dozorować, iżby stosowano się ściśle do instrukcyi, i wypełniano pod względem lekarskim, wszystkie w ogólności rozporządzenia.

b) Utrzymywać listy stanów służby urzędników cywilno-lekarskich, im podwładnych.

c) Przedstawiać Władzy wyższéy o zasługach Urzędników służby cywilno-lekarskiéy, iako też innych osób lekarskich, tymczasowie tylko w interessach służby użytych.

d) Donosić o przekroczeniach lub opieszałości w służbie Urzędników.

данско медицинскихъ чиновниковъ, съ изложеніемъ коллегіальнаго мнѣнія, о степени вины ихъ, въ отношеніи къ медицинскому искусству.

д) Опредѣленіе повивальныхъ бабокъ и городскихъ фельдшеровъ.

5. Составленіе свидѣтельствъ, для полученія эмеритальныхъ пансіоновъ, и повѣрка выданныхъ уже шаковыхъ Обводовыми лекарями.

§ 51.

Врачебныя Управы получаютъ предписанія отъ Правительственной Коммисіи, Главнаго Директора и Медицинскаго Инспектора, и предложенія отъ Губерискихъ Правленій, а въ Варшавѣ, изъ Полицейскаго отдѣленія Муниципальнаго Управленія. Врачебныя же Управы дѣлать будутъ распоряженія и давать предписанія всѣмъ обводовымъ, повѣтовымъ и

lekarskich, z załączeniem kollegialnéy opinii o stopniu ich winy, pod względem sztuki lekarskiéy.

e) Nominować Akuszerki i Felczerów mieyskich.

5. Wydawać świadectwa na otrzymanie pensyi emerytalnéy, iako też sprawdzać te, które zostały przez Obwodowych Lekarzy wydanemi.

§ 54.

Urzędy Lekarskie odbierać będą polecenia Kommissyi Rządowéy, Dyrektora Głównego, Inspektora Lekarskiego i Rządów Gubernialnych, a w Warszawie, od Wydziału Policyi Urzędu Municypalnego. Urzędy zaś Lekarskie dawać będą od siebie polecenia wszystkim Obwodowym, Powiatowym i mieyskim Lekarzom, iak niemniéy znosić się będą z władzami

городовымъ Лекарямъ, а съ мѣстами администраціонно-полицейскими, низшаго отъ выше-сказанныхъ разрядовъ, и по касательно однаго содѣйствія съ ихъ стороны медицинскимъ властямъ, будутъ имѣть сношенія; о всѣхъ таковыхъ распоряженіяхъ, Врачебныя Управы обязаны доносить Главному Медицинскому Инспектору, и сообщать подлежащему Губернскому Правленію.

§ 55.

Дѣла въ Врачебной Управѣ рѣшаемы будутъ на засѣданіяхъ, и предлагаемы на разсужденіе Инспекторомъ, или заступающимъ его мѣсто. На случай болѣзни или отсутствія котораго либо изъ Медицинскихъ Членовъ, можетъ быть приглашенъ одинъ изъ почетныхъ чле-

niższemi od wyżéy wymienionych, celem dania należytéy ze strony ich władzom lekarskim pomocy; w każdym przypadku iednak donosić winny, o środkach przedsięwziętych, Głównemu Inspektorowi Lekarskiemu i właściwemu Rządowi Gubernialnemu.

§ 55.

Interessa w Urzędach Lekarskich roztrząsane będą na sessyach, za pośrednictwem Inspektora, lub też pełniącego iego obowiązki. Na przypadek zaś choroby, lub nieobecności którego z Członków lekarskich, ieden z Członków honorowych może bydź we-

новъ, а вмѣсто фармацевтическаго Ассесора, одинъ изъ Аптекарей.

§ 56.

При совѣщаніи по дѣламъ, фармацевтическіе и ветеринарные Ассесоры, токмо по предметамъ до ихъ части относящимся, пользуются голосомъ рѣшающимъ; въ другихъ же дѣлахъ, имѣютъ токмо голосъ совѣщательный. Инспекторъ, какъ предсѣдательствующій, рѣшаетъ сомнѣніе, или же въ случаѣ надобности приглашаетъ одного, или даже обоихъ почетныхъ Членовъ, кои, во всякомъ случаѣ, имѣютъ голосъ рѣшающій. Всякому Члену, засѣдающему въ Управѣ, дозволяется мнѣніе свое заносить въ протоколъ особо.

§ 57.

Фармацевтическій Ассесоръ не можетъ имѣть участія въ рѣшеніи

zwanym; zamiast zaś Assessora farmaceutycznego, ieden z Aptekarzy.

§ 56.

Przy roztrząsaniu interessów farmaceutycznych i weterynaryi, Assessorowie mieć będą głos stanowczy, lecz tylko w przedmiotach ich attrybucyi dotyczéć mogących, w innych zaś maią tylko głos doradczy. Inspektor, iako Prezyduiący, rozstrzyga wątpliwość kwestyi, lub też, w razie potrzeby, przyzywa iednego lub obu Członków honorowych, którzy w przypadku takowym mieć będą głos stanowczy. Każdy iednak Członek, zasiadaiący na sessyi, może żądać, iżby wniosek iego zamieszczony był oddzielnie w protokóle.

§ 57.

Assessor farmaceutyczny nie może mieć udziału w rozstrzyganiu spraw

дѣлъ, относящихся до собственной его аптеки.

§ 58.

Командировка Инспектора Врачебной Управы, зависитъ отъ опредѣленія высшаго Начальства, а прочихъ Членовъ, отъ опредѣленія самой Врачебной Управы. Губернское Правленіе и Полицейское отдѣленіе Муниципальнаго Правленія въ Варшавѣ, могутъ только дѣлать о томъ предложенія.

Почетные Члены, только въ экспренныхъ случаяхъ, и въ отсутствіи дѣйствительныхъ Членовъ, могутъ быть командированы.

§ 59.

Кромѣ завѣдыванія медицинскимъ управленіемъ въ Губерніяхъ, Инспектору Врачебной Управы вмѣняется въ непремѣнную обязанность осма-

własnéy iego apteki dotyczéć mogących.

§ 58.

Delegowanie Inspektora Urzędu Lekarskiego, zależéć ma od wyższéy władzy, a delegowanie innych Członków, od Urzędu Lekarskiego. Urzędy Gubernialne i Wydział Policyi Urzędu Municypalnego miasta Warszawy, mogą w tym względzie czynić tylko przełożenie.

Członkowie honorowi, mogą bydź delegowanymi w nadzwyczaynych tylko wypadkach, lub też pod nieobecność aktualnych.

§ 59.

Oprócz kierowania Urzędem Lekarskim w Guberniach, Inspektor Urzędu Lekarskiego winien sam odbywać przegląd wszystkich w ogólności

привашь самому, всѣ вообще медицинскія заведенія, госпитали, тюремныя больницы, для наблюденія за порядкомъ медицинской службы, и о замѣченныхъ упущеніяхъ доносить подлежащему начальству, а въ чрезвычайныхъ случаяхъ, принимать самому надлежащія мѣры. Сіе однако не относится до Инспектора Врачебной Управы въ г. Варшавѣ; ибо Варшавскіе госпитали, тюремныя больницы, и всѣ вообще медицинскія заведенія, состоятъ подъ непосредственнымъ наблюденіемъ Главнаго попечительнаго Совѣта Богоугодныхъ заведеній и Главнаго Медицинскаго Инспектора. Сверхъ того, Инспекторы Врачебныхъ Управъ обязаны доносить Главному Медицинскому Инспектору о всѣхъ злоупотребленіяхъ, какія по медицинской части могутъ открыться

zakładów lekarskich, szpitali i lazaretów więziennych, dla ciągłego czuwania nad porządkiem służby lekarskiéy.

O każdém spostrzeżoném przekroczeniu, donosić właściwéy władzy, w nadzwyczaynych przypadkach zarządzać środki. Co iednakże nie dotyczę bynaymniéy Inspektora Urzędu Lekarskiego w Warszawie, gdyż szpitale Warszawskie, lazareta więzienne, i w ogólności wszystkie zakłady lekarskie znayduią się pod bezpośredniém zawiadywaniem Głównego Opiekuna Rady Głównéy Opiekuńczéy Instytutów Dobroczynnych i Głównego Inspektora Lekarskiego. Oprócz tego Inspektorowie Urzędów Lekarskich obowiązani są zawiadamiać Głównego Inspektora Lekarskiego, o wszelkich nadużyciach we względzie służby le-

въ округѣ, ввѣренномъ ихъ попеченію.

§ 60.

Всѣми дѣлами судебно-медицинскими и медико-полицейскими, въ обводѣ завѣдываетъ Обводовый Лекарь. Онъ обязанъ исполнять всѣ требованія Обводовыхъ Коммиссаровъ, до медицинскаго предмета относящіяся, или самъ, или чрезъ своихъ помощниковъ и городовыхъ лекарей.

§ 61.

Обводовые Лекаря и ихъ помощники, обязаны давать въ судебныхъ дѣлахъ свое мнѣніе, которое будетъ считаться мнѣніемъ первой инстанціи.

§ 62.

Гражданскіе медицинскіе чиновники, обводовые и городскіе, въ слу-

karskiéy odkryć się mogących, w obrębie ich pieczy powierzonym.

§ 60.

Wszelkie sprawy sądowo-lekarskie, i lekarsko-policyyne, załatwia w Obwodzie Lekarz Obwodowy, którego równymże obowiązkiem będzie załatwiać wezwania Kommissarza Obwodowego we względzie lekarskim, bezpośrednio przez siebie, lub też przez swoich pomocników i Lekarzy mieyskich.

§ 61.

Lekarze Obwodowi i ich pomocnicy, obowiązani są w sprawach sądowych dawać opinie, które uważane być maią za opinie pierwszéy instancyi.

§ 62.

Urzędnicy cywilni lekarscy w Obwodach i miastach, w razie potrzeby

чаѣ нужды, могутъ быть употребляемы высшимъ Начальствомъ или Врачебными Управами, даже внѣ предѣловъ ввѣреннаго наблюденію ихъ округа.

§ 63.

Въ случаѣ необходимой надобности и недостатка въ медицинскихъ чиновникахъ, Главный Директоръ Предсѣдательствующій въ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, по представленію Главнаго Медицинскаго Инспектора можетъ назначать вольно-практикующихъ лицъ медицинскаго вѣдомства, къ временному исправленію гражданско-медицинскихъ должностей. Въ чрезвычайныхъ же случаяхъ, предоставляется тоже самое право и Врачебнымъ Управамъ.

mogą bydź użyci przez władzę wyższą, lub przez Urzędy Lekarskie, nawet i za obrębem okręgów zawiadowaniu ich poruczonych.

§ 63.

W razie niezbędnéy potrzeby i braku Urzędników lekarskich, Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, na przedstawienie Głównego Inspektora Lekarskiego, może wezwać do pełnienia obowiązków cywilno-lekarskich, Lekarzy wolno-praktykuiących; w nadzwyczaynych zaś przypadkach, również prawo mieć będą i Urzędy Lekarskie.

§ 64.

Гражданское начальство, наблюдая за общественнымъ порядкомъ, обязано о всѣхъ произшествіяхъ, касающихся медицинской полиціи, увѣдомлять немедленно Врачебныя Управы, или мѣстныхъ медицинскихъ чиновниковъ, а въ случаѣ нужды, давать имъ и нужное пособіе Гражданскіе же медицинскіе чиновники, всѣ требованія Гражданскихъ властей, въ подобныхъ случаяхъ, обязаны выполнять безъ замедленія.

§ 65.

Всѣ вообще медицинскіе чиновники, кромѣ исполненія обязанностей ихъ званія, должны безплатно подавать врачебное пособіе недостаточнымъ чиновникамъ и бѣдному классу жителей; также содѣйствовать къ помѣщенію ихъ въ госпитали и

§ 64.

Władze cywilne, przestrzegaiąc w każdym względzie porządku, o wszelkich wypadkach, do policyi lekarskiéy stosować się mogących, zawiadamiać bezzwłocznie winny Urzędy Lekarskie, lub też mieyscowych Urzędników lekarskich; i w razie potrzeby, dawać im potrzebną w téy mierze pomoc. Urzędnicy zaś lekarscy z swéy strony, załatwiać winni, w podobnych wypadkach, wszelkie żądania władz cywilnych, bez naymnieyszéy zwłoki.

§ 65.

Wszyscy bez względu Urzędnicy lekarscy, oprócz wypełniania powinności swego powołania, winni nieść pomoc lekarską mniéy zamożnym Urzędnikom, lub ubogim mieszkańcom bez wynagrodzenia, starać się o po-

богоугодныя заведенія, снабжая ихъ на сей предметъ надлежащими свидѣтельствами, на простой бумагѣ.

Касательно врачебнаго пособія, вмѣняется въ особенную обязанность городскимъ акушерамъ, въ случаяхъ, относящихся къ повивальному искусству, оказывать съ своей стороны возможное усердіе и поспѣшность въ поданіи нужной помощи.

§ 66.

Въ малыхъ городахъ, гдѣ городскіе фундуши не достаточны для содержанія городскаго лекаря, будутъ назначены городскіе фельдшера, какъ для доставленія немедленной помощи мнимоумершимъ и прививанія оспы, такъ равно для исполненія порученій высшаго Начальства, и Гражданско-медицинскихъ чиновниковъ.

mieszczenie ich w szpitalach, dobroczynnych zakładach, opatruiąc ich w tym celu świadectwami, na papierze bez stępla wydawać się maiącemi.

Pod tym względem Akuszerowie, szczególniéy na uwadze mieć powinni pośpiech i gorliwość w niesieniu właściwéy pomocy.

§ 66.

W miasteczkach małych, którym szczupłe fundusze nie pozwalaią utrzymywać Lekarzów mieyskich, znaydować się będą Felczerowie mieyscy, dla dania spiesznéy pomocy ludziom pozornie umarłym, trudnienia się szczepieniem ospy, iak niemniéy wypełniania poleceń Władz wyższych i zleceń Urzędników cywilno-lekarskich,

Фельдшеровъ на сіи мѣста представляютъ Врачебныя Управы; къ заняшію сихъ должностей, признаваемы будутъ способными тѣ только лица, имѣющія степень фельдшера, кои вмѣстѣ съ тѣмъ представятъ удостовѣреніе въ умѣніи прививать оспу и подавать помощь въ несчастныхъ случаяхъ.

§ 67.

Сверхъ того, будутъ назначены повивальныя бабки, обводовыя и городскія. Обязанностію ихъ будетъ оказывать безплатно помощь повивальнаго искусства женщинамъ бѣднаго класса, также по требованію судебныхъ и гражданскихъ Начальствъ, осматривать беременныхъ женщинъ, родильницъ и тѣхъ, кои подозрѣваются въ сифилитической болѣзни.

Na takowe posady Felczerów, przedstawiaią Urzędy Lekarskie; do posad tych dopuszczonymi zostaną ci tylko Felczerowie, którzy okażą, iż posiadaią potrzebne wiadomości do szczepienia ospy, i potrafią udzielać pomocy w przypadkach nadzwyczaynych.

§ 67.

Oprócz tych, będą także Akuszerki obwodowe i mieyskie, których obowiązkiem będzie udzielać bezpłatną pomoc akuszerską, osobom biednego stanu, rewidować kobiety ciężarne i rodzące, z polecenia władz sądowych i administracyynych, iako też rewidować podeyrzane o chorobę weneryczną.

Назначеніе повивальныхъ бабокъ, относящихся къ обязанностяхъ Врачебныхъ Управъ.

ГЛАВА V.

Преимущества Медицинскихъ чиновниковъ.

§ 68.

Главный Медицинскій Инспекторъ, Члены Медицинскаго Совѣта, какъ штатные, такъ и почетные, Чиновники, въ Управленіи Главнаго Медицинскаго Инспектора, Члены Врачебныхъ Управъ, и всѣ гражданско-медицинскіе чиновники, пользуются всѣми правами и преимуществами, наравнѣ со всѣми Государственными чиновниками Царства Польскаго.

Nominacye na posady te, dawać będą Urzędy Lekarskie.

ROZDZIAŁ V.

Prerogatywy Urzędników lekarskich.

§ 68.

Główny Inspektor Lekarski, Członkowie Rady Lekarskiéy, tak etatowi, iako i honorowi, Urzędnicy Zarządu Głównego Inspektora Lekarskiego, Członkowie Urzędów Lekarskich, i wszyscy w ogólności Urzędnicy Wydziału cywilno-lekarskiego, używać będą wszelkich prerogatyw, narówni z Urzędnikami Królestwa Polskiego.

§ 69.

Неисповѣдующіе Христіанскую вѣру, не могутъ исправлять должностей, означенныхъ въ предъидущемъ параграфѣ.

§ 70.

Всѣ выше-упомянутыя лица, имѣютъ право носить мундиръ, присвоенный Отдѣленію общаго управленія въ Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, съ измѣненіями, смотря по классамъ ихъ.

§ 71.

Главный Медицинскій Инспекторъ, считается въ томъ классѣ, въ которомъ другіе Директоры отдѣленій; его Помощникъ, и Члены Медицинскаго Совѣта, въ 6-мъ, Правитель

§ 69.

Niewyznawaiący Wiary Chrześciańskiéy, nie mogą pełnić obowiązków, w powyższym paragrafie oznaczonych.

§ 70.

Wyż-wyrażone osoby, maią prawo do noszenia munduru przepisanego dla Wydziału Administracyi Ogólnéy Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, z odmianami, stosownie do posiadanych przez nich klass.

§ 71.

Główny Inspektor Lekarski ma klassę odpowiednią klassie innych Dyrektorów Wydziałów; Pomocnik iego, oraz Członkowie Rady Lekarskiéy, maią szóstą; Szef Biura siódmą; star-

дѣлъ, въ 7-мъ; старшій его Помощникъ, въ 8-мъ; младшіе и Архиваріусъ, въ 10-мъ; Инспекторы Врачебныхъ Управъ, въ 7-мъ; Члены, постоянные и почетные Врачебныхъ Управъ, Обводовые лекаря, въ 8-мъ; Ассесоры фармацевтическіе, въ 9-мъ; Ассесоры ветеринарные, въ 10-мъ; Помощники Обводовыхъ лекарей и городскіе Лекаря, въ 10-мъ.

§ 72.

Главный Медицинскій Инспекторъ и Чиновники его Управленія, штатные Члены Медицинскаго Совѣта, Инспекторы и другіе Чиновники Губернскихъ Врачебныхъ Управъ, кромѣ акушеровъ, Обводовые лекаря и ихъ помощники, Обводовыя повивальныя бабки, будутъ получать жалованье изъ казны, по бюджету.

szy iego Pomocnik ósmą; młodsi i Archiwista dziesiątą; Inspektorowie Urzędów Lekarskich siódmą; Członkowie stali i honorowi tychże Urzędów, oraz Obwodowi Lekarze, ósmą; Assessorowie farmaceutyczni, dziewiątą; Assessorowie weterynaryi, dziesiątą; pomocnicy Lekarzy Obwodowych i miejskich, dziesiątą, ieżeli nie maią stopni wyższych od téyże klassy.

§ 72.

Główny Inspektor Lekarski i Urzędnicy iego wydziału, etatowi Członkowie Rady Lekarskiéy, Inspektorowie i inni Urzędnicy Urzędów Lekarskich Guberniálnych (wyiąwszy Akuszerów), Lekarze Obwodowi i ich pomocnicy, Akuszerki Obwodowe, będą pobierać płacę ze skarbu, stosownie do budżetu.

§ 73.

Въ г. Варшавѣ, Инспекторъ Врачебной Управы, его помощникъ, городскіе акушеры, городскіе лекаря, фармацевтическій ассесоръ, и городскіе ветеринарные врачи, а также акушеры прочихъ Врачебныхъ Управъ, городскіе лекаря, повивальныя бабки, фельдшеры, будутъ получать жалованье изъ доходовъ городскихъ кассъ, по опредѣленію Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

§ 74.

Въ случаѣ порученій внѣ круга, опредѣленнаго для ихъ должностей, Гражданскіе медицинскіе чиновники получаютъ діеты и деньги на разъѣзды, на основаніи общихъ по сему

§ 73.

W Warszawie, Inspektor Urzędu Lekarskiego, iego Pomocnik, Akuszerowie, Lekarze, Assessor farmaceutyczny, oraz Weterynarze, iakoteż i Akuszerowie drugich Urzędów Lekarskich, Lekarze mieyscy, Akuszerki i Felczery, będą pobierać płacę z dochodów mieyskich, stosownie do oznaczenia przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych.

§ 74.

Urzędnicy cywilno-lekarscy, wysyłani za obręb do sprawowania ich obowiązków, pobieraią dyety i koszta podróży, stosownie do przepisów ogól-

предмету правилъ. Вольнопрактикующіе медицинскіе лица, употребляемые по дѣламъ службы, получаютъ, кромѣ денегъ на разъѣзды, двойныя діеты, противъ опредѣленныхъ для тѣхъ чиновниковъ, мѣсто коихъ они заступать будутъ.

§ 75.

Въ случаяхъ, требующихъ исполненія порученій, съ особенными издержками сопряженныхъ, медицинскіе чиновники будутъ имѣть право требовать возвращенія таковыхъ издержекъ.

Сверхъ того, въ послѣдствіи составится особая инструкція, долженствующая быть утвержденною Совѣтомъ Управленія Царства, въ которой поясняются тѣ занятія, за исполненіе коихъ гражданскіе медицинскіе чиновники, кромѣ присвоеннаго имъ штатнаго жалованья, бу-

nych, w téy mierze istnieiących. Lekarze wolno-praktykuiący, wezwani w interessach służbowych, oprócz kosztów podróży, pobieraią w dwóynasób dyety, oznaczone dla lekarzy, których zastępuią.

§ 75.

W razie zleceń, których spełnienie pociągnie za sobą szczególne wydatki, Urzędnicy lekarscy domagać się mogą zwrotu takowych.

Na przyszłość iednak ułożoną zostanie właściwa instrukcya, potwierdzona przez Radę Administracyyną, w któréy wskazanemi zostaną obowiązki, za spełnienie których, Urzędnicy lekarscy, oprócz etatowéy ich płacy,

душъ получашь соотвѣтствующія плашы.

ГЛАВА VI.

Дополнительныя правила.

§ 76.

Со введеніемъ настоящаго образованія, уничтожающіяся названія физиковъ, а равно хирурговъ, повѣтовыхъ, циркуловыхъ и городскихъ. Лица, признанныя способными къ исправленію должностей физиковъ, могутъ быть допускаемы къ исправленію должности Инспекторовъ Врачебныхъ Управъ.

Выданныя прежде сего ученыя медицинскія степени, при опредѣленіи въ медицинскія должности, будутъ приниманы за основаніе, со-

pobierać będą odpowiednie wynagrodzenie.

ROZDZIAŁ VI.

Urządzenia dodatkowe.

§ 76.

Tytuły Fizyków iakoteż Chirurgów powiatowych, cyrkułowych i mieyskich, kassuią się od daty wprowadzenia w wykonanie obecnéy organizacyi. Osoby dostatecznie usposobione do sprawowania obowiązków Fizyka, mogą zaymować mieysca Inspektorów Urzędów Lekarskich.

Wydane poprzednio stopnie naukowe, będą brane za zasadę przy udzielaniu

образно росписанію, составленному временнымъ Медицинскимъ Комитетомъ и утвержденному Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія.

§ 77.

Помѣщеніе для Врачебныхъ Управъ, назначится въ казенныхъ зданіяхъ, а въ случаѣ недостатка оныхъ, наймомъ отъ казны, съ разрѣшеніемъ Совѣта Управленія.

§ 78.

Всѣ дѣла по медицинской части, находящіяся въ отдѣленіи Общаго управленія Правительственной Коммиссіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, поступятъ въ Управленіе Главнаго Медицинскаго Инспектора.

posad, stosownie do przepisów, wydanych przez tymczasowy Komitet lekarski, a zatwierdzony przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych.

§ 77.

Lokale dla pomieszczenia Urzędów Lekarskich, wyznaczaią się w zabudowaniach skarbowych, a w razie niedostatku takowych, naymuią się na rachunek skarbu, za poprzedniém zezwoleniem Rady Administracyynéy.

§ 78.

Wszystkie interessa lekarskie, znayduiące się w Wydziale Administracyynym Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, odstąpione zostaną Kancellaryi Głównego Inspektora Lekarskiego.

§ 79.

Всѣ прежнія постановленія, правила и инструкціи, относящіяся къ устройству и управленію медицинской часши, до составленія новыхъ и утвержденія оныхъ Совѣтомъ Управленія, или Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, остаются въ своей силѣ, въ такомъ случаѣ, если не противурѣчатъ настоящему Постановленію.

§ 79.

Wszystkie, dawniéy wydane postanowienia, prawidła i instrukcye, tyczące się urządzenia służby lekarskiéy, zostaią w swéy sile, ieżeli nie są przeciwne obecnemu postanowieniu, aż do wydania nowych i potwierdzenia tychże przez Radę Administracyyną, lub Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości
Kossecki.

Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

SPIS POSTANOWIEŃ

w Tomie XXII. Dziennika Praw.

I. Postanowienia Królewskie.

a) *Polityczne.*

Stronica.

Postanowienie, nadaiące Generał-Leytnantowi Szabelskiemu, tudzież 5-ciu innym Woyskowym, dobra w Królestwie Polskiém 119

Postanowienie, nadaiące Generał-Maiorowi Bohlen, w zamian za dobra nadane mu Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1835, inne dobra w Królestwie Polskiém 157
w Petersburgu, d. 14 (26) Marca 1838 r.

Postanowienie, nadaiące Pułkownikowi Bezak, dobra w Królestwie Polskiém, w zamian za dobra nadane mu na własność dziedziczną Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1835 . 250
w Toeplitz, d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1838 r.

Postanowienie, nadaiące Pułkownikowi Uszaków 3-mu i czterem innym osobom, dobra w Królestwie Polskiém . . 295
w Poczdamie, d. 13 (25) Września 1838 r.

Postanowienie, nadaiące Xięciu Szachowskiemu, Generałowi piechoty, dobra w Królestwie Polskiém 331
w Poczdamie, d. 13 (25) Września 1838 r.

b) *Administracyyne.*

Postanowienie, przepisuiące nowy porządek administracyyny Szpitala Dzieciątka-Jezus w Warszawie 365
w Carskiém-Siele, d. 17 (29) Października 1838 r.

c) *Sądowe.*

Postanowienie, nadaiące Generał-Leytnantowi Szabelskiemu, tudzież 5-ciu innym Woyskowym, dobra w Królestwie Polskiém 119

Postanowienie, nadaiące Generał-Maiorowi Bohlen, dobra w Królestwie Polskiém, w zamian za dobra nadane mu Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1835 157
w Petersburgu, d. 14 (26) Marca 1838 r.

Postanowienie, nadaiące Pułkownikowi Bezak, dobra w Królestwie Polskiém, w zamian za dobra nadane mu Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1835 250
w Toeplitz, d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1838 r.
Postanowienie, nadaiące Pułkownikowi Uszaków 3-mu i cztérem innym osobom, dobra w Królestwie Polskiém . . 295
w Poczdamie, d. 13 (25) Września 1838 r.
Postanowienie, nadaiące Xięciu Szachowskiemu, Generałowi piechoty, dobra w Królestwie Polskiém 331
w Poczdamie, d. 13 (25) Września 1838 r.

d) *Skarbowe.*

Postanowienie, nadaiące Generał-Leytnantowi Szabelskiemu, tudzież 5-ciu innym Woyskowym, dobra w Królestwie Polskiém 119
Postanowienie, nadaiące Generał-Maiorowi Bohlen, dobra w Królestwie Polskiém, w zamian za dobra nadane mu Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1838 r. 157
w Petersburgu, d. 14 (26) Marca 1838 r.
Postanowienie, uchylaiące opłatę myta drogowego w Królestwie i wskazuiące zasady do poboru nowéy opłaty na urządzenie dróg i spławów, iakoteż zaspokoienie Bankowi Polskiemu należytości, przypadaiącéy za budowę dróg bitych 191
Postanowienie, oznaczaiące sposób zaspokoienia Banku przez Skarb w powyższéy należytości, i ułatwiaiące wykonanie robót niezwłocznie przedsięwziąć się maiących, upoważniaiące także w tym celu Kommissyą Skarbu do wystawienia 35,000 sztuk obligacyy Skarbowych, na okaziciela każda po 1,000 złp. z procentem po 5 o/o 217
w Petersburgu, d. 2 (14) Maia 1838 r.
Postanowienie, nadaiące Pułkownikowi Bezak, dobra w Królestwie Polskiém, w zamian za dobra nadane mu Dekretem z dnia 9 (21) Grudnia 1838 r. 250
w Toeplitz, d. 24 Lipca (5 Sierpnia) 1838 r.
Postanowienie, nadaiące Pułkownikowi Uszaków 3-mu i cztérem innym Osobom, dobra w Królestwie Polskiém . 295
w Poczdamie, d. 13 (25) Września 1838 r.
Postanowienie, nadaiące Xięciu Szachowskiemu dobra w Królestwie Polskiém 331
w Poczdamie, d. 13 (25) Września 1838 r.

II. Postanowienia Rady Administracyynéy.

a) *Polityczne.*

Postanowienie, przepisuiące wykreślenie dwóch osób z list imiennych, tudzież cofnięcie konfiskaty, do ich maiątku rozciągnionéy. 35
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.

Postanowienie, rozciągaiące konfiskatę maiątku do 21 osób, których nieobecność w kraiu świeżo wyśledzoną została . 41
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.
Postanowienie, przywracaiące miasteczko Chodel do rzędu miast, oraz wszelkich przywileiów, praw i prerogatyw, dawnemi przywileiami mu nadanych 75
w Warszawie, d. 22 Kwietnia (4 Maia) 1838 r.
Postanowienie, upoważniaiące do ogłoszenia układu między Rządem Królestwa Polskiego a Rządem Wolnego Miasta Krakowa, z powodu ustanowienia Urzędu pocztowego Królestwa Polskiego, w Krakowie 381
w Warszawie, d. 4 (16) Listopada 1838 r.
Postanowienie, rozciągaiące konfiskatę maiątku do 14 osób, których nieobecność w kraiu, świeżo wyśledzoną została, ... 399
w Warszawie, d. 18 (30) Listopada 1838 r.

b) *Administracyyne.*

Postanowienie, przywracaiące miasteczko Chodel do rzędu miast, oraz wszelkich przywileiów, praw i prerogatyw, dawnemi przywileiami mu nadanych 75
w Warszawie, d. 22 Kwietnia (4 Maia) 1838 r.
Postanowienie, przypuszczaiące osoby, do składu Teatrów Warszawskich należące, do Stowarzyszenia emerytalnego cywilnego 78
w Warszawie, d. 22 Kwietnia (4 Maia) 1838 r.
Postanowienie, zatwierdzone, sposobem próby, przez Nayiaśnieyszego PANA, ustanawiaiące nowy Zarząd służby Zdrowia w Królestwie Polskiém . . . . . .
w Warszawie, d. 25 Listopada (7 Grudnia) 1838 r.

c) *Sądowe.*

Postanowienie, przepisuiące wykreślenie dwóch osób z list imiennych, tudzież cofnięcie konfiskaty, do ich maiątku rozciągnionéy. 35
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.
Postanowienie, rozciągaiące konfiskatę maiątku do 21 osób, których nieobecność w kraiu świeżo wyśledzoną została . 41
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.
Postanowienie, na mocy którego wszelkie podania, wiadomości i ostrzeżenia, w Dziale III Xiąg hipotecznych dóbr Rządowych, na donacye przechodzących, zapisane, a tyczące się przechodzenia ich na własność donataryuszów, maią być na wnioski K. Skarbu cofnięte i bezzwłocznie wykreślone 243
w Warszawie, d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1838 r.

Stronica.

Postanowienie, przedłużaiące termina prekluzyyne do zgłaszania się z pretensyami do maiątków, konfiskacie uległych 284
w Warszawie, d. 30 Września (12 Października) 1838 r.
Postanowienie, rozciągaiące konfiskatę maiątku do 14 osób, których nieobecność świeżo w kraiu wyśledzoną została. . 399
w Warszawie, d. 18 (30) Listopada 1838 r.

d) *Skarbowe.*

Postanowienie, upoważniaiące Kommissyą Skarbu do przystąpienia do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, nowego okresu, z dobrami w niém wymienionemi 4
w Warszawie, d. 22 Kwietnia (4 Maia) 1838 r.
Postanowienie, upoważniaiące Kommissyą Skarbu do przystąpienia do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, z dobrami, do funduszu ogólno-religiynego należącemi . . 51
w Warszawie, d. 22 Kwietnia (4 Maia) 1838 r.
Postanowienie, upoważniaiące Kommissyą Skarbu, do przystąpienia do Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, z dobrami skonfiskowanemi 61
w Warszawie, d. 22 Kwietnia (4 Maia) 1838 r.
Postanowienie, przepisuiące wykreślenie dwóch osób z list imiennych, tudzież cofnienie konfiskaty, do ich maiątku rozciągnionéy 35
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.
Postanowienie, rozciągaiące konfiskatę maiątku do 21 osób, których nieobecność w kraiu świeżo wyśledzoną została . 41
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.
Postanowienie, przepisuiące sposoby umorzenia, rozkładania na raty należytości Skarbowych, lub zawieszenia onychże w poborze 217
w Warszawie, d. 10 (22) Maia 1838 r.
Postanowienie, rozciągaiące konfiskatę maiątku do 14 osób, których nieobecność w kraiu świeżo wyśledzoną została . 399
w Warszawie, d. 18 (30) Listopada 1838 r.

Listy przyznania wynalazków.

P. Franciszkowi Snochowskiemu i Janowi Widryckiewicz, na robienie massy ołówkowey i ołówków z grafitu różniętych 77
w Warszawie, d. 15 (27) Kwietnia 1838 r.
P. Karolowi Minter, na nowy sposób przykrywania dachów cynkiem. 113
w Warszawie, d. 25 Maia (6 Czerwca) 1838 r.
P. Adamowi Epstein i Lewy, na wprowadzanie z zagranicy i wyrabianie świec stearynowych 407
w Warszawie, d. 16 (20) Grudnia 1838 r.

DZIENNIK PRAW.

TOM DODATKOWY.

ZBIÓR

POSTANOWIEŃ RZĄDU

Królestwa Polskiego,

DZIENNIKIEM PRAW

NIEOGŁOSZONYCH.

WARSZAWA.
W DRUKARNI RZĄDOWÉY.
1838.

LP. 316/XII

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości.

W wykonaniu decyzyi Rady Administracyiney Królestwa, z dnia $\frac{18}{30}$ Sierpnia 1836 r. i $\frac{29\ \text{Grudnia}}{10\ \text{Stycznia}}$ $\frac{183}{7}$ r., ogłaszaiąc drukiem niniéyszy Zbiór dodatkowy postanowień, w Dzienniku Praw dotąd nieumieszczonych, oświadcza, stosownie do brzmienia tych decyzyj, że celem niniéyszego zbioru iest iedynie uzupełnienie pominiętéy formalności, oraz usunięcie nadal wątpliwości, stąd wynikaiących, nie naruszaiąc bynaymniéy mocy obowiązuiącéy decyzyj Rządowych, które, na zasadzie objętych w tym zbiorze praw i postanowień, poprzednio zapadły.

w Warszawie, dnia $\frac{16}{28}$ Lipca 1838 r.

Dyrektor Główny, Prezyduiący, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

RADA NAYWYŻSZA

Tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Zważaiąc niezbędną i nagłą potrzebę wyznaczenia, w mieysce Sądu Kassacyjnego, Magistratury, któraby wszelkie rekursa, w sprawach Kryminalnych podawane, do kassacyi należące, podług prawideł, organizacyą Sądu Kassacyjnego, w Nrze 7 Dziennika Praw, wskazanych, rozpoznawała, stanowi co następuie:

Artykuł 1.

Sąd Appellacyjny Xięstwa Warszawskiego, zastępować będzie odtąd Sąd Kassacyjny, i rozpoznawać rekursa w sprawach Kryminalnych, Policyjno-poprawczych i Policyjnych podawane, a do Kassacyi należące, tak z dawnego Rządu zaległe, iako i biegnące.

Artykuł 2.

Wszelkie w tym względzie attrybucye, Sądowi Kassacyjnemu służące, organizacyą Sądu Kassacyjnego objęte, służą odtąd Sądowi Appellacyjnemu Xięstwa Warszawskiego.

Artykuł 3.

Sąd Appellacyjny w obydwu Wydziałach razem połączony, dwa dni w tygodniu, to iest w Piątek i Sobotę, będzie sprawował w téy mierze obowiązki Sądu Kassacyjnego, a Prezesowie koleyno prezydować będą.

Artykuł 4.

Prezesowie wyznaczać będą Sędziów do referatów, w mieysce Referendarzy, a Prokurator Sądu Appellacyjnego i Pisarz, pełnić będą obowiązki Prokuratora i Pisarza Sądu Kassacyjnego.

Artykuł 5.

Sąd Appellacyiny Xięstwa Warszawskiego, po odebraniu niniéyszego Postanowienia, czynności swoie z dniem 15 Kwietnia

r. b. rozpocznie, i rapport w téy mierze Radzie Naywyższéy złoży.

Działo się w Warszawie, na Sessyi dnia 22 Marca 1814 r.

(podpisano) *Wawrzecki.*

Zgodno z Oryginałem:

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:

Rzeczywisty Radca Stanu

Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny

Jan Karnicki.

RADA NAYWYŻSZA

Tymczasowa Xięstwa Warszawskiego.

Przekonawszy się z rapportów sądowych, iż nader wielka iest liczba nieukończonych z Rządów: Pruskiego i Austryackiego, spraw konkursowych i likwidacyjnych; widząc, iż niepowetowane z opóźnienia tych spraw dla prywatnych i ogółu wynikaią szkody; fundusze bowiem mass pod zarządem administracyjnym niszczeią, wierzyciele nie mogą skutecznie władać swym maiątkiem, a z tych maiący późnieyszą lokacyą, w miarę stopniowego upadku funduszów massy, wystawieni są nawet na niebezpieczeństwo utraty kapitałów, z każdym dniem wzrastaiące; widząc oraz, iż większa część wspomnionych spraw iuż znacznie iest przygotowaną, iż nawet są dłużnicy mass, którzy pośpiechu pragną, a to

celem umówienia, z przekazać się mianemi wierzycielami, środków satysfakcyi, iakie w obecném położeniu zdaią się dogadzać obydwom stronom; — upatruiąc tedy, z iednéy strony, liczne korzyści z przywrócenia biegu spraw konkursowych i likwidacyjnych, lecz też i z drugiéy strony, maiąc wzgląd na ciągle ieszcze trwaiące trudności, iakie zachodzą w podnoszeniu kapitałów i sprzedawaniu nieruchomości, pragnąc oraz, aby prawidła względem wynagrodzenia tak delegowanych Sądu, iako też Kuratorów, skutecznieyszą i nadużyciom zapobiegaiącą na siebie przybrały postać, stanowi co następuie:

§. 1.

Dekret Królewski z dnia 15 Stycznia 1813 r., stanowiący Juristitium, nie będzie odtąd wstrzymywał postępu spraw konkursowych i likwidacyinych, z Rządów: Pruskiego i Austryackiego nieukończonych. Obowiązkiem iest Magistratur i Urzędników Sadowych, których się to dotycze, te sprawy natychmiast rozpocząć, przyśpie-

szyć i załatwić, podług prawideł, przepisanych Dekretami Królewskiemi, 15 Lipca 1809 i 16 Stycznia 1811 r., z dodatkiem następuiących przepisów i z poniższemi ograniczeniami:

Nayprzód, gdy wierzycielowi, stosownie do artykułu 18 Dekretu 15 Lipca 1809 r., na satysfakcyą przekazaném będzie activum massy, przekaz ieszcze nie obowiązuie dłużnika massy do bezzwłocznego zapłacenia kapitału; lecz wierzyciel cierpliwym bydź powinien do czasu, do póki prawo kraiowe ogólnie względem podnoszenia kapitałów nie wyrzecze.

Powtóre, co się tycze kollokacyi na dobrach nieruchomych, niżéy wypisane stanowią się prawidła:

a) Dobra takowe maią bydź na nowo urzędownie oszacowane, wyiąwszy zdarzenia, gdzieby wierzyciele na dawniéyszéy taxie przestali, i one iednomyślnie przyięli.

b) Do sporządzenia takowych detaxacyj, mianowicie co do dóbr ziemskich, ma-

ią bydź wybierani detaxatorowie, obywatele, osiadli w tym samym powiecie, a przynaymniéy w tym Departamencie, w którym dobra, konkursowi podległe, leżą, zamieszkali, z temiż dobrami niegraniczący. Do każdéy zaś w szczególności detaxacyi trzéy detaxatorowie użytemi bydź maią.

c) Takowych detaxatorów dwóch wybiorą wierzyciele, większością głosów; a gdyby równość głosów okazała się, tedy Sąd tę równość rozwiąże, na trzeciego zaś detaxatora właściciel dwóch kandydatów Sądowi poda, a Sąd iednego z pomiędzy tych wyznaczy. Gdyby właściciel do tego wyboru nie stanął, tedy wybór wszystkich trzech detaxatorów, przez wierzycieli, albo przez Sąd, sposobem wyżéy przepisanym nastąpi.

d) Tym detaxatorom, Sąd przysięgę wykonać rozkaże na rotę:

„Jako dobra, pod taxę przychodzą„ce, w miarę słuszności i wedle „uchwały niniéyszéy taxować będę.“

e) Dobra nieruchome taxowane bydź maią według stanu, w iakim się znaydowały w roku 1803, który rok, iako normalny, przez ninieyszą oznacza się uchwałę. Taxa ma bydź stanowiona nie według ilości prowentu, iaki w tym roku też dobra czyniły, lecz według realnéy i umiarkowanéy wartości, za iaką one istotnie w tymże roku przedanemi bydź mogły.

f) Co się tycze własności nieruchomych mieyskich, iako też rzeczy ruchomych w wszelkim konkursie do taxy przychodzących; Sąd nakaże stronom użycie znawców. Obowiązkiem będzie stron wybierać i sprowadzić tychże. Gdyby strony nie zgodziły się na ich wybór, tedy Sąd przez swóy wyrok onychże w liczbie do okoliczności stosownéy wyznaczy.

g) Ci znawcy naywięcéy w liczbie trzech, a choćby ieden do każdego w szczególności obiektu wyznaczony, wykonawszy przysięgę na rotę wyżéy przepisaną, obiekta do taxy przychodzące wedle swéy znaiomości i sumienia taxować będą.

h) Biegłym takowym maią bydź płacone diurny, a to w miarę dziennego ich zwyczaynego i przyzwoitego prowentu, zawsze iednak z naywiększą oszczędnością, którą Sąd w wyznaczeniu tych diurnów zachowa.

i) Każde dzieło detaxacyjne wyżéy przepisane ma się odbywać w przytomności Sędziego, lub innéy osoby Sądowéy, do tego dzieła delegowanéy.

k) W czasie odbywaiącéy się detaxacyi, albo po iéy ukończeniu, ieżeli przez którąkolwiek stronę dostrzeżoném będzie, iż iaki szczególny obiekt, taxy potrzebuiący, ocenionym nie został, tedy taż strona w pierwszym przypadku żądanie swoie względem dopełnienia taxy wnieść może przed delegowanym na mieyscu detaxacyi, w drugim przypadku wniesie toż żądanie do zupełnego Sądu. Takowy wniosek delegowa-

ny na mieyscu ułatwić iest mocen. Sąd zaś zupełny w pierwszym przypadku rezolucyą delegowanego, ieśli przez strony przyiętą nie będzie, rozwiąże, w drugim przypadku wniosek do siebie uczyniony zadecyduie.

l) Kategorye pretensyjne reparacyi albo dezolacyi dóbr tyczące się, podobnież iak kategorya rachunków Dekretem Królewskim dnia 15 Lipca 1809 r. przepisana, przed delegowaną od Sądu osobą udowodnione, w protokóle dostatecznie opisane, wraz z tymże protokółem i przyłączoną delegowanego na każden przypadek opinią, pod roztrząśnienie Sądu odesłane, a przez Sąd zadecydowane zostaną.

m) W dalszém postępowaniu Sąd przedsiębiorąc kollokacyą długów dobra nieruchome obciążaiących, oneż do całkowitéy tych dóbr wartości rozciągnie, czyli raczéy taką summę długów na tych dobrach ulokuie, iaka summa za całkowity tych dóbr szacunek przez detaxacyą ustanowioną została.

n) Po uskutecznionéykollokacyi, Sąd, dobra ziemskie, między wierzyciel na części summom ich kollokowanym korresponduiące, proporcyonalnie podzieli.

o) Od dnia uchylenia ogólnego justitii do przeciągu iednego roku, a gdyby kollokacya po uchyloném justitium nastąpiła, tedy od téy kollokacyi w rok zostawuie się wolność spadłym wierzycielom lub właścicielowi żądania sprzedaży maiątku nieruchomego, przez publiczną licytacyą, którym takowa sprzedaż odmówiona bydź nie może. A gdyby wówczas cena wyższą nad detaxacyjną za też dobra ofiarowaną była, tedy dobra przedanemi bydź powinny, a ilość szacunkowego kapitału cenę detaxacyjną przewyższaiąca, oddana bydź ma na satysfakcyą spadłych wierzycieli lub właściciela.

p) Gdyby zaś na terminie ostatecznym przyszłéy licytacyi, nikt wyższéy ceny nad detaxacyą nie ofiarował, lub gdyby w przeciągu roku nikt licytacyi

nie żądał, albo żądana gdyby bezskuteczną została; tedy dobra według ceny detaxacyjnéy wierzycielom oddane, staną się na zawsze ich niezaprzeczoną własnością.

§. 2.

W miarę wielości zaległych spraw w Departamentach: Warszawskim i Poznańskim, przywróconym będzie Wydział III Trybunału dla trudnienia się wyłącznie ukończeniem spraw konkursowych i likwidacyjnych; w Departamentach: Kaliskim, Bydgoskim, Płockim, Łomżyńskim i Lubelskim zaymować się będą Wydziały IIgie Trybunałów wspomnianemi sprawami także wyłącznie; w Departamentach zaś Krakowskim, Radomskim i Siedleckim, będą też sprawy odbywane wspólnie z innemi sprawami.

§. 3.

W sprawach, w których Sąd stosownie do art. 19 Dekretu 15 Lipca 1809 r. ostatecznie dla kuratorów nagród nie wyznaczył, ciż kuratorowie likwidować będą

swą należytość, Sąd zaś takową likwidowaną należytość w proporcyą pracy i podług swéy roztropności w miarę funduszu niżéy na to wskazanego roztrząśnie i oznaczy, nie zważaiąc na układy, iakieby bydź mogły wbrew dobremu porządkowi między wierzycielami a kuratorem, względem nagrody zawartemi. W obszernych sprawach mogą kuratorowie przed ich ukończeniem podawać cząstkowe likwidacye celem uzyskania kwoty umiarkowanéy a conto swych należytości. Zaliczony im będzie równie awans na gotowe expensa. W takichże sprawach odtąd delegowani Sądu, żadnych nie będą brali wynagrodzeń, a za prace dotąd podjęte i kwalifikuiące się w myśl art. 19 Dekretu 15 Lipca 1809 r., nagrody im przyzwoite wyznaczone będą.

§. 4.

Stosownie do prawa Seymowego 3 Grud. 1811 użytym będzie do spraw konkursowych i likwidacyjnych stępel processowy, iako dochód dla Skarbu; prócz tego przy

zatwierdzeniu planu dystrybucyi, mocen iest Sąd od schedy każdego na pewnych funduszach kollokowanego wierzyciela, biorąc miarę z obszerności pracy i wielkości massy pewną kwotę, nieprzechodzącą iednak w żadnym przypadku dwóch od sta, odciągać i nakazać iéy wypłacenie. Summy te składane będą w kassie sądowéy i przeznaczone są na wynagrodzenie delegowanych Sędziów i Kuratorów mass, którzy przez pilność, dokładne i gorliwe pełnienie obowiązków, zbliżyli dla wierzycieli chwilę satysfakcyi, doprowadzaiąc massy do stałego i doyrzałego końca. Dopiero po skończeniu wszystkich mass, Sąd przedstawi kuratorów, a Prezyduiący, delegowanych Sędziów Dyrekcyi Ministeryi Sprawiedliwości do wynagrodzenia, dołączaiąc obraz czynności każdego, i wykazuiąc iego zasługi, a Dyrekcya poda dystyngwuiących się Urzędników Naywyższemu Rządowi z opinią swą i proiektem względem sprawiedliwego rozdziału wspomnionego funduszu nagród.

Działo się w Warszawie, na Sessyi dnia 23 miesiąca Lutego 1815 roku.

(podpisano) *Wawrzecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszeh Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rząd Tymczasowy Królestwa Polskiego,

Na przedstawienie Prezyduiącego w Departamencie Naywyższéy Sądowéy Instancyi i przytomnych Senatorów, Członków tymczasowych tegoż Departamentu, wysłuchawszy zdania Rady Stanu, stanowi następuiącą tymczasową organizacyą Sądu Naywyższéy Instancyi:

Artykuł I.

Sąd Naywyższéy Instancyi rozpocznie działania swoie z dniem 3 Listopada r. b.,

w celu wykonania attrybucyj sobie właściwych. Składać się będzie tymczasowo, oprócz Członków przez art. X wyroku Nayiaśnieyszego CESARZA i KRÓLA z dnia 20 Maia r. b. mianowanych, z sześciu Sędziów, głos stanowczy maiących.

Artykuł II.

Aż do czasu, w którym, podług oddzielnéy wkrótce wyiść maiącéy ustawy, Justitium, Dekretem Królewskim z dnia 15 Stycznia 1813 r. ustanowione, zniesione zostanie, Sąd Naywyższéy Instancyi trudnić się będzie sprawami, justitio niepodlegaiącemi.

Artykuł III.

Wyroki mocą ostatecznéy Instancyi w sprawach cywilnych zapadłe, gdzie do dnia 1 Grudnia 1812 r. czas prawem oznaczony, do zaniesienia rekursu kassacyjnego nie upłynął, równie iak te, które po dniu 1 Grudnia 1812 r., mocą ostatecznéy Instancyi zapadły, lub zapadną ieszcze, aż do dnia normalnego, osobném nowém urządzeniem wskazać się mianego, podlegaią od-

wołaniu się do Sądu Naywyższéy Instancyi, w tych tylko przypadkach i z tych powodów, z których stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 3 Kwietnia 1810 r., do Sądu Kassacyjnego odwołać się wolno było; żadnéy zaś stanowić nie będzie różnicy, czyli rekurs, w czasie trwaiącego Justitium w Kancellaryi byłego Sądu Kassacyjnego, złożonym został, lub nie.

Artykuł IV.

Rozpoznawanie rekursów kassacyjnych, naprzeciw wyrokom, w sprawach przez Sądy Kryminalne, Policyjno - poprawcze i Policyjne, osądzonych, lub które ieszcze do dnia, poprzedzaiącym artykułem zastrzeżonego, osądzone będą, zostawia się teraźnieyszemu Sądowi Appellacyjnemu, podług dotychczasowych prawideł, z odmianą iaka późniéy w art. XXXIII ustanowioną będzie.

Artykuł V.

W sprawach cywilnych, postępowanie Dekretem Królewskim z dnia 3 Kwietnia 1810 r. dla Sądu Kassacyjnego przepisane,

zachowaném będzie w Sądzie Naywyższéy Instancyi, z zmianami w następuiących artykułach zawartemi.

Artykuł VI.

Urząd Prokuratora Królewskiego Kassacyjnego, w tymczasowym składzie i postępowaniu Sądu Naywyższéy Instancyi, ustaie. Rekursa z urzędu, dla zadosyćuczynienia prawu, i bez skutku dla stron zaniesione, rozpoznawanemi nie będą; zgłębianie zaś obustronnych przyczyn i dowodów, obrona w imieniu prawa, i wyiaśnienie wszystkiego tego, co do legalnych, w toczącym się processie wniosków, prowadzić może, ma odtąd należéć do Sędziego referuiącego. W processach zaś gdzie o własność publiczną, lub iakowego Instytutu rzecz chodzi, tudzież gdzie wchodzą osoby, którym dotychczasowe prawa, pomoc Urzędu publicznego zapewniaią, Sąd winien iest zabezpieczyć dla takowych stron obronę, przez wyznaczenie Mecenasa, skoro tego uzna potrzebę, z sposobu, iakim czynione są obustronne wywody. Prezyduiący szcze-

gólnieyszą na takowe wypadki mieć powinien baczność.

Artykuł VII.

Równo z otwarciem Sądu Naywyższego, Kommissya podań i Instrukcyi znosi się. Sąd na rapport Sędziego referuiącego, z oddzielnego reiestru stanowić będzie, względem przedwstępnego przyięcia rekursu, lub odrzucenia onego.

Artykuł VIII.

Rekurs do Sądu Naywyższéy Instancyi zaniesiony, przesłanym będzie do iednego z Sędziów, w celu zgłębienia onego, porównania z prawem, i przygotowania rapportu z opinją, względem przyięcia onego lub odrzucenia.

Artykuł IX.

Posiedzenia Sądu Naywyższéy Instancyi, na których o przyięciu lub odrzuceniu rekursu stanowiono będzie, nie będą publiczne. Sędzia referuiący należy tam do kompletu i wotowania. Prosta większość stanowić będzie decyzyą, od któréy żadne odwołanie się mieysca nie ma.

Artykuł X.

Przed przyięciem rekursu, żadne pismo strony powołanéy przyiętém nie będzie.

Artykuł XI.

Wyroki stanowiące odrzucenie rekursu, czytane będą na naybliższém posiedzeniu Sądu, publicznie, przez iednego z Pisarzów; uwiadomienie zaś o przyiętych rekursach, umieszczoném bydź ma na wywieszonéy tablicy w sali ustępowéy. Takowe uwiadomienia mieszczone bydź powinny na tablicy, natychmiast po ukończeniu posiedzenia Sądu, a naypóźniéy we 24 godzin. Nie wolno Pisarzowi przeciągnąć wydania wypisu wyroku przyimuiącego rekurs nad 24 godzin, rachuiąc od czasu, w którym się strona po niego zgłosi.

Artykuł XII.

Piętnastodniowy przeciąg czasu, rachuiąc od wywieszenia decyzyi w sali ustępowéy, dozwala się rekursuiącemu do wyięcia wyroku przyimuiącego rekurs, i do onego wręczenia, ieżeli strona przeciwna

zamieszkała iest w Warszawie; ieżeli zaś w Warszawie nie ma zamieszkania, na każde dwie mile odległości, dodanym będzie dzień ieden. W przypadku uchybienia tych terminów, rekurs za niepodany uważanym będzie. Zwłoka iednak przez Pisarza w wydaniu wyroku popełniona, skoro udowodnioną zostanie, szkodzić nie będzie stronie; lecz Pisarza czyni winnym niedopełnienia obowiązków urzędu.

Artykuł XIII.

Po wręczeniu rekursu i wyroku tenże rekurs przyimuiącego, dalsze postępowanie i kommunikacya pism obrończych, następować będzie stosownie do przepisów Dekretu Królewskiego z d. 3 Kwietnia 1810 r.—Gdy zaś art. XX. ninieyszego postanowienia, Mecenasi obowiązani są dołączać razem i wnioski do rozsądzenia sprawy in merito, a zatém do ośmiodniowego czasu naznaczonego artykułem 44 wspomnionego Dekretu Królewskiego, dodaie się po dni 4 dla każdéy strony.

Artykuł XIV.

Po uskutecznionéy kommunikacyi pism obrończych, akta iednemu z Sędziów, losem podług następuiącego artykułu wskazanemu, przesłane będą do wypracowania rapportu i opinii na prawie wspartéy.

Artykuł XV.

W tym celu, w każdy dzień sobotni sprawy, w których kommunikacya pism obrończych ukończoną została, dzielone będą losem, pomiędzy Sędziów dodanych, referować maiących, w równéy ilości pracy dla każdego, a to podług formy i sposobu, iaki dla siebie sam Sąd za przyzwoity uzna i przepisze. Toż samo zachowaném będzie przy rozdzielaniu rekursów, podług przepisów art. VIII do referowania przychodzących. Ci z pomiędzy Sędziów mianowanych, wyrokiem Cesarsko-Królewskim d. 20 Maia r. b., którzy oświadczą chęć referowania, należeć także będą do losowania.

Artykuł XVI.

Gdy sprawa z porządku wokandy przywołaną zostanie, Mecenasi stron obudwóch,

przeczytaią swe pisma obrończe, po czém Sędzia referuiący, w rapporcie swoim przedstawi cały stan sprawy, uczyni krótki rozbiór dopiero słyszanych powodów i praw, na których strony swe wnioski oparły; zwróci uwagę Sądu na przepisy prawa i okoliczności processu, których wzaiemne porównanie i zgłębienie, rzecz nayistotniéy objaśnić i do doyścia prawdy nayprościéy prowadzić zdołaią; nareszcie poda kwestye, od których rozwiązania decyzya z prawa zależy, nie dokładaiąc iednak stanowczéy opinii, ani czyniąc zwyczaynych wniosków do decyzyi. Wszystko to dziać się będzie na publiczném posiedzeniu Sądu. Po skończonym rapporcie Sędziego, Prezyduiący zapyta się Mecenasów czyli nie dostrzegli i nie zanotowali, iż iakowe stanowcze factum lub dowód, albo kwestya, została przepomnianą w referacie. Takowe dodatkowe notaty, przyimuie Prezyduiący dla przeczytania ich na ustępie, nie odraczaiąc iednak bynaymniéy nakazu ustępu, ieżeliby Mecenasi nie mieli tychże notat wygotowanych.

Artykuł XVII.

Komplet Sądu Naywyższéy Instancyi, składać się będzie naymniéy z 7miu Członków, między którymi naymniéy 4ch bydź powinno Senatorów. Gdyby Członki na posiedzenie sądowe przybyłe, parzystą liczbę składały, natenczas losowanie pomiędzy niemi stanowi, który do posiedzenia należeć nie ma. Prezyduiący tylko losować nie będzie.

Artykuł XVIII.

Prosta większość zdań decyzyą stanowi. Sędzia referuiący nie należy do kompletu, lecz oddawszy swóy rapport na pismie Prezyduiącemu, może bydź przytomnym w czasie rozwagi, na ustępie w sali Sędziów.

Artykuł XIX.

Jeżeli rekurs odrzuconym zostanie, tedy żadne dalsze odwołanie się przeciwko wyrokowi Sądu Naywyższéy Instancyi mieysca nie ma; ieżeli zaś zarekursowany wyrok skassowanym będzie, natenczas Sąd Naywyższéy Instancyi, sprawę takową mocą Nay-

wyższéy i ostatniéy Instancyi, in merito osądzi, lub to co z prawa wypada, postanowi, a naprzeciw takowemu wyrokowi, żadne podobnież dalsze odwołanie się mieysca nie ma.

Artykuł XX.

W celu zabezpieczenia stron przy wykonaniu poprzedzaiącego artykułu, Mecenasi obowiązani są, wnosząc o kassacyą wyroku, czynić w pismach swoich obrończych wnioski, do stanowczego in merito rozsądzenia sprawy.

Artykuł XXI.

W sprawach, w których ostatnie obrończe pisma, w drodze kassacyi iuż podanemi zostały, dozwolono iest Mecenasom konkluzye, w celu stanowczego rozsądzenia sprawy in merito podać i takowych kommunikacyą uzupełnić. W tym przypadku więcéy nad iedno pismo z każdéy strony, przyiętém nie będzie. Do podania takowych pism dozwala się 4ch-tygodniowego czasu Mecenasom stron rekursuiących, rachuiąc od dnia 1 Października r. b., po którym

upłynionym, Sąd z sądzeniem sprawy, za podaniem konkluzyi w celu stanowczego in merito rozsądzenia sprawy, czekać nie będzie.

Artykuł XXII.

W przypadku niepodania przez Mecenasa konkluzyi, o któréy w poprzedzaiącym artykule iest mowa, Sąd Naywyższéy Instancyi w sprawie pryncypalnéy, stosownie do położenia interessu, konkluzye w przeszłéy Instancyi położone, rozsądzi.

Artykuł XXIII.

Wyiąwszy przypadek niewręczenia rekursowego pisma, o którém w art. XII. iest mowa, niepodanie pism obrończych z któréykolwiek strony, nie pociąga za sobą ani upadku rekursu, ani przysądzenia konkluzyj w pismach rekursowych umieszczonych; lecz rekurs takowy i sprawa pryncypalna in merito pomimo niepodania pism obrończych, stosownie do położenia interessu, sądzoną będzie. Toż samo zachowaném będzie, gdy obrońca któréykolwiek strony na posiedzeniu Sądu nie stanie, a w tym przy-

padku pisma, ieżeli iakie z iego strony podanemi zostały, na publiczném posiedzeniu przez Pisarza odczytanemi zostaną.

Artykuł XXIV.

W żadnym przypadku oppozycya przeciwko wyrokom Sądu Naywyższéy Instancyi, ani przez stronę rekursuiącą, ani przez stronę powołaną, nie będzie mogła bydź zaniesiona.

Przepisy Kodexu postępowania, zachowuią się w swoiéy mocy co do oppozycyi przez trzeciego, lecz tylko stosowanemi bydź mogą do téy części wyroku Sądu Naywyższéy Instancyi, która sprawę pryncypalną in merito rozsądza na szkodę niepowołanego.

Artykuł XXV.

Sprawy przed zaprowadzeniem praw Konstytucyjnych Xięstwa Warszawskiego, mocą II. Instancyi odsądzone, w których Sąd Appellacyjny do sądzenia mocą III. Instancyi przez Dekret Królewski d. 21 Grudnia 1807 r. był upoważniony, od dnia Installacyi Sądu Naywyższéy Instancyi, iuż nie do Sądu Appellacyjnego, lecz do Sądu Naywyższéy Instancyi, drogą rewizoryjną wprowadzane i sądzone będą.

Artykuł XXVI.

Inne attrybucye, Dekretem Królewskim z d. 3 Kwietnia 1810, Sądowi Kassacyjnemu nadane, iako to: dopuszczanie skarg nullitatis, moc wyznaczania Sądu, lub odsyłania sprawy od iednego Sądu do drugiego, władza przedstawiania do destytucyi Prezesa, Sędziego Appellacyjnego, lub Sędziego Pokoiu, przechodzą teraz podług zasad wspomnionego Dekretu, do Sądu Naywyższéy Instancyi.

Artykuł XXVII.

Utrzymywany będzie w Sądzie Naywyższéy Instancyi sentencyonarz, w którym każda decyzya, natychmiast zapisywaną zostanie przez iednego z Członków Sądu. Decyzyą takową z iednomyślności lub większości głosów zapadłą, wszystkie Członki Sądu podpisać powinny; każdy iednak Członek Sądowy różniący się swoiém zdaniem od większości, mocen iest różniące się zdanie

swoie, wraz z powodami w sentencyonarzu zapisać.

Artykuł XXVIII.

Decyzya sprawy, która dla swoiéy obszerności lub ważności na iedném posiedzeniu ukończoną bydź nie mogła, może bydź wprawdzie do następuiącego posiedzenia odłożoną, lecz wprowadzeniem innéy sprawy przerwaną bydź nie może.

Artykuł XXIX.

Każda sentencya podpisana przez Sędziów, będzie natychmiast na publicznéy audyencyi z sentencyonarza przeczytana. Wyroki zaś przez Pisarza zredagowane i przez Prezyduiącego podpisane, osobno publicznie przez Pisarza czytanemi będą. Drukowanie wyroków ustaie.

Artykuł XXX.

Posiedzenie Sądu Naywyższéy Instancyi odbywać się będzie codziennie, wyiąwszy dni świąt i uroczystości kraiowych.

Artykuł XXXI.

Sąd Naywyższéy Instancyi mieć będzie dwóch Pisarzy i iednego Regenta, dozór nad

archivum maiącego, który w przypadku potrzeby, Pisarza zastąpić może. Wewnętrzną organizacyą Sąd Naywyższéy Instancyi sam dla siebie ułoży.

Artykuł XXXII.

Liczba Mecenasów 12, Dekretem Królewskim z d. 3 Kwietnia 1810 r. ustanowiona, do liczby 24 powiększoną będzie, z zastrzeżeniem dotychczasowych przepisów prawa co do nominacyi.

Artykuł XXXIII.

Sąd Appellacyjny, przy którym, podług ar. IV. rozpoznawanie rekursów, w sprawach kryminalnych, policyjno-poprawczych i policyjnych nadal pozostaie, w tych przypadkach, w których zaskarżony wyrok skassuie, nie będzie od dnia installacyi Sądu Naywyższéy Instancyi odsyłał spraw do innego Sądu celem powtórnego sądzenia onych; lecz skassowawszy wyrok, osądzi sprawę in merito, lub to, co z prawa wypadać będzie, postanowi. Od takich wyroków Sądu Appellacyjnego żadne dalsze odwołanie się nie będzie mieć mieysca, oprócz dozwoloney prawem drogi ułaskawienia.

Artykuł XXXIV.

W sprawach Kryminalnych, Policyjno Poprawczych i Policyjnych, podług powyższych przepisów do Sądu Appellacyjnego przychodzących, Mecenasi obowiązani s w podawanych rekursach, nietylko wnio ski swoie o Kassacyą wyroku usprawiedl wiać, ale nadto konkluzyą do stanowcze go rozsądzenia sprawy in merito podawać Sąd Appellacyjny rekursa te, które it podanemi zostały, a których sądzenie prz padać będzie po dniu installacyjnym, o kt rym artykuł poprzedzaiący, w związk z pierwszym, wzmiankuie, zwróci Mece nasom dla dodania w nich i usprawiedl wienia konkluzyi do stanowczego osądz nia sprawy in merito.

Artykuł XXXV.

Wszystkie inne przepisy, w Dekrec Królewskim z dnia 3 Kwietnia 1810 r. w rażone, Sądowi Kasacyjnemu służące, n nieyszą organizacyą niezmienione, Sądo Naywyższéy Instancyi za prawidło służ maią.

Artykuł XXXVI.

Ninieysza ustawa, będzie w osobnym urzędowym druku, tudzież przez Gazety Warszawskie i Dzienniki Departamentowe ogłoszoną, wszystkim Sądom i Magistratu rom kraiowym do wiadomości podaną, iako też każdemu w szczególności Mecenasowi przesłaną.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rządu, dnia 21 Września 1815 r.

(podpisano) *Łanskoy.*

Referendarz Stanu
Główny Sekretarz Rządu
(podpisano) *J. K. Szaniawski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rząd Tymczasowy Królestwa Polskiego

Na przełożenie Wydziału Sprawiedliwości dnia 11 Grudnia r. b. po zniesieniu się z Sądem Naywyższéy Instancyi uczynione, w uzupełnieniu organizacyi tegoż Sądu, dnia 21 Września r. b. wydanéy—

stanowi:

1. W przypadkach artykułem 69 pod liczbą 8 i 9 Kodexu Postępowania przewidzianych, pozwy po osoby niewiadomego zamieszkania, oraz pozwy po

osoby za granicą mieszkaiące, w sprawach do Sądu Naywyższéy Instancyi przychodzących, Pisarzowi tegoż Sądu w Kancellaryi Sądowéy wręczane bydź maią.

2. Termin trzymiesięczny od daty wręczenia wyroku do zaniesienia rekursu prawem przepisany, upływać zaczyna:
   a) W sprawach podczas justitium sądzonych, od dnia installacyi Sądu Naywyższéy Instancyi, to iest od dnia 3 Listopada 1815 r.
   b) W sprawach przed justitium sądzonych, tam gdzie publikacya Uchwały znoszącéy justitium nastąpiła przed installacyą Sądu, podobnież od dnia 3 Listopada 1815 r.
   c) W sprawach przed justitium sądzonych, tam gdzie publikacya nastąpiła po installacyi Sądu od dnia publikacyi Uchwały znoszącéy justitium w Departamencie, w którym iest zamieszkanie strony czyniącéy rekurs.

Wydział Sprawiedliwości poda niniejszą Uchwałę do wiadomości publicznéy, właściwemi środkami, i czuwać będzie nad iéy wykonaniem.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, dnia 12 Grudnia 1815 r.

(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Referendarz Stanu
Główny Sekretarz Rządu
(podpisano) *J. K. Szaniawski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rząd Tymczasowy Królestwa Polskiego

Na przełożenie Wydziału Sprawiedliwości z dnia 16 Grudnia r. b. Nro 7139 po zniesieniu się z Sądem Naywyższéy Instancyi uczynione, w uzupełnieniu organizacyi te

goż Sądu, dnia 21 Września r. b. wydaney, stanowi, co następuie:

Artykuł 1.

Wszelkie przedstawienia incydentalne Mecenasów, których potrzeba podania w ciągu sprawy w Sądzie Naywyższéy Instancyi zdarzyć się może, iako to: wnioski o prekluzyą strony przeciwnéy, o uznanie nieważności wręczenia i tym podobne, będą wprzód przez Mecenasa wnoszącego, Mecenasowi strony przeciwnéy kommunikowane, z wezwaniem na publiczną Sądu audyencyą.

Artykuł 2.

Termin do odpowiedzi w podobnych przedmiotach nie może bydź krótszy nad dni trzy, od wręczenia rachuiąc.

Artykuł 3.

Nie wolno iest Mecenasom, pod karą złotych sto, na fundusz ubogich, podiwać innym sposobem przedstawień do Sądu w sprawach, w Sądzie Naywyższéy Instancyi toczących się.

Artykuł 4.

Decyzye Sądu w powyższych przedmiotach, na tém samém posiedzeniu, na którém spór wniesiono, ogłoszone będą.

Artykuł 5.

Wniesienie do Sądu powyżéy wzmiankowanych sporów, nie tamuie upływu terminów prawem do kommunikacyi pism obrończych przepisanych.

Artykuł 6.

Powyższego rodzaiu przedmioty, załatwiane będą przez Sąd Nawyższéy Instancyi w dni sobotne.

Artykuł 7.

Wydział Sprawiedliwości poda niniejszą Uchwałę do wiadomości publicznéy, właściwemi środkami, i czuwać będzie nad iéy wykonaniem.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rządu Tymczasowego Królestwa Polskiego, dnia 21 Grudnia 1815 r.

(podpisano) *Łanskoy.*

Referendarz Stanu
Główny Sekretarz Rządu
(podpisano) *J. K. Szaniawski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

---

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

Zważywszy przedstawienie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, iż winowaycy, którym iuż ułaskawienie przez Rząd odmówioném zostało, bez przytoczenia nowych do ułaskawienia powodów, prośby swoie o ułaskawienie powtarzaią i Rząd nadaremnie zatrudniaią, przeto, zapobiegaiąc nadal rozszerzeniu się podobnego gatunku próśb, niepotrzebnie Rząd zatrudniaiących, wszystkie Sądy Kryminalne zawiadomione mieć chcemy: iż więzień, któremu ułaskawienie odmówione raz było, powtórnie do ułaskawienia przedstawiany bydź nie może, wyiąwszy przypadek, gdyby nowe powody, przy pierwszéy prośbie nieprzywiedzione, do ułaskawienia podawał.

Dopełnienie niniejszego Naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy dnia 27 Lipca 1816 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Zastępca Ministra Sprawiedliwości
(podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Z powodu przedstawienia Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w dniu 1 Lutego r. b. Nam uczynionego, iż niektórzy delinkwenci, udaiąc się do drogi ułaskawienia, razem zastrzegaią sobie prawo rekursowania do kassacyi, znayduiemy potrzebę nakazania Sądom Kryminalnym: aby delinkwenci, którzy żądaiąc ułaskawienia, razem prawo rekursowania do Sądu Kassacyjnego sobie zastrzegaią, pierwéy, niżeli do łaski przedstawieni będą, do drogi kassacyi, ieżeli im takowe prawo służy, udawali się, którym po zapadłym wyroku kassacyjnym, zostaie wolność udawania się do łaski.

Wykonanie niniejszego Naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, dnia 1 Lutego 1817.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

My z Bożéy Łaski

ALEXANDER I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Chcąc ułatwić i skrócić ile możności stosunki administracyjne i sądownicze między Cesarstwem Naszém Rossyjskiém a Królestwem Polskiém:

Postanowiliśmy i Stanowimy:

Artykuł 1.

W stosunkach sądowniczych, iako też i w interessach administracyjnych i policyjnych bieżących i mnieyszéy wagi, Władze Administracyjne Naszego Królestwa Polskiego, upoważnione są do wchodzenia w bezpośrednię kommunikacye z Władzami Administracyjnemi prowincyj pogranicznych Naszego Cesarstwa Rossyjskiego, to iest:

Kommissye Rządowe i Kommissye Woiewódzkie, z Rossyjskiemi Władzami zwanemi Guberskie Prawlenie i Kazenna Pałata, Gubernij: Grodzieńskiéy, Wileńskiéy, Mińskiéy, Wołyńskiéy, Podolskiéy i Obwodu Białostockiego.

Artykuł 2.

Aż do zupełnego urządzenia Wydziału Sądowniczego Ustawą Konstytucyjną przepisanego, kommunikacye pomiędzy Władzami Sądowniczemi obu Państw, odbywać się będą wzaiemnie, za pośrednictwem Władz Administracyjnych, wyżéy wymienionych.

Artykuł 3.

Namiestnikowi Naszemu i Władzom Administracyjnym Naszego Królestwa Polskiego, w czém do kogo należy, Polecamy wykonanie ninieyszego Postanowienia.

Dan w Petersburgu, dnia $\frac{28 \text{ Lutego}}{12 \text{ Marca}}$ 1817.

(podpisano) ALEXANDER.

przez Cesarza i Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Ig. Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Minister Sekretarz Stanu

(podpisano) *Ignacy Sobolewski.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu

Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny

Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Do czasu nim Statut Organiczny Sądownictwa i stała organizacya Sądu Naywyższéy Instancyi Królestwa Polskiego, zaprowadzonemi będą, w uskutecznieniu art. 4. Postanowienia Królewskiego z daty $\frac{13}{25}$ Listopada r. z., po wysłuchaniu zdań ogólnego Zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy następuiącą Instrukcyą, obeymuiącą attrybucye i obowiązki Prezesa stałego tegoż Sądu i Senatora Sentencyonarz utrzymuiącego.

Artykuł 1.

Prezes Sądu Naywyższego, iako stróż porządku, przestrzegać będzie: aby organizacya wewnętrzna tegoż Sądu, we wszelkich onéy szczegółach, iak nayściśléy zachowaną była.

Artykuł 2.

Obowiązkiem Prezesa będzie pilnować: aby komplet Sądu, bez przerwy, był zapewniony, i w tym celu winien będzie, na przypadek braku prawnego kompletu, niezwłocznie udadź się do Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, do zapełnienia onego, iżby bieg sprawiedliwości wstrzymanym nie był.

Artykuł 3.

W czasie wprowadzania spraw na au-

dyencyi publiczney, baczyć ma na to: aby spokoyność zachowana i należna Sądowi Naywyższemu dostoyność, szanowaną była, i dla tego przeciw burzącym spokoyność lub uchybiaiącym winnemu Sądowi poszanowaniu, użyie ostrości prawa, z Procedury cywilney Prezesom służącego.

Artykuł 4.

Dla uniknienia bezpotrzebney zwłoki w szafunku sprawiedliwości, Prezes nie pozwoli: ażeby Mecenasi ustném powtarzaniem i tłómaczeniem swych na pismie sporządzonych obron, przeznaczony do sądzenia czas marnotrawili; w razie więc takim, Prezes, Mecenasa iedynie do czytania obron zwróci, i ustnego przymawiania się zakaże.

Artykuł 5.

W czasie ustępu i deliberacyi, Prezes przestrzegać będzie: aby głosowanie, czyli wotowanie, zaczynaiąc od naymłodszego z nominacyi Członka koleyno, aż do naystarszego, tym sposobem prowadzone było, iżby nie zaczynał głosować wyższy z kolei Członek, póki niższy zdania swego wraz z powodami, nie opowie i nie skończy.

Po otworzonych zdaniach Członków, Prezes swoie na ostatku otwiera. Może także przed zaczęciem głosowania, powtórzyć krótko przypadek, gdyby tego widział potrzebę. Jeżeliby po skończoném pierwszém głosowaniu który z Członków głosuiących od pierwszego swego zdania odstąpił, Prezes powtórnie porządkiem powyższym do zbierania głosów przystąpi i zdanie większości głosów, iako wyrok ogłosi.

Artykuł 6.

Wyrok takowy większością głosów zapadły, Senator Sentencyonarz prowadzący, natychmiast, w czasie trwaiącego ustępu w tenże Sentencyonarz wpisze i odczyta lub Pisarzowi do odczytania poleci. Poczém wyrok takowy w Sentencyonarzu naypierwéy Prezes, a potém reszta głosuiących Członków koleyno podpisze. Wyciągi zaś wyroków dla stron, Prezes sam i Pisarz podpisuią.

Artykuł 7.

Prezes da baczenie na to: aby redakcya

dekretów lub rezolucyj sądowych, ile można nayprędzéy przez Pisarza wygotowaną i na posiedzeniu Sądu przedstawiona została, która-to redakcya przez Sąd w prawnym i tym samym komplecie, który sądził, poprawioną lub odmienioną, gdy tego potrzeba wypadnie, bydź może.

Artykuł 8.

Dodanie Mecenasa stronie ubogiéy i dozwolenie praenotacyi, zawieszenia opłaty stempla i kosztów prawnych, wtenczas gdy niewątpliwe ubóstwa swego składa dowody, do Prezesa należy, który koléy między Mecenasami w tym celu przeznaczyć i zachować winien. W przypadku wątpliwéy dowodów ubóstwa ważności, Prezes rzecz pod rozwagę i decyzyą Sądu podda.

Artykuł 9.

Prezes, na pośpiech w referatach, na zachowywanie karności między obrońcami i osobami Kancellaryą Rządową składaiącemi, pilne mieć będzie oko; rozciąga się oraz obowiązek zwierzchniego dozoru jego do Kancellaryów, Archivum, Biblioteki Sądowéy, do prowadzenia Dziennika Głównego, do regestrów spraw, do instrukcyi i do odsądzenia ostatecznego przychodzących, by takowe z porządku wpisane i referowane były, i do innych tym podobnych czynności sądowych.

Artykuł 10.

Prezes listę przytomnych Członków Sądu i osób Kancellaryą onego składaiących, w celu pobierania pensyj etatowych sporządzać każe i podpisem swoim poświadczać będzie, przestrzegaiąc nayściśléy przepisanéy oszczędności, stosownie do ustaw Rządowych.

Artykuł 11.

Wykazy kwartalne z odbytéy czynności w przytomności Członków, łącząc wykaz rachunków i oszczędności, oraz wykaz zasądzonych kar, Prezes przesyłać będzie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, dla uzupełnienia rapportu generalnego o Sądownictwie, przez tęż Kommissyą Rządowi podaiącego się. Wszelkie także do Rządu podą-

na, nieinaczéy iak za pośrednictwem Kommissyi Sprawiedliwości czynione bydź mogą.

Artykuł 12.

We wszelkich przypadkach, które się nieściągaią do attrybucyj i obowiązków Prezesa wyżéy wymienionych, Sąd wydaie decyzye, a wszelkie przychodzące pisma tego rodzaiu do Dziennika Sądowego wciągnięte bydź powinny.

Artykuł 13.

Prezes może w czynnościach i obowiązkach swoich używać pomocy Senatora Sentencyonarz utrzymuiącego.

Artykuł 14.

W nieprzytomności Prezesa, pierwszy z kolei Senator w Sądzie zasiadaiący, mieysce jego zastępować będzie; chybaby podobało się Rządowi zastępcę wyznaczyć.

Artykuł 15.

Prezes o przypadaiących sprawach karności uwiadamiać będzie Ministra Sprawiedliwości, i znosić się z nim o dniu sessyy na których tenże Minister, z prawa, sam prezydować powinien.

Wykonanie ninieyszego postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, dnia 13 Stycznia 1818 r.

(podpisano) *Zaiączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *W. Sobolewski.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości,
w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W skutek przedstawienia Delegacyi Administracyjnéy z dnia 1 b. m. Nro 832, iż niektórzy Skarbowi i Administracyjni Urzędnicy, iako plenipotenci, podaią pisma obroń-

cze w sprawach obrachunkowych imieniem dzierżawców dóbr Rządowych, zważywszy: że lubo dotąd podeymowanie się interessów prywatnych przeciw Skarbowi, tylko składowi Prokuratoryi Jeneralnéy art. 26 Dekretu z dnia $\frac{29\ \text{Września}}{11\ \text{Października}}$ 1816 r. iest zabronioném; gdy iednakże niezgodném iest z powołaniem każdego Skarbowego i Administracyjnego Urzędnika podobne przyjmować obowiązki, przeto zakaz art. 26 wyż wspomnionego Dekretu do wszelkich Urzędników Skarbowych i Administracyjnych rozciągamy: mieć chcąc: ażeby żaden z tychże Urzędników, pod utratą urzędu i służby, obrony i popierania spraw, przeciwko Skarbowi pod rozpoznanie Delegacyi Administracyjnéy przychodzących, nie podeymował się.

Wykonanie ninieyszego, wszystkim Kommissyom Rządowym, tudzież Delegacyi Administracyjnéy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu

Rady Administracyjnéy, dnia 11 Sierpnia 1818 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Prezyduiący w Kommisyi Rządowéy Przychodów i Skarbu

(podpisano) *J. Węgleński.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayieśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważaiąc, że w Sądzie Appellacyjnym, zastępuiącym w sprawach kryminalnych Sąd Kassacyjny, sprawy te, w komplecie dziesięciu Członków, w myśl postanowienia byłego Rządu tymczasowego Xięstwa Warszawskiego z dnia 22 Marca 1814 roku złożonym, odsądzone, znaczney doznaią zwłoki, przez co odwołania się do kassacyi, staią się częstokroć bezskutecznemi; na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości stanowimy: aby odtąd w Sądzie Appellacyjnym, dopóki attrybucya sądzenia w drodze kassacyi spraw kryminalnych, Sądowi temu służyć będzie, sprawy takowe w komplecie z siedmiu Członków, głos stanowczy maiących, złożonym, sądzone były.

Wykonananie ninieyszego Naszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, dnia 15 Stycznia 1820 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) *Franciszek Węgleński.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Chcąc ułatwić wybór na urzędy Pisarzy hypotecznych i Regentów Ziemskich po Woiewództwach prócz Mazowieckiego, przez oznaczenie przyzwoitéy wysokości kaucyi

złożyć się maiącéy, przez osoby do sprawowania rzeczonych urzędów z innych miar ukwalifikowane, na przełożenie Kommissyi Sprawiedliwości, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Nim organizacya hypoteczna oznaczy ilość kaucyi, przez Pisarzy Kancellaryj hypotecznych stawić się mianéy, Rady Woiewódzkie wszelkich innych Woiewództw, z wyiątkiem Mazowieckiego, żądać będą: aby Pisarz Kancellaryi hypotecznéy ich Woiewództwa, okazał zabezpieczenie na własnym maiątku, w ilości złp. 20,000. Niemogący wskazać takiéy kaucyi na własnym maiątku, powinien ią złożyć w gotowiznie.

Artykuł 2.

Każdy zaś Regent Kancellaryi Ziemiańskiéy, będzie obowiązany okazać zabezpieczenie na własnym maiątku, w ilości Art. 3 Postanowienia Naszego z dnia 3 Kwietnia 1819, na 10,000 złp. oznáczonéy, lub kaucyą w takieyże summie złożyć w gotowiznie.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia 15 Stycznia 1822 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Minister Sprawiedliwości
(podpisano) M. *Badeni.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor, Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkiewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Zważywszy, że przy rozpoczęciu regulacyi hypotek w Woiewództwach po-Galicyjskich, z mocy prawa na przedostatnim Seymie zapadłego, każden z właścicieli obowiązany będzie udowodnić tytuł dziedzictwa; nabywcy zaś dóbr od Rządu Austryackiego, takowego tytułu nie maią sobie przyznanego; zważywszy oraz, że, podług kontraktu sprzedaży, własność dopiero po uiszczeniu całkowitéy summy szacunkowéy, zapewnioną im bydź ma, przez Postanowienie zaś Nasze, w dniu 8 Stycznia 1818 r. wydane, resztuiącą ilość długu, na lat sześć rozłożyć onym dozwolono; coby dopełnienie prawa Seymowego w terminach oznaczonych dla rzeczonych nabywców wstrzymywało; zważywszy nakoniec, że Skarb Publiczny summy szacunkowe, ieszcze nieuiszczone, dostatecznie ubezpieczyć może; na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuie:

Artykuł 1.

Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu upoważnioną iest przyznać tytuł dziedzictwa każdemu nabywcy dóbr od Rządu Austryackiego, któren udowodni: że z summy szacunkowéy, kontraktem umówioney, resztuiąca ilość ieszcze nieopłacona, iedney czwartéy części rzeczoney summy nie przenosi.

Artykuł 2.

W przyznaniu takowém Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu zastrzedz obowiązana, że nabywca dóbr iedynie w takim razie tytuł dziedzictwa przy regulacyi hypotek wnieść może, gdy razem, przy powołaniu innych swoich kredytorów, summę szacunkową, Skarbowi publicznemu dłużną,

na naypierwszéy hypotece tychże dóbr oprzéć będzie w stanie.

Artykuł 3.

Przed udzieleniem przyznania tytułu dziedzictwa, każden z nabywców winien przed Notaryuszem publicznym zrobić zeznanie, że resztuiącą ilość długu z nabycia pochodzącego, w ratach oznaczonych pod rygorem exekucyi administracyjnéy, niemniéy wszelkich zastrzeżeń sekwestracyi, warunkami kontraktowemi przepisanych, uiszczać będzie.

Artykuł 4.

Gdyby któren z nabywców, zaraz po skończonéy regulacyi hypotek, w każdém Woiewództwie, nie złożył Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu świadectwa Kommissyi hypotecznéy, iż dług z summy szacunkowéy pierwszą zaymuie hypotekę, w takim razie Skarb publiczny, pomimo dozwolonego rozkładu Postanowieniem Naszém z dnia 8 Stycznia 1818 r., całą summę, środkami wskazanemi w artykule poprzedzaiącym, natychmiast ściągnie, a to w myśl Art. 4 rzeczonego Postanowienia.

Wykonanie niniejszego Postanowienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu zalecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnéy, d. 19 Lutego 1822 r.

(podpisano) *Zaiączek.*

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu

(podpisano) X. X. *Lubecki*

Radca Sekretarz Stanu

Generał Brygady

(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem

Sekretarz Stanu

(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:

Rzeczywisty Radca Stanu

Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny

Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa

Podaie do powszechnéy wiadomości, iż stosownie do Naywyższéy JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIÉY MOŚCI woli, osoby winne ukrywania broni w domach swoich, pod Sąd woienny oddawane będą, dopóki, w myśl Artykułu 10 Statutu Organicznego, ogłoszoném nie zostanie prawo o karach za zbrodnie stanu.

Wykonanie téy Naywyższéy woli, Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tu-

dzież Sprawiedliwości, w czém do któréy należy, poruczoném zostaie.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, d. $\frac{5}{17}$ Lipca 1832 r.

(podpisano) Namiestnik, Generał-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Radca Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Radca Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

OGŁOSZENIE
w Królestwie Polskiém.

Zaradzaiąc wszelkim nieporozumieniom, iakieby wyniknąć mogły, przez niewłaściwe pociąganie do Sądów Cywilnych Królestwa Polskiego, osób woyskowych, wyższych i niższych stopni, należących do Armii JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI, tu w kraiu konsystuiącéy, ogłaszamy następuiące przepisy względem wręczania pozwów osobom woyskowym, wyż wymienionym:

I. Ponieważ, według praw rossyjskich, woyskowi niższych stopni, nie mogą bydź przez pozwy pociągani do Sądowéy odpowiedzialności, a zatém woyskowi tego stopnia, służący w pułkach, artylleryjskich rotach i innych kommendach, unter-officerowie i żołnierze Woysk JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI i ci, którzy z byłego Woyska Polskiego w służbę Rossyjską weydą, przez mieszkańców Królestwa nie maią bydź pozywani, gdyż woyskowi ci, od swych mieysc oddalić się nie mogą, ale w mniéy znacznych przestępstwach, uskarżać się na nich należy przed naybliższymi ich kommendantami, którzy natychmiast obowiązani są weyść w rozpoznanie podanego zaskarżenia i wymierzyć pokrzywdzonym satysfakcyą. Gdyby zaś wymienieni woyskowi dopuścili się osobistych pokrzywdzeń, lub ważnieyszych przewinień takich, któreby wymagały śledztwa policyjnego, natenczas zaskarżeni bydź maią: w Miastach Woiewódzkich, przed Prezydentami, w Obwodach zaś, przed Burmistrzami lub Kommissarzami Obwodowemi, którzy, rozpoznawszy takowe zaskarżenie, zniosą się z Naczelnikami kommend, pod którymi obwinieni zostaią; a po wyprowadzeniu wspólnie z Cywilnym delegowanym śledztwa, sprawa odesłaną bydź ma do rozpoznania Zwierzchności Woyskowéy, od któréy zależy wydanie decyzyi na obwinio-

nych i wymierzenie pokrzywdzonym prawnéy satysfakcyi.

2. Na Sztabs i Ober-Officerów służących w pułkach, artylleryjskich rotach i innych kommendach, w składzie Korpusów znayduiących się, Audytorów, Lekarzy i Xięży, tym samym porządkiem, iak w punkcie pierwszym przepisano, maią bydź skargi podawane, iak również rozpoznawane, decydowane, tudzież załatwiane (wyiąwszy co do Xięży, względem których z właściwym przełożonym duchownym znieść się potrzeba).

3. Na te zaś osoby, które do składu pułków i rot artylleryjskich nie należą, a służą w Sztabach i Administracyi, skarżyć się należy przed naybliższymi ich przełożonymi.

4. Na woyskowych w miastach lub obwodach, w różnych zleceniach, czasowo z pułków lub właściwych komend wykommenderowanych, zażalenia podawane bydź maią do kommendantów mieyscowych, albo do Woiennych Naczelników, iak dogodniéy będzie; nakoniec

5. Jeżeli wyniknie zdarzenie, że mieszkańcy zmuszeni będą skarżyć się na woyskowych wyższego stopnia, wtedy pułkowych kommendantów zaskarżać należy przed Generałami, brygadami dowodzącymi, tych zaś przed Dywizyjnymi Naczelnikami, i wyżéy, podług instancyi.

Względem zaś porządku wręczenia pozwów i wezwań od Władz Sądowych Cywilnych, woyskowym wyższych i niższych stopni, takowy porządek, według istnieiących w tym kraiu urządzeń, powinien pozostać w swéy mocy, w zdarzeniu, ieżeli z kim z wymienionych stopni zachodzić będzie process o ruchomy i nieruchomy maiątek, sprawy z wexlów i długi na pismie zarę zone, o umowy i różnego rodzaiu zobowiązania, które według prawa, powinny bydź przyięte do rozpoznania mieyscowych Sądów. Natenczas takowe pozwy i wezwania przesyłane bydź powinny do bliższych Zwierzchników, do których należéć będzie niezwłoczne przesłanie takowych, osobom, których się dotyczą, celem

stawienia się przed Sądem, bądź osobiście, bądź przez pełnomocnika.

w Warszawie, dnia $\frac{19}{31}$ Lipca 1832 r.

(podpisano) Naczelnie-dowodzący Czynną Armją, Generał-Feldmarszałek, Namiestnik Królestwa Polskiego, Xiąże Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Za zgodność
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyina Królestwa.

Chcąc mieć oddzielnie i stale urządzony areszt cywilny dla dłużników, wyrokami Sądowemi, pod przymusem osobistym skazanych, przewidziany w Księdze V, Tytule XV Kodexu postępowania Sądowego Cywilnego, oraz oznaczyć fundusz na koszt utrzymania aresztu takowego, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Areszt Cywilny dla dłużników, wyrokami Sądowemi pod przymusem osobistym skazanych, będzie zupełnie tak od więzień poprawczych, iako i od aresztu publicznego policyjnego, Kodexem karnym przewidzianych, odosobniony, i ma zostawać pod bezpośrednim dozorem Urzędów Municypalnych, tak Miasta Stołecznego Warszawy, iako i innych Miast w Królestwie.

Artykuł 2.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, wyda szczegółowe instrukcye dla Urzędów Municypalnych, względem sposobu utrzymania takowych więźni i obchodzenia się z niemi, a to stosownie do zasad, względem więzień tego rodzaiu w Księdze V. Tytule XV. Kodexu postępowania Sądowego Cywilnego, zawartych.

Artykuł 3.

Wierzyciel żądaiący uwięzienia swego dłużnika, winien będzie, przy osadzeniu go

w więzieniu, stosownie do Art. 789 i 791 Kodexu postępowania Sądowego Cywilnego, złożyć, przynaymniéy za miesiąc z góry, po piętnaście groszy dziennie, na wynagrodzenie kosztów więziennych. Z powyższéy opłaty dane będzie do rąk uwięzionego dłużnika po 15 groszy dziennie, reszta zaś zaperceptowaną będzie do Kassy Mieyskiéy iako wynagrodzenie za lokal, opał i dozór uwięzionych za długi.

Gdyby dłużnik żądał oddzielnego dla siebie w więzieniu pokoiu, może mu takowy, na koszt iego własny, bydź dany, o ile tego lokalność więzienia dozwoli.

Artykuł 4.

W przypadku wyniesionego z strony uwięzionego sporu, o wyższy nad 15 groszy dziennie fundusz na potrzeby do życia, rozstrzygnienie takowego należeć będzie do zwyczaynéy drogi sądowéy, w sposobie szybkiego zdecydowania.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, tudzież Spraw Wewnętrznych, Duchownych

i Oświecenia Publicznego, w czém do którey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyinéy, dnia $\frac{13}{25}$ Września 1832 roku.

(podpisano) Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości w Królestwie Polskiém, Generał-Feldmarszałek, Xiąże Warszawski, Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Radca Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

W zamiarze stałego urządzenia Kompanij Poprawczych, postanowiła i stanowi, co następuie:

ROZDZIAŁ I.

Skład kompanij poprawczych.

§. I.

Liczba Kompanij Poprawczych, i gdzie się znayduią.

Kompanij Poprawczych z Wydziału Inżynieryjnego, w Królestwie Polskiém ustanawia się dwie, iedna w twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, a druga w Zamościu.

§. 2.

Nazwiska Kompanij Poprawczych.

Każda kompania ma swóy numer i zowie się, w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, Kompanią Poprawczą Nro 44, a w Zamościu, Kompanią Poprawczą Nro 45.

§. 3.

Jacy ludzie wchodzą do Kompanij Poprawczych.

Do Kompanij Poprawczych Królestwa Polskiego oddawani są, stosownie do Art. 7 i 8 Protokółu Rady Administracyjnéy Królestwa Polskiego z dnia $\frac{29\text{ Lipca}}{10\text{ Sierpnia}}$ 1832 r. N. 7623:

a) Ludzie skazani wyrokiem w Królestwie Polskiém na 10 i więcéy lat ciężkiego więzienia; iako też osądzeni na tę karę, za ponawiane przestępstwa, chociażby tylko na 5 lat byli osądzeni.

b) Wszyscy zbrodniarze osądzeni w Królestwie Polskiém na więzienie warowne.

§. 4.

Skład Kompanij Poprawczych.

W każdéy Kompanii Poprawczéy liczba Officerów i niższych stopni, iako też więźniów, przepisana iest Naywyżéy zatwierdzonym dnia 31 Grudnia 1826 r. etatem, podług którego powinno bydź w Kompanii:

Officerów	4
Kapelan Katolicki	1
Feldfebel	1
Podofficerów	16
Dobosz	1
Pisarz	1
Chirurg (Cyrulik)	1
Więźniów	100 do 140

Uwaga. Dozorców więzienia nie ustanawia się, a gdzieby takowi nateraz znaydowali się, uchyleni będą po zupełném uformowaniu Kompanij Poprawczych.

§. 5.

Przeznaczenie Officerów i stopni niższych do Kompanij.

Przeznaczenie do Kompanij Officerów i stopni niższych z Korpusu Weteranów

dzieie się na mocy Postanowienia, Naywyżéy zatwierdzonego w dniu 15 Listopada 1833 roku.

Uwaga. Do korrespondencyi w języku Rossyjskim przeznacza się Pisarz Komendy Inżynieryjnéy.

§. 6.

O naznaczeniu Kapelana.

Naznaczenie Kapelana pozostawia się Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

§. 7.

Podwyższony skład Kompanij Poprawczych.

W kompaniach poprawczych nowo-formowanych, liczba więźniów może przewyższać liczbę w §. 4. niniejszego Postanowienia oznaczoną; może bowiem ich bydź w Kompanii od 150 do 225, atoli Officerów i stopni niższych liczba powinna bydź podług etatu, w tymże §. 4. oznaczonego.

§. 8.

Ciąg dalszy.

Kompanie takie zowią się zwiększonemi (wznowionemi).

ROZDZIAŁ II.

Wchodzenie więźniów do kompanij Poprawczych.

§. 9.

Odsyłanie więźniów do Kompanij Poprawczych.

Odsyłanie do Kompanij Poprawczych więźni, o których mowa była w §. 3, należy do Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, która ma mieć przytém na względzie, ażeby ile możności równa liczba więźni odsyłana była do Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy i do Zamościa.

Uwaga I. Gdy w liczbie więźni, którzy na zasadzie przepisów mają bydź przesyłani do rot poprawczych, mogą się znaydować ludzie starzy i chorowici, przeto Kommissya Rządowa winna ile możność i przesyłać

ich w równéy liczbie do Twierdz Nowo-Georgiewskiéy i Zamoyskiéy.

Uwaga 2. Gdy w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy znayduie się pomieszczenie tylko na 140 więźni, przeto skoro obie Kompanije, każda po 140 głów licząca skompletowanemi zostaną, Kommissya Rządowa obowiązana będzie tych więźni, którzy ieszcze nad powyższą liczbę przybędą, odsyłać do Twierdzy Zamościa. Jeżeliby wszakże wypadło Kommissyi wysyłać tamże, więcéy iak 225 ludzi, (która to liczba przy podwyższonym składzie Kompanij Poprawczych ma mieysce) natenczas winna będzie uczynić stosowne przedstawienie do JO. Xięcia Namiestnika, celem przygotowania dla przewyższaiącéy liczby więźni stosownego pomieszczenia w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy.

§. 10.

Wczesne uwiadomienie Komendantów o posyłaniu więźniów do Kompanij Poprawczych.

Przy każdém przeznaczeniu więźni do Kompanij Poprawczych, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, powinna o tém niezwłocznie zawiadomić Dowódzcę Twierdzy, do któréy więźnie maią bydź posyłani.

§. 11.

Dostarczanie potrzebnych szczegółów o więźniach.

Razem z tém uwiadomieniem Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, przesyła Komendantowi listy kategoryczne więźniów, sporządzone podług załączonego tu wzoru pod N. 1.

Uwaga. Jeśliby w takowych listach, z iakieykolwiek przyczyny, nie były zawarte wszystkie szczegóły, tedy Komendant obwiązany iest natychmiast o to się upomnieć.

§. 12.

Uwiadamianie o przybyłych i zaciągnionych do Kompanii więźniach.

O przybyciu więźniów i zaciągnieniu do Kompanij Poprawczych, uwiadamiaią Komendanci natychmiast te Władze lub osoby, które tych więźniów przysłały.

ROZDZIAŁ III.

Administracya Kompanij Poprawczych i ich utrzymanie.

§. 13.

O podwładności Kompanij Poprawczych.

Kompanije Poprawcze zostaią pod zupełném zawiadywaniem Komendantów Twierdz, a zarządzane są przez Maiorów Placów, podług praw Dowódców Batalionowych.

§. 14.

Ciąg dalszy.

Co do użycia i zastosowania więźniów do robot fortecznych, są oni w zależności mieyscowéy władzy Inżynieryjnéy, iako też Departamentu Inżynierów.

§. 15.

Klassyfikacya więźniów.

Więźniowie, po weyściu do Kompanii, dzielą się na dwie klassy, zwane: pierwszą i drugą. Do klassy pierwszéy liczą się więźniowie, utrzymywani w więzieniach Królestwa Polskiego, iako na ciężkie więzienie skazani; do drugiéy zaś, na wałowne więzienie skazani.

§. 16.

Umieszczanie więźniów podług klass i oddziałów.

Dla uniknienia nieporządku, mogącego wyniknąć z umieszczenia razem więźniów klass różnych, przestrzegać mieszczenia ich w koszarach osobno klassami. Same zaś klassy dzielić na oddziały, staraiąc się umieszczać w nich ludzi znaiących iedno rzemiosło, i tak tworzyć oddziały: Mularzy, Cieśli, Kamieniarzy, i t. p.

§. 17.

Skład Oddziałów.

Liczba więźniów w każdym oddziale zastosowuie się do liczby podofficerów

w Kompanii Poprawczéy, tak iżby każdy oddział miał nad sobą osobnego podofficera

§. 18.

O odzieniu więźniów.

Więzień ma odzienie iak letnie, tak i zimowe, podług Naywyżéy zatwierdzonych w roku 1830 przepisów, w pierwszéy klassie: iak postanowiono w Kompaniach Poprawczych Rossyjskich dla woienno-doczesnych, a w drugiéy, iak dla wiecznych. Oprócz tego odzienia nie dozwalać pod żadnym pozorem miéć innego; a ieżeliby więzień miał odzież własną, z którą wszedł do kompanii, tedy tę zachować w Cekhauzie Kompanii i zwracać więźniowi po iego uwolnieniu.

Uwaga. Ile mianowicie czego ma bydź z odzienia, wyszczególniono to w załączonym tu wykazie, pod Nrem 2.

§. 19.

Sporządzenie umundurowania.

Na odzież dla więźniów otrzymuie Komendant po złp. 99 gr. 12½ na każdego;

w czasie przeznaczenia więźnia do Kompanii, która-to odzież ma bydź bezterminową. Na utrzymanie zaś iéy pobiera Komendant remontę, za którą winien iest utrzymać odzież w należytéy całości.

Jak tylko się więzień oddala, odzienie iego pozostaie w Cekhauzie Kompanii, dla użycia na przybywaiących, i w takim razie Komendant nie ma iuż prawa żądać wyżéy oznaczonych pieniędzy na umundurowanie więźnia przybyłego.

Uwaga 1. Odzież sporządzona podług dawnego przepisu i noszona przez więźni iuż istnieiących, lub późniéy ieszcze przybyć mogących, zwróconą będzie Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, stosownie do iéy zarządzenia.

Uwaga 2. Komendant przeznacza iednego z Officerów Kompanii Poprawczéy lub z Adiutantów placu na Kassyera, któremu porucza się utrzymywanie odzienia więźniów.

§. 20.

Wypłata żołdu, ammunicyi i t. d. Officerom i niższych stopni woyskowym.

Pieniądze na żołd officerom i niższych stopni Kompanij Poprawczych, iako też ammunicya, wydawane są z rozporządzenia Głównego Naczelnika Komend Inwalidów w Królestwie Polskiém, Dowodzącemu Kompanią, który także odbiera i pieniądze na nagrody, stosownie do załączonéy tu tabelli Nro 3. Rozdawanie tych pieniędzy i przedmiotów, komu należy, porucza się temuż dowódcy Kompanii, z wiedzą Komendanta.

§. 21.

Wypłata żołdu Kapelanowi.

Kapelan pobiera żołd, stosownie do rozporządzenia Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, obok któregoto żołdu, za wypełnianie obowiązków chrześciańskich, nie ma prawa nietylko żądać, ale nawet przyjmować od Kompanij Poprawczych

jakichkolwiek zapłat, pod iakimbądź pozorem.

§. 22.

Utrzymanie więźniów.

Płacy dla więźniów nieprzeznacza się; lecz tylko na życie stosownie do Art. 64, Instrukcyi więziennéy, pieniądze na to pobiera Kommendant w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, podług cen, iakie są ustanowione w więzieniu Warszawskiém, a w Zamościu, iak w więzieniu Lubelskiém.

Uwaga. Gdyby się zdarzyło, że w Warszawie lub Lublinie, zaprowadzony został inny porządek utrzymywania więźniów, i t. d. nie podług cen ustanowionych, natenczas dla Kompaniy Poprawczych, Kommendanci i Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, układaią ceny, stosownie do cen żywności w Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy lub Zamościu, któreto ceny Kommendanci i Kom-

missya przedstawiaią Namiestnikowi Królestwa Polskiego do zatwierdzenia, poczém Kommendanci trzymać się ich są obowiązani.

§ 23.

Ciąg dalszy.

Prócz tego, dla polepszenia iadła więźniów, wydaie urząd Inżynieryjny po 5 groszy codzień, na każdego więźnia, znayduiącego się przy robotach Inżynieryjnych, na mocy rozkazu Główno Dowodzącego do Dowódcy Zachodniego Okręgu Inżynierów, pod d. 19 Listopada 1832 r. Nro 2501. Z tych pieniędzy tworzy się składka dla polepszenia iadła wszystkich więźni, w czém Dowódca Kompanii utrzymuie rachunek, pod wiedzą Kommendanta.

Uwaga. Z teyże saméy składki, stosownie do uznania Kommendanta, udzieloną bydź ma pomoc pieniężna od złp. 5 do 40, dla tych więźni, którzy przebyli czas więzienia, i w ciągu takowego dobrze się sprawowali.

§. 24.

Ciąg dalszy.

Jakię oprócz tego pieniądze i na iakie przedmioty pobiera Kommendant, załączona Tabella Nro 3 wskazuie.

§. 25.

Jak utrzymywać więźniów.

Więźniów utrzymywać w nayściśleyszéy karności woyskowéy i w naywiększéy czystości, przestrzegaiąc, iżby zawsze byli chędodzy, ogoleni i ostrzyżeni, w sposób przyjęty.

§. 26.

Co się zabrania więźniom.

Więźniom niepozwala się palić fayki, ani też iéy nosić przy sobie, równie iak i krzesiwa; zabrania się téż dawać, atramentu, papieru, piór i wszelkich narzędzi ostrych, ieśli zaś dla naprawy odzienia lub obuwia potrzeba noża, nożyczek, szydła i t. p. dawać ie tylko na to użycie, a po załatwieniu potrzeby, natychmiast odbiérać.

§. 27.

O więźniach, z ludzi, pozbawionych stopni.

Ludzi wyższego stanu pozbawionych stopni, odziewać i utrzymywać bez żadnéy różnicy od innych więźniów; zaciągaią się oni do téy klassy, do któréy należą z zapadłego wyroku. Więźniów przysyłanych ze szczególnych rozkazów NAYJAŚNIEY. SZEGO CESARZA lub Namiestnika Królewskiego, ieżeli o nich nie wspomniano, do któréy klassy maią bydź policzeni, zaciągać do klassy pierwszéy, a utrzymywać iak więźniów zwanych, na poprawcze więzienie skazanych.

§. 28.

Niepozwalanie więźniom miewania pieniędzy.

Więźniom pieniędzy do rąk niedawać, i ściśle przestrzegać, iżby ich ze strony nie dostawali; niepozwalać im téż proszenia o iałmużnę.

§. 29.

Zaprowadzenie w kościołach puszki dla więźniów.

Do zbierania iałmużny dla więźniów, pozwala się mieć puszkę w Kościele Gar-

nizonowym tego mieysca, gdzie się znayduie Kompanija Poprawcza. Puszka ta powinna bydź z pieczęcią Kommendanta, a składanych w niéy pieniędzy używać na ulepszenie iadła więźniów, zapisuiąc do książki składkowéy.

§. 30.

O utrzymaniu niższych stopni w Kompanijach Poprawczych.

Niższe stopnie w Kompanijach Poprawczych pobieraią utrzymanie, według rozporządzenia Głównego Naczelnika Kommend Inwalidów w Królestwie Polskiém.

§. 31.

Opatrzenie w różne rzeczy do gospodarstwa potrzebne.

Potrzebny sprzęt gospodarski, iako to: dzieże, kadki, cebry, wiadra, łopaty, kotły, warząchwie, i t. p. zaprowadza i utrzymuie Kommendant, który na to pobiera pieniądze, iak wskazano w Tabelli Nro 3.

§. 32.

O posyłaniu więźniów do łaźni.

Dla zdrowia i utrzymywania w czystości więźniów, posyłać ich do łaźni, nieczę-

ściéy jak dwa razy na miesiąc, ze stosownym dozorem; osobnych na to pieniędzy nieprzeznacza się, a tylko uskuteczniać się to powinno z oszczędności dawanego na opał drzewa

§ 33

O zabronieniu więźniom żenienia się

Niepozwala się więźniom nieżonatym lub wdowcom wstępować w związek małżeński, przez cały czas znajdowania się ich w kompanii.

§ 34

O więźniach, którzy się ożenili przed weyściem do Kompanij.

Więźniowie, którzy byli żonatymi przed weyściem do Kompanij Poprawczych, maią być trzymani razem z innymi więźniami, w ostrogach (więzieniach) a bynajmniéj nie w osobnych domach. Żonom ich pospołu z mężami mieszkać w ostrogach niepozwala się

§. 35.

O dzieciach więźniów

Dzieci więźni, spłodzone przed wejściem tychże do Twierdzy, należą do téj władzy,

pod którą zostawali ich ojcowie, przed uwięzieniem.

§. 36.

Więźniów wypuszczać z koszar tylko w potrzebie skarbowéy.

Po capstrzyku niewypuszczać więźniów z koszar, i nigdy niepozwalać im wychodzić, jak tylko w potrzebie skarbowéy, pod należytym dozorem.

§. 37.

O pojmaniu zbiegłych więźniów znosić się z kim należy

W razie ucieczki więźniów z Kompanii Poprawczych, Kommendanci kommunikują się niezwłocznie z kim należy w Wydziale Cywilnym, względem pojmania zbiega.

§. 38.

Środki ku powściągnieniu więźniów od ucieczki.

Dla zapobieżenia uciekaniu więźniów, przepisuje się Kommendantom za nieodzowne prawidła:

1. Iżby wszyscy więźniowie byli okuci jak w więzieniach Polskich, z tą różnicą, aby

do taczek nie przykuwać.

2. Wszystkim więźniom golić głowy w ten sposób: w pierwszéj, golić pół głowy z przodu, od jednego ucha do drugiego; w drugiéj zaś klassie, golić od tyłu pół głowy, do czoła z lewéj strony.

§. 39.

O kupowaniu brzytew i mydła do golenia więźniów.

Brzytwy i mydło do golenia więźniów kupować z summy, wydawanéy Kommendantom, na opatrzenie tychże więźniów.

§. 40.

O sporządzeniu kaydan.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, poleca wydawanie Kommendantowi pewnéy liczby kaydan, które on winien utrzymać w całości, pobieraiąc na to remontę po $\frac{1}{2}$ grosza dziennie na każdego więźnia. Na ten koniec Kommendant ma prawo założenia kuźni w Kompanii Poprawczéj, i użycia do niéj kowali z więźniów, lub też przeniesienia kowala z woysk składających garnizon Twierdzy; materyał zaś i narzędzia do takiéj kuźni, powinny być zaprowadzone z wyż wspomnionéy remonty.

§. 41.

Więźniowie za popełnione przestępstwa oddaią się pod Sąd.

Więzień w czasie znaydowania się w Kompanii, popełniwszy występek, podpadaiący sądzeniu wedle praw, oddawany iest pod Sąd woienny i karany stósownie do przestępstwa, za potwierdzeniem Kommendanta, lub Wyższéj zwierzchności.

§. 42.

Wypełnianie wyroków.

Po wyroku więźniowie zostaią w Kompanii Poprawczéy, w téyże lub w innéy Klassie, albo też, względnie do wielkości przestępstwa, odsyłaią się na Syberyą do ciężkich robót; atoli na to wysłanie potrzeba iuż zatwierdzenia Wyższéy zwierzchności.

§. 43.

O donoszeniu Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, o przestępstwach popełnionych przez więźniów, przed wejściem do Kompanii Poprawczych.

W razie wynikłego podejrzenia, że który z więźni przed wejściem jeszcze do Kompanii Poprawczéj dopuścił się przestępstwa, za które jeszcze sądzonym nie był, o czém Kommendant, bądź z własnego zeznania więźnia, bądź z innych okoliczności powziąć może wiadomość, winien tenże Kommendant przedewszystkiém donieść o tém Kommissyi Rządowéj Sprawiedliwości, dla dalszego postąpienia.

§. 44.

Ciąg dalszy.

Jeżeli w Sądach Cywilnych wykryje się: iż w jakiémkolwiek przestępstwie mieli udział ci ludzie, którzy się już znajdują w Kompanijach Poprawczych za co innego, i że ci, z powodu tych nowo-odkrytych win, niebyli jeszcze sądownie ukarani, takich, na żądanie Zwierzchnictw Cywilnych, odsyłać do tychże Zwierzchnictw nieodzownie.

§. 45.

Ciąg dalszy.

Skarcenia, w powyższych artykułach wymienione, wciągają się do kategorycznych List więźniów.

§ 46

Utrzymywanie kategorycznych List więźniów

W każdéj Kompanii Poprawczéj, utrzymywaną ma być ogólna lista kategoryjna wszystkich więźniów, podług załączonych tu wzorów, Nr. 4 i 5, w któréj zapisują się wszystkie szczegóły, jakie o nich będą poniesione od Sądownictw przesyłających ich do Kompanii.

§. 47.

Przedstawianie tych list.

Listy te kategoryjne przedstawiają Kommendanci corocznie na 1 Stycznia, Departamentowi Inżynierów.

§. 48.

Podawanie szczególnych wykazów liczby więźniów.

Oprócz List kategoryjnych, Kommendanci przedstawiają także Departamento-

wi Inżynierów co-miesiąc treściwe wykazy, podług załączonego wzoru Nr. 6, co do liczby więźniów, z wyszczególnieniem ich przybywania i ubywania, iako też niezdatnych, lub zostaiących dla słabości w szpitalach. W tych wykazach wzmiankuie się też o możności pomieszczenia pewnéy liczby więźniów.

§. 49.

Przedstawianie wykazów miesięcznych, co do więźniów znajduiących się przy robotach.

Kommendy Inżynieryyne, zawiaduiące robotami w Twierdzy, po upłynieniu każdego miesiąca, przedstawiaią Departamentowi Inżynierów wykazy treściwe liczby więźniów, którzy byli posyłani co-dzień do robót, z podpisem także Kommendantów. Równie przedstawiaią też Kommendy do rzeczonego Departamentu, co rok, w pierwszym dniu Stycznia, wykazy treściwe liczby maystrów różnych rzemiosł, do których aby się ci usposobili, Kommenda Inżynierów pilnie w to wglądać powinna. Obu

tych wykazów załączaią się tu wzory, pod Nr. 7 i 8.

§. 50.

Podawanie raportów o woyskowych w Kompaniach Poprawczych.

O ludziach woyskowych, zostaiących w Kompaniach Poprawczych, Kommendanci podaią wszelkie potrzebne raporta do Departamentu Inspektorskiego, w Ministeryum Woyny, tudzież do Członka Rady Administracyynéj Królestwa Polskiego, Jenerała-Lejtnanta Rautenstraucha, na téyże zasadzie, co i o innych Kommendach woyskowych.

§. 51.

O poiedyńczych raportach do Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego.

Kommendant składa także Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, peryodyczne raporta, na wzór przepisanych w więzieniach, iako to: miesięcznych,

ROZDZIAŁ IV.

Użycie więźniów do robót.

§. 53.

O donoszeniu Kommendom Inżynieryjnym o liczbie więźniów, wychodzących do robót.

Kommendanci donoszą cotydzień Kommendom Inżynieryjnym, pod rozrządzeniem których co do robót zostają Kompanije Poprawcze, o liczbie więźniów, jako też, ilu ich wysyłać można do robót inżynierskich. Jeśli się zaś dostrzeże, iż Kommendy Inżynieryjne nie biorą więźniów do roboty, natenczas Kommendant donosi o tém Dowódcy Zachodniego Okręgu Inżynierów.

§. 54.

Zakaz wstrzymywania więźniów od posyłania do roboty pod różnemi pozorami.

W wysyłaniu więźniów do robót fortecznych, surowo zabrania się wstrzymywać sposobnych do różnych rzemiosł, pod pozorem użycia na kucharzy, gospodarzy, i t. p. W liczbie chorych, nieposyłających

pod nazwiskiem *Kontrolla Ludności* i kwartalnych *Ruch więźni.*

Uwaga. Nadto Kommendant obowiązany jest, o śmierci, ucieczce i ujęciu zbiegłego więźnia, zawiadamiać tę sądową władzę, w któréj więzień był sądzony; podobnież jak i o uwolnieniu więźnia, po wycierpieniu kary.

§. 52.

Doniesienia o nadzwyczajnych wypadkach w Kompanijach Poprawczych.

O mogących się zdarzyć w Kompanijach Poprawczych wypadkach nadzwyczajnych, Kommendanci niezwłocznie donoszą, pod adressem Najwyższym (wyrażając na kopercie w Wydziale Departamentu Inspektorskiego Ministeryum Wojny), i takież doniesienia robią do Główno-dowodzącego w Królestwie.

zowią się Dyżurnemi przy Kompaniach Poprawczych.

§ 58.

Przeznaczanie Podoficerów do więźniów, będących przy robotach.

Kiedy Kompanie stosownie do robót podzielić się muszą na części, natenczas przy każdéj części powinien znajdować się Podoficer, a Oficer Dyżurny być obecnym przy wyprowadzaniu i powrocie więźniów, i obeyrzeniem robót przekonywać się, czy należycie są doglądane.

§ 59.

Wyznaczanie konwoiu dla pilnowania więźniów.

Konwóy dla więźniów dawać z garnizonu Twierdzy; że zaś Kompanie Poprawcze w Królestwie Polskiém, składają się powiększéy części z przestępców wielkiéy wagi, z ludzi niebezpiecznych, przeto liczba konwoiniących zostawia się do uwagi Kommendanta podług okoliczności.

§ 60.

Ciąg dalszy.

Podoficerów z konwoiniącemi posyłać tyle, ażeby przy każdych 10-ciu szeregowych z konwoiu był ieden podoficer.

§ 61.

Ciąg dalszy.

Do 60-ciu szeregowych, z przeznaczonymi do nich podoficerami, albo też i do mnieyszéy liczby, podług uwagi Kommendanta, wyznaczać jednego Oficera, dla dozoru konwoiujących i więźniów, w pomoc Oficerom Kompaniy Poprawczych.

§ 62.

Obchodzeniu nad więźniami w czasie oddalenia się ich na stronę dla potrzeb naturalnych.

Konwoiujący szeregowi nigdy nie powinni puszczać więźniów dla potrzeb naturalnych, bez pozwolenia na to podoficera dyżurnego, a dawać mają na to pilne oko na tych, przestrzegając też, iżby potrzeby swe w przeznaczonych na to mieyscach odbywali.

§ 63.

O zabronieniu konwoiuiącym wdawania się w rozmowy z więźniami.

Konwoiuiący, zgoła nie powinni wdawać się w rozmowy z więźniami, a za naymnieysze w téy mierze uchybienie, surowo karać wykraczaiącego, w obec wszystkich konwoiuiących oraz mieyscowéy Zwierzchności Kompanii Poprawczéy.

§ 64.

O ostróżnościach w przypadku zamierzania ucieczki przez więźniów.

Konwoiuiący, do strzeżenia więźniów przeznaczeni, w razie dostrzeżenia zamiaru ucieczki tychże więźniów, maią prawo strzelać do tych, którzyby wyraźnie usiłowali ocalić się ucieczką, lub nie poddaiąc się konwoiuiącym, śmieli im zagrażać i uderzyli na nich.

§ 65.

Ostróżności na przypadek buntu więźniów.

Na ten koniec i na przypadek iawnego buntu więźniów, podoficerowie Kompaniy Poprawczych mieć powinni, dla uśmierzenia zbuntowanych i dla własnéj obrony, tasaki wyostrzone.

§ 66.

Gdzie chować te tasaki.

Tasaki te chować się mają na noc tam, gdzie Kommendant przeznaczy, a to z taką ostróżnością, iżby ich nie mogli użyć więźniowie.

§ 67.

O niewysyłaniu do roboty mniéy iak 10-ciu więźniów.

Do roboty mniéy iak 10-ciu więźniów razem nie posyłać; w razie zaś koniecznéy potrzeby wysyłania iednego tylko, lub kilku, lecz mniéy niż 10-ciu, posyłać ich pod osobnym konwoiem z iednéy ze straży mieyskich; konwoiuiący ci, po przyprowadzeniu więźniów do koszar, wracaią do swoiéy straży.

§ 68.

W iakich przypadkach zdeymować okowy więźniom z iednéy nogi.

U robót, których odbywać nie można okutym na obie nogi, zdeymować kaydany; do

takich wszakże robót używać szczególniéy więźniów czasowych i takich, którzy z kon-duity pewnieysi są od innych.

§ 69.

Zakaz używania więźniów do robót prywatnych.

Najsurowiéy zabrania się używać więźniów do innych robót, oprócz skarbowych.

§ 70.

Oznaczenie czasu do pracy więźniów.

Czas wysyłania więźniów do roboty i ściągania z niéy, przepisany iest instrukcyą Wydziału Inżynieryynego.

§ 71.

O rozporządzeniu więźniów do robót.

Rozporządzenie więźniami do robót posyłanymi i dozór nad nimi, co do należytego pracowania, zawisły bezpośrednio od téy Zwierzchności, pod rozporządzeniem, któréy we względzie budowniczym zostają kompanie.

§ 72.

Karanie więźniów za lenistwo i niedbalstwo.

Za lenistwo i niedbalstwo w pracy, karać więźniów na mieyscu, za osądzeniem przez Naczelnika doglądaiącego roboty; wymiar téy kary nie powinien przewyższać stopnia kary, mogącego przynaglić opieszałego do pilności w pracy, a mianowicie niema przechodzić 16-tu uderzeń trzciną podoficerską.

§ 73.

W czasie zamieci nieposyłać więźniów do robót.

Zimą, kiedy bywaią zamieci, przy wielkich mrozach, nieposyłać więźniów do takich robót, które odbywaią na mieyscach wystawionych na działanie gwałtownego wiatru.

§ 74.

O nieużywaniu więźniów do robót w dni niedzielne i uroczyste.

W dni niedzielne i uroczystości policzone do dni galowych dla Sądownictwa, zupełnie uwalniać więźniów od robót fortecznych, wyiąwszy tylko przypadki nadzwy-

czayne, w których przez z włokę może nastąpić szkoda w budowlach, uszczerbek Skarbowi, lub przerwa w kommunikacyi.

§ 75.

O pozwoleniu więźniom chodzenia do kościoła.

W takie dni od robót wolne, posyłać więźniów kompaniami, z Oficerami i podoficerami do kościoła, dla słuchania Mszy świętéy.

§ 76.

O przestrzeganiu, aby w wielkim poście więźniowie pościli.

Podczas wielkiego postu, więźniowie wyznania Grecko-Rossyjskiego pościć powinni. Innych zaś wyznań więźniowie maią do pełniać obrządku swéy religii, podług iéy przepisów.

§ 77.

O odpowiedzialności Zwierzchnictwa Kompanij Poprawczych, za nieporządek.

Wszelki nieporządek w Kompanii, lub zboczenie od przepisów niniejszego postanowienia, spada na odpowiedzialność Do-

wódcy Kompanii, Maiora Placu i Kommendanta.

ROZDZIAŁ V.

Utrzymywanie więźniów w Szpitalach i Lazaretach.

§ 78.

Posyłanie więźniów chorych do Szpitalów i Lazaretów.

Więźniów chorych odsyłać do Szpitalów w Twierdzy, gdzie maią bydź opatrywani w pokarm i lekarstwa, na téyże zasadzie, co i woyskowi niższych stopni, iako też służący woyskowi.

§ 79.

Dozór nad więźniami chorymi.

Więźniowie chorzy, umieszczeni być maią w osobnych izbach, dla więźniów pod należytą strażą, z zachowaniem tego warunku: iżby, kiedy w szpitalu będzie 10-ciu lub więcéy chorych więźniów, przy izbie, gdzie się ci znayduią, zawsze był, oprócz zwykłego dozoru, ieden podoficer z Kompanii Poprawczéy, którego zmieniać co doby.

§ 80.

Opłata za utrzymywanie chorych.

Za utrzymywanie więźnia, Kommendant płaci szpitalowi po złp. $1\frac{1}{2}$ na dobę, a w rachunkach miesięcznych za nieszcza te pieniądze do zwrotu. Przez czas zaś znaydowania się więźnia w szpitalu, ani strawne, ani remonta na odzienie i inne przedmioty niezalicza się; słowem oprócz $1\frac{1}{2}$ złp. dla szpitala, nic się dla więźniów nie expensuie.

§ 81.

Trzymanie chorych okutymi.

Więźniowie, którzy według brzmienia §. 38 ninieyszéy ustawy, utrzymywani są w kaydanach, pozostaią w tychże i po wysłaniu do szpitalu dla choroby. Wyymuią się od tego ci więźniowie, którzy, w miarę choroby, potrzebuią uwolnienia z kaydan. Nieinaczéy to iednak nastąpuie, iak za radą starszych lekarzy szpitala, i za dozwoleniem Kommendanta, aż do poprawy zdrowia chorego.

ROZDZIAŁ VI.

Wyyście więźniów z Kompanii Poprawczych.

§. 82.

Odsyłanie więźniów, którzy ukończyli termin więzienia.

Więźniowie, którzy ukończyli termin więzienia, oddaią się pod zarządzenie władzy policyynéy cywilnéy, dla postąpienia z nimi podług przepisów.

§ 83.

Ciąg dalszy.

Na ten koniec Kommendant, wykreśliwszy więźnia, któremu się termin zakończył, z listy Kompanii Poprawczéy, odsyła go, z Zamościa, do Urzędu Municypalnego Miasteczka Nowego Miasta, a z Twierdzy Nowo-Georgiewskiéy, do tegoż Urzędu miasta Zakrocymia, dla przesłania dokąd należy pod strażą cywilną; opatruie też Kommendant więźnia w odzież, stosownie do pory roku, w iakiéy iest wyprawiany.

§ 84.

W iakie odzienie powinni bydź opatrzeni ci więźniowie.

Odzież ta powinna być mocna i trwała, a składać się z przepisanych następnych rzeczy:

Letnia:

Czapka sukienna,
Halsztuk z półkoszulkiem,
Koszul dwie,
Kurtka i pantaliony z płótna żaglowego (rawenduku)
Półbócików para.

Zimowa:

Czapka sukienna,
Kurtka i pantaliony z wieyskiego sukna,
Halsztuk z półkoszulkiem,
Koszul dwie,
Rękawic zimowych para,
Onucze sukienne,
Półbócików para.

§ 85.

Z iakich pieniędzy łoży się na odzienie.

Uwolnionym więźniom winien dawać odzienie Kommendant, z oszczędzenia remonty, postanowionéy na utrzymanie amunicyi więźniów.

§ 86.

O formie tego odzienia.

Odzienie na uwolnionych więźniów robi się z sukna szaraczkowego, bez czarnych kwadratów na plecach, i bez czarnych rękawów.

§. 87.

Odsyłanie więźniów niezdatnych.

Więźniowie, chociażby rzeczywiście niezdatni byli do pracy, pozostaią iednak w Kompaniiach, i używani bydź maią do zatrudnień i czynności, ich siłom odpowiednich, iakoto: na kucharzy, i t. p.; w rapportach zaś, stosownie do wzoru pod N. 6 i 7, maią być wykazywani iako niezdatni.

§ 88.

Co się uważa za niezdatność.

Więzień poczytuie się za niezdatnego, ieśli ma nieuleczoną chorobę, lub kalectwo, przeszkadzaiące pracować narzędziami, w robo-

tach fortecznych używanemi, oraz dźwigać i przenosić ciężary; wreszcie, ieśli iest widocznie słabéy komplexyi, lub w wieku podeszłym, nieodpowiadaiącym ciężkiéy pracy.

§ 89.

O wydawaniu więźniom niezdatnym świadectwa.

Świadectwo o niezdatności zależy od Kommendantów oraz Dowódców Kommend Inżynieryynych, Urzędników Medycznych i Urzędników ze strony cywilnéy, podług wyznaczenia Kommissyi Woiewódzkiéy.

§ 90.

O doniesieniach o niezdatności więźniów.

O niezdatności więźni Kommendant nie składa osobnych rapportów Inżynierskiemu Departamentowi, lecz wyieśni ią przywykazie, w myśl § 48, miesięcznie składać się maiącym, i poprze świadectwem, wzmiankowaném w § 89.

§ 91.

Ciąg dalszy.

Jeżeli więzień niezdatny, iest z liczby tych, którzy na mocy rozkazu JEGO CESARSKIÉY MOSCI, lub Namiestnika w Królestwie, odesłani zostali, naówczas, oprócz rachunku przesłanego Inżynieryyskiemu Departamentowi, Kommendant także doniesie o tém Namiestnikowi, z dołączeniem zwyż wzmiankowanego świadectwa.

ROZDZIAŁ VIII.

O wydawaniu pieniędzy na Kompanie Poprawcze.

§ 92.

O wydawaniu Kommendantom summ, potrzebnych na utrzymanie Kompaniy.

Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, poleci podwładnym Kommissyom Woiewódzkim, ażeby te, z początkiem każdych czterech miesięcy, wydawały, za kwitem Kommendantów, potrzebne summy na utrzymanie więźni, ato stosownie do ogólnego oznaczenia funduszu, z mocy niniejszego postanowienia.

Uwaga. Pieniądze maią być dostarczane Kommendantom do Twierdzy, bez żądania od nich posyłania osoby

do odbioru tychże pieniędzy upoważnionéy; ieżeli zaś takowe wysyłaią się przez pocztę, to same Kommissye Woiewódzkie porto od nich opłacić są obowiązane.

§ 93.

O zapłacie przez Urząd Inżynieryyny za robotę więźniów.

Na mocy zalecenia Główno-Dowodzącego do Dowódcy Zachodniego Okręgu Inżynierów, pod dniem 21 Maia r. 1832 Nr. 1223, pod dniem 28 Października Nr. 2377, pod dniem 21 Listopada Nr. 2501 i pod dniem 24 Listopada Nr. 2538, wyznaczona zapłata dla więźni za robotę, maystrom po 20, a prostym robotnikom po gr. 10 dziennie; z powyższych pieniędzy, po gr. 5 na osobę obraca się na polepszenie iadła więźniów, iak powiedziano w § 23, i wypłacaną będzie przez Urząd Inżynierski do dyspozycyi Kommendanta, a reszta pieniędzy, wypadaiąca za robotę maystra po gr. 15 i prostego robotnika po gr. 5 dziennie, ma być odsyłana

przez Inżynierski zarząd kwartalnie do kassy, przez Kommissyą Rządową Spraw Wewnętrznych oznaczonéy.

§ 94.

O wyrachowaniu roboty więźni.

Na dowód, że więźnie nie zarobili więcéy, nad kwotę wykazywaną, należy, stosownie do tego, co w poprzedzaiącym paragrafie wyrażono, przy odsyłaniu do kassy kwoty pomienionéy, przyłączać wykazy Inżynierskiego zarządu o liczbie pracuiących kwartalnie maystrów i prostych robotników. Wykazy te maią być przez Komendanta Twierdzy zaświadczane.

§ 95.

O rachunkach i wydatkach na utrzymanie więźni.

Kommendanci Twierdz, w końcu każdego miesiąca przesyłaią do Kommissyi Woiewódzkiéy rachunki Dowódców Kompaniy, ułożone podług wzoru pod Nr. 9 i 10 i przez nich samych, to iest: Komendantów Twierdzy poświadczone. Jeżeli po upływie czteromiesięcznym, okaże się

iakowy ostatek z summ, z góry Kommendantom wypłaconych, wówcz s Kommissye Woiewódzkie, przy wypłacie summy na następne cztery miesiące, ostatek rzeczony potrącą z niéy; w razie zaś braku, obowiązane są takowy uzupełnić.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyynéy d. 31 Lipca / 12 Sierpnia 1834 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Z powodu przedstawianych Nam kilkakrotnie, tak bezpośrednio, iako i przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu próśb Obywatelów Królestwa Polskiego o pozwolenie im przedaży dóbr i innych nieruchomych własności przez loteryą publiczną, chcąc ile możności i dogodzić tego rodzaiu żądaniom, bez narażenia gospodarstwa kraiowego na mogące ztąd wyniknąć dla niego szkodliwe skutki, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy:

1. Pozwolenia przedaży, przez loteryą, dóbr i innych nieruchomych własności, wydawane przez Nas będą na szczególne przedstawienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, tym iedynie obywatelom osiadłym, którzy istotną tego potrzebę, przed tąż Kommissyą, udowodnią, następuiącym warunkom zadosyć uczynią, lub przez układ, z tąż Kommissyą zawarty, zadosyć uczynić zobowiążą się.

2. Każdy entreprener tego rodzaiu loteryi, winien nayprzód przedłożyć Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, dowody prawnéy i niezaprzeczonéy własności dóbr, na loteryą wystawić się maiących, oraz wykazać moc swą sprzedania ich z wolnéy ręki, niczém nieograniczoną.

3. Winien złożyć taxę sądową, a zwłaszcza, albo dawnieyszą z zaświadczeniem urzędowém, iż stan dóbr tych od czasu taxy zdeteriorowanym nie został; albo taxę nową, przez biegłych, z strony Sądu wyznaczonych i pod dyrekcyą delegowanéy osoby od Sądu sporządzoną.

4. Extrakt hypoteczny, wykazuiący stan długów, też dobra ciążących.

5. Winien oświadczenie urzędowe złożyć, iż dobra na loteryą podane, żadnym innym hypotekom, oprócz wyszczególnionym przez niego nie ulegaią, i że zaręczenie to pod ostrością przepisu artykułu 2059 Prawa cywilnego wydaie i zapewnia, iż żadnych długów do czasu ukończenia loteryi na dobra te zaciągać nie będzie, oraz na ten wypadek, iż loterya do skutku zamierzonego przyydzie, moc zupełną pełnomocnictwo specyalne Dyrektorowi Loteryi daie, iż ten zupełnie upoważnionym iest w imieniu iego, kontrakt sprzedaży na imię wygrywaiącego też dobra zeznać i na przepisanie tytułu dziedzictwa w imieniu iego zezwolić. Akt oświadczenia takowego, z klauzulą exekucyyną wydany do zaingrossowania do ksiąg hypotecznych, kosztem swym podać obowiązany iest, i dowód zaintabullowania, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu złożyć, która w tym przypadku, gdyby loterya inten-

towana do skutku nie przyszła, upoważni Dyrektora Jeneralnego Loteryi, iżby, przy zwrocie wymienionego dowodu, akt urzędowy zezwolenia na extabullacyą ingrossacyi powyższéy, w téyże saméy formie, lecz kosztem podaiącego dobra swe na loteryą, zeznał.

6. Winien okazać proiekt do planu loteryi, który w tym sposobie szczególniéy ma bydź ułożony, aby summa, z zebrać się maiących za sprzedaż losów pieniędzy, nie przenosiła summy z wartości dóbr na sprzedaż wystawionych, z gotowych pieniędzy, do wygrana planem przeznaczonemi bydź mogących, i z wydatków na koszta wystawienia téy loteryi, pochodzącéy.

7. Od ogólnéy summy planem obiętéy, entreprener zapłacić winien do Skarbu sześć od sta.

8. Z téy należytości, część szóstą entreprener złożyć winien nayprzód w kassie loteryynéy w gotowiźnie, a to przed rozpoczęciem loteryi, resztę zaś po ukończeniu takowéy.

9. Loterya zostawać ma pod kierunkiem i ciągłym dozorem Dyrekcyi Jeneralnéy loteryy kraiowych i entreprener, bez iéy wiedzy i pozwolenia, nic sam w niéy działać nie może.

10 Wszystkię losy, loteryą składaiące, zostawać będą w kassie Dyrekcyi Loteryynéy, i iedynie za gotowe pieniądze lub za kaucyą, tak kollektorom, iak i samemu entreprenerowi wydawane będą.

11. Zbierane za sprzedaż losów pieniądze, składane będą w kassie loteryynéy, i dopiero po opłaceniu należności graczom, Skarbowi i wierzycielom, ieżeli się iacy znayduią, reszta entreprenerowi wydaną zostanie.

12. Bilety, wszelkie druki i narzędzia, potrzebne do ciągnienia téy loteryi, entreprener, swym kosztem, Dyrekcyi loteryy kraiowych dostarczyć iest obowiązany.

13. Bilety, czyli losy drukowane, przez Dyrektora Loteryi podpisywane, tudzież pieczęcią urzędową stwierdzone bydź maią.

14. Przy układzie z entreprenerem, termin prekluzyyny do ciągnienia loteryi, przez Kommissyą oznaczony będzie.

15. Gdyby zaś niepomyślna sprzedaż biletów, lub inne ważne przeszkody, ciągnienia loteryi nie dozwoliły, natenczas ciągnienie iéy odwołane, i stawka, bez żadnego potrącenia, w zupełności graczom zwróconą będzie.

16. W tym przypadku także kwota, przez entreprenera, stosownie do punktu siódmego ninieyszéy Instrukcyi, złożyć się winna, przy Skarbie pozostanie, a reszta należności nie będzie żądaną.

17. W oznaczeniu terminu do ciągnienia loteryi, Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu tę mieć będzie uwagę, aby liczba tychże, obok siebie razem grać się maiących, do zamożności kraiu, i widoków entreprenerów, była uproporcyonowaną.

18. Jeżeli losem wygra dobra taka osoba, któréy prawa i przepisy kraiowe, posiadania takowych niedozwalaią, obowiązaną będzie, w ciągu roku iednego, od daty

wygrania rachuiąc, też dobra z wolnéy ręki sprzedać; w przeciwnym przypadku bowiem, na żądanie Urzędu Prokuratorskiego, sprzedanemi będą w drodze subhastacyi, a wygrywaiącemu, summa z sprzedaży wynikaiąca, po potrąceniu kosztów oddaną będzie.

19. Wygrywaiący dobra na loteryi, nie inaczéy uważanym będzie, tylko iak gdyby z wolnéy ręki kupił dobra od tego, kto ie na loteryą puszcza, a to w dzień zawarcia kontraktu pomiędzy wygrywaiącym a Dyrektorem Loteryi, iako specyalnym plenipotentem puszczaiącego też dobra na loteryą, i nareszcie, iak gdyby wygrywaiący, cały kapitał, iaki tylko współgracze złożyli, rachuiąc w to bilety, które na risico dziedzica pozostały w gotowiźnie, iako summę szacunkową zapłacił.

Skoro entreprener powyższym obowiązkom zadość uczyni, lub przez układ z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu zawarty, zadosyć uczynić zobowiąże się; taż Kommissya przedstawiać Nam będzie

zachodzące do niéy żądanie, wraz z wspomnionym układem, dla uzyskania potrzebnego do ogłoszenia loteryi Naszego pozwolenia.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 29 Miesiąca Września, roku 1816.

(podpisano) *Załączek.*

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) J. *Matuszewicz.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Zważaiąc, iż wszelkie wpływy Skarb interesować mogące, pod nayściśleyszą kontrollą zostawać powinny; na przedstawienie Kommissyy Rządowych: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy, co następuie:

Artykuł 1.

Instrukcyą tu załączoną, a przez Ministrów Prezyduiących Sprawiedliwości oraz Przychodów i Skarbu podpisaną, co do zaprowadzić się maiącéy kontrolli stempla kollatoralnego, w całéy iéy osnowie

zatwierdzamy, i takową, tak z strony władz sądowych, iako też administracyynych, o ile któréy z nich dotycze się, ściśle wykonaną, oraz dla wiadomości wszystkich ogłoszoną miéć chcemy.

Artykuł 2.

Również instrukcyą tu załączoną, przez wyż wspomnionych Ministrów podpisaną, co do kontrolli wszelkich innych dochodów Skarb interessuiących, tak co do ogółowych wpływów stemplowych, iakoteż co do wszelkich innych dochodów z stosunku z sądownictwem kraiowém wynikaiących, w całéy iéy osnowie zatwierdzamy i takową, tak z strony władz sądowych, iakoteż administracyynych, o ile z nich któréy dotyczy się, ściśle zachowaną miéć chcemy.

Artykuł 3.

Kontroller Skarbowy, w każdém mieście Woiewódzkiém, w skutku tychże Instrukcyy ustanowić się maiący, pobiérać będzie pensyi roczney kwotę złotych trzy tysiące sześćset; w mieście zaś stołeczném Warszawie, z powodu licznieyszych daleko zatru-

dnień, dany mu będzie ieden Kancellista, z pensyą roczną tysiąc ośmset złotych.

Artykuł 4.

Dochody, w Instrukcyi art. drugim Uchwały ninieyszéy zatwierdzoney, wymienione, Tytułem II, III, V, VII, obięte, wpływać w całéy swéy ilości wprost do Skarbu powinny; że zaś zbiór tych dochodów od szczególney gorliwości władz Sądowych zależy, zaczém Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, rok rocznie rozważyć winna rezultata ogółowe, ile dochody takowe istotnie wynoszą, czyli na etat sądowy całkowicie wystarczaią i czyli iest nad tenże etat superata; a gdy znayduie się, iż istotnie takowa znayduie się, przedstawi Nam cały stan rzeczy, aby w miarę usiłowań, iakich władze sądowe przez ścisłe pełnienie obowiązków swych w téy mierze dołożą, na wniesienie z strony Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, wspólnie z Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu uczynione, stosowne wynagrodzenie daném bydź mogło.

Artykuł 5.

Co do dochodów Tytułem IV wymienionéy Instrukcyi obiętych, tedy dochody te, z poboru kar wynikaiące, pod ciągłą kontrolą skarbową podług przepisu téyże Instrukcyi zostawać winny; lecz fundusz z tąd wynikaiący, podług oddzielnéy, w dniu dzisieyszym przez nas wydanéy uchwały, wszelkie koszta na utrzymanie więźniów w aresztach policyynych będących, zastąpić iest winien, i na ten cel szczególniéy obracanym bydź ma.

Artykuł 6.

Dochody w Tytule VI Instrukcyi wymienione, z poboru naddawków procentowych do massy funduszu premiów wpływaiących, pochodzące, które początkowo iedynie na wynagrodzenie pilnieyszych Urzędników sądowych przeznaczone były, maią bydź, co do zaległości do dnia 1 Stycznia 1817 do tegoż funduszu należących, do dochodów ogólnych Skarbu wcielone, co zaś do bieżących wpływów od 1 Stycznia 1817 poczynaiąc, połowa tylko funduszu tego do dochodów Skarbu, druga zaś na pierwiastkowy cel przeznaczenia funduszu tego, to iest: na wynagrodzenie pilnieyszych i naywięcéy dystyngwuiących się Urzędników sądowych, obróconą bydź winna.

Artykuł 7.

Kommissya Przychodów i Skarbu podawać Nam będzie, po skończeniu każdego roku etatowego, stan funduszu powyższym artykułem wzmiankowanego, z wyłuszczeniem, ile połowa do dochodów Skarbu wcielona funduszu tego wynosi, a ile na wynagrodzenie naypilnieyszych z Urzędników sądowych przypada.

Artykuł 8.

W stosunku do rezultatów zopisu stanu funduszu tego, po skończeniu każdego roku etatowego wykazuiących się, podawać będzie kommissya Sprawiedliwości, którzy z Urzędników sądowych, przez pilność w urzędowaniach swych, na szczególnieyszy wzgląd Rządu zasługuią, i załączy przy-

tém proiekt do rozdziału drugiéy połowy funduszu tego.

Dopełnienie ninieyszéy uchwały Naszéy, Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 17 Mca Grudnia 1816 roku.

(podpisano) ZAJĄCZEK.

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) J. *Matuszewicz.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Uzupełniaiąc przepisy Prawa o opłatach Stęplowych wydanego, chcąc zarazem nadać pewną i stałą postępowania formę działaniom Władz Sądowych i Administracyynych, w przedmiocie stanowienia i poboru przepisanéy prawem opłaty Stępla od spadków; a tém samém zapewnić całość dochodu z tego źródła dla Skarbu przynależącego, następuiącą dla tychże Władz przepisuie, i do ścisłego zachowania podaie Instrukcyą.

Przepisy Ogólne.

§ 1.

Prawo o opłatach Stęplowych stanowiąc co do maiątków po zmarłych pozostaiących

opłaty po groszy 15 od każdego sta złotych, gdy w linii prostéy rozrządzalna część iednemu z sukcessorów przez rozporządzenie między żyiącemi, lub przez testamenta przyznaną zostanie; od wszelkich zaś spadków w linii kollateryalnéy po 1½ od sta; nakoniec po 3 od sta, gdy spadek na obcą wcale do sukcessyi nienależącą przypada osobę; wymaga tém samém, iżby dokładna wiadomość o każdym przypadku śmierci i o stosunkach ubiegaiących się do spadku zasięgnioną była.

§ 2.

Urzędnicy Stanu Cywilnego i Sądy Pokoiu, potrzebne wiadomości o spadkach dochód Skarbowy interessuiących zbiérać, i iak nayporządniéy pod odpowiedzialnością utrzymywać powinni.

§ 3.

Uczestnicy spadku nie mogą wcześniéy do używania onego bydź przypuszczeni, aż opłacą zupełnie Stępel przyzwoitéy ceny, lub zaręczą przez kaucyą, że tenże Stępel

opłacą w przeciągu pięciu miesięcy, rachuiąc od zabrania się do spadku. W skutku zatém tego przepisu prawem obiętego, stosuiąc się zarazem do § 21 tegoż Prawa, kary za nieużycie Stępla stanowiącego, rozumie się samo przez się, iż każdy z uczestników spadku, który, pomimo wzbronienia powyższego, przystępuie do używania spadku, nie opłaciwszy wprzód Stępla przyzwoitéy ceny, ani zaręczywszy za opłatę onego przez kaucyą, popełnia tém samém przestępstwo Prawa, i karze § 21 tegoż Prawa na zaniedbuiących użycia papieru Stęplowego ustanowionéy podleg; że zaś wysokość kary téy, wyższą iak w innych wypadkach bydź może; tedy celem dania dostatecznego czasu Sukcessorom, do maiątku powołanym, dla uzupełnienia powyższego przepisu prawa, ciż Sukcessorowie po upłynieniu dopiero iednego miesiąca, po przystąpieniu wbrew przepisom do obięcia spadku, karze § 21 wyż rzeczonego prawa ustanowionéy, podpadać maią; to iest: Sukcessorowie, którzy przystę-

puią do obięcia spadku, a wciągu miesiąca iednego nie zgłoszą się do Władzy Sądowéy lub Skarbowéy, celem opłaty Stępla, lub ułożenia się o czas prawem dozwolony, i dania pewności co do téy opłaty, za Kontrawenientów uważani, i do zapłacenia kary Stępla zniewoleni będą.

§ 4.

Urząd Prokuratorów sprawuiący, Sądy Pokoiu, Notaryusze i każdy z Urzędników Sądowych, który akta i dzieła, spadkowości dotyczące się, w iakimkolwiek stosunku przełożonemi sobie miéć będzie, lub czynność między sukcessorami przedsieweźmie, nieużywszy żadnych środków, celem przekonania się, czyli Stępel Kollateralny do Skarbu opłaconym, lub dla tegoż przez złożenie kaucyi zabezpieczonym został, odpowiedzialnym staie się z maiątku swego, za stratę, iakąby Skarb co do Stępla tego poniósł.

§ 5.

Przepisy powyższych §§ prawem wskazane, przez Instrukcyą ninieyszą do iak

nayściśleyszéy exekucyi przywieść usiłuiąc, ustanawia się, w celu Kontrolli przepisów tych prawa, przy każdym Sądzie Ziemiańskim w mieście stołecznem Woiewódzkiém, posiedzenię swe maiącym, ieden Kontroller Skarbowy, któremu Kontrolle podatku zopłat stęplowych wynikaiącego oddaiąc, stanowią się następuiące, dla Kontrolli téy, i dla Władz Sądowych i Administracyynych przepisy.

Przepisy Szczególne.

TYTUŁ I.

Sposób wyśledzenia natury spadku.

§ 6.

Dla wyśledzenia natury spadku, Urzędnik Stanu Cywilnego, podług § 77 Kodexu Cywilnego, schodząc do umarłego, dla przekonania się o śmierci, winien te same osoby, które, podług § 78 tegoż Kodexu, do aktu zeyścia użyte będą, wezwać do podania wiadomości, iakie ciż maią co do następuiących okoliczności:

a) Czyli po zmarłym pozostaią dzieci ich własne z prawego łoża, wnuki, lub prawnuki?

b) Czyli zmarły, testament lub rozrządzenie między dziećmi zostawił.

Jeśli okazuie się, iż dzieci, wnuki lub prawnuki, istotnie znayduią się, oraz iż żadnego testamentu lub rozrządzenia między dziećmi zmarły nie pozostawił, wówczas Urzędnik Stanu Cywilnego, żadnych dalszych badań nie przedsiębierze, i na powyższych zaspokoi się; lecz skoro okazuie się, iż zmarły ani dzieci, ani wnuków, ani też prawnuków, nie pozostawił, w ówczas Urzędnik Stanu Cywilnego zawiadomić się winien:

a) Czyli zmarły, Rodziców, Braci, Siostr, lub innych dalszych, i iakich, pozostawił krewnych?

b) Czyli testament lub rozrządzenie iakie maiątkiem swym uskutecznił?

c) Jaki bydź może maiątek zmarłego, w ruchomościach i kapitałach?

d) Czyli, i iakie, nieruchomości pozostawił?

Odpowiedzi na pierwszy punkt szczegółowe bydź winny, o ile tylko takowe z wymienionych świadectw zasiągnionemi zostać mogą. Odpowiedzi na drugi, trzeci i czwarty punkt, w ogólowym przynaymniéy sposobie zapisane bydź winny, i oświadczenia swe, osoby zeznaiące podpisać maią.

§ 7.

Urzędnik Stanu Cywilnego, powzięte wiadomości dokładnie zapisać, i w archiwum swém zachować iest winien; wyciąg zaś z nich, w tabelli kwartalnéy umieścić, i co kwartał tęż tabellę wszystkich przypadków śmierci, w obrębie iego wydarzonych, to iest: dnia 1go Kwietnia, 1. Lipca, 1. Października i 1. Stycznia, w każdym roku, przesyłać będzie w iednym exemplarzu Kommissarzowi obwodowemu, w drugim zaś Sądowi Pokoiu.

§ 8.

Celem ułatwienia ile możności zatrudnień, stąd dla Urzędników Stanu Cywilnego wynikaiących, odbiorą oni Schemmata do tabell i rapportów tych drukowane, które zapełniwszy regularnie co kwartał, podług przepisów § 7. przesyłać będą; na przypadek zaś, iżby w którym kwartale żaden wypadek śmierci nie wydarzył się, wówczas w rapporcie tylko wyraźnie wymienią, iż żaden przypadek śmierci w ich obrębie, w upłynionym kwartale nie zdarzył się, i tenże rapport, w iednym exemplarzu Kommissarzowi Obwodowemu, a w drugim Sądowi Pokoiu odeszlą.

§ 9.

Odebrawszy Sąd Pokoiu wymienione rapporta i tabelle od Urzędników Stanu Cywilnego, przeyrzy ie i w ostatniéy rubryce zanotowawszy uwagi swe, ieśli iakowe, z powodu szczegółowych wydarzeń śmierci do uczynienia mieć będzie, przeszle też rapporta do Kontrolli Skarbowéy, przy de-

pozytach i kassie opłat Sądowych Trybunału, czyli raczéy, w mieysce iego wstępuiącego Sądu Ziemiańskiego, podług przepisów § 5 ustanowionéy. Odesłanie to, w dniach 15 nowego kwartału, to iest: naypóźniéy w dniu 15 Kwietnia, 15 Lipca, 15 Września i 15 Stycznia, w każdym roku uzupełnioném bydź winno.

§ 10.

Również Kommissarz Obwodowy odebrawszy od Urzędnika Stanu Cywilnego rapport z tabellą kwartalną, przeyrzy ie dokładnie, zanotowawszy uwagi swe, ieśli iakowe mieć będzie, w ostatniéy rubryce téyże tabelli. Zwróci nadewszystko baczność swą na te podania z strony Urzędników Stanu Cywilnego, podług których, osoby zmarłe, za ubogie i żadnego maiątku nie pozostawiaiące, wymienione są; a w przypadku, gdyby Kommissarz Obwodowy miał wątpliwość, iż podania takowe, nie są istotne, uczyni w tabelli wzmiankę o tém i wyciąg podobnych przypadków śmierci do akt

swych zrobi, celem zasięgnienia dokładnych wiadomości, i doniesienia późniéy o rezultatach, iakie się istotnemi bydź okażą. Po zapisaniu uwag tych, prześle też tabelle niezwłocznie Kommissarzowi Wydziału Skarbowego, w Kommissyi Woiewódzkiéy będącemu.

§ 11.

Kommissarz Wydziału Skarbowego zapisawszy prezentatę własnoręcznie, kommunikuie rapport wraz z tabellą, Kontrolli, § 5 ustanowionéy, która porównawszy tabellę od Sądu Pokoiu, wraz z adnotacyami odebraną, z tabellą od Kommissarza Obwodowego nadesłaną, te przypadki śmierci, które skarb podług iednozgodnych doniesień w niczém nieinteressuią, w tychże tabellach zakreśli; wszystkie zaś inne, nawet wątpliwe, w xięgi Ogólnéy Kontrolli całego Woiewództwa zapisze, i przy każdym z tych przypadków numer xięgi swéy w obydwóch tych tabellach zanotuie, i iednę z tych tabell Kommissarzowi Skarbowemu zwróci, drugą

zaś, w porządku chronologicznym, co do każdéy Gminy, w aktach ułożone, w archiwum swém zachowa; co również Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, z tabellą, odesłaną mu z Kontrolli, uskutecznić w archiwum wydziału swego poleci.

§ 12.

Celem tym dokładnieyszéy Kontrolli, obowiązane są prócz tego Sądy Pokoiu, również co kwartał, specyfikacyą dokładną wszelkich opieczętowań, po zmarłych uskutecznionych, podług załączonego im wzoru, w czasie, § 9 przepisanym, niezawodnie téyże Kontrolli przesyłać. Również Notaryusze Powiatowi, Departamentowi i Królestwa, przesyłać obowiązani są w tymże przeciągu czasu regularnie, cokwartał, do Kontrolli wymienionéy, specyfikacye dokładne wszelkich inwentarzy, ogłoszonych testamentów, działów, między współsukcessorami, licytacyy, po zmarłych odbytych, kuratel w przypadkach domniemanéy nieprzytomności, lub spadku bezdziedzicznego, im

powierzonych. Jeśliby zaś wydarzyło się, iż Sąd Pokoiu żadnego opieczętowania w całym kwartale nie uskutecznił, również Notaryusz żadnego z powyższych aktów w ciągu całego kwartału nie przyiął, w ówczas obowiązani są ciż Urzędnicy, w czasie oznaczonym, donieść tylko krótkim rapportem, iż żadnego z powyższych aktów nie przedsięwzięli.

§ 13.

Kontrolla, odebrawszy rapporta powyższe, porównywa ie z tabellami, przez Urzędników Stanu Cywilnego nadsyłanemi; i tam, gdzie przypadek śmierci z tabell powyższych iuż do księgi kontrollowéy wciągniętym znayduie się, zapisuie tylko na nim numer téyże księgi i składa go do akt swych; tam zaś, gdzie nowy wypadek śmierci wykrywa się, zaciąga go do xiąg swych, i monituie, ieśli za potrzebę uzna, niedokładność tabell, przez Urzędników Stanu Cywilnego sporządzonych.

§ 14.

Za regularność w przesyłaniu wyż wymienionych wiadomości, odpowiedzialni są tak Urzędnicy Stanu Cywilnego, iako też Sądy Pokoiu, Kommissarze Obwodowi i Notaryusze. Skoro dzień 15 poczynaiącego się kwartału upłynie, podaie Kontrolla Kommissarzowi Skarbowemu specyfikacyą Kommissarzy Obwodowych, którzy rapportów nienadesłali, lub od nie wszystkich Urzędników Stanu Cywilnego; podobną zaś specyfikacyą Sądów Pokoiu, oraz Notaryuszów, przekłada pełniącemu obowiązki Prokuratora, z przygotowanemi iuż excytotaryami, które co 10 dni, tak z strony Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, iako i urzędu Prokuratorskiego, ponawiane bydź maią, w tym sposobie, iż do 1 excytatory i papier Stęplowy na Zł. 1, do każdego zaś z następnych, zdublowany za każdym razem stępel użytym bydź winien, którego walor z pensyi Urzędnika opóźniaiącego się potrąconym niezwłocznie zostanie. Wolno

iednak Sądom Pokoiu i Kommissarzom Obwodowym, tęż wartość excytatoryów od opóźniaiących się, w przesłaniu rapportów, Urzędników Stanu Cywilnego ściągnąć. Co do excytatoryów, opóźniaiącym się w przesyłaniu rapportów Notaryuszom wydawanych: wartość stępla, Urząd Prokuratora pełniący, niezwłocznie od nich ściągnąć poleci.

§ 15.

Kontrolla Skarbowa, § 5 ustanowiona, w ścisłych stosunkach służbowych tak z Kommissarzem Skarbowym Woiewódzkim, iako też z Urzędem Prokuratorskim, oraz z Władzami Sądowemi, Woiewódzkiemi, podług zasad ustanowienia iéy zostaiąc, przekonywać się prócz tego ma prawo, tak z protokułów prezydyalnych, artykułem 1007 kodexu przepisanych, iako też z akt i xiąg depozytowych, oraz z akt Pisarzy Sądowych i z regestrów ich, w moc przepisów artykułem 793 Kodexu utrzymywanych, o wszelkich wypadkach sukcessyi skarb interessuiących. Urzędnicy zaś wymienieni, powyższe akta spisuiący, xięgi utrzymuiący, w uiszczeniu się obowiązkom Prawa stęplowego na nich włożonym, powyżéy w § 4 w osnowie całéy umieszczonym, winni są Kontrollę Skarbową o każdym podobnym przypadku zawiadomić; co, gdy uzupełnią, od ostrości powyższego przepisu prawa zupełnie są wolni.

TYTUŁ II.

Sposób ustanowiania Massy spadku i zabezpieczenia przypadaiącéy od niego dla Skarbu opłaty.

§ 16.

Stósownie do przepisów Art. 7 lit. T. Prawa stęplowego, massa spadkowa, co do opłaty stępla kollateralnego, ustanawiać się będzie przez Trybunał, późniéy Sąd Ziemski w mieście stołecznem Woiewódzkiém będący, z tego wszystkiego, co iest w kraiu, po odtrąceniu długów rzeczywistych, żadnego mienia i funduszu zagranicznego

nie dołączaiąc, bez różnicy, czy osoba, po któréy iest spadek, mieszkała i umarła za granicą, oraz czy biorący spadek są kraiowi, lub zagraniczni.

§ 17.

Wszelki nieruchomy maiątek, oszacowany i do obrachunku massy spadku podany będzie w summie, za którą, ostatnią razą nabyty został; a gdzie niema kontraktu kupna i sprzedaży, ostatnia urzędowa taxa służyć będzie za normę; a gdyby i téy nie było, taryffa podatku gruntowego. Co do zabudowań mieyskich, ieśli cena z ostatniego kupna lub taxy nie wykazuie się, taxa ogniowa w mieysce summy szacunkowéy braną będzie.

§ 18.

Co do ruchomego maiątku, bierze się za zasadę spisany inwentarz, bądź urzędownie, bądź prywatnie, który, na żądanie z strony Skarbu wniesione, przysięgą zatwierdzany bydź winien. Że zaś naywiększą w ustano-

wieniu tém wysokości stępla kollateralnego stanowi trudność, obrachowanie należytości dla Skarbu, od aktywów w inwentarzu podanych; tedy w zdarzeniach takowych, zapobiegaiąc wszelkim nadużyciom, rachowane bydź winny do massy spadku, wszystkie aktywa, przez interessantów iako pewne w inwentarzu umieszczone z nominalnéy ich wartości; które zaś z aktywów przez interessantów, w inwentarzu iako niepewne podane, do massy wrachowane, lub *ante lineam* pozostawione bydź winny, oddaie się całkowicie decyzyi Sądu Ziemskiego, przy zachowaniu poniżéy wyrażonych formalności.

§ 19.

Również do massy spadku rachować się winny wszelkie dary, przez zmarłego uczynione, które podług przepisów Księgi III Tytułu I Działu VI Oddziału I Kodexu Cywilnego, do powrotu przy działach za kwalifikuiące się uznanemi są, oraz darowizny z aktów *mortis causa* wynikaiące; wyięte

atoli od wrachowania takowego do ogólnéy massy są te darowizny *inter vivos*, od których papier stęplowy szacunkowy opłaconym iuż został.

§ 20.

Ogół sukcessyi, po potrąceniu długów massę ciążących, niemniéy spadków, legatów od opłaty stępla wyłączonych, stanowić będzie massę spadku, od któréy stępel opłaconym bydź ma.

§ 21.

Ustanowienie massy spadku nie mniéy natury onegoż w względzie stępla kollateralnego, należeć będzie do Trybunałów, póżniéy do Sądów Ziemskich, w miastach stołecznych Woiewódzkich będących. Ustanowienie to massy uzupełnioném bydź winno w następuiącym sposobie.

§ 22.

Skoro Interessanci spadków, lub też Kuratorowie Exekutorowie testamentu, inwentarz pozostałości ukończą, złożyć go winni

w iednym exemplarzu w kontrolli Skarbowéy; ta, podług zasad prawa o stęplu wydanego i podług przepisów Instrukcyi niniéyszéy, obrachuie należytość Stępla, i poda obrachunek takowy, z wnioskami swemi do Urzędu Prokuratorskiego. W wnioskach swych Kontrolla nadewszystko monitować winna umieszczenie aktywów pomiędzy niepewne, ieśli poprzednio przekona się, iż toż umieszczenie, wbrew istocie prawdy i ku uszkodzeniu dochodu Skarbowego nastąpiło. Inwentarz wraz z wnioskami Kontrolli i obrachunkiem iéy, Urzędowi Prokuratorskiemu przesłany, winien tenże dokładnie roztrząsnąć i zgłębić; poczém przedstawi go, na naybliższéy sessyi Trybunału, póżniéy Sądu Ziemskiego, z opinią swoią. Sąd ten roztrząsnąwszy inwentarz maiątku, obrachunek Kontrolli, iéy wnioski i opinią Prokuratora, zważywszy prócz tego naturę spadku, wysokość Stępla kollateralnego, rezolucyą swą ekonomiczną ostatecznie postanowi. Rezolucyą takową, w formie zwyczayney wygotowaną, odda Urząd Prokuratorski

przy zwrocie inwentarza Kontrolli Skarbowéy, uwiadamiaiąc zarazem Interessantów spadku o wyszłém ustanowieniu stępla, i wzywaiąc ich, iżby się ciż w należytości Skarbowi przypadaiącéy, w ciągu naydaléy 4ch tygodni, w Kontrolli Skarbowéy, w papiérze stęplowym uiścili.

§ 23.

Ponieważ do ustanowienia massy spadku koniecznie inwentarz, bądź w formie urzędowéy, bądź też w formie specyfikacyi prywatnéy sporządzanym bydź musi; sporządzenie zaś onego, w miarę towarzyszących spadkowości okoliczności, mniéy lub więcéy czasu wymaga: sądy nawet, w moc przepisu prawa Księgi III Tytułu I Działu V Oddziału III Kodexu Cywilnego, czas prawem przepisany przedłużyć są mocne; zaczém w tych przypadkach, gdzie czas prawem przepisany do złożenia inwentarza przedłużonym zostanie, osnowa decyzyi takowych Kontrolli Skarbowéy z urzędu udzieloną bydź winna.

§ 24.

Skoro maiątek do spadku należący, w różnych Woiewództwach położonym iest, wówczas Kontrolla iednego Woiewództwa, Kontrollę drugiego o wypadku takowym zawiadomi, i też Kontrolle dopóty wspólnie nad całością dochodu skarbowego czuwać będą, dopóki Interessanci spadku iednéy z nich niezawiadomią, któremu z wymienionych Sądów ustanowienie natury całkowitego spadku i uregulowanie onegoż przez Sąd Appellacyyny właściwy, lub też przez Sąd Naywyższéy Instancyi poleconém zostało, a wówczas Kontrolla, tylko właściwa, dalsze działania uzupełniać będzie.

§ 25.

Że zaś interessanci spadku, stósownie do przepisów Prawa o opłatach Stęplowych, powyżéy w § 3 w osnowie swéy wyrażonego, obowiązani są, przystępuiąc do obięcia spadku, w ciągu miesiąca iednego zgłosić się do Władzy Sądowéy, lub Skarbowéy; za-

czém gdy to nastąpi, taż władza odeszle ich do Kontrolli Skarbowéy Woiewódzkiéy, w któréy przepis § 22, przez złożenie Inwentarza uzupełniwszy, oczekiwać będą, w sposobie tamże przepisanym, ustanowienia wysokości stępla kollateralnego.

§ 26.

Jeśli zaś interessanci iedynie tylko dozwolenia sobie czasu prawem przepisanego, celem uiszczenia opłat Skarbowi przynależnych, domagaią się, i Inwentarza pozostałości nie składaią, wówczas obowiązani są na piśmie do Kontrolli Skarbowéy zgłosić się, i kaucyą ogólną za pewność w uiszczeniu się Skarbowi dołączyć. Takową kaucyą Kontrolla, po zniesieniu się z Urzędem Prokuratorskim roztrząsnąwszy, przedstawi ią z wnioskami swemi Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu; któren, skoro ią za dostateczną uzna, czas stosowny do uiszczenia się Skarbowi w opłacie stępla kollateralnego Interessantom udzieli.

§ 27.

Jeśli zaś Interessanci spadku, ani do władzy Skarbowéy, ani też Sądowéy, w czasie przepisanym nie zgłoszą się; wówczas Kontrolla Skarbowa, zasiągnąwszy wiadomości od władz mieyscowych o położeniu istotném spadkowości, oraz, czyli, i kiedy Sukcessorowie przystąpili do obięcia spadku, wygotuie listę wszystkich tych przypadków, gdzie Sukcessorowie spadku karze kontrawencyynéy podpadli, i przełoży tęż listę Urzędowi Prokuratorskiemu, któren przeyrzawszy i strutynowawszy takową, wezwie Plenipotenta Skarbu, lub gdzie go nie będzie, wyznaczonego obrońcę, aby Kontrawenientów zapozwał, do złożenia inwentarza zmusił, a po ustanowieniu wysokości massy do opłaty stępla kollateralnego, i prócz tego, podwóynéy onegoż ilości za karę, zniewolił, i Prokuratoryą Jeneralną o tém zawiadomił.

§ 28.

Opłata kary kontrawencyynéy w połowie tylko do Skarbu należąc, w drugiéy poło-

wie dzieloną będzie w tym sposobie, iż połowę z niéy Plenipotent Skarbu, $\frac{1}{4}$ część Kontroller Skarbowy, $\frac{1}{8}$ część Kancellarya Kommissarza Woiewódzkiego, a $\frac{1}{8}$ Kancellarya Prokuratorska pobierać będą; te zaś ostatnie dwie części, w rozdziale swym, do dyspozycyi wolnéy Kommissarza Woiewódzkiego i Prokuratora zostawiaią się.

TYTUŁ III.

Sposób poboru opłaty Skarbowéy od spadku.

§ 29.

Skoro massa spadku, w sposobie §§ 21 i 22 lub 27 przepisanym postanowioną zostanie, i należność, Skarbowi przypadaiąca, wyrachowaną będzie, naówczas wezwany do opłaty takowy interessant, winien ią złożyć w papierze stęplowym, w Kontrolli Skarbowéy; ta, zapisawszy na tym papierze cel, do którego użytym został, wygotuie dla interessanta kwit z uiszczonéy Skarbowi opłaty, i ten numerem księgi swéy Kontrolli

opatrzywszy, poda go do podpisu Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu.

§ 30.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, utrzymywać będzie księgę kwitów przez siebie podpisanych, podług wzoru danego, i skoro kwit przełożony mu będzie, zaciągnie go do księgi rzeczonéy i opatrzy go numerem téyże księgi, podpisze go, i zwróci nazad Kontrolli, która go Interessantowi, opłatę uzupełniaiącemu odda, papiér zaś stęplowy, na którym również numer księgi ogólnéy kontrollowéy i numer księgi Kommissarza Woiewódzkiego zanotowanym koniecznie bydź winien, załączy do fascykułu skassowanego papiéru stęplowego.

§ 31.

Kwity z uiszczonéy opłaty stępla kollateralnego, w powyższéy tylko formie wydane, obowiązywać Skarb będą, i interessantów od wszelkich dalszych pertrakcyi uwalniaiąc, mocnemi ich czynią, ieśli za-

płata w zastępstwie innych współ interessantów uzupełnioną została, do poszukiwania zwrotu im należącego się od tychże współinteressantów.

§ 32.

Skoro zapłata stępla kollateralnego, w sposobie § 27 wzmiankowanym, poszukiwaną będzie, i skoro Interessanci wyrokowi nawet zapadłemu zadość nieczyniąc, do ściągnienia należytości Skarbowi przypadaiącéy drogą exekucyi zmuszeni zostaną, a tym sposobem opłata, nie w papiérze Stęplowym lecz w gotowiznie uiszczoną zostanie; wówczas Urząd Prokuratorski, pod którego dozorem exekucya pertraktowaną zostanie, uwiadomiwszy o ściągnionéy ilości pieniężnéy Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego, złożyć kwotę tę poleci, do Kontrolli Skarbowéy, która zakupiwszy papiér stęplowy, podług powyższych przepisów postąpi, i kwit na uiszczoną opłatę, wypisuiąc w nim, iż w traktacie exekucyi taż opłata w gotowiznie ściągnioną do kas-

sy została, w powyżéy przepisanym sposobie interessantom spadku przeszłe.

§ 33.

We wszystkich przypadkach, gdzie sprzedaż publiczna części maiątku do spadku należącego, przez Urzędników Sądowych uzupełnioną zostanie, obowiązani są takowi z urzędu nad tém czuwać, iżby przedewszystkiém opłata stępla kollateralnego uzupełnioną została, i z maiątków swych odpowiedzialni za to staią się.

TYTUŁ IV.

O rewizyach, iako sposobach Kontrolli ogólnéy.

§ 34.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, wraz z pełniącym obowiązki Prokuratora, obowiązani są do rewizyi Kontrolli Skarbowéy, tak zwyczaynéy, iako i nadzwyczaynéy.

§ 35.

Rewizya zwyczayna uzupełnioną koniecznie bydź winna dwa razy w rok: raz, w dniach piérwszych miesiąca Stycznia, drugi raz w dniach piérwszych miesiąca Lipca.

§ 36.

Kontrolla Skarbowa, gotuiąc się do takowéy rewizyi, przygotuie wcześnie wszelkie ogółowe obrachunki, tak weszłych w półroczu upłynioném wpływów, iako też zalegaiących na kontrybuentach remanentów; oraz, ułoży tabellę wszelkich, dotąd, co do wysokości swéy, niewyiaśnionych mass i spadków, wyrażaiąc w adnotacyach powody dotychczasowych zwłok.

§ 37.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, uzupełniaiąc wraz z Urzędem Prokuratorskim rewizyą zwyczayną, przekona się naprzód, podług porządku tal ell zwróconych mu, w skutku przepisu § 11, czyli wypadki śmierci dokładnie i w przepisanym porządku w księgę ogólną kontrollową zaciągnione zostały.

§ 38.

Również, w stosunku do przepisu artykułu 30, porówna księgę swą wydanych kwitów z fascykułem skassowanego papiéru stęplowego; znalazłszy iakową niezgodność, tęż dokładnie w akcie rewizyynym opisze; po uzupełnieniu tego, lub też gdy żadnych monitów do uczynienia nie będzie, weźmie do składu swego fascykuł skassowanego papiéru, dla postąpienia z nim podług danych mu do tego przepisów oddzielnych, a w akcie rewizyynym Kontrollę Skarbową z odebrania takowego pokwituie, załączaiąc do kwitu tego specyfikacyą numerów księgi kontrollowéy, fascykułem skassowanego papiéru obiętych, i wysokość skassowanego stępla; kopia legalna takowego aktu rewizyynego, kwit dla Kontrolli w sobie obeymuiącego, podpisem zgodności przez rewiduiących opatrzona, dla téyże Kontrolli zostawioną bydź winna.

§ 39.

Po uzupełnieniu przepisów powyższych, przystąpią rewiduiący Kommissarze do roztrząśnienia powodów, dla których remanenta podane, ściągnionemi niezostały; oraz rozważą, z iakich powodów ustanowienia mass spadkowych, lub opóźnienia w podaniu inwentarzy wydarzyły się; zgoła zważą dokładnie wszelkie stosunki prac Kontrolli Skarbowéy, czyli obowiązkom swym ściśle zadosyć uczyniła, i czyli taż Kontrolla celowi ustanowienia iéy, w całém swém znaczeniu odpowiedziała; ieśli zaś dostrzegą, iż przeszkody, których Kontrolla w poparciu dobra Skarbu doznała, takiemi są, iż te ona usunąć nie iest i nie była mocną, zniesą się wspólnie, Kommissarz Woiewódzki z Urzędem Prokuratorskim, nad sposobami skutecznego temu zaradzenia.

§ 40.

Po uzupełnionéy zwyczaynéy rewizyi złożą rewiduiący rapport wspólny, który

w iednym exemplarzu Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w drugim zaś, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu przesłanym bydź winien.

§ 41.

Oprócz rewizyy zwyczaynych, mocni są, tak Kommissarz Woiewódzki, iako też Urząd Prokuratorski, gdy tego potrzebę uznaią, rewizye nadzwyczayne uzupełniać, które poiedyńczo nawet przedsiębrać mogą. Rewizye takowe nadzwyczayne, do których Kontrolla Skarbowa żadnych przygotowań czynić nie może, służą szczególnie, albo dla przekonania się o poiedyńczych i szczegółowych wypadkach, albo też iedynie dla przekonania się o ciągłym porządku służby; w każdém atoli zdarzeniu, rewiduiący, rapport o rezultatach rewizyi swéy Kommissyom Rządowym Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, złożyć iest obowiązanym.

TYTUŁ V.

Przepisy przemiiaiące.

§ 42.

Ustanowiwszy w powyższym sposobie Kontrollę dochodów Skarbowych z opłat stępla kollateralnego na przyszłość, obowięzuie się ninieyszém Kommissarz Skarbowy Woiewódzki i Urząd Prokuratorski, do przedsięwzięcia zaradczych środków, iżby wszelkie z tego ródzaiu dla Skarbu przypadaiące należytości, za przeszłość odkrytemi i ściągnionemi zostały.

§ 43.

W tym celu zniesą się rzeczeni Urzędnicy, i w akcie wspólnie spisanym, zaprowadziwszy Kontrollę Skarbową, od dnia ogłoszenia téy instrukcyi, co do przyszłości, wskażą iéy zarazem przepisy, podług których zaległości tego rodzaiu, tak za Rządów zeszłych, iako też od roku 1807 rachuiąc, dla Skarbu przypadaiące, dochodzonemi bydź winny.

§ 44.

Polecą w tymże akcie Kontrolli Skarbowéy założenie oddzielnéy Kontrollowéy książki, co do wydarzonych przypadków sukcessyynych po dzień ogłoszenia téy Instrukcyi, i do księgi téy podać z archiwów swych nakażą wszelkie wiadomości, iakie tylko o exystuiących, a dotąd niepłaconych należnościach stępla kollateralnego, powziętemi bydź w nich mogą.

§ 45.

Również przedsiewezmą skuteczne środki, iżby o wszelkich przypadkach śmierci, które się po dzień ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi wydarzyły, bądź z ksiąg Urzędników Stanu Cywilnego, bądź też z ksiąg śmierci w różnych wyznaniach Religiynych utrzymywanych, wiadomości dokładne powziętemi, Kontrolli Skarbowéy do zaciągnienia w księgę iéy kontrollową dostawionemi bydź mogły.

§ 46.

Urząd Prokuratorski poleci prócz tego Notaryuszom i Podsędkom, ażeby ciż, specyfikacye § 12 wzmiankowane, co do wszelkich wypadków po dzień ogłoszenia niniey-széy Instrukcyi, poczynaiąc od dnia rozpoczęcia urzędowania Notaryuszów i Sądów Pokoiu, przesłanemi Kontrolli Skarbowéy w ciągu miesiąca iednego zostały.

§ 47.

Również Kontrolla Skarbowa, prawa służącego iéy z przepisu § 15 i co do przeszłych wypadków użyie, i wyciągi dokładne ku użytkowi swemu porobi; z opóźniaiącemi się zaś Urzędnikami w nadesłaniu iéy wiadomości powyżéy przepisanych, podług osnowy § 14 postąpi.

§ 48.

Urządziwszy w tym sposobie Kommissarz Woiewódzki wraz z Urzędem Prokuratorskim Kontrollę dostateczną, co do przeszłych nawet przypadków, ułożą się wspólnie względem sposobów, iak nayprędszego ściągnienia należących dla Skarbu opłat, i akt wspólnie spisany, oraz wspólny rapport, wnioski ich dalsze w tym względzie obeymuiący, w miesiącu Styczniu Roku 1817 niezawodnie złożyć Kommissyom Rządowym: Sprawiedliwości, oraz Przychodów i Skarbu, obowiązani są.

§ 49.

Od wszelkich wpływów, które z opłat po dzień 1 Stycznia 1817 roku zaległych, za należność stępla kollateralnego do Skarbu istotnie wpłyną, pobiérać Kontrolla będzie dwa od sta.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816.

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości
Minister Stanu
(podpisano) *Węgleński.*

Zastępca Sekretarza Jeneralnego
(podpisano) *Hankiewicz.*

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Matuszewic.*

Sekretarz Jeneralny
(podpisano) *Kruszyński.*

Ł*

Zważaiąc, iż dochody Skarb interessuiące, tak co do ogólnych wpływów stęplowych, iako też co do wszelkich innych rodzaiów z stosunków z Sądownictwem kraiowém wynikaiących, iakoto: z kar, z oszczędzeń i z innych źródeł, pod ciągłą Kontrollą zostawać winny; tedy następuiące przepisy, ku ścisłemu onychże, tak z strony władz Sądowych, iako i Administracyynych, zachowaniu, niniejszą Instrukcyą wskazuią się.

TYTUŁ I.

Przepisy Ogólne.

§ 1.

Kontroller Skarbowy przy Trybunale, późniéy Sądzie Ziemskim, w mieście każdém

stołeczném woiewódzkiém, posiedzenie swe maiącym, celem kontrolli stęplą kollateralnego ustanowiony, mieć zarazem będzie kontrollę następuiących wpływów, Skarb interessuiących:

a) Wszelkich dochodów stęplowych.

b) Dochodów z poboru dawnych kosztów Sądowych, tak z czasu zeszłych Rządów, iako też z dotychczasowych wynikaiących, łącząc w to wszelkie fundusze kass salaryynych, tak hypoteką zabezpieczone, iako też te, które dotąd pewności téy niemaią.

c) Dochodów z poboru kar wynikaiących, tak w Sądach Cywilnych piérwszéy, drugiéy i ostatecznéy Instancyi, pod iakimkolwiek bądź tytułem stanowionych, iako też w sądach Policyi prostéy, w wydziałach Policyi poprawczéy, w Sądach Kryminalnych, późniéy zaś w Sądach Policyynych, Grodzkich, Appellacyynych, i Naywyższych, łącząc w to zarazem dochodzenie zaległości dawnych i teraźnieyszych.

d) Dochodów pochodzących z oszczędzeń, tak za przeszłość, iako też i na przyszłość.

e) Wszelkich dochodów z manipulacyi depozytowéy wynikaiących, tak z dawniéyszych, iako i teraźniéyszych czasów, a w szczególności massy funduszu Praemiów dotyczącéy się, tak co do części na hypotekach zabezpieczonéy, iako też co do części, z biegnących prowizyy wynikaiącéy.

f) Dochodzenie sukcessyy bezdziedicznych na Skarb, w stosunku do artykułu 768 Prawa Cywilnego spadaiących.

§ 2.

Że zaś przez obięcie kontrolli téy, pod ogólowe Skarbu zawiadowanie i pod zarządzenie Kontrollera Skarbowego, czynność dotychczasowych Urzędników Kassowych Trybunału, to iest: Kassyera i Kontrollera, więcéy iak o połowę zmnieyszy się: zaczém piérwszego z tych Urzędników, to iest: Kassyera, zostawuiąc iako Rendanta Kassy, przy utrzymywaniu wszelkich xiąg i rachunków depozytów dotyczących się, drugi z tychże Urzędników, to iest: Kontroller depozytu, do Kontrolli ogólowéy Skarbowéy wciela się, w tym iednakże sposobie, iż on na dotychczasowym etacie sądowym aż do dalszych urządzeń pozostaiąc, wspólnie z Kontrollerem Skarbowym, co do powyższych w poprzednim § wymienionych przedmiotów, działać, i przepisy Instrukcyi niniejszéy ściśle wykonywać winien.

§ 3.

Również władze Sądowe i Administracyyne, oraz szczegółowi onychże Urzędnicy, obowiązani są przepisy niniejszéy Instrukcyi, o ile ich dotyczéć się będą, ściśle wykonywać.

TYTUŁ II.

O Kontrolli dochodów, pochodzących z debitu stępla wszelkiego rodzaiu.

§ 4.

W skutku przepisu Prawa stęplowego, w dniu 24 marca 1809 wydanego, wszelka opła-

ta Szportlów, dawniéy exystuiąca, skassowaną została, i w mieysce iéy, opłata w papierze stęplowym zaprowadzoną iest. Sposób i wysokość opłat tych, późnieyszém Prawem d. d. 23 Grudnia 1811 zmienione wprawdzie od dnia 1 Czerwca 1812 zostały; Zasada atoli wyż wymieniona, iż w mieyscu dawnieyszych Szportli opłata Stępla wprowadzoną iest, pozostała. W stosunku do przepisów tych założy Kontrolla Skarbowa dla każdego Sądu, w obrębie iéy będącego, łącząc w to nawet wydziały Policyi prostéy, oddzielną xięgę kontrollową, obeymuiącą następuiące w sobie rubryki:

1. Numer bieżący xięgi wpisowéy.
2. Obiekt sprawy.
3. Wysokość Stępla od wpisu.
4. Zmoderowanie lub zatwierdzenie wyrokiem téy wysokoś i.
5. Jaka kwota w papierze stęplowym złożoną została.
6. Czyli, i iaka kwota w zaległości pozostała.

7. Imię, nazwisko i zamieszkanie debenta, oraz powody, dla których w zaległości pozostał, z wymienieniem daty zaświadczeń ubóstwa, i nazwiska Magistratury toż wydaiącéy, ieśli w moc takowego, opłata w zawieszeniu pozostała.
8. Uwagi.

§ 5.

Każda Magistratura Sądowa, od dnia ogłoszenia téy Instrukcyi rachuiąc, iednę tylko główną xięgę wpisową mieć winna, w któréy z początkiem każdego roku etatowego, od numeru piérwszego zaczynaiąc, kontynuować ią będzie, ciągiem numerów bieżących, aż do końca każdego roku etatowego, w xięgę tę wpisze, w dniu ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi, wszelkie Sprawy, iakie tylko do odsądzenia z roku bieżącego 1816 pozostaną; xięga ta główna wpisowa, nie tylko paginowaną, lecz nadto przez Prezesa parafowaną bydź ma, i w niéy, oprócz należących do niéy z iéy przeznaczenia ru-

bryk, między któremi również wymienienie przedmiotu sprawy znayduie się, następuiące ieszcze rubryki dodanemi bydź winny:

1. Wysokość należącego się stępla, stosownie do przedmiotu sprawy rachuiąc.
2. Wysokość złożonego istotnie stępla.
3. Powody, dla których pozostała się część lub całość nieopłaconego stępla od wpisu.
4. Wysokość stępla, iaka wyrokiem ustanowioną została.

§ 6.

Skoro sprawa w xięgę główną wpisową zapisaną i numer xięgi téy, na pozwie, przez pisarza Sądu zanotowanym zostanie, wówczas dopiero do regestru iéy właściwego, przyiętą bydź może; każdy zaś regestr takowy, i wszelkie wokandy, oprócz numeru bieżącego, im właściwego, numer xięgi głównéy wpisowéy obeymować winny.

§ 7.

Pisarz Sądowy, lub mieysce iego zastępuiący, któren by sprawę do regestru iéy właściwego lub na wokandę wpisał, nie wyraziwszy numeru xięgi głównéy wpisowéy, iako Kontrawenient uważanym, i do opłaty podwóynéy ilości Stępla z własnych iego funduszów zniewolonym będzie, skoro się okaże, iż istotnie stępel wpisowy opłaconym nie został; wprzeciwnym zaś razie, do zapłacenia kary porządkowéy w kwocie złotych dziewięciu, za każde podobne uchybienie pociągnionym zostanie.

§ 8.

Pisarz Sądowy obowiązanym iest, co kwartał, naydaléy zaś w dniach 15 Kwietnia, 15 Lipca, 15 Października i 15 Stycznia, wyciąg z xięgi wpisowéy Kontrolli Skarbowéy Woiewództwa swego, podług danego schemmatu nadesłać: celem zaś zmnieyszenia ile bydź może zatrudnień z tego względu dla pisarzy wynikaiących, od-

biorą ciż schemmata drukowane, które wypełniwszy, tylko wprost do Kontrolli Skarbowéy przesyłać będą.

§ 9.

Pisarz Sądu Appellacyynego, dotąd w Warszawie tylko będącego, przesyłać będzie podobneż wyciągi do Kontrolli Woiewodztwa Mazowieckiego; po rozdziele atoli tegoż Sądu, każden do Kontrolli, w mieście stołecznem posiedzenia iego będącéy, wyciągi te przesyłać winien.

§ 10.

Co do Sądu Naywyższéy Instancyi, Regent tegoż Sądu, wyciągi Xięgi Główney wpisowéy Kontrolli Woiewództwa Mazowieckiego, w terminach wyż oznaczonych nadsyłać iest winien, które przez Pisarzy tegoż Sądu zawidymowane bydź winny; za regularność zaś w przesyłaniu onych, tak Pisarze tegoż Sądu, iako i Regent, odpowiedzialnymi staią się.

§ 11.

Gdyby w którymkolwiek z terminów oznaczonych, wyciągi Xięgi Głównéy wpisowéy nadesłanemi nie zostały, Kontrolla Skarbowa wygotuie, na papiérze stęplowym, ceny złotego iednego, Excitatorium, i toż przez obydwoch Kontrollerów kontrassygnowane, Prokurator lub mieysce iego zastępuiący, lub też Kommissarz Woiewódzki Skarbowy podpisze; takowe Excitatoria, co dni 10, na zdublowanéy coraz cenie papieru stęplowego, dopóty ponawiane bydź winny, dopóki Pisarz Sądowy obowiązkowi swemu zadosyć nie uczyni.

§ 12.

Wartość Stępli na Excytatoria użytych, z pensyi Pisarzy opóźniaiących się wprost potrąconą zostanie.

§ 13.

Odebrawszy Kontrolla wyciągi Xiąg wpisowych, w powyżéy opisanym sposobie

zaciągnie też wyciągi do swéy xięgi ogólnéy kontrollowéy, właściwego Sądu dotyczącéy się, i obowiązkiem iéy będzie dokładnie śledzić i przekonywać się: czyli zaświadczenia ubóstwa, w moc których Stępel rezerwowanym został, istotnie takim wydane zostały osobom, które do dobrodzieystwa tego przypuszczone bydź winny, w ścisłém zastosowaniu się do prawa.

§ 14.

Dostrzegłszy Kontrolla nadużycia Władzy, attest ubóstwa wydaiącéy, sporządzi Dezygnacyą wszelkich podobnych wydarzeń, i przełoży ią Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, któren, przekonawszy się o istocie rzeczy i uczyniwszy wniesienie w Kommissyi Woiewódzkiéy, wezwie Urzędnika, attest podobny ubóstwa wydaiącego, do tłómaczenia się; poczém, gdy o winie iego przekona się, karę pieniężną, Prawem Seymowém ustanowioną, wskaże, za nastąpioną poprzednią decyzyą Kommissyi Woiewódzkiéy, i z pensyi onegoż niezwłocznie ściągnie.

§ 15.

Również sporządzać będzie Kontrolla półroczne Dezygnacye, w tych wypadkach, gdzie opłata Stępla w całości lub w połowie rezerwowaną zostawszy, po skończeniu sprawy opłaconą do Skarbu bydź winna; i zasiągnąwszy dokładnéy wiadomości: kto po skończeniu sprawy do opłaty stępla wskazanym został, podawać będzie Dezygnacyą zaległości takowych Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, któren należność od debenta ściągnąć poleci, i o nastąpioném istotném ściągnieniu Kontrollę zawiadomi, celem zapisania tego w xięgach iéy kontrollowych.

§ 16.

W żadnym przypadku Kontrolla, śledztwa swego, co do opłaty stępla wpisowego dopóty zaniechać niepowinna, i nie może, dopóki, albo dowodu do akt swych

nie uzyska, iż istotnie stępel rezerwowany od wpisu, lub w połowie tylko opłacony, całkowicie zaspokoionym został, lub też: iż stępel podobny, dla istotnego i dostatecznie udowodnionego ubóstwa stron, ściągnionym bydź nie może, i do umorzenia kwalifikuie się; lub też, iż tenże stępel wyrokiem Sądu umorzonym został; co nastąpić może w tym tylko przypadku, gdy w sprawach z powództwa Fisci, lub tych Instytutów, które równych z niém praw używaią, stępel przy wpisie rezerwowanym zostaie, w czasie zaś przegranéy, umorzonym bydź musi.

§ 17.

Tam gdzie ubóstwo stron, po ukończonéy sprawie dostatecznie udowodnioném zostało i Kontrolla żadnych śladow nadużycia dostrzedz nie była w stanie, podać będzie winna Dezygnacyą stosowną, po ukończeniu każdego roku etatowego, do umorzenia kwalifikuiących się należytości Stępli, a wówczas Kommissarz Woiewódzki

Skarbowy, skoro nic z swéy strony do nadmienienia mieć nie będzie, Stęple rzeczone, wyiednawszy Decyzyą Kommissyi Woiewódzkiéy, umorzy i Kontrolli do zapisania w xięgi iéy odeszle.

§ 18.

Po skończeniu każdego roku etatowego, obowiązaną iest Kontrolla, Tabellę generalną, stan wszelkich wpływów z tego źrzódła wynikaiących, obeymuiącą, w cztérech exemplarzach sporządzić, z których dwa Prokuratorowi lub zastępuiącemu mieysce iego, dwa zaś exemplarze, Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, z dokładnym, każden szczegół wyiaśniaiącym rapportem, przesłać iest winna; każden zaś z tych Urzędników, ieden exemplarz Tabelli rzeczonéy w aktach swych zachowawszy, drugi, wraz z kopią rapportu i uwagami, iakie sam do uczynienia mieć będzie, Kommissyi Rządowéy, sobie przełożonéy, odeszle.

§ 19.

Każda Władza Sądowa, przy zatwierdzeniu wyrokiem opłat stęplowych, wymienić wyraźnie w sentencyi swéy wysokość obiektu sprawy powinna; ogólne zaś wyrazy przy zatwierdzeniu opłat takowych, dotąd używane, *iż Sąd, opłacony stępel w kwocie zł. N. N. za dostateczny uznaie*, mieysca na przysłość znaydować nie ma. Prezesi Sądów obowiązani są iak nayściśléy dostrzegać, iżby przepis powyższy zachowanym został.

§ 20.

Kontrolla obowiązaną iest, oprócz tego, przez naoczne przeyrzenie Xiąg wpisowych, przy każdym Sądzie będących, nie tylko o istocie podawanych iéy wyciągów przekonywać się, ale nadto, we wszelkich przypadkach, gdzieby tylko dostrzegła, iż obiekt sprawy przez Pisarza sądowego mylnie zapisanym został, zażądać akt i wyiaśnień do tego potrzebnych; przekonawszy się zaś

o istotném uchybieniu z strony Pisarza, iż obiekt wyższy, ku szkodzie Skarbu niżéy, w brew exystuiącym przepisom, taxował, ostrzeże o tém Prezesa Sądu, aby ten, rzeczone uchybienia sprostować; uchybiaiącego do odpowiedzialności pociągnąć polecił; o wszelkich takowych wypadkach, Kontrolla w rapportach swych, Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego zawiadomić winna.

§ 21.

Po ukończeniu każdego roku etatowego, Kommissarz Skarbowy Woiewódzki poleci, podług osnowy xiąg Kontrolli Skarbowéy fascykuły skassowanego papieru stęplowego, od Pisarzy sądowych odebrać, i wydać im pokwitowanie, obeymuiące każdy numer xięgi wpisowéy i wysokość istotnie skassowanego stępla; odebrany w tym sposobie od Pisarzy sądowych skassowany stępel, złożyć poleci Kommissarz Woiewódzki Kontrolli Skarbowéy, która porównawszy go z xięgami swemi, monita, ieśli mieć iakie będzie, wymieni, celem sprostowania uchy-

bień, lub gdy żadnych mieć nie będzie, zwróci skassowane fascykuły papiéru stęplowego Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, celem postąpienia z niemi podług danych mu od Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu w téy mierze oddzielnych przepisów.

§ 22.

Gdyby przy odbieraniu fascykułów skassowanego papiéru stęplowego, okazało się, iż Pisarz sądowy, w mieysce prawem przepisanego stępla, gotową opłatę od strony pobrał; wówczas Pisarz takowy, za kontrawenienta uważanym, i nietylko do złożenia niezwłocznego papiéru stęplowego, celem skassowania połowy arkusza takowego, do fascykułu papieru, drugiéj zaś przesłania stronie w mieysce kwitu, a to kosztem iego, ale nadto do zapłacenia podwóyney ilości tegoż stępla, iako kary Prawem Seymowém na kontrawenientów ustanowioney, zniewolonym bydź winien.

§ 23.

W tym sposobie Kontrolle stępla, w mieysce kosztów sądowych Prawem postanowionego, od dnia ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi zaprowadziwszy, obowiązuie się ninieyszym Kontrolla, iżby co do przeszłości, również wszelkich usiłowań dołożyła, aby zaległości, iakie od debentów do ściągnienia pozostaią, wykryła, i w xięgę swą kontrollową dokładnie zapisała, od którychto zaległości, o ile te istotnie ściągnionemi będą, procent, iaki iéy z sprzedaży papiéru stęplowego dozwolonym iest, téyże Kontrolli zapewnia się.

§ 24.

Celem dopięcia wymienionego przepisu, przedsięweźmie Kontrolla w moc upoważnienia, Instrukcyą ninieyszą onéy danego, rewizye wszelkich xiąg wpisowych, od dnia zaprowadzenia Magistratur Konstytucyynych byłego Xięstwa Warszawskiego, zaczynaiąc, aż do ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi, i wrachowawszy te koszta, któ-

re przed zaprowadzeniem Prawa Stęplowego urosły, do rachunków swych, poniżéy w tytule III do utrzymywania iéy poleconych, kontrollować ściśle będzie, po uzyskaniu dawnych xiąg wpisowych i fascykułów skassowanego papiéru: czyli od czasu zaprowadzonego Prawa Seymowego o opłatach stęplowych, przepisy tegoż Prawa ściśle zachowanemi zostały; a maiąc na uwadze przepis § 22 Instrukcyi ninieyszéy, tam, gdzie uchybienia i uszkodzenie Skarbu dostrzeże, monita swoie porobi, defekta, ieśli się iakie okażą, w rachunkowym sposobie ustanowi, i takowe przez Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, celem dalszéy pertraktacyi i ściągnienia zaległości i defektu przedstawi.

§ 25.

Kontrolla Skarbowa obowiązaną iest prócz tego, dostrzegać w ogóle w całym obrębie Woiewództwa swego kontrawencyy stęplowych, i przez znoszenie się z Prokuratorami, lub mieysce ich zastępuiącymi, mocną iest taż Kontrolla dochodzić: czyli w Aktach Notaryatu, Konserwatorów, Urzędników Stanu Cywilnego, nadewszystko zaś w Aktach obrońców stron, bądź Patronów, Adwokatów i Mecenasów, kontrawencye stęplowe nie zachodzą; dostrzeżone zaś, sposobem, Prawem Stęplowém przepisanym, karane bydź winny.

§ 26.

Że zaś Urzędnik każdy, tak cywilny, iako i administracyyny, kontrawencyy stęplowych przestrzegać iest winien; zaczém skoro dopiéro przez śledztwo Kontrolli odkrytém i wyiaśnioném będzie, iż Urzędnik takowy, w aktach swych exystuiącéy rzeczywiście kontrawencyi nie doniósł i nie ukazał, nietylko do zapłacenia niezwłocznego z własnych funduszów, tak wysokości stępla, iako i kar kontrawenciencyynych, ale nadto, w miarę dostrzeżonéy winy, do ukarania oddzielnego, w stosunku do przepisów prawa, pociągnionym zostanie.

§ 27.

Wszelkie kary bez różnicy, które w moc dozoru i śledztwa z obowiązków Kontrolli wynikaiącego, na winnych wskazanemi będą, należąc w połowie tylko do Skarbu, w drugiéy połowie między Członków téyże Kontrolli podzielonemi będą; iednakże tam, gdzie Kontrolla w moc tylko doniesienia przez obce osoby iéy uczynionego, kontrawencyi stępla doszła, połowę wymienionéy kary donosicielowi wypłacać, czynność zaś swą, z obowiązku wykonywać winna.

TYTUŁ III.

O Kontrolli dochodów z poboru dawnych kosztów i tax Sądowych, tak z czasów zeszłych Rządów, iako też z dotychczasowych, wynikaiących, łącząc w to wszelkie fundusze Kass Salaryynych, tak Hipoteką zabezpieczone, iako też te, które dotąd pewności téy nie maią.

§ 28.

Kontroller Depozytowy, teraz do Kontrolli Skarbowéy wcielony, złoży nayprzód

oddzielny szczegółowy rapport, na ręce Prokuratora i Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego: iak daleko w Kassowym względzie przepisy Dekretu Królewskiego z dnia 25 Kwietnia 1811, w Dzienniku Praw Nro 31 umieszczonego, uzupełnionemi zostały, i umieści w nim wszystkie wogół fundusze Kassy opłat Sądowych dotąd exystuiące, bądź Hipoteką zabezpieczone, bądź też takowe, które bezpieczeństwa rzeczonego niemaią. Rapport ten, Prokurator, właściwéy Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, Kommissarz zaś Woiewódzki Skarbowy, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, niezwłocznie odeszlą.

§ 29.

Co do obrachunku dawnych tax Sądowych, w bywszym Rządzie Austryackim używanych, obrachunek wszelkich zaległości co do Powiatów Stanisławowskiego i Siennickiego, w Kontrolli Woiewództwa Podlaskiego uskutecznionym bydź winien, które, ieśli iakowych wyiaśnień potrzebować

będzie w tym względzie, takowych od Kontrolli Woiewództwa Lubelskiego, zasiągnąć iest winna. Ułożywszy zaś Kontrolla Woiewództwa Podlaskiego ogólną listę debentów tego rodzaiu, w Woiewództwie iéy będących, oddzieli z niéy zamieszkałych w wymienionych dwóch powiatach, i prześle ią Kontrolli Woiewództwa Mazowieckiego, celem ściągnienia przypadaiących od debentów należytości, podług niżéy umieszczonych przepisów.

§ 30.

Również Kontrolla Woiewództw: Kaliskiego i Mazowieckiego, gdy uzyska, przez pośrednictwo Kommissyi likwidacyyney, potrzebne wyciągi z xiąg Kassowych Departamentów: Poznańskiego i Bydgoskiego, co do Powiatów Pyzdrskiego i Powiatów Kuiawskich, ułoży każda z nich Specyfikacye wszelkich zaległości, z powiatów tych do Skarbu przypadaiących.

§ 31.

Co do innych części kraiu, Kontrolla każdego w szczególności Woiewództwa, obeymie nayprzód pod dozór swóy wszelkie xięgi i obrachunki z czasów Rządu Pruskiego i Austryackiego pochodzące, i tam, gdzie przepisy Dekretu Królewskiego wyż z daty wymienionego, przez Trybunały dotąd uzupełniane nie zostały, zatrudni się Kontrolla ułożeniem tabelli wszelkich z Rządów zeszłych: Pruskiego i Austryackiego, pozostałych należytości.

§ 32.

Ukończywszy takową Tabellę, poda ią w iednym exemplarzu Prokuratorowi, lub mieysce iego zastępuiącemu; w drugim zaś, Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu. Prokurator, przełoży ią Trybunałowi Woiewódzkiemu, celem roztrząśnienia: czyli taż Tabella, podług przepisu Dekretu Królewskiego, wyż z daty wymienionego, ułożoną została; poczém Trybunał, Tabellę takową zatwierdziwszy, wezwać poleci każde-

go w szczególności debitora, iżby kwotę na niego wypadaiącą, zabezpieczył, lub o termina zapłaty ułożył się; po tych zaś upłynionych, skoro nie uiści się, procent od kwoty winnéy opłacał.

§ 33.

Prokurator lub mieysce iego zastępuiący, nietylko czynnie do spiesznego załatwienia przepisów poprzedzaiącego § przyłoży się; ale nadto o każdym szczególe, Kommissarza Skarbowego Woiewódzkiego zawiadomić winien; wezwania zaś do debentów przez Kontrollę Skarbową przygotować każe; która skoro zawiadomioną zostanie, iż Trybunał, Tabellę przez nię ułożoną zatwierdził, ułoży podług niéy *Conto* zaległych opłat Sądowych, i podług tegoż, pod ciągłym dozorem Kommissarza Woiewódzkiego Skarbowego, ściągnieniem tychże należytości zaymie się; tam zaś, gdzie debent, albo wcale wyśledzonym nie zostanie, albo też w istotnéy niemożności uzupełnienia opłaty bydź się pokaże, dezygnacyą kosztów takowych

do umorzenia Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przedstawi.

§ 34.

Ze zaś opłaty takowe, z ksiąg i akt każdéy w szczególności, wówczas exystuiącéy Magistratury, układane bydź winny; tedy samo przez się rozumie się, iż Tabella, co do każdéy z rzeczonych Magistratur, oddzielnie ułożoną i w powyżéy przepisanym sposobie roztrząsaną bydź winna.

§ 35.

Również zaymie się Kontrolla obrachowaniem wszelkich należytości, które od daty zmiany Rządów wymienionych, aż do dnia zaprowadzenia opłat w papierze stęplowym, w skutku Uchwały Seymowéy d. d. 24 Marca 1809 roku, w Magistraturach kraiowych urosły; i tabellę należytości tych w powyżéy przepisanym sposobie ułożywszy, postąpi z nią tak, iak w trzech poprzednich §§ przepisano.

§ 36.

Kommissarz Skarbowy, odebrawszy tak rapportem w § 28 wzmiankowanym doniesienie: iakie istotnie fundusze kass salaryynych, czyli opłat sądowych, exystuią, iakoteż, przekonawszy się z tabell, poprzedniemi §§ wzmiankowanych, ile z źrzódeł tych do Skarbu wpłynąć może, zastosuie się ściśle do rezultatów ztąd wynikaiących, i w zdać się winnym rapporcie, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, cały stan rzeczy dokładnie wyiaśni.

§ 37.

Skoro zaś Kommissarz Woiewódzki Skarbowy przekona się o rezultatach obrachunków wyż wymienionych, poleci Kontrolli Skarbowéy, założyć *Conto* ogólne należytości podobnych, i dołoży usiłowań, aby wpływy do Skarbu z tego źrzódła, stale i dostatecznie zabezpieczonemi zostały; Kontrolla zaś obowiązaną będzie, rok-rocznie, aż do ostatecznego uiszczenia się z strony

debentów, rapporta dokładne składać: ile z źrzódła tego do Skarbu wpłynęło, ile, dla niemożności ściągnienia, umorzoném zostało, a ile do ściągnienia pozostaie.

§ 38.

Procenta, iakie Dekretem Królewskim d. d. 19 Czerwca 1812 od istotnie ściągnionych lub zabezpieczonych należytości podobnych zastrzeżonemi zostały, pozostaią się dla członków Kontrolli Skarbowéy, w tych tylko przypadkach, gdzie taż całkowity obrachunek uzupełni; tam zaś, gdzie iuż obrachunki ułożonemi, i tylko ściągnienie kwot niemi obiętych uzupełnione bydź ma, należność procentów powyższych dla tych indiwiduów zastrzega się, które wymienione obrachunki iuż ułożyły.

TYTUŁ IV.

O dochodach z kar wynikaiących, tak w Sądach Cywilnych pierwszéy, drugiéy i ostatecznéy Instancyi, pod iakimkolwiek tytułem stanowionych, iako też w Sądach Policyi

Prostéy, w Wydziałach Policyi Poprawczéy, w Sądach Kryminalnych, późniéy zaś Grodzkich, Appelacyynych i Naywyższych, łącząc w to zarazem dochodzenie zaległości dawnych i teraźnieyszych.

§ 39.

Dochody tytułem tym obięte, należą z przeznaczenia swego, albo do dochodów bezpośrednich Skarbu, albo też przeznaczone są na wsparcie Instytutów dobroczynnych, iakoto: Szpitalów i tym podobnych. Tak w pierwszym, iako i w drugim względzie, zostawać winny pod ścisłą Kontrollą Rządową, iużto dla zapobieżenia nadużyciom, i dla przekonania się, czyli istotnie przeznaczenia swego doszły; iuż dla potrzebnéy nieodzownie wiadomości dla Rządu: ile Skarb, a ile Instytuta, do poborów takowych upoważnione, z źrzódła tego dochodów mieć mogą. Z tego względu, Kontrolla Skarbowa, dokładne obrachunki tego rodzaiu dochodów utrzymywać iest winna, podług następuiącego przepisu.

§ 40.

Wszelkie kary w sprawach policyynych, cywilnych i kryminalnych, o ile takowe prawomocnemi wyrokami, za Rządów zeszłych: Pruskiego i Austryackiego, ustanowione zostały, pod obrachunki, w poprzednim tytule wzmiankowane, podciągnionemi bydź winny, i Prokuratorowie szczególniéyszą na rodzay ten ustanowień zwrócą uwagę; a przedstawiaiąc Trybunałom, w moc przepisów § 32 Instrukcyi ninieyszéy, załączą opinie swe, motywowane, w tych przypadkach, w których stosownie do exystuiących urządzeń dostrzegą, iż kary podobne, z tabell odłączone i wcale zachowanemi i ściąganemi bydź iuż nie powinny.

§ 41.

W podobnymże sposobie postąpi sobie Kontrolla, oraz Prokuratorowie, co do kar tych, które wprawdzie po zmianie Rządu Pruskiego i Austryackiego, lecz przed zaprowadzeniem porządku konstytucyynego

w byłém Xięstwie Warszawskiém prawomocnemi ustanowione zostały.

§ 42.

Od dnia zaprowadzenia Konstytucyynych Magistratur, w byłém Xięstwie Warszawskiém, aż do końca roku bieżącego, obrachować są winni Pisarze Sądowi, tak w Sądownictwie cywilném, iako i kryminalném, oraz w Wydziałach Policyi prostéy, wszelkie wpływy podobnego rodzaiu; podadzą dezygnacyą szczegółową, ile z zaległości tego rodzaiu dla Skarbu, a ile dla Instytutów, i których, przypada; również Podsędek Policyi prostéy miasta stołecznego Warszawy, toż uzupełnić winien; niemniéy w zastosowaniu się do artykułu 16 numeru II. Dekretu Królewskiego z dnia 26 Lipca 1810; ściągną Kommissarze Obwodowi wszelkie wiadomości w Obwodach swych, ile remanenta zaległości z kar takowych przez Burmistrzów i Wóytów, iako Sędziów policyynych stanowionych wynoszą. Obrachunki takowe, naydaléy w trzy miesiące po

ogłoszeniu instrukcyi niniéyszéy, Kontrolli właściwego Woiewództwa przesłane bydź winny; lub w przypadku, gdyby żadnych podobnych wpływów nie było, doniesienie o tém Kontrolli uczynią. Po upłynieniu powyższego terminu, Kontrolla nie odebrawszy od wszystkich Pisarzy Sądowych, od Podsędka Warszawskiego Policyi i od Kommissarzy Obwodowych, powyższych obrachunków, postąpi sobie co do opóźniaiących się podług przepisu § 11 Instrukcyi ninieyszéy.

§ 43.

Skoro Kontrolla powyższe obrachunki odbierze, oddzieli te, które do Skarbu wpływać winny, od tych, które na rzecz Instytutów przeznaczone są; a założywszy dla każdego z ostatnich oddzielne *conto*, ułoży tabellę ogólną wszelkich z tego źrzódła przypadaiących należności, i przełoży ią Kommissarzowi Skarbowemu Woiewódzkiemu, któren, zniósłszy się z Prokuratorem, i przedstawiwszy cały stan rzeczy Kommissyi Wo-

iewódzkiéy, przedsięweźmie skuteczne środki ku ściągnieniu należytości tych, i o skutku działań wspólnych, rapporta dokładne, każdy z nich Kommissyi Rządowéy wydziału swego złoży.

§ 44.

Kontrolla Skarbowa, o każdém ściągnieniu kar wymienionych, lub o umorzeniu onychże, przez Kommissarza Woiewódzkiego zawiadomioną bydź winna, celem zapisania rezultatów tych w xięgach swych kontrollowych, i dopóty z pod téyże Kontrolli wpływów wymienionych wypuścić mocną nie iest, dopóki zawiadomioną w szczegółach nie zostanie, albo o ściągnieniu, lub też o umorzeniu onychże.

§ 45.

Kontrolla winna corocznie podawać tabelle, ile z źrzódła tego istotnie wpłynęło, ile umorzono, a ile do ściągnienia pozostaie.

§ 46.

Od dnia ogłoszenia ninieyszéy Instrukcyi,

obowiązanym iest każdy Pisarz sądowy, oraz Podsędek Policyyny Warszawski, xiążkę oddzielną kar utrzymywać; która nie tylko paginowaną, lecz przez Prezesa Sądu parafowaną bydź winna, i również iak xięga wpisowa numera bieżące, przez cały rok etatowy w sobie obeymować. Podobnież xięgi, Burmistrze miast, iako Sędzi owie Policyyni, utrzymywać są obowiązani. Xiążka ta, następuiące rubryki mieć winna:

a) Numer bieżący.

b) Nazwisko i zamieszkanie wskazanego na karę.

c) Wysokość téy kary.

d) Wyrok, mocą którego kara ustanowioną została.

e) Czyli takowa na rzecz Skarbu lub Instytutu, i którego, przeznaczoną iest.

f) Uwagi, do których szczególniéy należy wyiaśnić datę, pod którą wyrok ukaranemu wręczonym iest, oraz czyli takowy na nim poprzestał, lub też od takowego odwołał się.

§ 47.

We wszystkich przypadkach, gdzie obwiniony, na karę wskazanym został, i takowa na rzecz Skarbu, lub Instytutów przeznaczoną iest, obowiązkiem iest każdego Pisarza sądowego i Podsędka Policyi miasta Warszawy, wyciąg z wyroku, obeymuiący wskazanie kary, wręczyć ukaranemu przez woźnego, bez oczekiwania, czyli w sporze będące strony, zwłaszcza cywilnych, wręczenie takowe uzupełnią, lub nie; wyciąg takowy z wyroku, koniecznie opatrzonym bydź winien Numerem bieżącym xięgi, poprzednim artykułem przepisanéy. W każdym przypadku, gdzie kara za odrzucenie appellacyi, lub tym podobna, na stronę za granicą zamieszkałą, wskazaną zostanie, ma bydź kara takowa od obrońcy iéy ściągnioną; któren, przyymuiąc sprawę takową, zabezpieczyć się dostatecznię powinien, aby strona oddaiąca mu sprawę tego rodzaiu, fundusz na zastąpienie iéy wcześnie wskazała. Co się zaś Wóytów dotycze,

którzy iako Sędziowie policyyni, kary takowe stanowić są mocni, obowiązkiem ich będzie, Kommissarzowi Obwodowemu kwartalnie specyfikacyą tych kar przesyłać, które przez nich ustanowionemi zostały; każdy zaś Kommissarz Obwodowy Kontrolli Woiewództwa swego tęż specyfikacyą przeszle.

§ 48.

W Instancyach wyższych, do których appellacya od tym podobnych w niższych Instancyach zapadłych wyroków na karę wskazuiących przychodzi, Pisarz Sądowy, wymienić pod rubryką uwag w xiędze swéy powinien, numer, którym wyrok podobny, podług przepisu poprzedniczego artykułu w pierwszych Instancyach oznaczonym iest; daléy wyłuszczy, iaka kara wyrokami pierwszych Instancyy wskazaną, oraz czyli taż kara, zatwierdzoną, zmoderowaną, lub zniesioną została.

§ 49.

Z upłynieniem każdego Kwartału, w terminach § 8 Instrukcyi ninieyszéy wskaza-

nych, obowiązanym iest każdy Pisarz Sądowy, oraz Podsędek policyyny Warszawski, w Sądzie zaś Naywyższym, Regent, w tym samym sposobie, iak się §§ 8. 9. 10. 11. i 12. niniejszéy Instrukcyi wzmiankowało, wyciągi z Xięgi takowéy przesyłać; Burmistrze zaś miast, wyciągi z xięgi swéy kar, Kommissarzowi Obwodowemu w tychże terminach przesyłać są winni; któren takowe Kontrolli Woiewódzkiéy odsyłać będzie, z uwagami, ieśliby iakowe do uczynienia miał.

§ 50.

Jeżeliby Pisarz Sądowy, Podsędek policyyny Warszawski, lub też Burmistrz, iako Sędzia policyyny, kary, wyrokiem wskazanéy, nie zapisał do xięgi § 46 wzmiankowanéy, wówczas nie tylko za całą ilość kary téy z własnych funduszów odpowiedzialnym staie się, ale nadto karze porządkowéy, § 7 Instrukcyi niniejszéy wzmiankowanéy, podpada. Kwity na pobór kar takowych wydane, obeymować powinny koniecznie numer xięgi kar; ieśliby zaś okazało

się, iż któren z Urzędników karę wskazaną ściągnął i takową, nie zapisawszy do xięgi kar, na użytek swóy obrócił, wówczas oprócz rygoru dopiéro wzmiankowanego, kassacyi podlegać powinien.

§ 51.

Skoro Kontrolla tabelle powyższe odbierze, wciągnąć rezultata z nich w xięgę swą kontrollową, podług danego iéy schematu utrzymywaną, i wyciągi z niéy, cokwartał, Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przekładać iest winna, celem ściągnienia od Debentów należytości, tąż specyfikacyą obiętych; wreszcie przepisy §§ 44 i 45 Instrukcyi niniejszéy, również co do wpływów tych, ściśle zachowanemi bydź winny.

TYTUŁ V.

O Dochodach, pochodzących z oszczędzeń, tak za przeszłość, iako i na przyszłość.

§ 52.

Gdy w Kontrolli Kassy opłat sądowych

wszelkie obrachunki z oszczędzeń, podług zasad w wydziale Sprawiedliwości zaprowadzonych, utrzymywane bydź winny, teraz zaś, co do Trybunałów, przez wcielenie Kontrollera Sądowego do Kontrolli Skarbowéy, obrachunki podobne, w Kassach tychże Trybunałów, przy których Kontrolla Skarbowa ustanowioną zostaie, oraz utrzymywanie całkowite Kassy opłat sądowych i zdawanie rachunków, obowiązkiem téyże Kontrolli staie się: zaczym taż, tak co do czasu przeszłego dopilnować iest winna, iżby utrzymuiący dotąd Kassę, obrachunki dostateczne iak nayspiesznieý ukończył, iako też i na przyszłość wszelkie obrachunki podobne, sama utrzymywać iest winna.

§ 53.

Że zaś na przyszłość nominalna tylko wypłata summ etatowych następować będzie, tak, iż wszelkie oszczędności z tego źrzódła wynikaiące, wprost w Skarbie pozostaią: zaczym Kontrolla Skarbowa zasięgać iedynie wiadomości winna, o wszelkich datach, do

ułożenia ostatecznych obrachunków z przeszłości służyć mogących, a na przyszłość iedynie z urzędu baczność dać ma, iżby exystuiące przepisy, w względzie rachunkowym, ściśle zachowywane były.

TYTUŁ VI.

O dochodach, z manipulacyi depozytowéy wynikaiących, tak z dawnieyszych, iako i teraźnieyszych czasów, a w szczególności o massie funduszu praemiów dotyczącéy się, tak co do części na Hipotekach zabezpieczonéy, iako też co do części z biegnących prowizyy wynikaiącéy.

§ 54.

Wszelkie opłaty Depozytowych Szportli, tak z czasów Rządów zeszłych, iako i późnieysze, podciągnie Kontrolla pod przepisy Tytułu trzeciego Instrukcyi ninieyszéy, i obrachuie takowe wraz z innemi dawnieyszemi kosztami i karami sądowemi, wyiąwszy te, które, podług zasad i przepisów depozytowych, w całkowitéy swéy mocy dotąd utrzymanych, na wynadgrodzenie

Kuratorów i osób depozytowych, przeznaczone są, a które, za prace ich oddzielne od obowiązków sędziowskich, onym pozostać winny. Również oddzieli Kontrolla obrachunek massy funduszów praemiów, i nad administracyą massy téy, w Depozytach Woiewództwa Kaliskiego, Płockiego, Warszawskiego i Augustowskiego exystuiącéy, ciągły mieć będzie dozór, podług następuiących przepisów.

§ 55.

Obrachuie nayprzód Kontrolla, iaki fundusz, do massy téy należący, z czasów Rządu Pruskiego pozostał, i wciągnie w xięgę swą kontrollową rezultata, iakie z obrachunku tego wykażą się.

§ 56.

Również obrachuie Kontrolla wszelkie dochody, iakie od zmiany Rządu Pruskiego do funduszu tego wpłynąć były powinny, i ustanowiwszy *liquidum*, ile fundusz istotnie wynosić powinien, zaciągnie rezultata, z obrachunku tego wynikaiące, w xięgę swą

kontrollową, pod tytułem: *wpłynąć powinno.*

§ 57.

Uskuteczniwszy powyższy obrachunek przystąpi do obrachowania wszelkich kwot, które istotnie wpłynęły; a wynikaiące ztąd rezultata, oraz okazuiącą się z obrachunku tego ilość, ile w zaległościach u Debentów pozostało, zaciągnie również w xięgi swe kontrollowe, pod tytułem: *wpłynęło*, i pod tytułem: *pozostaie do ściągnienia od Debentów.*

§ 58.

Ustanowiwszy w tym sposobie dochód funduszu tego, przystąpi do obrachunku, expensy z tegoż funduszu uzupełnionéy; a maiąc na ciągłéy baczności Uchwałę Kommissyi Rządowéy d. d. 16 Kwietnia 1807, podług któréy Urządzenia Pruskie względem procentów od summ depozytowych, w mocy swéy zachowane zostały, z warunkiem iednak, aby te półtrzecia procentów,

które dawniéy do *premierfond* wchodziły, w kassie sądowéy były nietykalne, aż póki w téy mierze szczególne nie wyydą przepisy, obrachuie Kontrolla, iaka kwota, w moc urządzeń Pruskich, a wszczególności reskryptu d. d. 4 Stycznia 1804 r. Kassyerowi Depozytowemu, którego obowiązki Kassyer i Kontroller depozytowy wypełniali, rachuiąc po srébrnym groszu od talara, od istotnego do massy téy wpływu, przynależy; którąto kwotę, iako w równéy połowie obydwom tym Urzędnikom przynależącą, od istotnego wpływu odtrąciwszy, wykaże się, ile w gotowiznie teraz w massie téy exystować powinno.

§ 59.

Zważaiąc również, iż Dekretami Królewskiemi, a w szczególności Dekretami d. d. 5 Listopada 1811, i daty 14 Sierpnia 1812, wypłaty z funduszu w zastępstwie Skarbu Kraiowego aż do Summy zł. 700,000 do uskutecznienia poleconemi zostały, wciągnie również Kontrolla w expens, wszelkie

wypłaty, które istotnie w zastępstwie Skarbu, w moc wymienionych Dekretów Królewskich, lub upoważnień bywszego Ministerium Sprawiedliwości, uzupełnione zostały; wszelkie zaś inne wydatki, monitować będzie.

§ 60.

Od wydatków takowych, w powyższym sposobie monitowanych, odłączy atoli Kontrolla te, które, lubo bez upoważnienia bywszego Ministerii Sprawiedliwości, iednakże w zastępstwie tylko Skarbu Publicznego na opłatę etatowych pensyy i innych etatowych wydatków uskuteczniane były, i przedstawi tabellę wydatków tego rodzaiu, przez pośrednictwo Prokuratora, Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, celem uzyskania expost na wydatki takowe upoważnienia; które skoro nadeydzie, również wydatki te w expens zapisanemi zostaną.

§ 61

Wszelkie inne monitowane expensa, iako w brew Uchwale Kommissyi Rządowéy

uskutecznione, Dekretami Królewskiemi, ani reskryptami bywszego Ministra Sprawiedliwości nie zatwierdzone, na defekt administruiących położy; zostawuiąc ich staraniu, aby wydatki takowe, władzy swéy zwierzchniczéy usprawiedliwili i potrzebne upoważnienie expost uzyskali; lub gdy im te odmówione będą, z własnych funduszów zrządzony defekt wynadgrodzili.

§ 62.

Ukończywszy obrachunek takowy massy rzeczoney, aż do dnia ogłoszenia téy Instrukcyi, przedstawi tenże Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, któren go Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu niezwłocznie przełoży.

§ 63.

Zapisawszy zaś Kontrolla Skarbowa w tym sposobie w xięgi swe kontrollowe, ile fundusz ten do dnia ogłoszenia téy Instrukcyi istotnie wynosić powinien, ile z niego wydano, ile w nim pozostało, czyli iakie kwoty zdefektowanemi zostały, oraz iakie fundusze do ściągania w massie téy pozostaią,

obeymie do dnia ogłoszenia téy Instrukcyi całkowitą administracyą funduszem tym w tym sposobie, iż obrachunek onegoż z końcem każdego roku etatowego całkowity, ułożyć iest winna, i potrąciwszy z niego iedynie dozwoloną remuneracyą dla Rendanta tegoż funduszu, po srebrnym groszu od talara, wystawi stan istotny onegoż, i poda dokładny obrachunek wraz z rapportem swym w dwóch exemplarzach, ieden Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu, drugi Prokuratorowi: celem, iżby każdy z nich, takowy, Kommissyi Rządowéy sobie przełożoney przesłać był w stanie, i rozkazy, do rozdziału funduszu tego dążące, podług przepisów Rządowych wyiednał.

TYTUŁ VII.

O Kontrolli i dochodzeniu sukcessyi bezdziedzicznych, na Skarb, w stosunku do artykułu 768 Prawa Cywilnego spadaiących.

§ 64.

Kontrolla Skarbowa, tak z akt pozostałości, iako też z akt mass depozytów

dotyczących się, dochodzić iest mocną, czyli, i iakie pozostałości, w skutku przepisów ówczasowych do Skarbu przynależéć mogą.

§ 65.

Od czasu zaś zaprowadzenia prawa teraźnieyszego cywilnego, dochodzić taż Kontrolla z tabel urzędników cywilnych, celem kontrolli stępla kollateralnego odbieranych, iest obowiązaną: czyli, i iakie sukcessye, w moc przepisu artykułu 768 Prawa Cywilnego do Skarbu przynależą.

§ 66.

Skoro dostrzeże podobne wypadki, zasięgnie poprzednio od władz mieyscowych dokładnych wiadomości; poczém każdy szczegół Kommissarzowi Woiewódzkiemu Skarbowemu przełoży; a ten opinii Prokuratoryi Jeneralnéy zasięgnąwszy, uzupełnić przepisy Prawa starać się będzie; Kontrolla zaś, w Xięgę oddzielnie co do okoliczności takowych utrzymywaną, zaciągnąwszy wypadek takowy, dopóty w rapportach swych

rocznych o przedmiotach takowych przez szczegóły wzmiankę uczynić winna, dopóki albo skarb spadku całego nie obeymie, i ten, iako weszły na rzecz Skarbu, w xięgi Kontrolli zapisanym nie zostanie, lub też dopóki Sukcessorowie początkowi niewiadomi, po zgłoszeniu się, dostatecznemi dowodami nie wykażą, iż Skarb niema wcale roszczonych do spadku praw.

§ 67.

Że zaś dochodzenie podobne nader mozolném i trudném iest; tedy skoro przypadek podobny iedynie z dozoru i pilności Kontrolli wynalezionym i odkrytym zostanie, ta, też same procenta, które iéy w § 38. pobierać dozwoloném zostało i w podobnych wypadkach obrachowywać i na rzecz swą od istotnie wpłynionych do Skarbu, i na rzecz tegoż do Skarbu zupełnie pozostałych Sukcessyi, obrócić iest mocną.

TYTUŁ VIII.

O rewizyach, iako sposobach Kontrolli ogólnéy.

§ 68.

Kommissarz Skarbowy Woiewódzki, wraz z pełniącym obowiązki Prokuratora, obowiązani są do rewizyi i ciągłego dozoru nad Kontrollą Skarbową: czyli ta przepisy Instrukcyi ninieyszéy ściśle wykonała, i uzupełniać będą rewizye w tym samym sposobie, w iakim wskazane iuż maią przepisy, w tytule IV Instrukcyi, względnie Kontrolli Stępla Kollateralnego wydanéy.

w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.

W zastępstwie Ministra Sprawiedliwości:
Minister Stanu
Węgleński.

Zastępca Sekretarza Jeneralnego
J. Hankiewicz.

Minister Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Matuszewic.*

Sekretarz Jeneralny
(podpisano) *Kruszyński.*

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Celem usunięcia wątpliwości, iakie się okazały przy zastosowaniu Artykułów 2 i 4 Dekretu Królewskiego, z dnia 17 Grudnia 1810 r. do szczególnych wydarzeń na allewiacyą zasługuiących, chcąc oraz zagrodzić wynikaiącym z tego względu rekursom, przez dostatecznieysze rozbiorowe wyiaśnienia, w których przypadkach, iakie podatki, w myśl Dekretu powyższego, allewiowanemi bydź maią; na przedstawienie w téy mierze Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, stanowimy co następuie:

Artykuł I.

Gdy użytek z gruntów, iedyny dla włościan stanowi dochód, w przypadkach prze-

to gradobicia, lub wylewu wody, na gruntach włościańskich wydarzonego, uszkodzonym włościanom czyniona bydź winna allewiacya, tak w zsypce, iako i podymnym, w ilości i proporcyi poniesionéy straty, stosownie do Dekretu Królewskiego z dnia 17 Grudnia 1810 roku.

Z powodu zaś szkody, przez gradobicie lub wylew wody na gruntach dworskich zrządzonéy, podatek tylko ofiary i zsypka, allewiowanemi bydź mogą; podymne zaś dworskie, w tym iedynie przypadku, gdyby wylew wody i budynki dworskie poszkodził.

Artykuł 2.

Gdyby nadzwyczayny wylew wody, ziemi obsiewnéy włościańskiéy lub dworskiéy, taką zrządził szkodę, iżby ta i w dalszym roku do obsiewów niezdatną się stała, na powtórne w-téy mierze śledztwo, po przekonaniu się o rzeczywistości, może bydź dana allewiacya, według przepisów artykułu, i na rok drugi.

Artykuł 3.

Na przypadek pożaru budowli włościańskich, podymne włościańskie, w razie zaś spłonienia ogniem budowli dworskich, podymne od dworu należące się, allewiacyi podpada.

Gdyby zaś w włościańskich budowlach zgorzała oraz krescencya z roku klęski wydarzonéy, natenczas co do włościan, nietylko podymne, lecz i zsypka, Dworowi zaś przy spaleniu budynków krescencyą utracaiącemu, prócz podymnego, podatek ofiary i zsypka allewiowanemi bydź mogą.

Artykuł 4.

Gdy do niektórych domów mieyskich należą grunta obsiewne, z których osobne podatki opłacane bywaią, na przypadek przeto pożaru domu mieyskiego, podatki tylko z tegoż domu należące się allewiacyi podpadaią. Jeżeliby prócz domu mieyskiego spaliła się krescencya z gruntu do domu należącego, wówczas nietylko podatki do domu, lecz i do gruntu przywiązane, allewiowanemi bydź powinny.

Wykonanie niniejszego, Delegacyi Administracyynéy, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, oraz Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi, celem wydania stosownych Kommissyom Woiewódzkim poleceń, poruczamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy dnia 25 Października 1817 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Spraw Wewnętrznych i Policyi
(podpisano) *Mostowski.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) J. *Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

(w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W uzupełnieniu postanowienia Naszego d. 28 Lutego r. z. wydanego, przepisuiącego warunki, pod iakiemi Dobra Rządowe wydzierżawiane bydź maią, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, uznaliśmy potrzebném postanowić co następuie:

Artykuł I.

Woyskowi w czynnéy służbie zostaiący, Urzędnicy i Officyaliści w służbie administracyynéy skarbowéy, sądowéy, woyskowéy, i policyynéy będący, oraz obrońcy publiczni, i kobiety, do osiągnienia dzierżaw przystępu mieć nie mogą, pod takowe atoli wyłączenie nie podpadaią Radcy Woie-

wódzcy, powiatowi, handlowi, municypalni, Sędziowie pokoiu i Trybunałów handlowych.

Artykuł 2.

Starozakonni, do osiągnienia dzierżaw dóbr zdolnemi nie są.

Artykuł 3.

Wyłączeni są również od dzierżaw dóbr, dłużnicy Skarbowi, którzy się w należytościach Skarbowych nie uiścili, i ci, którzy iuż trzymaiąc dobra narodowe, regularnie rat nie opłacali, ci co niesłusznie spór o pretensye wiedli, włościan uciemiężali, nadużyciów i ucisku dopuścili się, tudzież właściciele lub ich dzierżawcy, graniczący z dobrami narodowemi, przez siebie w dzierżawę żądanemi, tém więcéy proces z temi dobrami o granicę wiodący, do układów przypuszczeni bydź nie mogą.

Artykuł 4.

Gdyby się okazało, iż kto z wyłączonych w artykułach 1, 2 i 3, pod pożyczoném imieniem wszedł w dzierżawę dóbr Rządowych, od possessyi ich natychmiast odpadnie; ieżeli zaś iest Urzędnikiem, pociągniętym oprócz tego ztąd zostanie do odpowiedzialności.

Artykuł 5.

Każdy konkurent do dzierżawy obowiązany będzie wykazać:

a) Iż posiada w gotowiznie lub pewnym maiątku kapitał, odpowiadaiący dwuletniéy przynaymniéy opłacie etatowéy z dóbr, których dzierżawy żąda, niemniéy, że ten fundusz ma w każdym czasie do wolnéy dyspozycyi i zrealizowania, dla zaprowadzenia gospodarstwa.

b) Iż posiada, in natura odpowiadaiący żądanéj dzierżawie inwentarz bydlęcy, lub wyrównywaiący temu fundusz, na niezwłoczne onegoż zakupienie.

Artykuł 6.

Każdy konkurent do dzierżawy, winien nadto udowodnić świadectwem władz

Rządowych, mieysce, w którém zamieszkały, to iest: Kommissarza do Obwodu delegowanego i Kommissyi Woiewódzkiéy.

c) Iż posiada zupełną wiadomość gospodarstwa rolniczego, i że iuż w innych dobrach trudnił się gospodarstwem; ieżeli zatém iest lub był właścicielem dóbr ziemiańskich, powinien to udowodnić świadectwami władz mieyscowych kraiowych; ieżeli zaś był dzierżawcą dóbr prywatnych, złożyć ma świadectwo swego Jurisdatora, wykazuiące iak gospodarował, iak się wypłacił, a mianowicie iak się z nim rozstał, lub iak dotąd gospodaruie i wypłaca się, ieżeli possessya nie iest ukończoną.

d) Iż w czasie gospodarowania, z włościanami dobrze się obchodził, dążąc do polepszenia ich bytu.

Artykuł 7.

Urzędnicy i władze kraiowe, odpowiadaią za rzetelność wydawanych przez nich

w poprzedzaiącym Artykule wyrażonych świadectw, z zastrzeżeniem zwrócenia szkód, iakieby z nierzetelnego tychże wydania dla Skarbu wyniknęły.

Artykuł 8.

Każdy otrzymuiący dzierżawę, obowiązany będzie złożyć kaucyą w gotowiznie, wyrównywaiącą pół-roczney opłacie dzierżawney, etatem oznaczoney, przed obięciem dóbr w possessyą; nadto obowiązanym będzie w pierwszych dwóch kwartałach po obięciu dóbr w possessyą zaprowadzić na grunt inwentarz bydlęcy, iaki podług anszlagu utrzymywać się powinien, a to w razie niedopełnienia, pod utratą dzierżawy.

Artykuł 9.

Aby zaś konkurentom, którzy warunki w artykułach wyżéy wyrażonych wyszczególnione dopełnić będą w stanie, ułatwić otrzymanie dzierżaw, stanowi się: że odtąd wydzierżawienie dóbr Rządowych ma się dziać oddzielnie folwarkami, ile to z porządkiem gospodarskim da się pogodzić, w taki sposób, aby przy głównem mieyscu

Generalnéy dzierżawy, tylko te folwarki pozostawione były, które do własnego zagospodarowania Naddzierżawcy, nie odbicie są potrzebne.

Artykuł 10.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia polecamy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 24 Stycznia 1818 roku. (podpisano) *Załączek.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Węgleński.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*
Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu

Zgodno z Wypisem: (podpis.) J. *Tymowski.*
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego
etc. etc. etc.
Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W celu zmnieyszenia ile możności spraw granicznych i possessoryynych, dóbr i lasów Rządowych dotyczących, niemniéy oszczędzenia kosztów tak administracyynych, iako też sądowych, po wysłuchaniu zdań ogólnego zgromadzenia Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowimy co następuie:

Artykuł 1.

Wszelkie sprawy graniczne i possessoryyne dotąd zachodzące, dóbr i lasów Rządowych dotyczące, w których przedmiot zakwestyonowany nieprzenosi włók dwóch miary polskiéy, stosownie do Dekretu o miarach nowych, mogą bydź przez dobrowolne układy, za upoważnieniem Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu załatwiane.

Artykuł 2.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 24 Sierpnia 1819 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Węgleński.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Za zgodność z Wypisem:
Dyrektór Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego.

Gdy wolą iest Naywyższą Nayiaśnieyszego PANA, iak to odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 14 (26) Sierpnia 1823 roku mamy sobie obiawioném, aby dla dostatecznieyszego uposażenia szpitala Siostr Miłosierdzia w Lublinie, folwark Rządowy Swidnik wielki zwany, dziś do ekonomii Lubelskiéy należący, prawem wieczystéy własności nadany mu został, w dopełnieniu przeto téy Naywyższéy woli postanowiliśmy i stanowimy.

§ 1.

Folwark pomieniony Swidnik wielki zwany, ma być począwszy od dnia 1 Czerwca b. r. iako czasu w którym dotychczasowa dzierżawa onego ustaie, oddany na wieczystą własność Szpitalowi Siostr Miłosierdzia w Lublinie.

§ 2.

Od dnia oddania folwarku Swidnik Wielki, na rzecz Szpitala, opłacanie podatków i ponoszenie ciężarów, iakim wszystkie inne dobra ziemiańskie podlegaią, do tegoż Szpitala należéć będzie.

Wykonanie niniéyszego postanowienia Naszego, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, tudzież Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy dnia 6 Stycznia 1824 roku. (podpisano) *Zajączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) X. *X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości,
w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiążę Namiestnik Królestwa w Radzie Stanu.

W dalszym ciągu postanowień Naszych z dnia 29 Września 1816 i 21 Października 1817 roku, w zamiarze oraz zapewnienia Towarzystwu Dobroczynności potrzebnéy trwałości, bez narażenia Skarbu publicznego na nowy wydatek, na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł I.

Każdy przedsiębierca loteryi ubocznéy, pragnący przez nią spieniężyć swą własność,

winien odtąd będzie prócz dopełnienia warunków przepisanych postanowieniem Naszém d. d. 26 Września 1816 roku Nro 5,285. przed ogłoszeniem dozwolonéy mu Loteryi, opłacić na rzecz Towarzystwa Dobroczynności ieden procent od wartości obiektu, na loteryą wystawić się maiącego.

Artykuł 2.

Opłata takowa iako ofiara na wsparcie ubogich, pod żadnym pozorem, a nawet gdyby i loterya niedoszła do skutku, zwracaną nie będzie.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego postanowienia i podanie onego do publicznéy wiadomości, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 27 Stycznia 1824 roku.

(podpisano) *Zajączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący
w Kommissyi Przychodów i Skarbu
(podpisano) *K. X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektór Główny Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie: Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego

etc. etc. etc.

Xiąże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

W dopełnieniu woli Nayiaśnieyszego PANA, polecaiącego ostateczne przeyrzenie i po potrąceniu należności Skarbowych, ustanowienie wysokości prywatnych pretensyi, po dzień 1 Czerwca 1815 przez obywateli i mieszkańców Królestwa Polskiego, i mieszkańców okręgu miasta Krakowa roszczonych, odezwą Ministra Sekretarza Stanu z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) 1822 Nam obiawionéy, na przedstawienie Ministra prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Bióro Likwidacyyne ustawą Naszą z dnia 9 Listopada 1819 przy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu utworzone, rozwiązaném zostaie.

Artykuł 2.

Do ostatecznego przeyrzenia i po potrąceniu należności Skarbowych ustanowienia wysokości prywatnych pretensyi, z konwencyi Berlińskiéy z dnia 10 (22) Maia 1819 i Wiedeńskiéy z dnia 17 (29) Czerwca 1821 wypływaiących, będzie ustanowiena w Warszawie Kommissya Centralna Likwidacyyna Królestwa Polskiego, która pod Zwierzchnictwem Ministra Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu zostawać ma.

Artykuł 3.

Kommissya ta składać się będzie z Prezesa i sześciu Radców przez Nas mianowanych, mieć będzie dodanych: Sekretarza Jeneralnego i Kontrollera Jeneralnego,

przez Ministra Przychodów i Skarbu zanominowanych, Rachmistrzów i Kancellistów, których Prezes mianuie, daiąc pierwszeństwo tym, którzy użyci byli w Delegacyi Administracyynéy, Biórze Likwidacyynem i Kommissyi Obrachunkowéy, a to stósownie do Etatu przez Nas oddzielnie zatwierdzonego.

Artykuł 4.

Prezes wykonywa przysięgę, przed Ministrem Przychodów i Skarbu, Radcy i inne osoby do składu i Bióra należące, przed Prezesem.

Artykuł 5.

W Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, obecność pięciu, rachuiąc w to Prezesa, stanowi komplet, Decyzye następuią większością zdań.

Artykuł 6.

W przypadku słabości lub nieobecności Prezesa, pierwszy z porządku Nominacyi

Radca, zastępuie iego mieysce, w braku kompletu Radców, Sekretarz Jeneralny Radcę zastąpi.

Artykuł 7.

Kommissya Centralna Likwidacyyna zaczynaiąc od godziny 10 z rana, do godziny 2 codziennie, wyiąwszy święta niedzielne i uroczyste, posiedzenia swoie odbywać będzie; inne godziny pracom przygotowawczym poświęcone bydź maią; na posiedzeniu Sekretarz utrzymywać będzie protokół czynności, Prezes i wszyscy na posiedzeniu obecni Radcy, podpisuią decyzye.

Artykuł 8.

Do Prezesa należy dozór ogólny porządku wewnętrznego, kierunek i podzielenie prac, korrespondencya z Władzami; do każdego zaś Radcy oddane sobie przez Prezesa do wypracowania rachunki, w Instrukcyi przygotować, i przygotowane wraz z proiektem do decyzyi na posiedzeniu wnosić. Obowiązki innych osób; oraz po-

rządek postępowania, Kommissya Likwidacyyna ułoży, i do zatwierdzenia Ministrowi Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu przedstawi.

Artykuł 9.

Nikt bez pozwolenia z mieysca urzędowania oddalić się nie może. Prezes udziela takowe Radcom na dni ośm; na dłuższy zaś czas udaie się przez Ministra Prezyduiącego w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu do Namiestnika. Innym osobom Prezes za bieg służby odpowiedzialny, pozwolenie wydaie.

Artykuł 10.

Kommissya Centralna Likwidacyyna po otwarciu swoich posiedzeń, w ogólném zebraniu roztrząśnie i Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych i Policyi przedstawi, iaki byłby potrzebny prekluzyyny termin, tak dla Kommissyów Woiewódzkich, iako też innych Magistratur, do zupełnego obrachunków, ieżeli takowe nie

są ieszcze odesłane, wraz z dowodami w nich znaydować się mogącemi, Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy przesłania.

Artykuł 11.

W przypadku potrzeby iakowego obiaśnienia, władza, do którey należeć będzie, wezwana przez Kommissyą Centralną Likwidacyyną, bezzwłocznie to uskutecznić powinna.

Artykuł 12.

Od dnia zaprowadzenia Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, wszelkie Akta i Obrachunki z Bióra Likwidacyynego, maią bydź Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy oddane, również

Artykuł 13.

Rachunki z dostaw z epoki Rządu Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego, przez różne Władze ułożone, powinny bydź, z opisaniem stanu rzeczy, Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy prze-

słane, która względem dalszego z temi postępowania, oddzielne otrzyma przepisy.

Artykuł 14.

Kommissya Centralna Likwidacyyna w ostatecznem ustanowieniu liquidum activów i passivów, trzymać się będzie ściśle i nieodstępnie zasad przez Ministra Przychodów i Skarbu przepisanych a przez Nas na dniu dzisieyszym zatwierdzonych, biorąc do przeyrzenia tytułami pretensye podług wykazu przez Bióro Likwidacyyne pod dniem 15 b. m. i r. ułożonego, i przez Prezesa tegoż Bióra podpisanego.

Artykuł 15

Po przeyrzeniu i wyliczeniu pretensyi prywatnych, Kommissya Centralna Likwidacyyna potrąci należytość Skarbu, którą Kommissya Rządowa Przychodów i Skarbu, iako pewną i udowodnioną, szczegółowo wykazać i Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy przesłać winna.

Artykuł 16.

Gdy Kommissya Centralna Likwidacyyna, poruczone iéy ukończy dzieło, złoży Ministrowi Przychodów i Skarbu ogólny rapport, który go nam wraz z proiektem umorzenia długu kraiowego, przedstawi.

Artykuł 17.

W nagrodę za pracowitość i pośpiech w ukończeniu ninieyszego dzieła, zapewniamy na przyszłość Radcom, Sekretarzowi Jeneralnemu i Kontrollerowi stałe posady, a w braku tych, połowę nateraz oznaczonéy pensyi, tak długo pobierać będą, dopóki do stałych urzędów powołanemi nie zostaną.

Wykonanie ninieyszego postanowienia Ministrowi Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 27 Stycznia 1824 roku.

(podpisano) *Zaiączek.*

Radca Sekretarz Stanu:
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący w
Kommissyi Rządowéy
Przychodów i Skarbu
(podpisano) *X. X. Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

ALEXANDRA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Ięże Namiestnik Królewski w Radzie Stanu

W wykonaniu Woli Nayiaśnieyszego NA, przez odezwę Ministra Sekretarza nu w dniu 22 Maia (3 Czerwca) r. b. obiąonéy, wskazuiącéy środki do przyśpieenia kompensaty wzaiemnych Skarbu blicznego i prywatnych pretensyi z epoXięstwa Warszawskiego, i do ułatwienia źnikom Skarbu sposobności uiszczenia z epoki po koniec roku 1821, na przeenie Kommissyi Rządowéy Przychodów arbu postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Od obowiązków włożonych na Kommissyę Centralną Likwidacyyną Artykułami 2, 14 i 15. uchwały Naszéy z dnia 27 Stycznia r. z. ustanowienia Liquidum Activów Skarbu publicznego i potrącenia należytości Skarbowych od przyznanych przez nią pretensyi prywatnych, tęż Kommissyą uwalniamy, i takową czynność na Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu przenosimy.

Artykuł 2.

Kommissya Centralna Likwidacyyna po ustanowieniu należności prywatnych, dla mieszkańców Królestwa Polskiego, i Wolnego Okręgu miasta Krakowa, z pretensyów następuiących:

a) Z obligacyi hypotecznych,

b) Z bonów dziesięcio - tysięczno - frankowych.

c) Z biletów Kassowych b. Xięstwa Warszawskiego.

d) Z certyfikatów b. Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy Xięstwa Warszawskiego.

e) Z poświadczeń d. Kommissyi sprawdzaiącéy pretensye woyskowé.

f) Z dostawy wołów na rachunek Rządu pruskiego w roku 1812.

g) Z pożyczki woiennéy w roku 18½ dostarczonéy.

h) Z pensyi cywilnych.

i) Z kompetencyi świeckich i duchownych.

Wydawane tymczasowe świadectwa czyli dowody, doręczać będzie za pośrednictwem Kommissyi Woiewódzkich stronom właściwym, Kommissyi zaś Rządowéy Przychodów i Skarbu i wszystkim Kommissyom Woiewódzkim prześle ułożony przez siebie autentyczny wykaz osób, dla których też świadectwa wydane zostały, i w nim wykaże wysokość przyznanéy każdéy poszczególnéy pretensyi.

Artykuł 3.

Względem osób, które na pretensye w artykule poprzedzaiącym wymienione po-

zyszczą świadectwa, ustanie zawieszenie poboru należności Skarbowych, wypływaiące z Uchwały Naszéy z dnia 12 Listopada 1822 roku, do wysokości summy, doręczoném świadectwem obiętéy.

Artykuł 4.

W zamiarze ułatwienia możności uiszczenia się z należności Skarbowi, dłużnikom onego, mieć chcemy, aby świadectwa tymczasowe Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy na pretensye wyrażone w artykule 2, iako też assekuracye Skarbowe, w skutek Uchwały z dnia 3 Marca 1818 roku, i szczególnych upoważnień Naszych przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wystawiane, z przypadaiącym od tychże procentem, przyymowane były w następuiących wierzytelnościach Skarbowych, tak z czasu Rządu Pruskiego, Austryackiego i Xięstwa Warszawskiego, iako też z epoki Królestwa Polskiego do końca roku 1821 przypadaiących, to iest:

a) za podatki gruntowe, w pieniądzach lub naturaliach winne;

b) za podatki od mieszkań i zabudowań;

c) za podatki osobiste;

d) za dochody niestałe;

e) za zaległości z kar sądowych, policyynych administracyynych, exekucyynych, i innych przypadkowych.

f) za dochody z dzierżaw, czynszów, laudemiow, dimidiow, terc i kwart, z lasów Rządowych, tak z wyroków Delegacyi Administracyynych, iako i obrachunków przez Władze Skarbowe z późnieyszéy epoki zrobionych;

g) za należności ze sprzedaży przez Rząd Austryacki dóbr Rządowych;

h) za wszystkie corocznie uiszczać się powinne opłaty lub składki do Skarbu, na potrzeby Rządowe.

Artykuł 5.

Kierunek działań w ustanowieniu Activów Skarbu, i w doprowadzeniu do skutku kompensaty poruczoney Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, odbywać

się będzie przez będącą przy niéy Kommissyę Obrachunkową, stósownie do Postanowienia Naszego z dnia 19 Października r. z. Nro 23,087.

Artykuł 6.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie, na Posiedzeniu Rady Administracyynéy dnia 9 Lipca 1825 r.

(podpisano) *Zajączek.*

Radca Sekretarz Stanu
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Minister Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu.
(podpisano) X. X. *Lubecki.*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego;

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa.

Zważywszy, że przepisy wzbraniaiące przywozu z obcych kraiów i wywozu za granicę assygnacyi bankowych rossyyskich, Taryffą Celną Cesarstwa Rossyyskiego obięte, są również w ścisłém wykonaniu w Królestwie Polskiém. W zamiarze uzupełnienia urządzeń Skarbowych, wskazuiących kary za przestąpienie tego rodzaiu przepisów, Rada Administracyyna na wniosek Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, po zniesieniu się z Ministerstwem

finansów Cesarstwa, postanawia co następuie:

Artykuł 1.

Assygnacye Bankowe Rossyyskie, dostrzeżone tak przy przywozie z obcych kraiów do Królestwa Polskiego, iak i przy wywozie z Królestwa do obcych kraiów, o ile okażą się bydź niefałszywemi, ulegać będą zaięciu na rzecz Skarbu.

Artykuł 2.

W razie odkrycia gdziekolwiekbądź fałszywych assygnacyi Bankowych Rossyyskich, rozwinięte będzie bezzwłocznie nayściśleysze postępowanie sądowe przeciwko posiadaczom takowych, dla odkrycia i pociągnięcia fałszerzy do kar, prawem przepisanych.

Artykuł 3.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 29 Mca Stycznia 1828 r.

Minister Stanu Prezyduiący
(podpisano) *W. Sobolewski.*

W zastępstwie Ministra
Przychodów i Skarbu,
Radca Stanu
(podpisano) *Plater.*

Radca Sekretarz Stanu,
Generał Brygady
(podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożéy Łaski

MY MIKOŁAY I.

Cesarz Wszech Rossyi, Król Polski

etc. etc. etc.

Zważywszy, że ustanowione przez Kommissyą Centralną Likwidacyyną Królestwa Polskiego pretensye, pochodzące z pożyczki w roku 1808/9, na dobra narodowe zaciągniętéy, wypływaią z tego samego postanowienia Rządu byłego Xięstwa Warszawskiego, co i pretensye z pożyczki obligacyami hypotecznemi pokrytéy, i że wystawione na tę pożyczkę kwity kassowe, dla tego iedynie na Obligacye hypoteczne zamienione bydź nie mogły, że nie-

dochodziły wysokości pieniężnéy, Dekretami z dnia 7 i 27 Maia 1808 r. oznaczonéy.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, i na Rapport Rady Administracyynéy; Postanowiliśmy i stanowimy co następuie:

Artykuł 1.

Postanowienie Nasze z dnia 31 Sierpnia r. z. upoważniaiące Kommissyę Rządową Przychodów i Skarbu do spłacenia procentowych długów Królestwa, Listami Zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zaciągnionemi na dobra Narodowe, podług nominalnéy tychże Listów wartości, rozciągamy niniejszém do dowodów Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy wystawionych, lub w przyszłości wystawić się mogących na pretensye, z mocy Ustawy z dnia 27 Stycznia 1824 r. tak w kapitale iako i w procencie przez nią ustanowione, a pochodzące z pożyczki w w roku 1808/9 na dobra Narodowe zacią-

gniętéy, na którą obligacye hypoteczne nie zostały wydane.

Artykuł 2.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, tudzież Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w czém do któréy należy, Polecamy.

Dan w Zamku Naszym Królewskim, w Warszawie, dnia 10/22 Czerwca, roku Pańskiego 1829, a Panowania Naszego 4go.

(podpisano) MIKOŁAY.

(L. S.) przez Cesarza i Króla,
Minister Sekretarz Stanu
Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Minister Sekretarz Stanu,
(podpisano) Stefan Hr. *Grabowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa.

Względy policyyne i skarbowe, wykazały potrzebę zaostrzenia kar, przepisanych za przebywanie granicy kraiu, punktami zakazanémi; iakoż w tym celu Rada Administracyyna postanawia:

Artykuł 1.

Każdy przebywaiący pieszo granicę kraiu punktem zakazanym, ulegać będzie, poczynaiąc od dnia 15 Lutego b. r. karze pieniężnéy od 60 do 180 złł.

Artykuł 2.

Kommissye Woiewódzkie stanowiąc tę karę, wysokość iéy będą determinować w granicach artykułem pierwszym wskazanych, podług stanu maiątkowego osoby wykraczaiącéy.

Artykuł 3.

Kto granicę kraiu punktem zakazanym zaprzęgiem przebywa, oprócz poniesienia kary pieniężnéy artykułem pierwszym oznaczonéy, utraca nadto cały zaprząg, to iest: konie i poiazd.

Artykuł 4.

Przepisana Art. 68 Instrukcyi Skarbowéy z dnia 1 Października 1809 kara, na kupców omiiaiących komory celne manowcami, zachowuie się w swéy mocy.

Artykuł 5.

Donosiciele takich osób, które punktem zakazanym granicę przebyły, maią prawo do połowy kar z nich ściągniętych, a nawet do połowy wartości zaprzęgu skonfiskowanego.

Artykuł 6.

Wykonanie ninieyszego postanowienia Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady Administracyyney, dnia 20 Stycznia 1 Lutego 1833 r.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości w Królestwie Polskiém, Generał-Feldmarszałek Xiąże Warszawski,
(podpisano) Hrabia *Paskiewicz Erywański.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) R. *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski*

Zgodno z Oryginałem
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

W Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa

Zapatrzywszy się na Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 2 Marca, 10 Sierpnia i 28 Października 1816 r., niemniéy z dnia 3 Maia 1817, wskazuiące zasady i dobrodzieystwa dla cudzoziemców, rzemieślników, fabrykantów lub rolników, do Królestwa Polskiego sprowadzić się chcących; zważywszy nadto, że cudzoziemcy podobni, zgłaszaiący się z chęcią przeniesienia się, z powodu dawności tych Postanowień, mogą niewiedzieć, czego od

Rządu Królestwa spodziewać się mogą, i co tenże od nich wymaga, chcąc nakoniec Posłów, Agentów, lub Rezydentów JEGO CESARSKO-KRÓLEWSKIEY MOŚCI postawić w stanie, zgłaszaiącym się cudzoziemcom do nich, dania potrzebnych obiaśnień, w iaki sposób sprowadzenie się do Polski może mieć mieysce; po zasięgnieniu zdań Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, niemniéy Kommissyi Rządowéy Skarbu, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Każdy kolonista cudzoziemiec, chcący się przenieść do Królestwa, powinien naprzód zgłosić się do Posłów, Rezydentów, lub Agentów JEGO CESARSKO-KROLEWSKIEY MOŚCI, w kraiu ich znayduiących się, i tam udowodnić, czy iest rzemieślnikiem, fabrykantem, lub rolnikiem, iak wiele ma maiątku, z wielu osób familia iego składa się, i czy chce osiąść w mieście lub na wsi, niemniéy złożyć dowód, że

mu iest wolno wynieść się z kraiu, i atest nienagannego sprawowania się tamże.

Artykuł 2.

Wydanie paszportów podobnym Kolonistom, nie nastąpi pierwéy, dopóki dowody artykułem powyższym wymienione, Rządowi Królestwa przesłane i przez właściwe Kommissye Rządowe przeyrzane, nie zostaną uznane za dostateczne, i Kolonista zgłaszaiący za wykwalifikowanego; niemniéy gdy Rząd Królestwa wyrzecze, w którym czasie Koloniści udać się mogą do Polski.

Artykuł 3.

Obostrzenia Artykułów powyższych ściągaią się tylko do Kolonistów chcących osiąść w miastach lub na gruntach Rządowych; lecz ci, którzy się chcą przenieść do dóbr prywatnych w Królestwie, mogą w każdym czasie wchodzić w układy z właścicielami, a złożywszy tylko dowód gdzie się chcą przenieść, niemniéy atest

wolnego wyyścia z kraiu i nieskażonego postępowania, otrzymaią natychmiast paszporta.

Artykuł 4.

Kolonista, wchodzący do kraiu, udać się winien wprost do Warszawy i stawić w Biórze Kommissyi Spraw Wewnętrznych, która po zapisaniu ich gdzie osiąść zamierzaią, w miastach lub na wsi, na gruntach Rządowych lub prywatnych, da im stosowne informacye i odeszle gdzie wypada; Kommissya zaś Rządowa Skarbu zatrudni się osadzeniem kolonistów, którzy w dobrach Rządowych osiąść zamierzyli.

Artykuł 5.

Żaden kolonista, rzemieślnik, fabrykant ub rolnik, ani zwrotu kosztów podróży, ani żadnych zapomóg od Rządu spodziewać się nie ma, i oprócz wolnego przeprowadzania przez granicę ruchomości i inwentarza, do roli, fabryk, lub rzemiosł potrzebnych, iak przepisuie art. 6 Posta-

nowienia z d. 2 Marca 1816, i art. 7 Postanowienia z d. 26 Listopada 1822 r. oprócz uwolnienia ich i ich synów od służby woyskowéy, niemniéy uwolnienia wszystkich, przez lat sześć, od wszelkich ciężarów i opłat publicznych iakiegokolwiek bądź nazwiska, innych dobrodzieystw Rząd im nie przyznaie, i każdemu, któryby, sprowadziwszy się do kraiu, nie kontent był z zamieszkania w Polsce, wydane będą na iego żądanie paszporta do powrotu, po dopełnieniu iednak wprzód obowiązków, względem właściciela gruntu na siebie przyiętych, lub też, z dobrowolnéy iakowéy prawnéy umowy wynikłych, iak niemniéy po zwrocie nakładów przez osadzenie iego poniesionych.

Artykuł 6.

Cudzoziemcom kolonistom, na gruntach w dobrach Rządowych osiąść chcącym, dawane będą albo role czyste bez zasiewów, albo też zarosłe, na których własnym kosztem zabudować się będą obowiązani i

to podług planu, iaki im Rząd wyda. Oprócz dobrodzieystw art. 5 wskazanych, każdy kolonista otrzyma uwolnienie od opłaty czynszu gruntowego przez lat sześć, gdy role były zdatne do uprawy; a lat dwanaście, gdy grunta potrzebowały karczunku i melioracyi. Wybór, gdzie maią bydź osadzeni, i na iakich gruntach, zależy od Rządu; do tego przeto zastosować się są obowiązani.

Artykuł 7.

Który kolonista rolnik nie ma naymniéy w gotowiznie złotych reńskich 100, gruntów nie otrzym; który zaś nie ma naymniéy złotych reńskich 400, nie może bydź rolnikiem, tylko zagrodnikiem. Ilość gruntów nadana każdemu będzie w stosunku posiadanych przez niego funduszów; naymnieysza osada rolnicza będzie iednak miała włókę Magdeburgską albo pół Polskiéy gruntu, a naymnieysza osada zagrodnicza, będzie miała pięć morgów Magdeburgskich, albo dwa Polskie ogrodu. Wszystkie grun-

ta będą nadawane na czynsz, i każdy otrzyma stosowny zapis.

Artykuł 8.

Ponieważ kolonisci cudzoziemcy, przeprowadzaiąc się do Królestwa Polskiego, przechodzą pod piekę Rządu i praw krajowych, przeto również do wszelkich rozporządzeń Rządu do wszelkich obowiązków z prawa wynikaiących, i wszelkich przepisów władz mieyscowych, gdzie zamieszkaią, stosować się powinni.

Artykuł 9.

Każdy kolonista cudzoziemiec, rzemieślnik, fabrykant, lub rolnik, który w miastach lub na gruntach Rządowych osiadać będzie, otrzyma na pismie w formie przedumownego układu, wyliczenie dobrodzieystw, iakie mu Rząd przyznaie, i obowiązków, iakie są do udzieloney mu osady przywiązane, którym, po przyięciu dobrodzieystw, poddać się iest obowiązany.

Artykuł 10.

Przepisy względem kolonistów cudzoziemców, starozakonnych, Postanowieniami z dnia 2 Marca 1816 obięte, zachowuią się w swéy mocy.

Artykuł 11.

Przepisy Postanowień Namiestnika, na wstępie powołanych, przestaią bydź obowiązuiącemi.

Artykuł 12.

Wykonanie niniejszego Postanowienia, Kommissyom Rządowym Spraw Wewnętrznych, Duchownych i Oświecenia Publicznego, tudzież Przychodów i Skarbu, w czém do któréy należy, polecamy.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 28 Kwietnia 10 Maia 1833 r.

Namiestnik Jego Cesarsko-Królewskiéy Mości w Królestwie Polskiém, Generał-Feldmarszałek, Xiążę Warszawski,
(podpisano) Hrabia *Paskiewicz-Erywański.*

Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Spraw Wewnętrznych, Duch. i Ośw. Publicznego
(podpisano) Hrabia *Stroganow.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

w Imieniu Nayiaśnieyszego

MIKOŁAJA I.

Cesarza Wszech Rossyi, Króla Polskiego,

etc. etc. etc.

Rada Administracyyna Królestwa

Celem przyśpieszenia umorzenia długu kraiowego z epoki Xięstwa Warszawskiego, oraz ułatwienia dłużnikom Skarbu sposobności uiszczenia się, w wykonaniu woli NAYJASNIEYSZEGO PANA, przez odezwę Ministra Sekretarza Stanu z dnia 2/14 Kwietnia r. b. obiawionéy, na przełożenie Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu, postanowiła i stanowi:

Artykuł 1.

Dozwolone Uchwałą Namiestnika Królewskiego z dnia 9 Lipca 1825 r. dłużnikom Skarbu zaspakaianie zaległości z epoki po dzień ostatni Grudnia 1821 r. pochodzących, dowodami Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy i assekuracyami skarbowemi na pretensye z epoki Xięstwa Warszawskiego wystawianemi, rozciąga się i do należytości od 1 Stycznia 1822 r., do końca roku 1831 przypadaiących, pod następuiącemi tytułami, do Kass wnoszonych, a mianowicie:

a) Ofiara wszelkiego rodzaiu.
b) Subsidium charitativum.
c) Kanon z dóbr Rządowych na własność prywatną przeszłych.
d) Łanowe.
e) Czynsz z miast Magdeburgskich.
f) Kontyngens liwerunkowy.
g) Podymne dawne i podwyższone.
h) Czopowe i młynowe dawne, oraz kanon z młynów i wiatraków.
i) Rekrutowe od żydów.
k) Popisowe od Menonistów.
l) Z dóbr za przywileiami trzymanych, dimidie, tertie i kwarty.

l) Czynsze włościańskie z dóbr Rządowych i wszelkie należności z lasów Rządowych od włościan przypadaiące.

m) Zapomogi włościanom w dobrach Rządowych i prywatnych udzielane.

n) Kary wszelkie i koszta sądowe i alimentacye.

Artykuł 2.

Wpływy w gotowiźnie na rachunek zaległości, których spłacenie papierami powyższemi iest dozwoloném, przed ogłoszeniem ninieyszego postanowienia do depozytu nastąpione, lub po ogłoszeniu tegoż postanowienia do Kass Skarbowych lub gminnych i mieyskich wniesione, nie maią bydź kontrybuentom w zamian za pomienione papiery zwracane.

Artykuł 3.

Ponieważ w dobrach prywatnych na satysfakcyą Skarbu zaiętych, wolność zaspokoienia zaległości podatkowych dowodami likwidacyynemi, służy tylko właści

cielom, raty więc dzierżawne na dzierżawcach takich dóbr z czasu po koniec roku 1831 pozostałe, winny bydź gotowizną opłacane.

Artykuł 4.

Wykonanie ninieyszego Postanowienia Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu poleca.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyynéy, dnia 25 Maia (6 Czerwca) 1834 r.

Namiestnik, Generał-Feldmarszałek
(podpisano) *Xiąże Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydniący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu
(podpisano) *Fuhrmann.*

Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Oryginałem:
Sekretarz Stanu
(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektor Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.
Sekretarz Jeneralny
J. Karnicki.

DYREKTOR GŁÓWNY,

Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu

Na mocy Postanowienia Namiestnika Królewskiego z dnia 27 Stycznia 1824 r. stanowiącego Kommissyę Centralną Likwidacyyną i stosownie do artykułu 13 tegoż Postanowienia, następuiące przepisuie zasady, służyć maiące za podstawę do ostatecznego przyrzenia pretensyi z Epoki Rządu Rady Naywyższéy tymczasowey Xięstwa Warszawskiego, oparte na Konwencyach: Berlińskiéy, z dnia 10 (22) Maia 1819 roku, i Wiedeńskiéy, z dnia 17 (29) Czerwca 1821, oraz szczególnych urządzeniach Monarszych i Władz ówczesnych.

TYTUŁ I.

O obrachowaniu pretensyi.

Oddział I.

Co do Epoki od wkroczenia woysk Cesarsko-Rossyyskich w kray Xięstwa, do końca Kwietnia 1814 roku.

Artykuł 1.

Produkta, Ustawą Seymową z. r. 1811 nieobięte, lub nad ilość tąż Ustawą oznaczoną na żywność woysk Cesarsko-Rossyyskich w czasie od daty ich wkroczenia w kray Xięstwa Warszawskiego do końca Kwietnia 1814 roku do magazynów dostawione, albo przechodzącemu i konsystuiącemu woysku za legalnemi i za takie iuż przez Władze do tego upoważnione uznanemi bonami wydane, obliczone będą po cenie targowéy respective miast Departamentowych z czasu odstawy rocznego przecięcia wziętéy.

Artykuł 2.

Pretensye za wypaszone łąki w czasie od wkroczenia woysk Cesarsko-Rossyyskich w kray Xięstwa Warszawskiego, do dnia ostatniego Kwietnia 1814, tam gdzie udowodnione będą legalnemi bonami woyskowych, kwitami władz mieyscowych administracyynych, dozorców magazynów, lub w braku tych wywodami stosownemi przed nastąpioném wypaszeniem, stosownie do urządzenia Kommissyi Nadzwyczaynéy potrzeb woyska z dnia 19 Maia 1813 roku Nro 241 sporządzonemi; oznaczenie łąki na paszę wspólnie z komendantem korpusu lub oddziału, iéy oszacowanie i użycie na przedmiot oznaczony, obeymuiącemi, maią bydź obliczone i przyięte p dług zasad, Uchwałą Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 26 Maia 1814 roku Nro $\frac{5255}{344}$ z Maia t. r. przepisanych.

Artykuł 3.

Dostawy robotników pieszych i podwód do budowy mostów i robót fortyfikacyynych w czasie od wkroczenia woysk Rossyskich w kray Xięstwa Warszawskiego do końca Kwietnia 1814 r. uskutecznione, obliczone i przyięte będą stosownie do Postanowienia Rady Naywyższéy Tymczasowéy z dnia 21 Maia i 15 Czerwca 1813 r. wydanych, podług cen, Dekretem Króla Jego Mości Saskiego z dnia 27 Marca 1812 roku oznaczonych i stosownie do urządzenia byłego Ministerium Woyny Xięstwa Warszawskiego z dnia 5 Maia 1812 roku.

Artykuł 4.

Dostawy materyałów, statków rozmaitych rekwizytów do budowy mostów i fortyfikacyi, maią bydź obliczone i przyięte.

Wartość w kontraktach lub oszacowaniu wyrażona, a gdzie w szczególnych przypadkach ani piérwszych, ani drugiego nie ma, wzięta z innych tego samego rodzaiu dostaw, podobnemi dowodami popartych, stanowi do przyięcią Liquidum i cenę.

Artykuł 5.

Składki na zakupienie 400 koni kirysyerskich i 800 siodeł z potrzebnemi rekwizytami, w skutek Dekretu Nayiaśnieyszego PANA z dnia 18 (30) Czerwca 1813 roku w Szląsku wydanego, dla armii woysk Cesarsko-Rossyyskich dostarczonych, opłacone, maią bydź obliczone i przyięte podług rozpisów przez Kommisyą Nadzwyczayną potrzeb woyska w dniu 26 Lipca i 8 Sierpnia 1813 roku na Departamenta, przez Prefektów na powiaty, a przez podprefektów na gminy miasta i Kontrybuentów sporządzonych, o ile każdy z szczególnych pretensorów udowodni wysokość opłaconéy składki, kwitem przez osoby do poboru upoważnione, dla siebie wydanym.

Artykuł 6.

Produkta dla woysk Cesarsko-Rossyyskich, w skutek rekwizycyi główno-komenderuiącego czynnemi armiami Generała Barclay de Tolly w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1813 roku i Jeneralnego Intendenta

armii, Generała Kankryna, do rozmaitych mieysc w Szląsku Pruskim dostawione, o ile udowodnione będą legalnemi kwitami dozorców i magazynów w Xięstwie lub Prussach, Urzędników Cesarsko-Rossyyskich do odbioru wyznaczonych, lub kwitancyami woyskowych, obliczone i przyięte bydź maią, podług cen tergowych miast Departamentowych z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 7.

Koszta transportu produktów w Szląsk Pruski, obliczone i przyięte bydź maią podług ceny, Uchwałą Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 5 (17) Lipca 1814 roku oznaczonéy.

Artykuł 8.

Dostawy żywności i furażu sposobem antycypacyi, stosownie do Uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego, z dnia 11 Sierpnia 1813 roku Nro 2190 z Sierpnia r. t. rozpisane, o ile uskuteczhione zostały i poparte będą legal-

nemi kwitami dozorców magazynów, winny bydź obliczone i przyięte po cenie miast Departamentowych z całorocznego przecięcia.

Artykuł 9.

Dostawy żywności i furażu dla woysk Cesarsko-Rossyyskich, twierdze Modlin, Zamość i Gdańsk oblegaiących, do końca Kwietnia 1814 roku uskutecznione, o ile poparte będą legalnemi kwitami dozorców magazynowych lub bonami woyskowych, obliczone będą po cenie, Uchwałą Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 11 Października 1813 r. oznaczonéy, a co do artykułów, takową nieobiętych, podług cen miast departamentowych, z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 10.

Dostawa bryk z końmi lub bez nich, w skutek reskryptu Generał-Gubernatora Xięstwa Warszawskiego, z dnia 25 Sierpnia (6 Września) 1813 roku, Uchwały Rady

Naywyższéy tymczasowéy z dnia 24 Października 1813 roku i szczególnych Władz woyskowych rekwizycyi, załatwiona, o ile udowodniona będzie, ma bydź obliczona i przyięta. Ilość pieniężna, w detaxacyach odstawionych bryk z końmi, wyrażona, lub gdzie tych detaxacyi niebyło, ilość w kontraktach z liwerantami zawartych umówiona i zapłacona, stanowią do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 11.

Dostawa kożuchów i półkożuchów dla woysk Cesarsko-Rossyyskich, w skutek uchwały Rady Naywyższéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 6 Listopada 1813 roku i w skutek Naywyższéy woli Nayiaśnieyszego PANA, przez odezwę Grafa Arakczeiowa z dnia 3 (15) Listopada t. r. obiawionéy, uskuteczniona, legalnemi dowodami poparta, obliczona i przyięta bydź ma, podług ceny przez Kommissyą Nadzwyczayną potrzeb woyska ustanowionéy, to iest po

złp. 36 za kożuch, a po złp. 24 za półkożuch.

Artykuł 12.

Dostawa effektów Lazaretowych, stosownie do uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 25 Października 1813 roku i w skutek szczególnych Rekwizycyi Władz Administracyynych lub woyskowych, po koniec Kwietnia 1814 roku uskuteczniona, o ile legalnemi kwitami udowodniona będzie, ma bydź obliczona i przyięta, tam gdzie przez Liwerantów miała mieysce, podług cen kontraktami obiętych, ieżeli są niższe od postanowionych przez Radę Naywyższą; ieżeli zaś są wyższe i gdzie odstawa przez samych mieszkańców dopełnioną została, podług cen pomienioną uchwałą oznaczonych.

Wszelkie wiktuały i lekarstwa na które ceny w uchwale Rady Naywyższéy nie są oznaczone podług rzeczywistéy tychże wartości, iak również należności doktorom, chirurgom i felczerom za podięte przez

nich około leczenia chorych w lazaretach płace, przypadaiące, o ile udowodnione będą szczególnemi zapewnieniami i likwidacyami przez właściwe Władze poświadczonemi, obliczyć i przyiąć należy.

Artykuł 13.

Dostawy effektów ubiorczych dla Rekonwalescentów woyska Rossyyskiego w roku 1813 z lazaretów wyszłych, w skutek rekwizycyi Władz woyskowych uskutecznione, legalnemi dowodami poparte o ile niezostały zaspokoione, obliczone i przyięte będą. Wartość w kontraktach lub oszacowaniu wyrażona, a gdzie w szczególnych przypadkach ani pierwszych ani drugiego niema, wzięta z innych tegoż samego rodzaiu dostaw, podobnemi dowodami popartych, stanowi do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 14.

Koszta umundurowania i zaopatrzenia w potrzebną odzież i obuwie woysk Ce-

sarsko-Rossyyskich, legalnemi dowodami usprawiedliwione, obliczone i przyięte bydź maią.

Wartość w kontraktach lub oszacowaniu wyrażona, a gdzie w szczególnych przypadkach, ani pierwszych, ani drugiego niemasz, wzięte z innych tegoż samego rodzaiu dostaw, podobnemi dowodami poparte, stanowi do przyięcia Liquidum i cenę.

Artykuł 15.

Produkta od obywateli pożyczone, o ile im z wrócone nie zostały, winny bydź obliczone i przyięte po cenie targowéy miast departamentowych, z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 16.

Dostarczenia w skutek Uchwał Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 22 Lutego i 17 Marca 1814 roku, do magazynów rezerwowych załatwione, legalnemi kwitami magazynowemi

poparte, o ile zaspokoionemi niezostały, obliczone i przyięte będą po cenie, rozporządzeniem Ministeryi Spraw Wewnętrznych, dnia 28 Lutego 1814 roku wydaném, oznaczonéy.

Artykuł 17.

Koszta utrzymania magazynów rezerwowych, w skutku uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z dnia 22 Lutego 1814 roku zaprowadzonych, o ile usprawiedliwione zostaną legalnemi dowodami, do obliczenia i przyięcia należą.

Artykuł 18.

Pretensye za kwatery, opał i światło woyskowym, w przypadkach gdzie dostawa tych artykułów, w skutku zawartych przez Władze administracyyne, imieniem Skarbu, kontraktów, z zapewnieniem wynagrodzenia załatwiona została, a dotąd nie iest zapłacona, do obliczenia i przyięcia należą.

Artykuł 19.

Assygnacye Rządu Xięstwa Warszawskiego do kass publicznych wydane, a przez to nie zrealizowane, należą po sprawdzeniu z aktami i z księgami kassowemi, do policzenia.

Artykuł 20.

Depozyta prywatnych na potrzeby Rządu użyte, zaległe wydatki z menutencyi magazynowéy, sztafety i extrapoczty na rzecz Rządu wysłane, lekarstwa dla więźniów, nadpłata i allewiacye podatków, nadzwyczayne wydatki szczególnemi Reskryptami Rządu upoważnione, należytości z kontraktów, za zaległe pensye cywilne, koszta podróży, dyety, materyały piśmienne, za drzewo, mlewo, podwody, koszta wypieku chleba, przewózkę i spław produktów, nakoniec forszusa kass mieyskich w zastępstwie Skarbu poniesione, legalnemi kwitami udowodnione, obliczone zostaną.

Artykuł 21.

Dostawa mięsa, wódki i soli dla armii rezerwowéy woysk Cesarsko-Rossyyskich, w skutek rozporządzenia Generał Gubernatora Xięstwa Warszawskiego z dnia 4 (16) Października 1813 roku Nro 7115, z mocy Naywyższego Rozkazu Nayiaśnieyszego PANA wydanego, w czasie od 1 Października 1813 r. do końca Kwietnia 1814 roku uskuteczniona, o ile usprawiedliwiona będzie legalnemi kwitami, ma bydź obliczona i przyięta: co do wódki po cenie Dekretem Króla Jego Mości Saskiego z dnia 4 Września 1812 r., co do mięsa, Uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 Października 1812 r. oznaczoney, a co do soli, podług ceny w magazynach solnych exystuiącéy.

ODDZIAŁ II.

Co do epoki od 1 Maia 1814, do końca tegoż miesiąca 1815 roku.

Artykuł 22.

Produkta Uchwałą Seymową z r. 1811 nieobięte, lub nad ilość tąż oznaczoną, w sku-

ku zaszłych przed 1 Maia, lub po tym terminie, rekwizycyi, przez mieszkańców Xięstwa dostarczone, o ile usprawiedliwione będą legalnemi kwitami magazynowemi, lub bonami woyskowemi, obliczyć i przyiąć należy po cenie, Dekretem Króla Jego Mości Saskiego z dnia 4 Września 1812 r. i Uchwałą Rady Ministrów z d. 23 Października 1812 r. oznaczoney.

Artykuł 23.

Dostawy żywności i furażu, w skutek Uchwał Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 22 Lutego, 17 Marca, 29 Lipca, 19 Września, 20 Października 1814 r., 30 Marca i 5 Kwietnia 1815 r. w epoce od 1 Maia 1814 r. do końca tegoż miesiąca 1815 r. załatwione, o ile nie zostały przez potrącenie w podatkach lub innych należnościach zapłacone, maią bydź obliczone i przyięte po cenach, temiż Uchwałami oznaczonych.

Artykuł 24.

Dostawa worków, w skutek Uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 9 Maia 1814 r. na rachunek zaległych podatków uskuteczniona, legalnemi kwitami poparta, o ile zapłacona nie została, ma bydź obliczona i przyięta po cenie, tąż Uchwałą przepisanéy.

Artykuł 25.

Pretensye za wypaszone łąki końmi woyska rossyyskiego, w epoce od 1 Maia 1814 r. do końca tegoż miesiąca 1815 r., maią bydź stosownie do Uchwały Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 26 Maia 1814 r. obliczone i przyięte tam, gdzie będą usprawiedliwione legalnemi kwitami.

Artykuł 26.

Długi po Kommissyi Wyższego Nadzoru nad lazaretami woyskowemi pozostałe, o ile przypadaią osobom prywatnym, są

udowodnione a zaspokoione dotąd nie zostały, maią bydź przyięte.

Artykuł 27.

Koszta transportu i przewozu z iednego do drugiego magazynu produktów, dotąd niezaspokoione, o ile usprawiedliwione będą legalnemi dowodami, maią bydź obliczone i przyięte podług Uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego z d. 5/17 Lipca 1814 r.

Artykuł 28.

Dostawy produktów w zastępstwie liwerantów przez mieszkańców Xięstwa uskutecznione, o ile udowodnione będą legalnemi kwitami magazynowemi, a nie zostały ieszcze zapłacone, maią bydź obliczone i przyięte po cenie targowéy miast Departamentowych z całorocznego ich przecięcia.

Artykuł 29.

Koszta przewozu effektów artyllerycznych z Kempna w kraiu Pruskim, do twier-

dzy Modlina, w skutku rozporządzenia Generała Gubernatora Xięstwa Warszawskiego z dnia 28 Września (10 Października) 1814 roku Nro 11,565 nastąpionego, o ile legalnemi dowodami usprawiedliwione będą, maią bydź obliczone i przyięte stosownie do Uchwały Rady Naywyższéy Tymczasowéy z dnia 30 Grudnia 1814 roku i po cenie w téyże przepisanéy.

Artykuł 30.

Pretensye za przedmioty w artykułach 4. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 20. wymienione, o ile pochodzić będą z Epoki od 1 Maia 1814 do końca tegoż miesiąca 1815 r. i o ile udowodnione zostaną legalnemi dowodami, maią bydź obliczone i przyięte w sposobie w tychże artykułach przepisanym.

ODDZIAŁ III.

Co do Epoki od 1 Czerwca 1815 roku do końca Grudnia 1819 roku.

Artykuł 31.

Dostawy produktów w skutek Uchwał Rady Naywyższéy Tymczasowéy Xięstwa

Warszawskiego z dnia 22 Lutego, 17 Marca, 29 Lipca 19 Września 20 Października 1814 roku, 30 Marca i 5 Kwietnia 1815 r. iak równie z worków w skutek Uchwały teyże Rady z dnia 9 Maia 1814 uskutecznione po d. 1 Czerwca 1815 r. o ile usprawiedliwione będą legalnemi kwitami, i nie są ieszcze zaspokoione, maią bydź obliczone i przyięte podług cen, temiż uchwałami wskazanych.

Artykuł 32.

Długi po Kommissyi Wyższego Nadzoru nad lazaretami woyskowemi z Epoki od 1 Czerwca 1815 do końca Grudnia 1819 roku pozostałe, o ile udowodnione będą, maią bydź obliczone i przyięte.

TYTUŁ 2.

Zasady Ogólne.

Artykuł 33.

Do produktów i mięsa, będą zastosowane miary i wagi, w epoce Rządów Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego używane.

Artykuł 34.

Dostawa bydła bez poprzedniczego oszácowania na wagę, będzie obliczona podług następuiącéy zasady:

Wół karmny, funtów 300.
Zwyczayny, funtów 200.
Krowa, funtów . . 120.
Skop lub owca, funtów 25.

Mąka, porównywa się co do miary ze zbożem, wyiąwszy przypadki, gdzie przy szczególnych odstawach, inna była przepisana zasada.

Artykuł 35.

Słoma, gdzie wynagrodzenie ustawami nie iest zapewnione, do obliczenia nie należy.

Siano zaś będzie obrachowane, podług zasad paragrafem 17 Ustawy Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 20 Lutego 1816 roku przepisanych.

Artykuł 36.

Każda pretensya w ogólności usprawiedliwiona bydź winna oryginalnemi dowodami, przez Władze do tego moc maiące wydanemi.

Artykuł 37.

W rewizyi wszystkich obrachunków, Kommissya Centralna Likwidacyyna naymocniéy stosować się będzie do artykułu 9. Konwencyi Berlińskiéy i artykułu 1. Konwencyi Wiedeńskiéy.

Artykuł 38.

Gdyby po rozsegregowaniu materyałów likwidacyynych, okazały się ieszcze iakowe pretensye ninieyszą instrukcyą nieobięte, Kommissya Centralna Likwidacyyna przedstawi Dyrektorowi Głównemu, Prezyduiącemu w Kommissyi Rządowéy Przychodówi Skarbu, potrzebę wydania dodatkowo przepisów do obliczenia i ustanowienia ich wysokości.

Artykuł 39.

Kommissya Centralna Likwidacyyna wpisy wylikwidowanych samm uskuteczniać będzie w sposobie wskazanym w tabelli dołączonéy przy Instrukcyi Postanowieniem Xięcia Namiestnika Królewskiego z dnia 27 Stycznia 1824 roku zatwierdzonéy, oddzielnie z każdego oddziału.

Artykuł 40.

Na ustanowione pretensye, Kommissya Centralna Likwidacyyna po potrąceniu należytości Skarbowych; wystawiać będzie stosownie do Postanowienia Rady Administracyynéy Królestwa z dnia 17 Lipca 1827 roku, dowody podług wzorów przez Dyrektora Głównego zatwierdzić się maiących, i takowe doręczać ma za pośrednictwem Kommissyów Woiewódzkich, właścicielom.

Przyięto na Posiedzeniu Rady Administracyynéy, w Warszawie, dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1834 roku.

Sekretarz Stanu
przy Radzie Administracyynéy

(podpisano) *J. Tymowski.*

Zgodno z Wypisem:
Dyrektór Główny, Prezyduiący w Kommissyi Rządowéy Sprawiedliwości, w zastępstwie:
Rzeczywisty Radca Stanu
Starynkewicz.

Sekretarz Jeneralny
Jan Karnicki.

SPIS RZECZY
w Tomie Dodatkowym Dzien. Praw.

Postanowienia i urządzenia ogólne, dotyczące Wydziału Sprawiedliwości.

Stronica.

Postanowienie Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego, stanowiące, że Sąd Appellacyyny, w sprawach kryminalnych, ma zastępować Sąd Kassacyyny. 7.
w Warszawie, dnia 22 Marca 1814 r.

Uchwała teyże Rady, znosząca Juristitium co do spraw konkursowych i likwidacyynych, tudzież sposób postępowania w tychże sprawach przepisuiąca . . . . . 10.
w Warszawie, dnia 23 Lutego 1815 r.

Organizacya Sądu Naywyższéy Instancyi, przez Rząd tymczasowy Królestwa Polskiego uchwalona . . . . . 22.
w Warszawie, dnia 21 Września 1815 r.

Prawidła przez tenże rząd uchwalone, względem wręczania pozwów, oraz względem terminu do zaniesienia rekursu przed Sąd Naywyższéy Instancyi . . . . . 40.
w Warszawie, dnia 12 Grudnia 1815 r.

Przepisy, przez Rząd tymczasowy wydane, stanowiące sposób postępowania co do przedstawień incydentalnych, do Sądu Naywyższéy Instancyi podawanych . . . . . 43.

w Warszawie, dnia 21 Grudnia 1815 r.

Postanowien e Xięcia Namiestnika Królewskiego, względem powtórnego odwoływania się do łaski, przez osoby, których podania o łaskę iuż raz rozpoznane zostały. . 47.

w Warszawie, dnia 27 Lipca 1816 r.

Postanowienie Xięcia Namiestnika Królewskiego, przepisuiące, aby delikwenci, którzy podaiąc się do łaski, zastrzegaią sobie prawo rekursowania do kassacyi, do rekursu udawali się wprzód, nim do łaski przedstawieni będą . . . . . 49.

w Warszawie, dnia 1 Lutego 1817 r.

Dekret Nayiaśnieyszego PANA względem bezpośredniéy korrespondencyi w stosunkach sądowych i administracyynych z pogranicznemi Władzami Cesarstwa Rossyyskiego, za pośrednictwem Władz administracyynych. 51.

w Petersburgu, dnia 28 Lutego (12 Marca) 1817

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, opisuiące attrybucye i obowiązki Prezesa Sądu Naywyższéy Instancyi. . . . . 54.

w Warszawie, dnia 13 Stycznia 1818 r.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, przepisuiące, aby żaden Urzędnik Skarbowy lub Administracyyny, nie podeymował się obrony i popierania spraw przeciwko Skarbowi. . . . . 62.

w Warszawie, dnia 11 Sierpnia 1818 r.

Postanowienie Namiestnika, aby Sąd Appelacyyny, w zastępstwie Sądu Kassacyynego działaiący, w komplecie siedmiu członków, głos stanowczy maiących, wyrokował. 65.

w Warszawie, dnia 15 Stycznia 1820 r.

Postanowienie Namiestnika, oznaczaiące ilość kaucyi pisarzy hypotecznych i reientów. 67.

w Warszawie, dnia 15 Stycznia 1822 r.

Postanowienie Namiestnika, upoważniaiące Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu, do przyznania tytułu dziedzictwa nabywcom dóbr od Rządu Austryackiego . . . . . 70.

w Warszawie, dnia 19 Lutego 1822 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, przepisuiące, że osoby winne ukrywania broni w domach swoich, pod sąd woienny oddane będą. . . . . 74.

w Warszawie, dnia 5 (17) Lipca 1832 r.

Przepisy względem pociągania do Sądów Cywilnych, osób woyskowych, przez JO Xię-

cia Namiestnika Królestwa wydane. . . . 76.
w Warszawie, dnia 19 (31) Lipca 1832 r.
Postanowienie Rady Administracyynéy, urządzaiące areszt cywilny dla dłużników, wyrokami sądowemi pod przymusem osobistym skazanych, oraz oznaczaiące fundusz, na utrzymanie dłużników przeznaczony . . 81.
w Warszawie, dnia 13 (25) Września 1832 r.
Postanowienie teyże Rady, urządzaiące Kompanie poprawcze w Twierdzach Nowogeorgiewskiéy i Zamościu . . . . . 85.
w Warszawie, dnia 31 Lipca (12 Sierpnia) 1834 r.

Postanowienia i urządzenia ogólne, dotyczące Wydziału Skarbowego.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, opisuiące warunki, pod iakiemi sprzedaż dóbr i innych nieruchomych własności prywatnych, przez loteryą publiczną, dozwoloną bydź może . . . . . 131.
w Warszawie, dnia 29 Września 1816 r.
Postanowienie Namiestnika Królewskiego, zatwierdzaiące instrukcye, przez Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu ułożone, co do opłat i kontrolli stępla kollateralnego, oraz wszelkich innych dochodów, ze stosunków z sądownictwem wynikaiących . . . . . 139.
w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.
Zatwierdzona powyższém Postanowieniem Instrukcya, co do kontrolli stępla kollateralnego. . . . . 145.
w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.
Zatwierdzona również powyższém Postanowieniem Instrukcya, co do opłat i kontrolli, tak ogólnych wpływów stęplowych, iako też wszelkich innych dochodów, ze stosunków z sądownictwem wynikaiących . . 180.
w Warszawie, dnia 17 Grudnia 1816 r.
Postanowienie Namiestnika Królewskiego, wyiaśniaiące, w których przypadkach, i iakie podatki, w myśl Dekretu Królewskiego, z dnia 17 Grudnia 1810, allewiowane bydź maią. 229.
w Warszawie, dnia 25 Października 1817 r.
Postanowienie Namiestnika, stanowiące kwalifikacyą, iaką mieć należy dla konkurencyi o dzierżawę dóbr rządowych. . . . 233.
w Warszawie, dnia 24 Stycznia 1818 r.
Postanowienie Namiestnika, stanowiące: iż sprawy graniczne i possessoryyne, między dobrami rządowemi a prywatnemi, mogą bydź przez dobrowolne układy, za upoważnieniem Kommissyi Rządowéy Przycho-

dów i Skarbu załatwiane, ieżeli przedmiot sprawy dwóch włók nie przenosi . . . . 239.

w Warszawie, dnia 24 Sierpnia 1819 r.

Postanowienie Namiestnika, nadaiące w skutek Naywyższéy woli, szpitalowi Siostr Miłosierdzia w Lublinie, na wieczystą własność, folwark rządowy Swidnik Wielki, do ekonomii Lubelskiéy należący. . . . . 241.

w Warszawie, dnia 6 Stycznia 1824 r.

Postanowienie Namiestnika Królewskiego, stanowiące od każdéy loteryi ubocznéy opłatę na rzecz Towarzystwa Dobroczynności, iednemu procentowi od wartości obiektu, na loteryą wystawionego, wyrównywaiącą. 243.

w Warszawie, dnia 27 Stycznia 1824 r.

Postanowienie Namiestnika, rozwiązuiące Biuro likwidacyyne Ustawą z dnia 9 Listopada przy Kommissyi Rządowéy Przychodów i Skarbu utworzone, a w mieysce tego stanowiące Kommissyą Centralną Likwidacyyną, i przepisuiące organizacyą dla teyże Kommissyi. . . . . 246.

w Warszawie, dnia 27 Stycznia 1824 r.

Postanowienie Namiestnika, dozwalaiące dłużnikom skarbowym zaspokaiania zaległości po koniec roku 1821, dowodami Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, z oznaczeniem tych zaległości, które z pod tego dobrodzieystwa są wyłączone . . . . . 255.

w Warszawie, dnia 9 Lipca 1825 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy Królestwa, przepisuiące kary, na wywożących lub przywożących z obcych kraiów assygnaty Rossyyskie do Królestwa Polskiego . . . . . 261.

w Warszawie, dnia 29 Stycznia 1828 r.

Postanowienie Królewskie, dozwalaiące spłacić Listami Zastawnemi dowody Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy Królestwa Polskiego, iuż wydać się mogące, na pretensye pochodzące z pożyczki 180$\frac{3}{4}$ r. na dobra narodowe zaciągniętéy, na którą obligacye hypoteczne nie zostały udzielone . 264.

w Warszawie, dnia 10 (22) Czerwca 1829 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, stanowiące kary za przebywanie granicy kraiu punktem zakazanym. . . . . 267.

w Warszawie, dnia 20 Stycznia (1 Lutego) 1833 r.

Postanowienie Rady Administracyynéy, opisuiące warunki, pod któremi cudzoziemcy koloniści, fabrykanci, lub rzemieślnicy, osiedlać się mogą w Królestwie Polskiém . 270.

w Warszawie, d. 28 Kwietnia (10 Maia) 1833 r.

Strona.

Postanowienie Rady Administracyynéy, rozciągaiące dozwolone uchwałą Namiestnika z dnia 9 Lipca 1825 roku zaspokoenie zaległości po koniec 1821 roku dowodami Kommissyi Centralnéy Likwidacyynéy, do zaległości po koniec r. 1831, z oznaczeniem tych, które z pod tego dobrodzieystwa są wyłączone. . . . . 273.

w Warszawie, d. 25 Maia (6 Czerwca) 1834 r.

Prawidła przez Radę Administracyyną zatwierdzone, względem rozpoznawania i przyznawania pretensyi z epoki byłéy Rady Naywyższéy tymczasowéy Xięstwa Warszawskiego. . . . . 282.

w Warszawie, dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1834 r.

Uniwersytet Warszawski BIBLIOTEKA Wydz. Hum. Filia w Białymstoku
77284